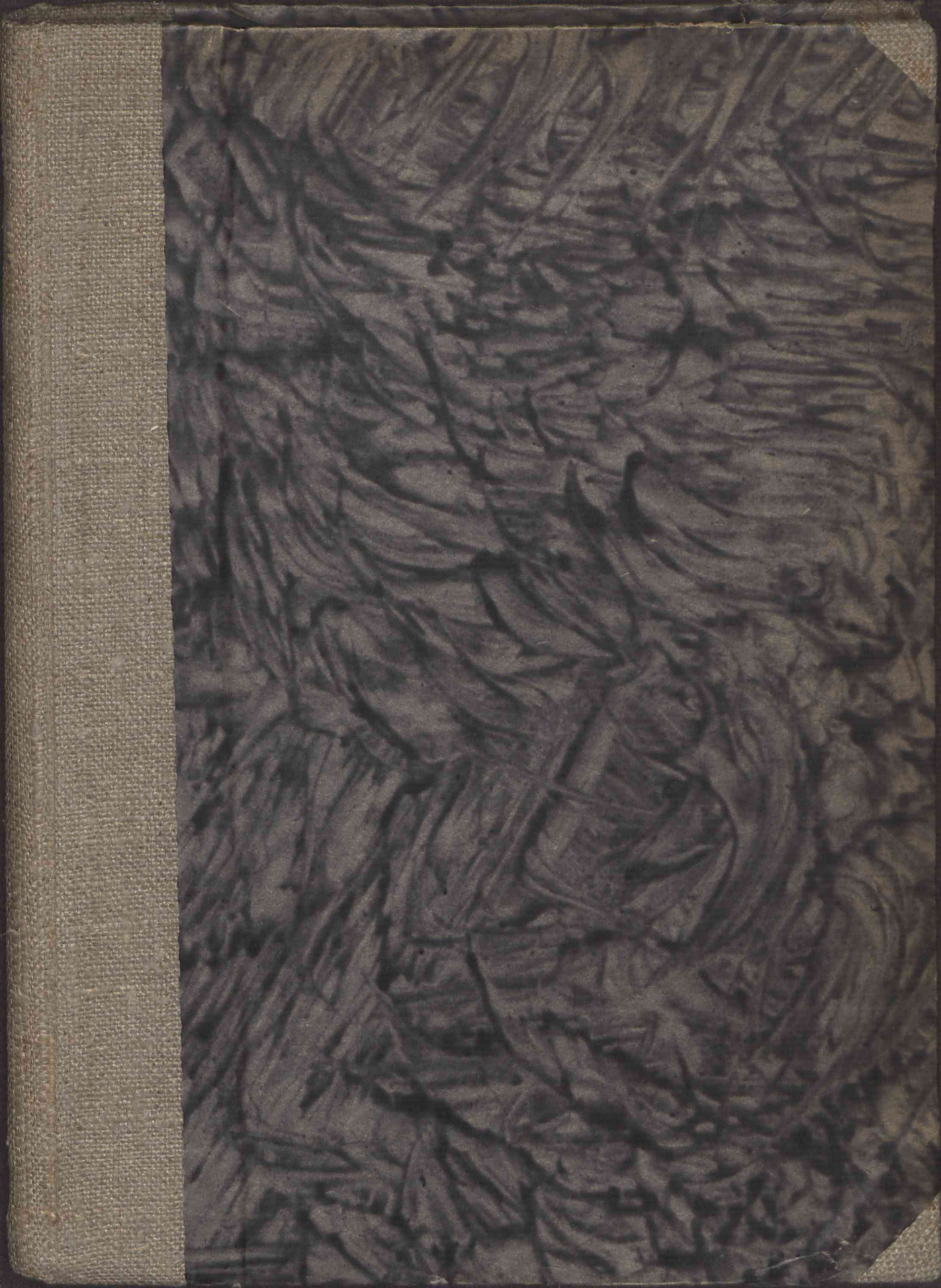

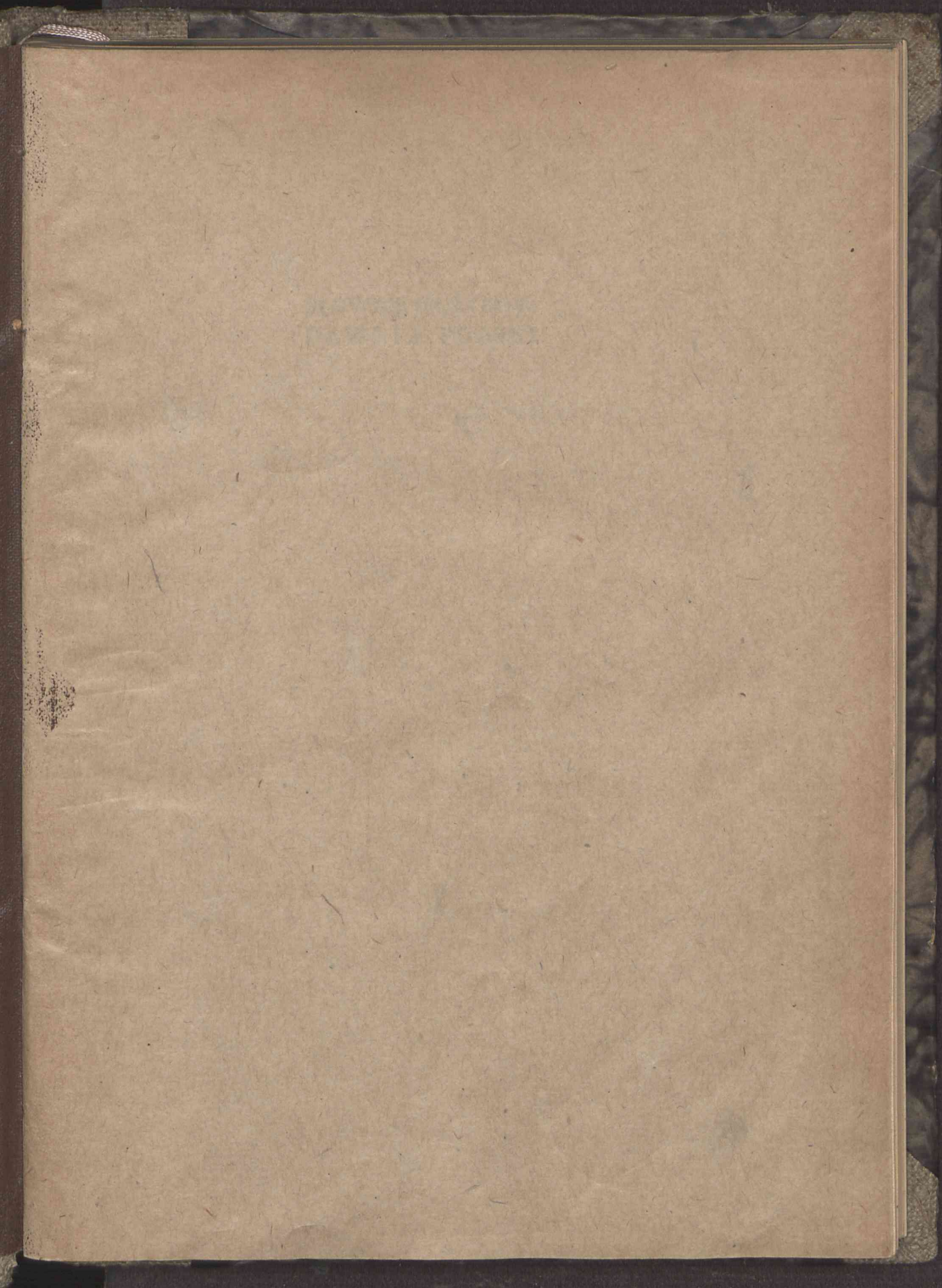

1/9

260314

Chy
sto

SŁOWNIK MUZYKÓW
DAWNEJ POLSKI

DR ADOLF CHYBIŃSKI
PROFESOR UNIWERSYTETU POZNAŃSKIEGO

SŁOWNIK MUZYKÓW DAWNEJ POLSKI

DO ROKU

1800

Z ARKUSZY
DODAWANYCH DO
„KWARTALNIKA MUZYCZNEGO”
1948/49

POLSKIE WYDAWNICTWO MUZYCZNE
KRAKÓW

C. G.
VII-147

6289

MAGAZYN

12083

Dolnośląska Biblioteka Publiczna
we Wrocławiu

14301-100228466

Copyright 1949 by Polskie Wydawnictwo Muzyczne
Cracow, Poland
M - 34494 PWM — 314

Państwowe Krakowskie Zakłady Graficzne, Kraków, Wielopole 1.

KAZIMIERZOWI

SIKORSKIEMU

w dwudziestolecie koleżeńskej współpracy

w „Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej“

poświęca

AUTOR

PRZEDMOWA AUTORA

Słownik niniejszy nie jest pierwszą tego rodzaju publikacją w naszej literaturze.

Pierwszą próbą leksykalnego zestawienia nazwisk naszych dawniejszych muzyków był mały słowniczek Ignacego Potockiego, umieszczony w „Pamiętniku Warszawskim” z 1818 roku, będący raczej pierwszym objawem budzących się zainteresowań dla naszej dawniejszej muzyki, w szczególności zaś muzyki XVI wieku.

Dopiero w r. 1857 ukazuje się pierwszy, „właściwy” słownik muzyków polskich, i to w języku francuskim! Jego autor, osiadły w Paryżu kompozytor Albert Sowiński (1805—1880), wydał dość obszerny słownik p. t.: „Les musiciens polonais et slaves anciens et modernes — Dictionnaire biographique”. W roku 1874 ukazało się również w Paryżu polskie opracowanie tej publikacji, p. t. „Słownik muzyków polskich dawnych i nowoczesnych” (8°, LX + 436 str.). Jak wynika z tytułu, Słownik Sowińskiego obejmuje całokształt muzyki polskiej. Autor jednakże nie ogranicza się do nazwisk muzyków, co wpłynęło na powiększenie rozmiarów jego pracy; podaje bowiem także biografie wielu dawniejszych i nowszych poetów i pisarzy, przedstawicieli innych sztuk, amatorów muzyki, królów, książąt, magnatów, dygnitarzy itp., interesujących się muzyką. Względna wartość posiada Słownik Sowińskiego odnośnie muzyki polskiej od połowy XVIII wieku. Nie będąc źródłowym badaczem dziejów naszej muzyki, ani jej historykiem, mógł Sowiński opierać się odnośnie dawniejszej muzyki tylko na tych danych, które znalazł u innych pisarzy (głównie L. Golembiowskiego, A. Grabowskiego, M. Karasowskiego). Własne interpretacje innych źródeł historycznych nie przyniosły wyników wartościowych już z tego powodu, że poziom ogólnego wykształcenia autora był niewielki; znaczną przeszkodę w poprawnej interpretacji dawniejszych źródeł historycznych (archiwalnych) stanowił brak niezbędnej znajomości języka łacińskiego; niekiedy autor ten miesza ze sobą stulecia, niekiedy też jednego i tego samego muzyka podaje pod dwoma różnymi lub podobnymi nazwiskami, z czym jednakże spotykamy się w najobszerniejszych i metodycznie nienagannych słownikach. W czasach wydania Słownika Sowińskiego (1857, 1874) publikacje zawierające wzmianki o muzykach w dawnej Polsce nie były liczne. Badania archiwalne znajdowały się dopiero na progu swego rozwoju. Toteż w Słowniku Sowińskiego znajdujemy zaledwie ok. 450 pozycji, odnoszących się do muzyki polskiej z przed 1800 roku. Dokładniej zaś rzecz ujmując, ilość nazwisk muzyków z przed tego roku nie dobiega i 400, reszta bowiem nazwisk nie dotyczy muzyków „jako takich”. Z tym wszystkim jednak Słownik Sowińskiego był przez długie lata chętnie cytowanym źródłem (w obcych literaturach opierano się głównie na francuskim wydaniu z r. 1857), cytowanym oczywiście wraz z licznymi błędami, w które niestety obfituje, co więcej — cytowanym jeszcze wówczas, gdy już istniały specjalne prace, błędy te prostujące.

Wspomnieć wreszcie należy o małym słowniczku dawnych muzyków polskich, z przed 1800 roku. W r. 1889 ukazała się w Poznaniu broszura X. Józefa Surzyńskiego pt. „Muzyka figuralna w kościołach polskich od XV do XVIII wieku”, zawierająca na str. 35—44 „Spis alfabetyczny starych muzyków polskich”. W tym „Spisie” podaje autor 109 nazwisk muzyków dawnej Polski, mniej zatem niż ich podaje Sowiński, z tym jednak, że nie brak nazwisk nowych, przez autora odkrytych w czasie samodzielnego przez niego prowadzonych badań. Niemniej jednak i w tym małym słowniczku szereg danych wymagał sprostowania i, oczywiście, uzupełnienia, co zresztą może odnosić się do każdego, nawet najobszerniejszego słownika.

Od tego czasu, tj. od r. 1889, nie ukazał się już żaden słownik muzyków polskich. Ich biografie wraz z zestawieniami ich dzieł, o ile byli kompozytorami lub pisarzami muzycznymi, podawały ogólne encyklopedie (np. Encyklopedia kościelna itp.). Obecnie ukazują się biografie dawnych muzyków polskich w „Polskim Słowniku Biograficznym”, wydawanym przez Polską Akademię Umiejętności od r. 1935 przy udziale szeregu pisarzy muzycznych.

Nie można pominąć przy tej sposobności pewnych leksykalnych dzieł zagranicznych, które zawierają dość obfity materiał dotyczący dawnych polskich i w Polsce zajętych muzyków, i to materiał w Polsce nieznany lub nie dający się łatwo osiągnąć. Już

Sowiński korzystał z wielkiej publikacji F. J. Fétis'a „Biographie universelle des musiciens” (1837—44; 2. wyd. 1860—65). Z nowszych zagranicznych wydawnictw tego rodzaju pierwsze bezsprzecznie miejsce zajął R. Eitnera „Quellenlexikon der Musiker und Musikgelehrten” (1899—1904), przynoszący sporo materiału dotyczącego dawnej muzyki polskiej, w Polsce przedtem nieznanego lub w odnośnych dawniejszych pracach nie uzyskanego (np. w „Dziejach muzyki polskiej” A. Polińskiego, 1907).

*
*
*

Niniejszy „Słownik muzyków dawnej Polski”, którego tytuł mówi wyraźnie, że zawiera nazwiska muzyków zarówno polskiego pochodzenia jak i obcego, o ile ich działalność lub pewne szczegóły biograficzne dotyczyły muzyki w Polsce, powstawał mniej więcej od r. 1904. Dotyczy on muzyków w dawnej Polsce do końca XVIII wieku. Nie są tu uwzględnieni muzycy urodzeni wprawdzie w XVIII wieku, lecz rozpoczynający swą działalność dopiero od 1800 roku lub jeszcze później. W latach trzydziestych, gdy materiał był już dość obfity, powstał zamiar opracowania Słownika do czasów najnowszych. W tym celu materiały dotyczące XIX i XX wieku gromadził prof. Tadeusz Ochlewski. Materiały te jednakże uległy zniszczeniu w Warszawie w 1944 roku. Ponieważ opracowania dotyczące muzyków w Polsce do 1800 roku są w porównaniu z dawniejszymi słownikami stosunkowo bardzo obfite i zawierają bardzo wiele szczegółów, zaczerpniętych ze źródeł, które wskutek wojny światowej przestały istnieć lub też dla badań archiwalnych i bibliotecznych stały się niedostępne, przeto nie było by dość ważnego powodu do odłożenia wydania niniejszego Słownika na czas późniejszy, aż do ukończenia ponownego zebrania źródłowego leksykalnego materiału, dotyczącego XIX i XX wieku. W obecnych warunkach powojennych wymagałoby to zbyt długiego czasu. Mija już 90 lat od wydania francuskiej, 70 lat od wydania polskiej edycji Słownika Sowińskiego. Obydwie edycje są prawie w całości przestarzałe, a przy tym trudne do nabycia.

Badania nad dawną muzyką polską i polską kulturą muzyczną, odbywające się już od osiemdziesiątych lat XIX wieku, a wzmoczone zwłaszcza od pierwszego dziesięciolecia wieku XX, przynosiły coraz więcej materiałów leksykalnych, jakich sporo już zawierają „Dzieje muzyki polskiej” A. Polińskiego, oparte częściowo na własnych poszukiwaniach tego autora, częściowo zaś na publikacjach innych badaczy, choć nie historyków muzyki, którzy zaczynali uznawać i rozumieć konieczność intensywnych poszukiwań archiwalnych z uwzględnieniem również dawnej muzyki polskiej a nie tylko innych działów polskiej kultury i jej historii. Z uznaniem należy tu wskazać na takie prace, jak St. Chodyńskiego „Organy, śpiew i muzyka w koście. katedr. wrocławskim” (1902) lub St. Tomkowicza „Do historii muzyki w Krakowie” (1907), jak A. Chmiela „Źródła do historii sztuki” (1911), jak St. Tomkowicza „Materiały do historii stosunków kulturalnych w XVI w. na dworze król. polskim” (1915), jak J. Ptaśnika „Cracovia artificum” (1936 i nast.), jak wreszcie L. Bernackiego „Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta” (1925) i A. Millera „Teatr i muzyka na Litwie” (1936).

Dla poznania dawnej kultury muzycznej i jej rozwoju w Polsce nie mogło już wystarczyć ograniczanie się do poznawania nielicznych niestety zabytków polskiej twórczości muzycznej. Poszukiwania archiwalne, prowadzone już w szerszym zakresie ze strony muzykologicznej, zaczynały wykrywać nieznane przedtem nazwiska muzyków i nieznane przedtem liczne i niestety często zaginione dzieła dawnych polskich kompozytorów, nie mówiąc już o źródłach tak ważnych dla poznania organizacji życia muzycznego w dawnej Polsce. Zaczynała się ustalać coraz wyraźniej chronologia polskiej kultury i twórczości muzycznej, przedtem dość chaotyczna, i dziś jeszcze pozostawiająca tu i ówdzie wiele do życzenia w pracach usiłujących według najlepszej woli i wiedzy autorów dać obraz historyczny dawnej muzyki polskiej.

Nie wszyscy badacze dawnej muzyki polskiej odczuwali skłonność do niewątpliwie żmudnej pracy archiwalnej i nie wszyscy może dość szybko zrozumieli jej znaczenie dla badań nad historią polskiej kultury muzycznej, jakkolwiek nie brakowało wzorów zagranicznych, publikacji bardzo wybitnych muzykologów-historyków. Uświadomienie przychodziło dość późno, bez wpływu na decyzję pozostawiającą tu i ówdzie wyraźną wizja przyszłej wojny niszczycielskiej... Autor niniejszego Słownika nie bez żalu musi stwierdzić, że główny, aby nie powiedzieć jedyny, ciężar badań archiwalnych w ostatnich czterdziestu latach naszej historiografii muzycznej spadł na niego. Daleko obszerniejszym zapewne byłby dziś Słownik Muzyków Dawnej Polski, gdyby praca archiwalna odbywała się w kilku warsztatach pracy badawczej. Obecnie jest już pod niejednym względem za późno. Niemniej jednak Słownik niniejszy, którego ilość pozycji przekracza 2.300 na-

zwisk, zbliżył się znacznie do historycznej rzeczywistości w porównaniu z dawniejszym „stanem rzeczy“. Słownik podaje kilkadziesiąt nazwisk kompozytorów polskich przedtem albo wcale nieznanych, albo znanych tylko z prac autora jego, podaje następnie kilkaset nazwisk muzyków w innych pracach nie spotykanych, nazwisk niekiedy wcale nie „reprezentatywnych“, jednakże dzięki swej mnogości i zbiorowości sprawiających, że i historyczna i geograficzna siatka dawnej muzyki polskiej znacznie się zagęściła, obejmując wiele miejscowości dawniej nie wspominanych, a posiadających pewne znaczenie w historii polskiej kultury muzycznej. Słownik zawiera wreszcie sporo tytułów nieznanych dotychczas, niestety w wielkiej ilości zaginionych dzieł staropolskiej muzyki, uzupełniając znacznie „historyczny inwentarz“ naszej muzyki, dziś tak skromnie się na ogół przedstawiający, jeśli chodzi zwłaszcza o wiek XVIII. Ale nikt może lepiej od autora tego Słownika nie zdaje sobie sprawy z tego, że i bibliografia polskiej twórczości muzycznej z dawnych wieków, przedstawiona w tym Słowniku, daleka jest od tego, co w naszej muzyce od XV do XVII wieku powstawało. Oby przyszłe poszukiwania wynagrodziły te braki!

Kilka wyjaśnień należy jeszcze dodać odnośnie źródeł, z których autor Słownika korzystał. Źródła te były dwójakiego rodzaju: rękopiśmienne i drukowane (opracowania źródeł). W pozycjach Słownika, uzyskanych ze źródeł rękopiśmiennych, jest podana odnośna biblioteka lub archiwum, w których odnośne rękopisy się w czasie powstawania Słownika znajdowały, i sygnatura rękopisu, o ile ją posiadał dany rękopis (rkp.). Wiele materiałów rękopiśmiennych uzyskałem w archiwach klasztornych; zwłaszcza dotyczy to tych rękopisów, które zawierają nazwiska muzyków klasztornych, zmarłych na przestrzeni kilku wieków. Rękopisy te bywają różnie nazywane. W Słowniku posługuję się nazwą najczęstszą: *Libri mortuorum* lub *Libri defunctorum* (odnośnego klasztoru). Przy nazwach bibliotek i archiwów posługuję się skrótami, jak: Jagiell. = Biblioteka Jagiellońska, Ossol. = Ossolineum, Bawor. = Biblioteka Baworowskich, Kras. = Biblioteka Krasieńskich, Arch. m. krak. = Archiwum miejskie w Krakowie, Arch. m. lw. = Archiwum miejskie we Lwowie, Arch. klaszt. Cyst. = Archiwum klasztoru Cystersów (z podaną miejscowością), Arch. klaszt. Franc. = Archiwum klasztoru Franciszkanów, itd. — W „literaturze przedmiotu“, znajdującej się na końcu każdej pozycji Słownika, ograniczyłem się do podawania tych publikacji, które wspominają odnośne nazwisko muzyka albo po raz pierwszy, albo wyzyskują obszerniej dawniejsze wyniki badań, podając ich źródła; cytowane są prace najważniejsze, zawierające bibliografię danej pozycji Słownika; opuszczone są prace nie przynoszące żadnych nowych materiałów biograficznych i bibliograficznych. W uzupełnieniu tych uwag pragnę dodać, że odnośnie XVI wieku można podać w odnośnych pozycjach bibliografię, dotyczącą muzyków krakowskich, uzupełnić wspomnianymi wyżej publikacjami A. Chmiela (1911) i St. Tomkowicza (1915); źródła rękopiśmienne, wydane w tych publikacjach, zużytkował poprzednio A. Poliński w „Dziejach muzyki polskiej“ (1907), na które powołuje się bibliografia odnośnych pozycji niniejszego Słownika. Dodać tu jeszcze można publikację K. Kaczmarczyka: „Księgi przyjęć do prawa miejs. w Krakowie“ (1913 i nast.); źródła archiwalne (*Libri iuris civilis* itd.), stanowiące treść tej cennej publikacji, wyzyskał autor Słownika przed jej wydaniem. Zdaje sobie sprawę z tego, że w literaturze naszej istnieje szereg jeszcze publikacji, których nie zdołałem wykorzystać dla celów niniejszego Słownika. Są to prace, w których tylko przypadkowo można by spotkać nazwiska dawnych muzyków polskich; nie zajmują się one bowiem muzyką polską; albo prace, które wśród wojennych i powojennych stosunków były niemożliwe do osiągnięcia. W miarę możliwości ta „nieznana“ literatura będzie mogła być wykazana w dalszych wydaniach Słownika, jakkolwiek jest prawdopodobne, że nie dostarczy ona materiałów obfitych.

Wreszcie poczuwam się do miłego obowiązku złożenia podziękowań dyrekcjom wszystkich w Słowniku wymienionych bibliotek i archiwów oraz przełożeniom klasztorów za udostępnienie mi materiałów archiwalnych i bibliotecznych. Ponadto podziękowania za dostarczoną mi pewną ilość materiałów archiwalnych składam X. dr Hieronimowi Feichtowi (Wrocław), mgr. Marianowi Sobieskiemu (Poznań), Zdzisławowi Szulcowi (Poznań) i dr Euzebiuszowi Łopacińskiemu (Warszawa).

Już po ukończeniu druku niniejszego Słownika mogłem uwzględnić zarówno źródła dawniej przeoczone albo nowsze publikacje. Zawarty w nich materiał leksykalny podaję „Sprostowania i Uzupełnienia“, podane na końcu Słownika.

Za łaskawą i ofiarną pomoc w korektach Słownika jestem wielce zobowiązany p. mgr. Helenie Dunicz.

AUTOR

W Poznaniu, w listopadzie 1948 r.

A

DE ABBATIS (Abbatis, Abbates), pochodzenia włoskiego, stąd nazywany w aktach dworu król. warsz. „Italus“; urodzony w Reggio, stąd nazywany również „Reggianus“, „Regianus“, „Redzian“ i „Radzian“. Ok. r. 1600 przyjęto go do kapeli król. w Warszawie, gdzie pozostawał jeszcze w r. 1631 jako „bardzo zasłużony“. W wydawnictwie W. Liliusa „Melodiae sacrae“, 1604, znajduje się jego 8-gł. motet „Ego sum pastor bonus“. Inne jego dzieła nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Bibliographie der Sammelwerke*, 1877 i *Quellenlexikon der Musiker*, t. I; Z. Jachimiecki, *Wpływy włoskie w muzyce polskiej*, 1911; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie*, „Kwartalnik muzyczny“, 1928.

ABERMAN, p. Haberman, Habernowicz.

ABRAAM, nieznanego nazwiska substytut w kapeli rorantystów w katedrze krakowskiej w r. 1622 i 1625. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kapeli król. rorantystów*, Cz. II., „Przegląd Muz.“, 1911.

ABRAHAM, nieznanego nazwiska substytut w kapeli rorantystów w katedrze krakowskiej w r. 1589. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów*, Cz. I, 1910.

ABRAMUS..., trębacz na wieży kośc. mariackiego w Krakowie w latach 1539—45. — Por.: Arch. kośc. mar. w Kr., *Regestr. Cens. et distr. B. V. M.*

ABREK, p. Habrek.

ACCOLUTHUS Jan, dr. teol., pastor ewang. we Wrocławiu, wydał „Dokonały kancjonał polski“, w Brzegu, 1673 r., zawierający również przedruki z dawniejszych kancjonałów gdańskich, królewieckich i toruńskich w liczbie 647. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków pol-*

skich, 1874 (według E. Olofffa „Polnische Liedergeschichte“).

ADAM (Adamus), imię szeregu muzyków nie znanego nazwiska:

1. podprzeor i organista klasztoru B. Ciała w Krakowie ok. r. 1541. — Por.: A. Chybiński, *Z poszukiwań hist.-muz.*, „Przegląd Muz.“, 1910.

2. organista jednego z kościołów na Kazimierzu w Krakowie, ok. r. 1581, może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Chybiński, tamże (pod 1).

3. organista w Gródku Jagiellońskim k. Lwowa ok. r. 1585. — Por.: Ossol. rkp. 826.

4. substytut w kapeli rorantystów w katedrze krakowskiej w r. 1586. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów itd.*, Cz. I, 1910.

5. substytut w kapeli rorantystów w katedrze krakowskiej w r. 1599, może identyczny z poprzednim lub z Adamem Maglossek (p. Maglossek). — Por.: A. Chybiński, *Materiały itd.* j. w. (ad 4).

6. kantor w Grodzisku w Wielkopolsce ok. r. 1596 i 1600. — Por.: Bawor. rkp. 609 i Ossol. rkp. 1499.

7. skrzypek lub wiolista, zwany „der Pohnische Violist“ lub „Violist aus Pohlen“, na dworze brandenburskim w Berlinie w r. 1612. (Por. również „Jarzębski“). — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. I; C. Sachs, *Musik u. Oper am kurbrandenburg. Hof*, 1910; J. Dunicz, *Adam Jarzębski*, 1938.

8. Por. Groszkiewicz.

9. mnich i organista klasztoru Cystersów w Wągrowcu i Łądzie w Wielkopolsce, zm. 27. 8. 1612. — Por.: *Monumenta Polon. Histor.*, V.

10. wiolista kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1651—1654. — Por.: Arch. miejsk. krak. rkp. pt. „Musica instrumentalis Eccl. B. M. V.“

11. ksiądz („zakristian“) i śpiewak kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1669—1671. — Por.: Arch. miejsk. krak. rkp. 3290.

ADAMECKI, Walentyń, rodem z Wąwelnicy, ochrzczony w dniu 14. 3. 1599, wiolista kapeli król. w Warszawie od r. ok. 1634 do września r. 1653, w którym zmarł z całą rodziną z powodu zarazy. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne kompozycje jego są nieznane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik Muz.“, 1928.

ADAMI..., włoski kapelmistrz opery w Warszawie w I poł. XVIII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

ADAMOWICZ Antoni, oboista, trębacz i trombonista kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1736—1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ADES..., śpiewak w kapeli Stanisława Kostki, podskarbiego Ziem Pruskich, następnie w kapeli król. w Warszawie, zm. ok. r. 1620. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

ADOLF, nie znanego nazwiska lutnista w Krakowie ok. r. 1603. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, Rocznik krak., 1907.

ALBERT (Albertus), imię dwóch z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, zm. 10. 2. 1573. — Por.: Arch. Cyst. w Mogile, Liber mort. Ord. Cist. S. B.

2. organista fary w Bieczu ok. r. 1603—1611. — Por.: Ossol. rkp. 195.

ALBERTINI Joachim, muzyk włoski; miejsce i data urodzenia nieznane. Początkowo był kapelmistrzem Radziwiłła w Nieświeżu, następnie kapelm. królewskim w Warszawie (od r. 1784?), ostatnim na tym stanowisku w Polsce przedrozbiorowej. Mylną prawdopodobnie jest wiadomość Fétisa (Biogr. Univ.), że A. zmarł w Warszawie w r. 1811. Bardziej prawdopod-

podobna jest wiadomość, że A. udał się do Rzymu w r. 1795, „odprawiony z niewielką pensją, wypłacaną mu przez ks. Stanisława Poniatowskiego, synowca króla Stan. Augusta“, i że zmarł w Rzymie w r. 1812. W Warszawie napisał dwie opery: „Don Giovanni“ z tekstem przekładu W. Bogusławskiego (1783) i „Kapelmayster polski“ (wodewil) z tekstem L. A. Dmuszewskiego. Pozatem napisał kilka innych oper dla teatrów włoskich i niemieckich. Wyjątki z jego oper posiadają biblioteki w Mediolanie, Berlinie i Królewcu. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

ALBERTRANDI..., skrzypek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1651. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

ALBIN..., kapelmistrz katedry we Włocławku od 15. 9. 1718 do 12. 10. 1719. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocławskim, 1902.

ALBRECHT..., waltornista kapeli katedry we Włocławku ok. r. 1734. — Por.: St. Chodyński, j. w. (pod „Albin“).

ALEXIUS..., muzyk klasztoru Bernardynów w Łagiewnikach, zm. 26. 11. 1630. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Liber Mort. Ord. Fr. Min. Conv. Crac.

AMBROZIEWICZ Wojciech, muzyk w orkiestrze katedry we Włocławku od stycznia r. 1762. — Por.: St. Chodyński, j. w. (pod „Albin“).

AMOROSIO (Amorosius) Szymon, muzyk włoski w kapeli król. polskiej ok. r. 1604. W „Melodiae sacrae“ W. Liliusa z r. 1604 znajduje się jego 8-gł. motet „Cantabunt sacti canticum“. K Por.: R. Eitner, Bibliographie der Sammelwerke, 1877, Quellenlexikon der Musiker, t. I; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911.

ANDRÉ Ludwik, 1720—1739 nadworny kompozytor w Dreźnie. Przebywał zapewne przez jakiś czas w Warszawie jako muzyk kurfirsta saskiego i króla polskiego. Biblioteka Liceo Musicale w Bolonii posiada jego „Essay de principe de musique“,

datowany: „Varsovie 1721“. Kompozycje jego nie zachowały się. Twierdzenie W. Sowińskiego, jakoby w Warszawie wykonywano jego msze, jest zapewne mylne; chodzi najprawdopodobniej o msze J. A. André'go. Nie był również założycielem firmy wydawniczej André w Offenbachu n. M. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I.

ANDREAS, p. Andrzej.

ANDREOPOLITANUS (z Jędrzejowa) Marcin; był wybitnym organistą królewskim w Krakowie już przed r. 1555 i co najmniej do r. 1571. Podana przez W. Sowińskiego wiadomość, jakoby A. był również organistą kościoła mariackiego w Krakowie i „pensjonariuszem katedry“ krak., nie odpowiada faktom. Dany w dn. 21. 6. 1555 w Wolborzu rozkaz królewski, według którego A. miał dozorować wytwórcę i stroiciela instrumentów muz., Józefa, znajduje się w Ossol. rkp. 180. Podany przez A. Polińskiego rozkaz król. z r. 1568, wspominający o „Marcinie Organiście“, odnosi się do A., a nie do Marcina Leopolda, jak twierdzi Z. Jachimecki (Muzyka polska od r. 1572 w „Polsce i jej dziejach i kulturze“). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907 (z podobizną autografu Marcina A.); Ossol. rkp. 180.

ANDRZEJ (Andreas), imię szeregu muzyków nie znanych z nazwiska:

1. cithareda (lutnista) wojewody trockiego w latach ok. 1546—1559, miał być również śpiewakiem wykonującym dумы. — Por.: Ł. Gołębiowski, Gry i zabawy, 1831; A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; Arch. miejsk. krak. Advoc. 162.

2. organista w Krakowie ok. r. 1562. — Por.: Arch. m. krak. Cas. Hip. 962.

3. puzonista we Lwowie, zm. w r. 1588. — Por.: Arch. m. lw. Ks. wyb. lw. 1572—1604.

4. substytut kapeli rorantystów w katedrze krak. w latach 1593/94. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I., 1910.

5. organista fary w Olkuszu ok. r. 1617—1622. — Por.: Bawor. rkp. 616.

6. śpiewak kapeli katedralnej w Krakowie („cantor castrensis“) ok. r. 1620 i substytut kapeli rorantystów tamże. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. I, 1910.

7. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1640, może identyczny z poprzednim (6). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd Muz.“, 1911.

8. substytut kapeli rorant. w katedrze krak. w r. 1663. — Por. A. Chybiński, Materiały itd. j. w. pod 7.

ANERIO, Giovanni Francesco, wybitny kompozytor szkoły rzymskiej, ur. ok. 1567, zm. po r. 1621. Według dawniejszych poglądów miał być A. kapelmistrzem królewskim w Warszawie ok. r. 1609 i po rocznym pobycie powrócić do Włoch. Natomiast według nowszych badań, przeprowadzonych na podstawie dokumentów archiwalnych wied. przez śp. Kazimierza Tyszkowskiego, po nieudanych staraniach dworu warsz. o pozyskanie Cl. Monteverdi'ego na kapelmistrza król., stanowisko to objął w r. 1623 Anerio, jako poprzednik A. Pacellego. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I; K. Tyszkowski, Starania Zygmunta III o pozyskanie Cl. Monteverdiego i Giov. Fr. Aneria do kapeli król. w Warszawie (1623), „Polski Rocznik Muzykologiczny“, t. III (praca ta zaginęła w r. 1939 wraz z całym nakładem „P. R. M.“, t. III); J. Dunicz, Adam Jarzębski, 1938.

ANET (Jean) Baptiste, franc. skrzypek, uczeń A. Corellego, miał przebywać w Polsce jako nadw. skrzypek Stan. Leszczyńskiego, a potem wyjechać z nim do Lotaryngii; zm. 1755. — Por.: J. Reiss, Skrzypce, ich budowa, technika i literatura (1924).

ANIELSKI Franciszek, skrzypek, oboista i trombonista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1737/38. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ANTONI, ..., nieznanego nazwiska kwartwoliści kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1726. — Por.: Arch. kapit. katedr. krak. Regestrum Capellae; A. Chybiński, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, I, 1928.

ANTONIO, ..., nieznanego nazwiska sopranista włoski kapeli król. w Warsza-

wie ok. r. 1651. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

ANTONIUS,..., nieznanego nazwiska organista klasztoru Dominikanów we Lwowie w XVII wieku. — Por.: Bawor. rkp. 13.

ARABSKI Wojciech, skrzypek, waltornista i trombonista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ARTOMIUS, p. Krzesichleb.

AUGUSTINUS (Augustyn), dwaj nieznanego nazwiska muzycy:

1. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1557—1559. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

2. organista klasztoru Cystersów w Mogile, zm. 2. 7. 1724. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Liber Mort. Fr. Ord. Cist. S. B.

AULON,..., flecista (?) w Krakowie ok. r. 1393. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

B

BABICKI Tomasz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. ok. r. 1640, rorantysta w latach 1640—1647. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd Muz.”, 1911.

BACHO (?),..., muzyk na dworze król. w Krakowie w I połowie XVI wieku. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

BACHUS,..., muzykant miejski we Lwowie ok. r. 1580. — Por.: Arch. m. lw. Kasa m. Lw. 1572—82.

BADER,..., trębacz kapeli król. w Warszawie ok. r. 1651. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

BAGIŃSKI,..., oboista kapeli katedr. w Płocku w r. 1782. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

BAKALARSKI (v. Bakalarz) Masław, śpiewak kapeli król. w Krakowie w r. 1592. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

BACKFARCK („Bekwarek”), p. Greff.

BAKOWSKI Stanisław, rorantysta w katedrze krak. w latach 1560—1578, może identyczny ze Stanisławem z Błonia (de Błonie). — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

BALCER v. **BALTAZAROWICZ**,..., kantor i nauczyciel liturgicznego śpiewu

w katedrze we Włocławku w r. 1673. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł.*, 1902.

BALCER D..., substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1693. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd Muz.”, 1911.

BALDASSANI Andrzej, członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego z r. 1643 znajduje się jego kanon. Inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. I.

BALLI Jan (Giovanni, „Dziano”), muzyk włoski przyjęty do kapeli król. w Krakowie ok. r. 1554 i pozostający na tym stanowisku co najmniej do r. 1578. Obywatelstwo krak. przyjął w r. 1568. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. I; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907 (z podobizną autografu Balli’ego); Arch. m. krak. Libri iur. civ.; Osol. rkp. 180.

BALTAZAR (Balthazar), imię kilku z nazwiska nieznanach muzyków:

1. substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1548. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

2. organista kościoła św. Katarzyny w Krakowie w latach 1567—1583 lub dłużej. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań hist.-muz. w klasztorach krak., „Przegląd Muz.”, 1910.

3. organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, zm. 13. 5. 1672. — Por.: Arch. Cyst. w Mogile, Libri Mort. Ord. Cist. S. B.

4. śpiewak opery włoskiej wojewody Stan. Lubomirskiego w II połowie XVII w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BANASZEWSKI Jan, organista klasztoru Franciszkanów w Łagiewnikach, zm. 2. 3. 1760. — Por.: Arch. Klaszt. Franc. w Krakowie, Libri Mort. Fr. Ord. Min.

BANATOWICZ Jan, klawikordzista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie, ok. r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

BANDURKOWICZ Jan, organista w Lanckoronie ok. r. 1626. — Por.: Bawor. rkp. 582.

BANICH Paweł, z pochodzenia Flamańczyk, członek kapeli król. w Krakowie w latach 1556—1560. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BANNI, nazwisko dwóch muzyków pochodzenia włoskiego:

1. Franciszek, członek kapeli król. w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. Albert, syn poprzedniego i Zofii z Sierpułtowskich (stąd nazywany też Sierpułtowskim, także Cierkutowskim), zrazu muzyk kapeli król., od r. 1623 do r. 1647 organista kościoła mariackiego w Krakowie. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907; Arch. m. krak., rkp. 3290.

BARAN, nazwisko dwóch muzyków:

1. muzykant miejski („fedeler”) we Lwowie ok. r. 1414. — Por.: Pomniki dziejowe Lwowa, t. III.

2. Kasper, ksiądz i substytut w kapeli rorant. katedry krak. w r. 1589. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BARANIK, nazwisko dwóch muzyków:

1. Wawrzyniec, organista w Grodzisku

w Wielkopolsce ok. r. 1600. — Por.: Bawor. rkp. 609.

2. Wojciech, organista w Wielkopolsce ok. r. 1604. — Por.: Bawor. rkp. 609.

BARAŃSKI Bartłomiej, organista klasztoru Bernardynów w Kalwarii Zebrz. lub w Alwernii, zm. w Krakowie 9. 8. 1771. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Kalwarii Z., Mortuologium Conv. Bern. Calv.

BARMAN, p. Bauman.

BARNIANI (Barniagni, Barniari?),..., muzyk włoski w kapeli król. w Krakowie ok. r. 1550 (?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BAROCHIUS (Barocchio?), Adeodat, włoskiego pochodzenia mnich zak. Augustianów, kapelan i członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I.

BARSKI Jan, ksiądz i muzyk ok. r. 1598. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

BARSZCZEWSKI Marcin, trębacz orkiestry katedry we Włocławku w r. 1713. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kościele katedr. włocł., 1902.

BARTHEL Franciszek, mnich klaszt. Cystersów w Pelplinie w II poł. XVIII w., kompozytor („Rorate coeli cum brevi Kyrie”, 9-gł., na chór mies. z tow. instr.). — Por.: według informacji M. Sobieskiego.

BARTŁOMIEJ (Bartholomaeus), imię kilku z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. muzykant miejski w Krakowie ok. r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. organista kościoła mariackiego i organmistrz w Krakowie, ok. r. 1543.

3. kantor szkolny we Lwowie w latach ok. 1569—1573 i może jeszcze dłużej. — Por.: Arch. m. lw. Kasa m. Lw. 1563—73.

4. lutnista („fidicen”) we Lwowie ok. r. 1599. — Por.: Arch. m. Lw. Advoc. 1599—1602.

5. mnich i organista klasztoru Cystersów w Mogile, zm. 25. 4. 1632. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Liber Mort. Ord. Cist. S. B.

BARTOSZEWSKI Walenty, Jezuita, według Sowińskiego żył w XVI/XVII w. i wydał „kantyczki polskie w Wilnie około 1610—20 roku”, jest też autorem pieśni kościelnych, a mianowicie śpiewu na powrót Zygmunta III do Wilna po wzięciu Smoleńska, pod tytułem: „Pienia wesołe dziatek na przyjazd do Wilna króla J. M., Senatu i Rycerstwa, w Wilnie, 14 arkuszy in 4°”. Sowiński powołuje się na „Pohlische Liedergeschichte” E. Oloffa. Nie jest pewne, czy Bartoszewski był autorem tekstów, czy muzyki. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

BARYCZEWSKI Szymon, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1711. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

BARZY Mikołaj, lutnista Janusza księcia Mazowieckiego w Warszawie ok. r. 1526. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BASSOLIN Jan, pochodzenia flamandzkiego lub francuskiego muzyk w kapeli król. w Krakowie ok. r. 1572 (?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BASTON Jan, może identyczny z Josquinem Bastonem, kompozytorem motetów i pieśni franc., przyjęty 8. 5. 1552 do kapeli król. w Krakowie w charakterze kompozytora, zwolniony 6. 10. 1553. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BATORSKI Maciej, mnich i muzyk klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, zm. 6. 1. 1807. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri Mort. Ord. Cist. S. B.

BAUDINUS (de Baudinis), członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribum musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I.

BAUMAN, nazwisko trzech muzyków:

1. Jan (Hans), trębacz kapeli król. w Krakowie ok. r. 1537. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. Stefan, nazywany też „Budowińskim” i „Budownickim” lub, mylnie „Barmannem”, instrumentalista kapeli przed r. 1579 i po r. 1592, może syn poprzedniego, zm. przed r. 1621. W r. 1579 przyjął obywatel-

stwo krak. jako „S. R. M. tubicinarius” (trębacz). Na podstawie nieznanych źródeł utrzymuje Sowiński, że Stefan B. był organistą. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907 (z podobizną autografu Baumana); St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907; Ossol. rkp. 180.

3. Ferdynand, dyrygent kapeli klaszt. Cystersów w Przemęcie, zm. w r. 1798. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri Mort. Ord. Cist. S. B.

BAWÓŁ Stanisław, rodem z Poznania, ksiądz i substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1544. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BAYR Jerzy, ur. ok. r. 1773 w Czeskim Brodzie, zm. w r. 1838 we Wiedniu, kompozytor, flecista i nauczyciel muzyki; przebywał w latach 1808—1820 w Krzemieńcu jako nauczyciel muzyki. Sowiński podaje błędnie jego imię („Jan”). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. I.

BAZYLIK Cyprian, pisarz i kompozytor, ur. w Sieradzu w r. 1535, występujący w drukach muzycznych XVI w. jako monogramista „C. B.” (Cyprianus Sasilicus) lub „C. S.” (= Cyprianus Siradensis). Kształcił się w Uniwersytecie Jagiell. w latach 1550/51, oraz w kompozycji zapewne w tym samym czasie. Wcześniej wstąpił w szeregi dysydentów i niebawem (ok. r. 1556) przeniósł się na dwór Mikołaja Radziwiłła, wojewody i głowy kalwinizmu litewskiego w Wilnie, zostawszy członkiem kapeli Radziwiłła wraz z Wacławem z Szamotuł. Ok. r. 1557 był przez jakiś czas czynny w wileńskiej kancelarii Zygmunta Augusta, który zatwierdził nobilitację Bazylika, przez niejakiego Jakóba Heraklidesa Basilicusa, przyjętego do herbu. W latach sześćdziesiątych przebywał Bazylik jeszcze na dworze Radziwiłłów. Nawiązał również stosunki z ks. Albrechtem Pruskim w Królewcu, przesyłając mu swe pieśni (w r. 1560 i 1561). Również Stefan Batory udzielał Bazylikowi swego poparcia, nadając mu w r. 1576 siedm łanów. Późniejsze lata w życiu Bazylika nie są bliżej

znane. Łączyły go jakieś stosunki z Krakowem (był ożeniony z mieszczańką krak., córką Stan. Lorma). Zmarł po r. 1591 (miejsce śmierci nieznane). Pozostały po nim wydane w druku pisma nie dotyczące muzyki i pieśni czterogłosowe religijne, wydawane od r. 1556 jako luźne druki muzyczne lub w kancjonalach dysydenckich, do tekstów Lubelczyka, Reja, Trzecieckiego. Z utworów jego, wydanych w r. 1556, 1558, 1559, następnie przedrukowywanych w publikacjach dysydenckich, wymieniamy pieśni z tekstami psalmów: 36, 70, 79, 127 i 129, oraz pieśni: „Dobrotliwość Pańska“, „Oratio Dominica“, „Pieśń o niebezpieczeństwie żywota“, „Piosenka bardzo piękna o narodzeniu Pańskim“, „Z ochotnem sercem“. — Pieśni Bazylika wydawali księgarze krakowscy w r. 1556 (Ł. Andryszowicz) i w r. 1558 (M. Siebeneicher); w r. 1558 ukazały się również w Brześciu, w kancjonale Jana Zaręby. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; J. Reiss, Monogramy i akrostychy w relig. pieśniach reformacji, w „Reformacji w Polsce“, 1921; M. Federmann, Musik und Musikpflege zur Zeit Herzog Albrechts, 1932; St. Kot, Cyprian Bazylik, w „Polskim Słowniku Biograficznym“, 1935; St. Kot, Kancjonał Brzeski Brzeski Jana Zaręby z r. 1558, w „Reformacji w Polsce“, Kraków 1937—39; J. Reiss, Najpięk. ze wszystkich jest muzyka polska“, 1946 (publikacja ta zawiera pieśń C. Bazylika: „Z ochotnym sercem“); A. Chybiński, Wacław z Szamotuł, „Kwartalnik Muzyczny“, 1948.

BEDNARZ Stanisław, organista kościoła B. Ciała w Krakowie ok. r. 1582. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań hist.-muz. w klasztorach krak., „Przegląd muz.“, 1910.

BEDOŃSKI (Bendoński; Będoński?) Paweł, instrumentalista w kapeli król. w Krakowie ok. r. 1603. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

„BEKWAREK“, p. Greff.

BELOTTI Wawrzyniec (Laurentius), z pochodzenia Włoch; ksiądz i członek kapeli król. w Warszawie od ok. r. 1604 (lub nieco wcześniej) do r. 1624 lub 1625. Data jego śmierci nie jest znana dokładnie; prawdopodobnie zmarł w lipcu r. 1625. W „Me-

lodiae sacrae“ W. Liliusa, 1604, znajduje się jego 6-gł. motet „O domine Jesu“. O innych jego utworach nie ma wiadomości. — Por.: R. Eitner, Bibliographie der Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker, t. I; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik Muzyczny“, 1928/29.

BELCIMIUS (Belcinius) Albert, rodem z Warki („Varcensis“), ksiądz, dr. praw i przełożony kapeli rorantystów w katedrze krakowskiej od r. 1602 do r. 1618, w którym zrezygnował z tego stanowiska, zostawszy kanonikiem we Lwowie. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BEŁKOWSKI („Belcovius“) Jan, substytut w kapeli rorant. katedry krak. w latach 1621—22. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910 i Cz. II, „Przegląd Muz.“, 1911.

BEMBO (?), ..., zapewne Włoch z pochodzenia, wymieniony przez A. Polińskiego (Dzieje muzyki polsk., 1907) pomiędzy muzykami XVI wieku w Polsce.

BENDONSKI, p. Bedoński.

BENEDYKT (Benedictus), imię trzech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. ze Strykowa, p. ze Strykowa.

2. organista klasztoru Cystersów w Mogile, zm. w r. 1575. — Por.: Arch. m. krak. Libri iur. civ. 531.

3. mnich i organista klaszt. Dominikanów w Krakowie, słynący jako wirtuoz organowy, zm. w Krakowie w r. 1676. — Por.: Arch. klaszt. Dominikanów w Krakowie, Liber consil.

BENFI, p. Giusti.

BENKIEN Andrzej, według W. Sowińskiego ur. w Słucku, uczeń ks. Jana Lormosheima, muzyk na dworze ks. Radziwiłłowej; wydał pieśni kościelne p. t. „Duchowna muzyka“, Słuck 1739, według Sowińskiego, powołującego się na „Pohlische Liedergeschichte“ E. Oloff. Nie jest pewne, czy Benkien był autorem tekstów, czy kompozytorem. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

BERENDT Andrzej, organista klasztoru Cystersów w Pelplinie, zm. podczas zarazy

27. 9. 1588. — Por.: Monum. Polon. Hist. IV.

BERENT Szymon, ur. w r. 1585 w Brodnicy, zm. tamże 16. 5. 1649. Był Jezuitą i kompozytorem, a ponadto rozwijał działalność kaznodziejską i humanitarną oraz pedagogiczną na dworze Albrechta Radziwiłła, kanclerza litewskiego i na dworze Aleksandra, syna Zygmunta III. Wydał w Brodnicy: 1. *Litaniae de nomine Jesu* (1638) i 2. *Litaniae de Beata Virgine Maria* (1649); dzieła te nie zachowały się. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; W. Hordyński, Berent Szymon, w „Słowniku Biograficznym“, I, 1935.

BERKOWSKI Karol, członek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BERNACKI,..., substytut kapeli rorant. w katedrze krak. w r. 1649. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

BERNARDI,..., śpiewaczka opery w Warszawie w latach 1774—1777. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BERNHARDUS,..., mnich zak. Augustianów i organista w Krakowie, zm. 1470. — Por.: P. Akad. Um. rkp. 1676.

BERSELLI,..., śpiewaczka operowa w Warszawie w I poł. XVIII w. (po r. 1724?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BERTHOLUSI (Bertholiusius, „Bertholuzius“) Wincenty, ur. w Muri koło Neopolu („Murianensis“), był od r. 1601 do 1606 (?) organistą królewskim w Warszawie, poczem udał się w r. 1607 na dwór duński i zmarł w Kopenhadze w r. 1608. Był wybitnym organistą i kompozytorem. W „*Melodiae sacrae*“ W. Liliusa, 1604, znajduje się jego 5-głosowy motet „*Recordare Virgo Mater*“. W wydanych poza Polską publikacjach i w rękopisach pozostało po nim ok. 50 utworów kośc. i świeckich na 4—10 głosów. — Por.: R. Eitner, Bibliographie der Sammelwerke, 1897 i Quellenlexikon der Musiker, t. I; Vierteljahrsschrift f. Musikwissenschaft, IX; Z. Ja-

chimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911.

BIAŁECKI Stanisław, organista, śpiewak i lutnista w Łagowie i Kielcach ok. r. 1651. — Por.: Ossol. rkp. 215.

BIAŁEK Stanisław, organista kościoła Marii Magdaleny w Poznaniu ok. r. 1522—23. — Por.: Monum. Medii Aevi Hist. XVI.

z **BIECZA** Stanisław, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1588. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BIELANSKI,..., substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1675. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

BIELECKI, nazwisko dwóch muzyków:
1. Szymon, ksiądz i substytut w kapeli rorant. katedry krak. w roku 1625. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

2. Mikołaj, rorantysta w katedrze krak. w latach 1639—1643. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w. pod 1.

BIELSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, organista katedry we Włocławku od r. 1630 do r. 1660, w którym zmarł. — Por.: St. Chodyński, Organy, muzyka i śpiew w kośc. katedr. włocl., 1902.

2. Antoni Bonawentura, skrzypek, fagocista i puzonista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1736. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BIENIASZOWICZ Albert Teofil, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. lub może już rorantysta od r. 1627 do r. 1629, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

BIENIASZOWSKI Wawrzyniec, organista w Łagowie w r. 1621. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

BIENKOWSKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1767. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

BIERNATOWICZ Kazimierz, mnich (?) i organista klasztoru Bernardynów w Radomiu, zm. 9. 3. 1791. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Kalwarii Zebr., Mortuologium Ord. Fr. Min. Bern.

BIGOWSKI Walentyn, substytut w kapeli rorant. katedry krak. w latach 1687/88. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd Muz.”, 1911.

BIRNBACH Karol, Józef, ur. 1751 w Köpernick k. Nissy, kompozytor i skrzypek, od r. 1803 dyrygent teatru niemieckiego w Warszawie, gdzie zmarł 29. 5. 1805. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, II (szczegółowsze dane).

BIRNBAUM,..., waltornista w kapeli hetm. Branickiego ok. r. 1755. — Por.: Marburg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

BISCHOFF Jan, członek kapeli król. w Warszawie już przed r. 1632 i jeszcze w r. 1658; przyjął obywatelstwo warsz. w r. 1648, zmarł w Warszawie w r. 1670. W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne utwory nie zachowały się. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, II; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik Muz.”, 1928/29.

BITTNER (Byttner) Bernard, pochodził z rodziny niem., kształcił się muzycznie u nieznanego z nazwiska organisty kościoła Dominikanów w Krakowie (według Sowińskiego). Był początkowo zakonnikiem (Domin.); po otrzymaniu dyspensy zastał w r. 1774 wikariuszem katedry w Krakowie oraz (po ustąpieniu A. Cienkiewicza) dyrygentem kapeli katedralnej i kapeli angielistów w tejże katedrze, a w r. 1782 również dyrygentem kapeli rorantystów. W r. 1787 zrezygnował ze stanowiska kapelmistrza kapeli katedralnej (następcą jego został ks. M. Podgórski), zatrzymując jednak stanowisko dyrygenta kapeli rorantystów. Zmarł prawdopodobnie w r. 1794; data ta jednak nie jest zupełnie pewna. Nie pozostały po nim żadne utwory. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Chybiński, Nowe materiały do dziejów kapeli rorantystów, w „Księdze pamiątk. ku czci O. Balcera”, 1925 (odbitka); A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.”, Warsz. 1925.

BLANK Hakon, członek „litewskiej kapeli” król. w Grodnie ok. r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BLUHME Jan, członek tzw. „król. polskiej kapeli” w Dreźnie za czasów Fryderyka Augusta. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

BLUME Józef, ur. w r. 1708 w Monachium, zm. 1782 w Berlinie, skrzypek kurfirsa bawarskiego, potem w służbie hr. Wielopolskiego i ks. Lubomirskiego, wreszcie kr. Fryderyka pruskiego. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

BŁASZCZOWCZYK,..., kantor katedry we Włocławku ok. r. 1688. — Por.: S. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kość. katedr. włocł., 1902.

BŁĄŻEJ, niewiadomego nazwiska substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1592/93. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

z **BŁOŃ** Stanisław, p. Bąkowski.

BOBOLECKI,..., dyrygent kapeli katedralnej we Włocławku od 1. 3. 1720 do ? 1. 1730. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kość. katedr. włocł., 1902.

BOBOVITA, p. Kozłowski.

z **BOBOWEJ** Teofil, wikariusz i substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1619 (przez 3 mies.). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BOBRECIUS Marcin, rodem z Krakowa, kantor („de voce terribili”) klasztoru B. Ciała w Krakowie, zm. 1619 w Mogile. — Por.: Czart. rkp. 3652; A. Chybiński, Z poszukiwań hist.-muz. w klasztorach krak., „Przegląd muz.”, 1910.

BOCHENCZYK (z Bochni) Marcin organmistrz w Krakowie ok. r. 1609. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874 (pod „Marcin”).

z **BOCHNI**, dwóch nieznanych z nazwiska muzyków:

1. Bartłomiej, lutnista, przyjął w r. 1517 obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak. Libri iur. civ. 167.

2. Paweł, subystytut w kapeli rorant. katedry krak. w latach 1549/51. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BOCIANIEC Andrzej, skrzypek i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BOCK Fryderyk, rodem ze Sztutgartu, organista w Krakowie ok. r. 1601—1607. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

BOĆKOWSKI Stanisław, mnich augustiański i organista, zm. w Ciechanowie 7. 10. 1773. — Por.: Arch. klaszt. Aug. w Krakowie, Liber Mort. Aug.

BOCZKOWSKI Kazimierz, muzyk krakowski ok. r. 1696, identyczny zapewne z organistą i (rzekomo) mnichem benedyktyńskim, który ok. r. 1705 (i później) pisał „cantionalia“ dla klasztoru Benedyktynów w Staniątkach. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

BODZANTUS, ..., subystytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1622 (p. również Kiełtycki). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

BOGAJSKI (Bugajski?), ..., organista klasztoru Norbertanek w Krakowie, ok. r. 1799. — Por.: Arch. klaszt. Norb. w Krakowie.

BOGUCKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Szymon, syn Kaliksta („Simon Calixti“), muzykant miejski w Krakowie w latach 1605—1610, w r. 1610 organista. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; Arch. m. krak. Advoc. 228.

2. Jakób, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1739. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BOHDANOWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. Bazyli, ur. ok. r. 1754 w Polsce (w Małopolsce?), zm. w r. 1814 lub 1819 w Wiedniu, gdzie ze swą liczną rodziną urządził koncerty o posmaku sensacyjnym, występując jako „Basilius von Bohdanowicz“. Był pianistą i kompozytorem. Pozostały po nim następujące utwory: „12 Polonoises avec 3 Pièces à la façon des Contredances pour le Clavecin ou Pianoforte“, Vienne, Artaria & Co. (Kgl. Musikaliensammlung w Dreźnie); „Musikalische Familie für Kla-

vier“ i „Daphnis et Philis avec Adieu, à 4 mains“ (Gesellschaft der Musikfreunde w Wiedniu). — Por.: leksykalne dzieła Gerbera i Schillinga; Monatshefte für Musikgeschichte, XIII; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

2. Michał, należący zapewne do rodziny poprzednio wymienionego, instrumentalista. Pozostały po nim następujące kompozycje: „8 Variations pour Violon, op. 1“ i „6 deutsche Gesänge für 1 Singstimme mit Clavier oder Gitarre, op. 2“ (Gesellschaft der Musikfreunde w Wiedniu). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

BOJARZYN, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, z Białej, instrumentalista kapeli dworskiej Aleksandra Jagiellończyka w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Jakób, muzykant („tybicen“) miejski we Lwowie, zm. w r. 1579; wraz z kapelą miejską lwowską grał w r. 1576 przed Stefanem Batorem. — Por.: Arch. m. lw., Ks. wyb. lw. 1572—1604 i Kasa m. Lw. 1572—82.

BOK (Bock?), Aleksy, mnich i organista Augustianów w Warszawie, gdzie zmarł 31. 10. 1772. — Por.: Arch. klaszt. Aug. w Krakowie, Liber Defunct. Ord. Aug.

BOKSIŃSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1754/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BOLECHOWITA (z Bolechowa?), Jakób, tenor-subystytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1619—25 (z przerwami). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BOLECHOWSKI („Bollohowski“) Józef, kompozytor kość. z II poł. XVIII w. Klasztor Cystersów w Obrze (Wielkopolska) posiadał 3 rękopisy z jego utworami: 1. Litaniae ex D (11 gł.), 2. Litaniae ex F (11 gł.), 3. Missa solemnis in D (11 gł.) — wszystkie na chór miesz. z tow. instr. i org. — Por.: M. Sobieski, Wojciech Dankowski (1935, rękopis).

BONAFINI, ..., śpiewaczka opery w Warszawie po r. 1777. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BONDICHI, ..., śpiewak lub śpiewaczka operowa w Warszawie ok. r. 1774. —

Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

BONNANI Hipolit (Ippolito), muzyk włoski w kapeli król. w Krakowie lub Warszawie ok. r. 1604; od r. 1619 w kapeli nadwornej w Wiedniu. W „Melodiae sacrae” W. Liliusa, 1604, znajduje się jego 8-gł. motet „Congratulamini mihi omnes”. — Por.: R. Eitner, Bibliographie der Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker, t. II; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911.

BONTEMPO Mikołaj, muzyk włoski w kapeli król. w Krakowie po r. 1572. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BOREK, nazwisko trzech muzyków:

1. nieznanego imienia muzyk w kapeli król. w Krakowie ok. r. 1520; może identyczny z Krzysztofem B. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Krzysztof, kompozytor. Miejsce jego urodzenia, data urodzenia i data śmierci nie są dotychczas dokumentarycznie stwierdzone. Według dawniejszych pisarzy, a w szczególności A. Polińskiego, Borek dostał się dwór królewski w Krakowie w r. 1521 w charakterze dworzanina i w tym charakterze był wysyłany przez króla do wybitnych osobistości z listami, „przebiegając konno Rzeczpospolitą”. „Wkrótce” miał zostać „duchownym” i „kapelanem królewskim”, „uczniem Wierzbkowskiego” lub „kompozytora Władysława”. Wreszcie miał zostać drugim z kolei „dyrektorem kapeli rorantystów” w katedrze wawelskiej i umrzeć w r. 1557. Jednakże żadna z powyższych wiadomości nie jest pewna; zachodzi tu raczej zmieszanie wiadomości, odnoszących się do dwóch różnych osób o tym samym nazwisku: Borka Krzysztofa, który był kompozytorem, i Borka niewiadomego imienia, który muzykiem nie był. Według ostatnich badań (A. Chybińskiego) Krzysztof B. do kapeli rorantystów nie należał, ponieważ w aktach tej kapeli nie ma o nim wzmianki, tym samym więc B. nie mógł być dyrygentem rorantystów, data zaś „1557” odnosić się może do innego dyrygenta tej kapeli. Nie można wykluczyć ewentualności, że śmierć B. nastąpiła po r. 1557. W muzykaliach pochodzących z kapeli królew-

skiej, dworskiej (lecz nie roranczej), znajduje się msza Borka na temat „Te Deum laudamus”, a w jej tytule litery „C. B. M. R.” i data „1573”, co można jedynie odczytać następująco: „Christophorus Borek Musicus Regius 1573”. Jeśli data „1573” nie jest datą kopii, lecz datą powstania tego utworu (czego na razie udowodnić nie można), to mielibyśmy w tym dowód, że Krzysztof Borek żył jeszcze w r. 1573. Innych szczegółów biograficznych o tym kompozytorze nie posiadamy. — Z utworów B. pozostały tylko 2 msze 5-głosowe, obydwie jednak bez jednego głosu, który zaginął z pośród 5 ksiąg głosowych, należących do biblioteki kapeli królewskiej, dworskiej (jednak nie kapeli rorantystów, jak twierdzi Z. Jachimecki, ponieważ kapela ta nie posiadała sopranów, których wymagają obydwie msze Borka i inne utwory, zawarte w tych samych ksiązkach głosowych). Z tych 2 mszy pierwsza nie posiada żadnego tytułu, tytuł zaś drugiej mszy, nie określonej nazwą „missa” lub „officium”, brzmi: „Te Deum laudamus”. Z pięciu ksiąg głosowych trzy (Cantus, Altus, Bassus) znajdują się obecnie w Archiwum Miejskim w Krakowie, czwarta (Tenor) była w prywatnym posiadaniu (śp. Aleksandra Czołowskiego) we Lwowie, piąta zaś (zapewne „Quinta Vox” lub „Vagans”) zaginęła. Ponadto w Archiwum kapituły katedr. w Krakowie znajduje się jeszcze jeden egzemplarz książki sopranowej („Discantus”), zawierający głos sopr. mszy „Te Deum laudamus”. — Por. A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, Monumenta musices sacrae in Polonia, 1885; J. Surzyński, Muzyka figuralna w kościołach polskich od XV do XVIII wieku, 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911; tenże: Kilka niekompletnych kompozycji wielogłosowych z XVI wieku, „Kwartalnik Muzyczny”, 1911; A. Chybiński, Borek Krzysztof, w P. Słowniku Biograficznym, t. II, 1936.

3. Jan, subdykt w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1630/31, następnie do r. 1641 rorantysta. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BORIMIUS (Borzym, Borzymski), Jan, ksiądz i muzyk, między r. 1602 i 1607 został rorantystą katedry krak. i był nim do r. 1619, w którym został dyrygentem kapeli rorant., pozostając na tym stanowisku niemal do końca życia. W r. 1623 nie sprawował już obowiązków przełożonego tej kapeli, z powodu choroby. Zmarł w r. 1624, w którym następcą jego został Marcin z Mielca. (Przypuszczenia autora tego „Słownika“, jakoby B. był kompozytorem utworu „Rorate“, polegały na błędnej notatce J. Surzyńskiego na okładce anonimowej kompozycji wśród muzykaliów kapeli rorant. w Arch. kapituły krak. katedry). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. I, 1910; tenże: Johannes Borimius-Borzymski, „Przegląd muzyczny“, 1910; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911.

BORKOWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

BORLETTA Uderyk, muzyk włoski w kapeli wojewody krakowskiego ok. r. 1644. — Por.: Monatshefte f. Musikgeschichte, XIII; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

BOROWIECKI Andrzej, oboista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie od 1. 8. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BOROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stefan, altysta w kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1739. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Wincenty, muzyk w latach 1770—1850. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

BORUCKI Tomasz, rorantysta w katedrze krak. w latach 1576—1583. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BORZĘCKI Jan, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BORZYM, Borzymski, p. Borimius.

BORZYWÓJ Stanisław, instrumentalista kapeli Aleksandra Jagiellończyka ok. r.

1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BOSKOWSKI, ..., oboista w kapeli ks. kurlandzkiego w Żaganiu (Sagan) ok. r. 1780, poczem przebywał we Włocławku (według Sowińskiego) lub we Wrocławiu (według R. Eitnera). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

BOSZKOWICZ Szymon, w r. 1685 subtytuł w kapeli rorantystów katedry krak., w latach 1686—88 rorantysta. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

BOTSCH, p. Pocż.

della BRACCE Paweł, instrumentalista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1603 lub może jeszcze przed tym rokiem. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

BRANCARINI („Brankarynowski“) Giovanni Maria („Dzian Maria“), altysta kapeli królewskiej w Warszawie, do której wstąpił na kilka lat przed r. 1620; ponadto był muzykiem kapeli Kaspra Dunina, burgrabiego m. Osieku. Zmarł w r. 1645 lub po r. 1651. W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne jego kompozycje nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1874; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

BRANDT (Brant) Jan, ur. w r. 1551 w Poznaniu, zm. 31. 12. 1601 we Lwowie, po studiach teolog. w Rzymie przebywał jako Jezuita w Poznaniu, Wilnie, Pułtusk i Lwowie. W r. 1586 miał wydać w Warszawie „Pieśni łacińskie i polskie z nutami muzycznymi“, które cieszyły się popularnością. Wydawnictwo to nie zachowało się. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BRANDTNER Mateusz, organmistrz w Toruniu; naprawiał organy katedry we Włocławku w latach 1691/92 i żył jeszcze

w r. 1715. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł. 1902.

BRAUN, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan (Hans), członek król. „kapeli liwskiej“ w Grodnie, w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. nieznanego imienia kompozytor (kościelny?) w Wielkopolsce w II poł. XVIII w. — Por.: J. Dunicz, Z badań nad muzyką polską XVIII wieku, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, 1935.

3., organmistrz w Warszawie; ok. r. 1803 naprawiał organy katedry we Włocławku. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

BREJER Jan, skrzypek i tenorzysta kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1732—37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

BROCCHI, ..., basista („basso caricato“) opery w Warszawie w II poł. XVIII w. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

BRODZKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

BROK (Brocki) Piotr, z Nowego Targu („Neoforensis“), substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1620—22. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910 i Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

BRONOWSKI Jakób, śpiewak kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

BROSCH Wacław, z pochodzenia Czech, ur. 30. 3. 1729, od r. 1744 Jezuita w Krakowie, następnie prefekt Burs muzycznych jezuickich w Ostrogu i Krośnie. — Por.: Bawor. rkp. 571.

BRUGNER Mikołaj, instrumentalista („tybicen“) kapeli król. w Krakowie ok. r. 1553. — Por.: Ossol. rkp. 180.

BRUZI (Bruzzi? Brusi?) Ambroży, muzyk w kapeli Stanisława Lubomirskiego w Wiśniczu w r. 1614. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

BRZESKI, nazwisko czterech muzyków:

1. Jan, z Żarnowa („Žarnovius“, „Žar-

novita“, „Žarnowski“), rorantysta katedry krak. w latach 1570—1574. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. Piotr, rodem z Brzeska („Brzesko“, „Breszky“), substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1621. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kap. rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

3. Walenty, mnich i muzyk (organista?) klasztoru Augustianów w Krakowie, zm. 2. 12. 1655. — Por.: Arch. klaszt. August. krak., Liber Mort. Conv. Aug. Crac.

4. Jan, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

z **BRZEZIA** Łukasz, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1621. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

z **BRZEGIN** Jan, rorantysta katedry krak. w latach 1544—1547, zm. 14. 4. 1547. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów itd. j. w.

z **BRZEŻEK** Szymon, substytut kapeli katedry krak. w latach 1543—48 (z przerwami). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

z **BRZozowa**, nazwisko trzech muzyków:

1. Walenty, substytut kapeli rorant. w katedrze krak., w r. 1545. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów itd. j. w.

2. Walenty, senior Jednoty Braci Czechskich w Polsce, wydał w Królewcu w r. 1554 „Cantional Abo Księgi chwał Boskich (z czeskiego języka na Polski) przez Xiędza Walentego z Brzozowa (Nowo przełożone ...) drukował Aleksander Angezdecky“ (egzempl. w Ossolineum). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; L. Witkowski, Kancjonał czech. Jana Roha, Poznań 1938 (rękopis).

3. Stefan, substytut kapeli rorant. w katedrze krak. w r. 1551. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. I, 1910.

BRYGAND, ..., muzykant miejski w Krakowie, w r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

BRYGBORD,..., muzykant miejski w Krakowie w r. 1390. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

BUCHANOWICZ,..., kapelmistrz ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1763. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

BUCZKOWSKI Szymon, rorantysta katedry krak. w latach 1574—1576. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów*, Cz. I, 1910.

BUGAYSKI Kazimierz, instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

BULGARELLI, p. Giusti.

BULKA Piotr, skrzypek kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1640—45. — Arch. m. krak., *Musica instrumentalis Eccl. B. V. M.*

BURACZEWSKI,..., II skrzypek kapeli hetmana Branickiego w r. 1755. — Por.: Marpurg, *Histor.-krit. Beyträge I/V*.

BURGHARD (Burchard), muzykant miejski („tubicunator“, „fistulator“) w Krakowie w latach 1436—1450. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*.

BURIAN Wacław, z pochodzenia Czech, mnich i dyrygent kapeli wokalnie-instrumentalnej klasztoru Cystersów w Mogile, zm. 5. 8. 1777 w Mogile. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, *Libri Mort. Ord. Cist. S. B.*

z **BUSKA** Jan, rorantysta katedry krak. w r. 1549. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

BUSKIEWICZ,..., członek kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1719. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł.*, 1902.

BUSLER,..., lutnista w kapeli król. w Warszawie ok. r. 1660. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

BYDGOSKI Walenty, śpiewak w kapeli katedry we Włocławku w latach 1694—96. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł.*, 1902.

z **BYDGOSZCZY** Marcin, kantor szkoły w Pyzdrach do r. 1521. — Por.: *Monum. Med. Aevi Hist. XVI*.

BYOR (?),..., muzyk kapeli król. w Krakowie, zm. 1518. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

BYSTRZYCKI, nazwisko dwóch muzyków: w porządku chron.:

1. Kasper, rodem z Pińczowa, wybitny organista („cui parem vix invenisses“), żył w XVII wieku. — Por.: Czart. rkp. 3652.

2. nieznanego imienia kompozytor ok. r. 1737, wychowanek Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie. Napisał m. inn. „Requiem ex B“, zaginione, podobnie jak wszystkie inne jego utwory. — Por.: A. Chybiński, *Z dziejów muzyki krakowskiej*, „Kwartalnik muz.“, 1913.

BYSZYK,..., członek kapeli król. w Krakowie w r. 1520. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

BYTOMSKI Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764—68. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

C

CABALSKI Ludwik, mnich i organista klasztoru Bernardynów w Opatowie, gdzie zmarł 6. 5. 1728. — Por.: Arch. Bernard. w Kalwarii Zebrz., *Mortuologium Fr. Min. Ord. Bernard.*

CAIETANI, p. Gaetani.

CALENZOLI,..., śpiewak opery w Warszawie w II poł. XVIII w. (po r. 1765?). —

Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

CAMPAGNINI,..., śpiewaczka opery w Warszawie po r. 1777. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

CARU (? — Garn?) Mateusz, trębacz kapeli król. w Krakowie w r. 1574. — Por.: Arch. m. krak., *Cas. Hip.* 962.

CATO Diomedes, p. Diomedes.

CATTANEO Małgorzata, z Mediolanu, śpiewaczka na dworze król. w Warszawie ok. r. 1637. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

C. B., p. Bazylik.

CESARI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan Kanty (Cesar, Cesarz, Caesary), organista w Krakowie 1617 (lub wcześniej) do r. 1649, w którym zmarł. — Por.: St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.”, 1907.

2. Hieronim (Cesary, Caesar, Caesary, Cesarini); pochodzenia włoskiego, instrumentalista w kapeli król. w Warszawie od kilku lat przed r. 1620 i niemal do r. 1650, poczem członek kapeli król. Karola Ferdynanda do r. 1657, wreszcie ponownie w kapeli królewskiej, w której był czynny jeszcze w r. 1664. W r. 1648 lub 1649 przyjął obywatelstwo warszaw. — W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. II; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie*, „Kwartalnik muz.”, 1928/29.

CHABOWSKI Piotr, kornecista kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1670 do 1682. — Por.: Arch. m. krak., rkp. 3292 „Musica Instr. Eccl. B. M. V.”

CHAONSCILD (Hauenschildt?), ..., muzykant miejski w Krakowie ok. r. 1621—1626. — Por.: St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.”, 1907.

CHARŚNICKI (z Charśnicy), Ph..., mnich zakonu Premonstrantów w Krzyżanowicach ok. r. 1700 i kompozytor. W rkp. 5272 (z. 25 i 26) Bibl. Jagiell. znajdują się dwa jego koncerty: 1. Aeterna Christi numera (2 C, A, T, 2 Viol., Viola, Basso cont.), 2. Rex gloriose martyrum (2 C, A, T, B, 2 Viol., 2 Tromb., Viola, Basso cont.).

CHARTMAN (Hartman), ..., muzykant miejski w Krakowie ok. r. 1640, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

CHARUBA Stanisław, z Krakowa („de Kleparz”), miejski muzykant (lutnista) w Krakowie ok. r. 1517, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

z **CHARZYN** Józef, ksiądz i substytut w kapeli rorant. katedry krak. w r. 1548. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

CHIARI Tomasz, budowniczy instrumentów muz. w Krakowie w końcu XVII w. i dostawca ich dla dworu król. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

CHŁOP Hanusz, instrumentalista kapeli król. w Krakowie w latach ok. 1518—20 i może dłużej. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

CHODZISZ Andrzej, ksiądz i substytut w kapeli rorant. katedry krak. w r. 1621. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910 i Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

CHOJNACKI Łukasz, mnich i muzyk klasztoru Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł 27. 3. 1682. — Por.: Monum. Pol. Hist. V.

CHOŁUBOWICZ (Hołubowicz) Sebastian, muzykant miejski w Krakowie w r. 1621. — Por.: St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.”, 1907.

CHORMAŃSKI (Choromański?), ..., dyrygent kapeli katedry we Włocławku od sierpnia r. 1672 do maja r. 1684. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł.*, 1902.

CHRISTNER, ..., altowiolista kapeli hetm. Branickiego ok. r. 1755. — Por.: Marpurg, *Historisch-kritische Beyträge*, I/V.

CHROSTKOWSKI (Chrostowski, Chrustowski), nazwisko dwóch muzyków:

1. Albert (starszy), organista klasztoru Norbertanek w Krakowie, zm. 1620 (?) w Krakowie. — Por.: Arch. klaszt. Norb. w Krakowie.

2. Albert (młodszy), ur. 15. 5. 1627 w Seceminie, organista i organmistrz królewski w Warszawie, zm. w r. 1670. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; Bawor. rkp. 600.

z **CHRZANOWA** Mikołaj, wybitny organista katedry krakowskiej od r. 1530 (niewątpliwie jednak wcześniej) do r. 1555 (lub nieco dłużej), kompozytor 4-głosowego motetu „Protexisti me Domine“, wpisanego pod monogramem „N. Ch.“ w Tabulaturze Jana z Lublina (1540). Początek tego utworu umieścił Z. Jachimecki w „Muzyce w epoce Piastów i Jagiellonów“ (Polska, jej dzieje i kultura). — Por.: A. Chybiński, Mikołaj z Chrzanowa, „Przegląd muz.“, 1925.

CHUDZICKI Albert, muzykant miejski w Krakowie w r. 1621. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

CHUDZIŃSKI Józef, klawikordzista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

CHURGA, p. Jurga.

CHWAŁKOWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

CHYLŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. p. Drażek.

2. Andrzej, ur. przypuszczalnie ok. r. 1600 na Rusi lub Litwie, był mnichem zakonu Franciszkanów w jednej z prowincji polskich tego zakonu, w latach 1630—35 basistą i prefektem muzyki kościoła św. Antoniego w Padwie. O pobycie jego w Wenecji wspomina Sz. Starowolski. Nie jest pewne, czy powrócił do Polski. Dalsze jego losy są nieznane. Z dzieł Chylińskiego zachowało się tylko jedno: „Canones XVI. Iidem ad diversa, rectis contrariisq. motibus toti in toto et toti in qualibet parte, auctore R. P. F. Andrea Chilinscio Polono Ord. Min. Con. S. Francisci, Magistro Musices, & in Almo Patauio D. Antonii Templo Musicorum Praefecto. Antverpiae, in Officina Plantiniana Balthasari Moreti. M. DC. XXXIV“ (jeden egzemplarz w Ossolineum). Według J. Reissa, opierającego się na „Erotemata musices“ (1650) Sz. Starowolskiego „napisał je Ch. już w r. 1620 i ogłosił w Wenecji 4-głosowy kanon, zbudowany na temacie „Da pacem in diebus nostris“, wzywając publicznie kompozytorów do jego rozwiązania; gdy nikt nie mógł go rozwiązać, kazał Chyliński wydru-

kować rozwiązanie, zawierające 64 głosów z niezmiernie skomplikowaną techniką imitacyjną“. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Wojciech Dębołęcki, 1926; K. Kantak, Chyliński Andrzej, w P. Słowniku Biograficznym, t. IV, 1938; J. Reiss, Najpiękn. ze wszystk. jest muzyka polska, 1946.

CHYZÓWSKI Stanisław, organista w Krakowie ok. r. 1610. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

CIBORSKI Mikołaj, ksiądz i substytut w kapeli rorant. katedry krak. od r. 1642 do 1643, następnie rorantysta od r. 1644 do r. 1650. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

CICHAWSKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765, następnie kantor klasztoru Benedyktynów w Staniątkach w latach 1792—1825. — Por.: Jagiell. rkp. 180; Arch. klaszt. Bened. w Staniątkach.

CICHOWSKI Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1713—18. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

CIECIURSKI,..., organista klasztoru Karmelitów w Trembowli w II poł. XVIII w. — Por.: Bawor. rkp. 619.

CIEKAN Jakób, muzykant miejski w Krakowie w r. 1604. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1902.

CIELE Miklasz (Mikołaj), instrumentalista w kapeli Aleksandra Jagiellończyka i Jana Olbrachta w latach 1502 (może jeszcze wcześniej) do 1505. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **CIEMIERYCY**,..., nieznanego imienia rorantysta katedry krak. (lub substytut) w r. 1583. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

CIEMIORKA (Czemioraka), nazwisko trzech muzyków:

1. Tomasz, członek („tubicen“) kapeli król. w Krakowie ok. roku 1520 do r. 1546 (lub dłużej). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Maciej, członek kapeli król. w Krakowie w latach 1551 i nast. — Por.: A. Poliński, j. w.

3. Mikołaj, członek kapeli król. w Krakowie w latach 1551—1554, może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Poliński, j. w.

CIENKIEWICZ Andrzej, daty urodzin i śmierci nie znane. Prawdopodobnie od r. 1748 był członkiem kapeli katedralnej w Krakowie. Jako muzyka, który zdaniem kapituły katedr. był „peroptime gnarus artis musicae“, powołała kapituła w dniu 12. 4. 1766 na stanowisko kapelmistrza kapeli katedralnej jako następcę X. J. Kapińskiego. Jednakże prawdopodobnie już w r. 1774 wydano go z kapeli z powodu nadużyć pieniężnych; następcą jego został X. B. Bittner. Dalszych dat z życia C. nie znamy. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i w XVIII wieku, „Wiadomości muzyczne“, W. 1925.

CIERKUTOWSKI, p. Banni.

CIESZYŃSKI Walentyn, członek kapeli Jezuitów w Krakowie (organista i oboista) w latach 1718/20. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **CIĘŻKOWIC**, Walentyn, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1545 do 1550 (z przerwami). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

CILLI Alessandro, ksiądz i muzyk, pochodzenia włoskiego, ur. w Pistoii, przybył do Polski w r. 1594 i jako tenorzysta lub basista kapeli król. w Warszawie przebywał do r. 1627, w którym powrócił do Włoch. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; K. Tyszkowski, Cilli Al., w P. Słowniku Biograficznym, t. IV, 1938.

CIŚLICKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

CISZEK Franciszek, organista fary lwowskiej w latach 1624—1627, może identyczny z Gąsieckim. — Por.: Arch. m. lw. Księga wyd. i doch. 1624—28.

CISZKOWSKI Izydor, mnich i organista w klasztorze Bernardynów w Tykocinie, gdzie zmarł 15. 1. 1760. — Por.: Arch. klaszt. Bern. we Lwowie, Libri mort.

CLABON, p. Klabon.

CLAUS, p. Klaus.

COCCIOLA Jan Chrzyciel (Giovanni Battista), ur. w Vercelli (Piemont) przed r. 1600, kapelmistrz kanclerza litewskiego ks. Leona Sapiehy, kompozytor, po którym pozostało kilka utworów kościelnych (motety i msze). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II.

COMPARI, ..., śpiewak opery włoskiej hetmana Branickiego w Białymstoku ok. r. 1760. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

CONSTANTINI, ..., skrzypek w kapeli Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761. — Por.: A. Poliński, j. w.

COPPOLA (Copula), nazwisko dwóch muzyków włoskich:

1. Jan Chrzyciel (Giovanni Battista), barytonista lub basista kapeli król. w Warszawie w I poł. XVII w. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. Piotr, śpiewak kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

CORMIER Cyprian, nazywany krótko „Cyprianem“, skrzypek i kompozytor, ur. w Wenecji ok. r. 1750, przebywał naprzód w Gdańsku (ok. 1771), potem w kapeli ks. Aleksandra Sapiehy, wreszcie w Warszawie, gdzie zmarł w r. 1789. Komponował koncerty skrzypcowe. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

CORNELIUS, ..., śpiewak operowy, występował w Warszawie w I poł. XVIII w. (po r. 1724?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

de **CRACOVIA**, p. z Krakowa.

CRATI (Pancrati) Piotr, sopranista kapeli Jana Kazimierza w Warszawie. — Por.: A. Poliński, Dzieje itd. j. w.

CREMNICIANUS, p. Monetarius.

CRESPI, ..., śpiewaczka opery warszawskiej w II połowie XVIII w. (po r. 1765?). — Por.: A. Poliński, j. w.

C. S., p. Bazylik.

CUDOWSKI Symplicjan, mnich i organista klasztoru Augustianów w Lublinie,

120228466

26084

zm. 8. 12. 1655. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mort. Aug.

CYBULSKI Jan Józef, przebywał w Warszawie w II poł. XVIII wieku i wydał tamże we własnym nakładzie „8 Variationis pour le Clavecin“, egzemplarz w Kgl. Musikaliensammlung w Dreźnie, posiadającej również jego Polonaise B-dur, kopiowany ok. r. 1810. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

CYGAN Stanisław, instrumentalista w kapeli król. w Krakowie w I połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

CYPRYANOWICZ, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

CZABAN Tomasz, dyrygent (kantór) kapeli klasztoru Benedyktynów w Staniątkach w XVIII wieku. — Por.: Arch. klaszt. Bened. w Stan.

CZAPCZEŃSKI, Kasper Józef, muzyk krakowski ok. r. 1700. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

CZAPLIŃSKI Jan, organista w Lanckoronie ok. r. 1670. — Por.: Bawor. rkp. 582.

CZAPRAŃSKI, ..., trębacz kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1697. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

z **CZARNOCINA**, niewiadomego imienia i nazwiska substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1591. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

CZARNOTOWICZ Wojciech, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1663. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

CZARNOWICZ (Czarniewicz) Paweł, rorantysta katedry krak. w latach 1661—1676 (może nieco dłużej), nazywany w aktach rorantystów „wiceprepozytem“, tj. zastępcą dyrygenta. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

CZARTH (Zarth) Jerzy, ur. 1708 w Hochtén k. Niemieckiego Brodu w Czechach, zm. 1774 w Mannheim, przebywał ok. r. 1734 w Warszawie. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

CZARTORYSKA, ..., księżna, kompozytorka; kilka jej arii znajduje się w zbiorze „Recueil d'Ariettes choisies, Collection faite par... Castella de Bertena à Paris“, ok. r. 1781. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

CZECH, nazwisko trzech muzyków; w porządku chronolog.:

1. Jenik, członek kapeli król. w Krakowie ok. r. 1518. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. nieznanego imienia instrumentalista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

3. Jan Jerzy, instrumentalista (skrzypce, fagot, waltornia, trąbka) w kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1735 (lub może wcześniej) do r. 1740 (może nieco dłużej). — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

CZECHOWICZ B. ..., kompozytor kościelny (w Krakowie?) w II poł. XVII w. W rękopisach Archiwum kapituły katedralnej krak. zachowały się jego dwa 4-gł. opracowania „Sub tuum praesidium“ (zagiął głos sopranowy).

CZECHOWSKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1720—1765 (może nieco dłużej). — Por.: Jagiell. rkp. 180.

CZEMIORKA, p. Ciemiorka.

CZEMP Marcin, z Grodzca, lutnista („citharedus“) w Krakowie ok. r. 1532, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

CZERMAK, ..., Czech z pochodzenia, w Warszawie od r. ok. 1720 do r. 1790, w którym zmarł. Był wiolonczelista i nauczycielem gry wioloncz. Komponował wiele utworów (m. inn. koncertów) wiolonczelowych. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

CZERNEK Marcin, kwartpuzonista kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1644—1679. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 3290 i rkp. „Musica Instr. Eccl. B. M. V.“

CZERNO Maciej, ze Słomnik, muzyk kapeli kościoła mariackiego od r. 1632, w któ-

rym przyjął obywatelstwo krak., do r. 1663 (lub nieco dłużej). — Por.: Arch. m. krak., rkp. 1424 i 1868.

CZOLIC (Czulic), nieznanego imienia kwartwiolista kapeli zamkowej w Podhorcach przed r. 1769. — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy muzycznych zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.“, 1913.

CZURYŁO,..., instrumentalista (bandurzysta?) w kapeli Zygmunta Starego po r. 1500. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **CZYTEJ DĘBINY** Bartłomiej, wykładał wr. 1522 teorię muzyki w Uniwersytecie Jagiellońskim. — Por.: Wł. Wisłocki, Liber diligentiarum, 1886.

D

DĄBLEWSKI Antoni, członek kapeli Jezuitów (skrzypce, wiola, obój, waltornia) w Krakowie w latach 1718—20. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

DĄBROWSKI Maciej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1760—65. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

DAMAZY,..., nieznanego nazwiska skrzypek i trębacz w kapeli katedralnej w Płocku ok. r. 1766. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

DAMIAN,..., nieznanego nazwiska Pijar i kompozytor, nazywany w rękopisach XVII/XVIII wieku Damianem Pijarem. Data i miejsce jego urodzenia nie są znane. Z napisu na portrecie Damiana w Kolegium Pijarskim w Podolińcu na Spiszu wynika, że jako Pijar przebywał w Warszawie, Chełmie, Piotrkowie i Górze Kalwarii; w Warszawie i w Podolińcu piastował urząd rektora Kolegium Pijarskiego. Zmarł 18. 4. 1729 w Chełmie. Ponieważ w roku śmierci liczył 60 lat z górą, przeto możemy przyjąć, że data jego urodzin przypadła by na lata między rokiem 1660 a 1670. — Po Damianie zachowały się następujące utwory: 1. Assumpta est Maria, na 4 głosy mieszane (w rkp. brak głosu altowego), kopia z kolegiaty łowickiej; 2. Ave Virgo mundi spes, na sopran, 2 skrzypiec i basso cont.; 3. Beatus vir qui timet i 4. Confitebor tibi domine — obydwie na 4 gł. mieszane, 2 skrzypiec i basso cont., kopia z kapeli kolegiaty łowickiej z r. 1698; 5. Confitebor tibi domine na 2 sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 clarini i basso cont. (zachowane tylko 3 głosy: 2 clar. i basso cont.), utwór z r. 1697, kopia z r. 1700; 6. Dixit Dominus, na 2 sopran, alt, tenor

i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 clarini i basso cont.; 7. Laudate pueri na 2 sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 clarini i basso cont. (zachowane tylko 2 kartki okładki), kopia z kapeli Jezuitów w Brześciu z r. 1696; 8. Veni consolator („Concerto“) na sopran, clarino i basso cont., kopia z r. 1703. W r. 1939 znajdowały się te utwory w Bibliotece Narodowej w Warszawie. — W „Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej“ (z. 13) wydali A. Chybiński i K. Sikorski utwór Damiana „Veni Consolator“. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Przyczynki bibliograficzne do dawnej muzyki polskiej, III. O. Damian, Pijar, w „Przeglądzie muzycznym“, 1927; tenże: Damian Pijar, w Polskim Słowniku Biograficznym, t. IV, 1938.

DANECKI Gerard, mnich, organista i kapelmistrz klasztoru Cystersów w Koprzywnicy, zm. w r. 1797. — Por.: Arch. klaszt. w Mogile, Libri Mort. Ord. Cist. S. B.

DANESI Aleksander, śpiewak teatru operowego Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761. — Por.: A. Poliński, Dzieje muz. polsk. 1907.

DANIECKI Jan Ignacy, kompozytor z I lub II połowy XVIII wieku; miał tworzyć msze z tow. orkiestry. (Może identyczny z Ignacym Dansky'm; p. R. Eitner, Quellenlexikon, t. III). — Por. A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

DANIEL, imię dwóch z nazwiska nie znanych muzyków:

1. organista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por. A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. mnich i organista klasztoru Bernardynów w Paradyżu, gdzie zm. 10. 9. 1674. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mort.

DANKOWSKI Wojciech (Adalbert), właściwe jego nazwisko, spotykane również w rękopisach wielkopolskich, brzmiało: Daneek; był rzekomo pochodzenia czeskiego. Miejsce i data i jego urodzenia nie są znane. Według przypuszczeń H. Opieńskiego mógł urodzić się między r. 1760 a 1765. Około r. 1792 był już kompozytorem kościelnym i altowiolistą orkiestry operowej we Lwowie za kapelmistrzostwa J. Elsnera. Późniejsze szczegóły biograficzne nie są dokładnie znane. Według M. Sobieskiego (p. niżej) mógł przebywać w Gnieźnie, Grodzisku i Obrze; w tej ostatniej przebywał prawdopodobnie w późniejszych wzgl. ostatnich latach swego życia. Miejsce i data jego śmierci są nieznane. Zasiłał swymi kompozycjami kościelnymi kapele wielkopolskie kościelne w Gnieźnie, Grodzisku, Obrze, Poznaniu i Przemęcie; prawdopodobnie jednak utwory jego były znane i poza Wielkopolską (np. w Wilnie, w Krzemieńcu Wołyńskim w latach 1815—1825). — M. Sobieski odnalazł wielką ilość rękopisów dzieł Dankowskiego w następujących zbiorach: I. Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu: 1. Ave maris stella, G (9 gł.); 2. Motetto de Confessore, D (9 gł.); 3—5. Tres Psalmi ad Matutinum pro festo Nativitatis Domini (9 gł.); 6. Vesperae, C (9 gł.); 7. Vesperae, D (9 gł.). — II. Archiwum fary w Grodzisku: 1. Litania, D (9 gł.); 2. Missa, D (9 gł.); 3. Missa, D („pastoralis“ 10 gł.); 4. Missa, D (11 gł.); 5. Missa, d („dedicata Annae Matri B. V. M.“, 9 gł.); 6. Missa, Es (11 gł.); 7. Missa, Es („solemnis“, 12 gł.); 8. Missa, e (autograf; 13 gł.); 9. Missa, fis (5 gł.); 10. Missa, G („pastoralis“, 9 gł.); 11. Missa, a („solemnis“, 11 gł.); Missa, A (9 gł.); 12. Missa, h (autograf; 10 gł.); 13. Motetto Alma Redemptoris, D (10 gł.); 14. Motetto Ave verum, G (10 gł.); 15. Motetto pro festo Corporis Christi, D (9 gł.); 16. Motetto pro festo Resurrectionis et Ascensionis, D (10 gł.); 17. Motetto Salve Regina, Es (11 gł.); 18. Motetto Surrexit Salvator, DM; 19. Offertorium de Beata M. V., D (14 gł.); 20. Rorate coeli cum Kyrie („bre-

vis“, 9 gł.); 21. Veni Creator (10 gł.); 22. Vesperae, D (8 gł.); 23. Vesperae, D („pastorales“, 10 gł.); 24—25. Vesperae, Es (11 gł.); 26. Symfonia, D (8 gł.); 27. Larghetto affettuoso, G, z innej symfonii (9 gł.). — III. Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze: 1. Missa, Es (9 gł.); 2. Missa, Es (11 gł.); 3. Missa, e (11 gł.); 4. Missa, a („Sancti Bernardi“, 11 gł.); 5. Missa, A (9 gł.); 6. Missa Requiem, Es (9 gł.); 7. Motetto Anima Christi (5 gł.); 8. Motetto Bonum certamen (11 gł.); 9. Motetto pro festo Resurrectionis, D (9 gł.); 10. Motetto Salve Regina (11 gł.); 11. Offertorium tempore Adventus (9 gł.); 12. Vesperae festivals, C (9 gł.); 13. Symfonia, D (inna — IV. Archiwum klasztoru Cystersów w Przemęcie: 1. Litanie (6 gł.); 2. Missa, D (7 gł.); 3. Missa, G; 4. Missa Requiem, Es; 5. Vesperae pastorales (7 gł.). — Z wymienionych tu razem 53 utworów (wśród nich 3 symfonie) znaczna ilość stanowi serię dubletów. Ponadto szereg rękopisów z utworami Dankowskiego posiadała katedra w Gnieźnie i w Poznaniu. Conajmniej większość dzieł Dankowskiego padła ofiarą pożarów podczas działań wojennych w r. 1945. — Utwory kościelne Dankowskiego są prawie bez wyjątku pisane na chór mieszany z towarzyszeniem instrumentów i organów. Orkiestra Dankowskiego składa się z 2 skrzypiec, wioli, 2 clarini zastępowanych niekiedy przez oboje, z dwóch waltorni (nie zawsze jednak stosowanych), 2 fletów (bardzo rzadko występujących), oraz (niekiedy) z kotłów; w ostatnich utworach jego znajdujemy (również jednak rzadko) klarnety. Partia organów spełnia rolę basso continuo. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874, St. Chodyński, Organy, muzyka i śpiew w kośc. kat. wrocławskim, 1902 i F. Hoesick, Z papierów po Elsnerze, 1901; H. Opieński, Symfonie A. Dankowskiego i J. Wańskiego, „Kwartalnik muz.“ 1932; H. Opieński, Józef Elsner w świetle nieznanych listów, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, 1935; M. Sobieski, Wojciech Dankowski (1935, rękopis); A. Miller, Teatr polski na Litwie, 1936).

DANKWART („Danquart“), nazwisko dwóch lutników:

1. Baltazar, lutnik na przełomie w. XVI i XVII, wyrabiał skrzypce na wzór szkoły lutniczej bresciańskiej (Brescia we Włoszech), rozpowszechnione i sławne ze swej dobroci. Nie jest pewne, czy jego wytwórnia istniała w Krakowie, czy w Warszawie, czy w Wilnie. Konserwatorium Muzyczne w Warszawie posiadało w dawniejszych latach skrzypce Dankwarta, w których wewnątrz umieszczona kartka (nalepka) posiadała napis: „Baltazar Dankwart we Wilnie 1603, Jego Król. Mości sługa“. Podobiznę tych skrzypiec podaje A. Poliński w *Dziejach muzyki polskiej*, 1907.

2. Jan, lutnik warszawski z połowy XVII wieku, należący zapewne do rodziny Baltazara D., rzekomo uczeń Groblicza, wytwarzał skrzypce i wiole, jak dowodzą rachunki dworu król. warsz. z r. 1650 i 1651, które prawdopodobnie do niego się odnoszą, a nie do Baltazara D. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

DANIEK („Daniejek“) Maciej, muzyk w kapeli król. w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1553. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

DAUM Jakub, członek kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1741/42. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku*, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

DAVID Jan (Giovanni), arfista w kapeli król. w Krakowie od r. 1547. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

DEBIŃSKI Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

DĘBOLĘCKI (Dembołęcki Prawdziec) z Konojad Wojciech, mnich franciszkański, kompozytor oraz autor prac historycznych, społecznych i innych, ur. w r. 1585 lub 1586, zm. między r. 1645 a 1647; w latach 1614 (lub wcześniej) do 1617 był gwardianem klasztoru franciszkan. w Chełmie, w latach dwudziestych kapelanem lisowczyków, prowadząc życie żołnierskie; kilkakrotnie przebywał w Wenecji i Rzymie, wreszcie osiadł w Polsce (w Warszawie?). Z jego dzieł muzycznych zachowały

się tylko dwa: 1. *Benedictio mensae cum gratiarum actione a 5 (v.) facta*, Toruń 1616; 2. *Completorium Romanum quinis vocibus decantandum una cum basso continuo pro organo*, Opus tertium, Wenecja (Jak. Vincenti) 1618, unikat w bibliotece Liceo Musicale w Bolonii (bez Cantus i Bassus). „Completorium“ jest jednym z najstarszych utworów polskich z basem cyfrowanym. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. IV.; H. Feicht, Wojciech Dębołęcki, kompozytor religijny z pierwszej połowy XVII wieku, „Przegląd Teologiczny“, VII, 1926 (odbitka); H. Barycz, Dembołęcki W., w *Polskim Słowniku Biograficznym*, t. V., 1939—46.

DEIOWICZ („Doiowicz“) Marcin, subdykt w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1663. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

DELICKI Aleksander, członek kapeli król. w Warszawie, od dłuższego szeregu lat przed r. 1643, zajęty w kapeli jeszcze w r. 1649. W „*Cribrum Musicum* (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne utwory jego nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. III; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów król. kapeli warszawskiej*, „Kwartalnik Muzyczny“, 1928/29.

DEMBOSZEWSKI Stanisław, basista i instrumentalista (skrzypek, fagocista i trombonista) kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DEREY Błażej z Siewierza, mnich dominikański w Krakowie, zm. 12. 5. 1666, poeta religijny (p. Lilius) i muzyk („*artis musicae peritissimus*“). — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, „Plantatio“.

DEYKOWSKI Wawrzyniec, członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. W „*Cribrum Musicum* (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. Inne jego kompozycje nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Bibliographie der Musik-Sammelwerke*, 1877 i *Quellenlexikon der Musiker*, t. III.

DIOMEDES Cato, lutnista. Nie jest jeszcze ustalone, czy jego nazwisko brzmiało „Diomedes“ czy „Cato“. W niektórych rękopisach, zawierających jego utwory, na-

zwany jest „Diomedesem“, nie „Catonem“, stąd umieszczamy go pod literą „D“, powodując się również faktem, że nazwisko jednego z frotolistów włoskich (weneckich?) z pocz. XVI wieku, brzmiało również „Diomedes“. Daty urodzin i śmierci Diomedesa Catona nie są znane. Urodził się w Wenecji („Venetus“, mylnie niekiedy nazywany „Sarmatą“) ok. r. 1570, do Polski przybył po r. 1590 i został lutnistą w kapeli Stanisława Kostki, podskarbiego ziem pruskich, który ceniąc wysoką sztukę lutniową Diomedesa zapisał mu w testamencie 1000 (według innych 10000) złotych (w r. 1601). Po śmierci Kostki został Diomedes lutnistą Zygmunta III, który wyznaczył mu rocznej pensji 300 złotych z tygodniowymi dodatkami 6 zł. Dalsze losy Diomedesa nie są znane. Prawdopodobnie zmarł po r. 1615. — Diomedes był kompozytorem lutniowym i wokalnym, oraz prawdopodobnie i organowym. Jego lutniowe utwory ukazały się w następujących tabulaturach: 1. J. Rudenius, *Flores musicae*, 1600: 1 galliarda; 2. I. B. Besard, *Thesaurus harmonicus*, 1603: 4 preludia, 6 fantazji, 2 madrygały (transkr.), 3 galiardy, 6 „choreae polonicae“; 3. R. Dowland, *Varieties of Lute-lessons*, 1610: 1 fantazja; 4. J. van den Hove, *Delitiae musicae*, 1612: 3 galiardy; 4. G. L. Fuhrmann, *Tes-tudo Gallo-Germanica*, 1615: 1 preludium i 2 passomezza. — Ponadto zawierają utwory Diomedesa następujące rękopiśmienne tabulatury: 1. Add. 15117 British Museum w Londynie: „Ut re my fa sol la“; 2. rkp. w Christ Church w Oxfordzie: 4 utwory 4-głosowe, 3 utwory 5-głosowe (według innych wersji: 12 fantazji!); 3. rkp. 1030 w Kgl. Musikaliensammlung w Dreźnie: 1 fantazja; 4. rkp. z r. 1619 w Bibliotece Miejskiej w Lipsku: 2 preludia; 5. rkp. 59 biblioteki Kgl. Hochschule f. Musik w Berlinie: 1 passomezzo; 6. rkp. 32 biblioteki Akademii Muz. w Sztokholmie: „taniec“. — Z utworów chóralnych Diomedesa ukazały się dwa: 1. Rytmy łacińskie dziwnie sztuczne... przekładania X. Stanisława Grochowskiego... z notami nowemi y z Tabulaturą na Lutnię Diomedesa Catona, Kraków 1606 (B. Skalski); 2. Pieśń o św. Stanisławie patronie polskim... z notami Diomedesa Catona, Kraków 1607 (B. Skalski).

— Organowe utwory Diomedesa zachowały się tylko w organowej tabulaturze Jana Fischera z Morungen (Bibl. miejska w Toruniu); są to: 1. „Muteta Diomedis 4 vocum, 21. Aug. Anno 1595“, 2. cztero-głosowa „Fuga Diomedis, 11 Septembr. Anno 1595“. — Kilka utworów lutniowych Diomedesa wydali w swych pracach: O. Chilesotti, H. Opieński, Z. Jachimecki; pieśni relig. wydał J. Surzyński i J. Reiss. — Por.: Ł. Gołębiowski, Gry i zabawy różnych stanów, 1831. — A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; O. Chilesotti, *Di Giovanni Batt. Besardo e del suo Thesaurus harm.*, „Gazzetta Musicale“ (1886), Milano 1886; O. Chilesotti, *Da un codice Lautenbuch del Cinquecento*, 1890; J. Surzyński, por. „Muzyka kościelna“, IX; J. Surzyński, *Matka Boska w muzyce polsk.*, 1910; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. III; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; A. Chybiński, *Stosunek muzyki polskiej do zachodniej w XV i XVI wieku*, 1909; R. Wustmann, *Gesch. der Musik in Leipzig*, 1909; H. Opieński, *Dawne tańce polskie*, „Kwartalnik muz.“, 1911; H. Opieński, *La musique polonaise*, 1918 (1929); Z. Jachimecki, *Wpływy włoskie w muzyce polskiej*, Cz. I, 1911; *Muzyka polska od r. 1572 do 1795*, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, (1929); Al. Simon, *Polnische Elemente in der deutschen Musik*, 1916; J. Reiss, *Aspr. Pacelli-Diomedes Cato. Dwie pieśni wielogłosowe na cześć św. Stanisława*, 1929.

DIONIZY,..., organista klasztoru Benedyktynów w Tyńcu w latach 1776—1778 lub dłużej jeszcze. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

DŁUGORAJ Adalbert (Wojciech), lutni-sta i kompozytor (według niektórych wersji również śpiewak), ur. ok. r. 1550, wykształcony na koszt Samuela Zborowskiego, w którego służbie pozostawał od najmłodszych lat, nazywany „Wojtaszkiem bandurzystą“. W r. 1580 należał krótko do konwentu Bernardynów w Krakowie (jako laik), skąd go wydalono. Od 15. 9. 1583 przyjęto na dwór Stefana Batorego z pensją roczną 192 zł. i 3 zł. dodatku tygodniowego (poza pełnym utrzymaniem). Przejawszy listy Samuela Zborowskiego pisane

do jego brata Krzysztofa, wydał je Janowi Zamoyskiemu; ze względu na treść tych listów, dowodzącą zdrady, Samuel B. został ścięty na zamku królewskim. Ostatnią datą znaną z życia Długoraja jest 14. 9. 1585 (pobyt wraz z dworem król. w Niepołomicach), poczem zwolniono go ze służby na dworze Batorego. Miejsce i data śmierci nie są znane. Prawdopodobnie zmarł po r. 1619, w którym napisał obszerną tabulaturę, nazywaną obecnie „tabulaturą Długoraja“ (bibl. m. w Lipsku). — Utwory Długoraja ukazały się w druku tylko w tabulaturze J. B. Besarda „Thesaurus Harmonicus“, 1603: 2 fantazje i 6 transkrypcji lutniowych villanel kompozytorów włoskich (według przedmowy w tej tabulaturze). — Rkp. z r. 1619 w Bibliotece miejsk. w Lipsku, będący „tabulaturą Długoraja“, zawiera 4 utwory znaczone monogramem Długoraja (A. D.): 1 fantazję, 1 „chorea polon.“, 1 villanelę i 1 voltę. — Kilka utworów Długoraja wydali w swoich pracach: Z. Jachimecki, H. Opieński, W. Tappert i R. Wustmann. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; W. Tappert, Sang u. Klang aus alter Zeit, 1906; Al. Simon, Dawne tańce polskie (obj.), „Kwartalnik muz.“ 1911; Al. Simon, Polnische Elemente in der deutschen Musik, 1916; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911; Z. Jachimecki, Muzyka polska od r. 1572 do 1795, w „Polsce, jej dziejach i kult.“ (1929); H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (1929); J. Dieckmann, Die in deutscher Lautentabulatur überlieferten Tänze des 16. Jahrhunderts, 1931; Wł. Poźniak, Długoraj W., w Polskim Słowniku Biograf., t. V, 1939—46.

DŁUGOSZ,..., skrzypek w kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1638—52 (lub nieco dłużej jeszcze). — Por.: Arch. m. krak., „Musica Instrumentalis Eccl. B. M. V.“.

DŁUZICKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **DOBCZYC**,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. lub rorantysta w latach 1593/94 i 1596. — Por.: A. Chy-

biński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

DOBRUCKI Mateusz, lutnik krakowski na przełomie XVI i XVII wieku, zm. w r. 1602. Wyrabiał skrzypce, wiole i prawdopodobnie lutnie. Jego inwentarz podaje Ambroży Grabowski w „Starego Krakowa zabytkach“, 1850. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; M. Karłowicz, „Notatki o dawnych polskich skrzypcach“, Kwartalnik muzyczny, I, 1911; Arch. m. kr., Cas. hip. 780.

z **DOBRZYAŁOWA** Stanisław, rorantysta katedry krak. od r. 1610 (lub nieco wcześniej) do r. 1611. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

DOBRZYŃSKI Ignacy, kapelmistrz na dworze Glińskich w Romanowie na Podolu, przed i po r. 1800, zm. po r. 1825. Synem jego był kompozytor Ignacy Feliks D. (1807—1867). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

DOLIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Szymon, klawikordzista i basetlista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1734. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Felicjan, mnich i organista klasztoru Bernardynów w Opatowie, gdzie zmarł w r. 1786. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri Defunctorum Conv. Bernard.

DOMAGALSKI Albert, organista w Kościele (k. Proszowic) ok. r. 1694. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

DOMINIK, imię dwóch z nazwiska nie znanych muzyków:

1. z Werony, arfista kapeli król. w Krakowie, ok. r. 1550. — or.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. altowioliści kapeli zamkowej w Podhorcach przed r. 1769. — Por.: J. Wilusz, z inwentarzy muzycznych zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.“, II, 1913.

DONACIŃSKI („Donatowicz“) Walentyn, organista Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie od r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DOROSZEWSKI Maciej, członek kapeli Jezuitów (trębacz) w latach 1736—41. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DRAŻEK („Drażkowicz“, nazywany też „Hylińskim“ i „Chylińskim“), substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1653—54, następnie rorantysta do r. 1659. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

DREWNOWSKI, ..., według A. Polińskiego kompozytor mszy z tow. orkiestry, z I połowy XVIII wieku. Utwory jego nie zachowały się. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **DRZEWICY**, ..., substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1577. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

DUBRAWSKI Maksym, organista i organmistrz kościoła mariackiego w Krakowie ok. r. 1539/40.

DU CZYŃSKI, ..., kompozytor kościelny ok. r. 1739/40 (w Krakowie?), autor „Litani ex D“; jego dzieła się nie zachowały. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.“ II, 1913.

DUDZIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, organista w Tuchowie ok. r. 1634. — Por.: Bawor. rkp. 602.

2. Ignacy, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1735/37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DUKIEWICZ Andrzej, organista klasztoru Norbertanek w Krakowie, zm. w r. 1727. — Por.: Arch. klaszt. Norbert.

DULSKI Kasper, oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736/37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DURANOWSKI August Fryderyk, skrzypek i kompozytor, syn francuskiego emigranta Duranda, kapelmistrza ks. Ogińskich w Słonimiu, stąd brzmienie jego spolszczonego nazwiska. Urodził się w Warszawie w r. 1770, według innej wersji w r. 1759. W grze skrzypcowej miał być początkowo uczniem swego ojca, który (według „Biographie univers.“ Fetisa) „był w służbie króla Stanisława“. Od r. 1787 był Duranowski uczniem G. B. Viotti'ego w grze skrzypcowej i wcześniej opanował wysokie wymagania techniki gry skrz. W latach 1794 i 1795 odbywał z wielkim powodzeniem podróże artystyczne po Włoszech i Niemczech. Wkrótce potem zarzu-

cił na dłuższy czas zawód wirtuoza, wstąpił do służby wojskowej w wojsku francuskim jako ochotnik i został adiutantem gen. Menou. Jednakowoż skłonność Duranowskiego do życia burzliwego doprowadziła Duranowskiego do konfliktów z prawem. Z powodu nieznanych bliżej przewinień był aresztowany w Mediolanie, poczem uwolniony z więzienia przez gen. Menou. Wystąpiwszy ze służby wojskowej, wrócił do zawodu muzyka. W latach 1810 do 1814 przebywał głównie w Niemczech, koncertując w Dreźnie, Kassel i Lipsku, a także w Pradze i w Warszawie. Przez pewien czas był pierwszym skrzypkiem w orkiestrze dworu ks. w Kassel, także w Aschaffenburgu. Wreszcie osiadł w Sztrasburgu jako pierwszy skrzypek orkiestry teatru, w latach 1814 do 1834. Stanowisko to zajmował do śmierci (1834). — N. Paganini miał (według Fétisa) wielkie uznanie dla technicznej sprawności skrzypcowej Duranowskiego, zawdzięczając jej niejeden „efekt“. Nie mniej jednak twierdził, że pewne kolizje Duranowskiego z prawem niesłusznie przypisywano Paganiniemu. — Bibliografie Fétisa, A. Sowińskiego i R. Eitnera wymieniają z utworów Duranowskiego: koncert skrzypcowy (op. 8), duety skrzypcowe, airs variés, fantazje, potpourris, caprices, etudy i pieśni niemieckie.

DURASTANZI, ..., śpiewaczka operowa w Warszawie w I poł. XVIII w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

DUSIACKI Kazimierz Stanisław, z Dusiat koło Dynaburga, uczeń lutnisty Santina Garsi da Parma w czasie swych studiów uniwersyteckich w Bolonii, ok. r. 1620/21, i domniemany autor trzech utworów lutniowych w rękopiśmiennej tabulaturze S. Garsi'ego (rkp. Mus. ms. 40153 Pr. Bibl. Państw. w Berlinie), zatytułowanych: „Polacco Ballo“, „Taniec“ i „Kozaczek“. — Por.: H. Osthoff, Der Lautenist Santino Garsi da Parma, 1926; M. Szczepańska, Z folkloru muzycznego w XVII wieku, „Kwartalnik Muz.“, 1933.

DUSSEK (Dusik) Jan Władysław (w metryce chrztu: Wacław Jan), czeski kompozytor dzieł fortepianowych i kameralnych, ur. w r. 1760, zm. w r. 1812; między r. 1782

a 1786 przebywał przez dwa lata w Nieświeżu na dworze ks. Dąbrowskiego. — Por.: L. Schiffer, J. L. Dussek, 1915; A. Hnilička, Portrety, 1922.

DUSZA Andrzej, instrumentalista kapeli król. w Krakowie, przyjęty do niej ok. r. 1545 jako tympanista, następnie trębacz i przełożony kapeli dętej, oddalony z kapeli 13. 9. 1578. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Arch. m. krak., Cas. Hip. 962.

DUZIC Grzegorz, dyskanista kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1726. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muzyczne“, W. 1925.

DYLECKIJ Mikołaj Pawłowicz, starorusyjski teoretyk i kompozytor, ur. w Kijowie ok. r. 1630, zm. w Moskwie ok. r. 1690; muzycznie kształcił się w Warszawie i może jeszcze w Wilnie, gdzie ok. r. 1675 wydał w języku polskim „Gramatykę muzyczną“, poczem przebywał w Smoleńsku i w Moskwie, zajmując stanowisko dyrygenta cerkiewnej kapeli i nauczyciela kompozycji i śpiewu. W języku rosyjskim wydał swój traktat w Smoleńsku (1677) i w Moskwie (1679 i 1681) p. t. „Muzykalnaja Gramatyka“. W traktacie tym wymienia polskich kompozytorów z czasu swego pobytu w Warszawie i Wilnie: Jana Zjuskę, Mikołaja Zamarjewicza, oraz Marcina Mielczewskiego i Jacka Różyckiego, dodając błędnie przy jego nazwisku imię „Stanisław“. Według M. Findeisena (p. niżej) Dyleckij był w kompozycji uczniem Zamarjewicza i Mielczewskiego, którego dzieła najczęściej w swej „Gramatyce“ cytuje. Ponieważ studia Dyleckiego w Warszawie przypadają na lata 1651—59, Mielczewski zaś zmarł w r. 1651, przeto przypuścić można, że Dyleckij był raczej uczniem Jacka Różyckiego. — Por.: N. Findeisen, Oczerki po istorii muzyki w Rosji, t. I, 1928.

DYLEWSKI Daniel, mnich i organista klasztoru Franciszkanów w Pyzdrach, gdzie zm. 27. 1. 1778. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, Libri Mortuorum Fr. Min.

DYMKIEWICZ,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65, następnie organista klasztoru Cystersów

w Mogile, gdzie zmarł 24. 8. 1789. — Por.: Jagiell. rkp. 2431; Arch. klaszt. Cysters. w Mogile, Libri Mortuorum Fr. Ord. Cist. S. B.

DYSZLEWSKI Jan, skrzypek i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DZIAŁKOWSKI Szymon, instrumentalista (pozytyw, skrzypce, obój) kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1737—40 i kompozytor marszów, które jednak zaginęły. — Por.: Jagiell. rkp. 2431; A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913.

DZIAŁOSZYC Jan, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1547. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

DZIĘCIAŁOWICZ,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

DZIEDZIC Albert, ze Staniątek, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1631—33. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

DZIEROMSKI (Żeromski?),..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

DZIERŻANOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Albert, mnich i organista klasztoru Augustianów w Krakowie, zm. 29. 9. 1658 we Lwowie. — Por.: Arch. kl. August. w Krakowie, Libri Mortuorum Fr. Aug.

2. nieznan z imienia koncertmistrz na dworze Stanisława Augusta i wirtuoz w grze na violi d'amour. — Por.: J. Reiss, Najpięk. ze wszystkich jest muzyka polska, 1946.

DZIKI Jan, lutnistą i kompozytor pieśni „Wieczna pamięć“, w Gdańsku w poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

DZIKIEWICZ Błażej, instrumentalista (skrzypce, obój, fagot, trąbka) kapeli Jezuitów w Krakowie od 3. 4. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

DZIUBKOWSKI Jan, kantor jakiejś szkoły lub kościoła w Krakowie ok. r. 1700. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

E

ELERT Piotr, członek kapeli król. w Warszawie w I połowie XVII wieku. Pochodził z Frauenburga w Warmii; przyjmując bowiem obywatelstwo krakowskie w dniu 13. 5. 1641 r., już jako „servitor Casimiri Poloniae et Sueciae principis“, przedstawił kartę obywatelską frauenburską datowaną 12. 6. 1634. Prawdopodobnie jeszcze przed r. 1634 przybył do Polski i jako muzyk (skrzypek lub wiolista) wstąpił do kapeli król. w Warszawie. W r. 1633 wystawiono na scenie dworu król. jego operę: „La Fama Reale ovvero il principe trionfante Ladislao IV, monarca della Polonia, re di Suezia“ (Varsovia per Pietro Eletr, *Dramma per musica*). Dzieło to nie zachowało się; nie jest stwierdzone, czy Elert był autorem tekstu, czy również i muzyki. Elert miał tytuł „sekreterza królewskiego“. W r. 1638 towarzyszył Janowi Kazimierzowi w podróży do Hiszpanii. Wraz z królewiczem był więziony w Marsylii z rozkazu kard. Richelieu. Wypuszczony z więzienia, wrócił do Polski, a w r. 1640 udał się ponownie do Francji z poselstwem w sprawie uwolnienia królewicza z więzienia. W r. 1641 bawił w Krakowie, gdzie zawarł małżeństwo z Marią Elżbietą Piotrkowczykówną, córką drukarza krak. W r. 1643 przedstawił w Warszawie przywilej na prowadzenie drukarni, w dwa lata później otrzymał „libertatem typographiam exercendi“. To też w wydany przez siebie „Hooglosson“ w r. 1646 podpisuje się jako „typographus et musicus“. Od króla otrzymał kilka darowizn. W kapeli był czynny jeszcze w latach 1650—51, otrzymując 1000 fl. rocznie, przy czym był zobowiązany do kształcenia muzycznego chłopców, mających wstąpić do kapeli królewskiej. Zmarł w r. 1653. — Z utworów Elerta zachował się tylko jeden: kanon w „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego, 1643. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, III t.; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie*, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29; K. Budzyk, *Elert Piotr*,

w *Polskim Słowniku Biograf.*, t. VI; ponadto: Arch. m. krak., Cath. Civ. Crac. ab anno 1635.

ELSNER Ksawery Józef, ur. 29. 6. 1769 w Grotkowie na Śląsku Opolskim, zm. w Warszawie 18. 4. 1854. Wykształcenie muzyczne podczas pobytu we Wrocławiu zawdzięczał trzem tamtejszym muzykom (Janisch, Dreirittner i Maar). Studia muzyczne odbywał zapewne jeszcze w Wiedniu, dokąd udał się w zamiarze odbycia również studium medycyny. Niebawem jednak zamiar ten porzucił i poświęcił się wyłącznie zawodowi muzycznemu. W r. 1791 został skrzypkiem orkiestry operowej w Bernie Morawskim. W następnym roku objął stanowisko II kapelmistrza teatru niemieckiego we Lwowie i przebył na tym stanowisku siedm lat, komponując symfonię, uwertury, balety, kantaty, kwartety itd., oraz opery. Zwrócił na siebie uwagę W. Bogusławskiego, który wówczas przybył do Lwowa, i dał się skłonić do wyjazdu do Warszawy, co nastąpiło w r. 1799. W Warszawie pozostał do śmierci, rozwijając działalność muzyczną w kilku kierunkach, zrazu przede wszystkim jako kompozytor oper, z których jednak żadna nie odniosła trwałego powodzenia. Obok nich powstawały liczne utwory kościelne i świeckie, wokalne i instrumentalne. Dość znaczna była jego działalność pedagogiczna, początkowo zwłaszcza w zakresie nauczania śpiewu solowego. Od r. 1816 do 1821 kierował Szkołą śpiewu i wymowy (deklamacji). Był również profesorem Uniwersytetu Warsz. i członkiem Tow. Przyjaciół Nauk. W r. 1821 został dyrektorem Szkoły Głównej Muzyki (Konserwatorium), skasowanej w r. 1831 po powstaniu listopadowym. Założył również w r. 1803 sztycharnię nut i wydawał utwory kompozytorów polskich („Wybór pięknych dzieł muzycznych i pieśni polskich“ (do r. 1805?). Był również jednym z założycieli lub organizatorów „Towarzystwa dla pielegnowania muzyki kościelnej“. W r. 1849 w osmdziesiąt rocznicę jego urodzin wybito medal na jego cześć (podobizna w *Dziejach muzyki polskiej* A. Polińskiego). Na jego grobie na

cmentarzu powąskowskim wystawiono pomnik. — Elsner wykształcił szereg uczniów w kompozycji; najwybitniejszym jego uczniem był Fryderyk Chopin. — Dokładna biografia dzieł Elsnera dotychczas się nie ukazała; nie jest pewnym, czy wobec zniszczeń wojennych, zwłaszcza w r. 1944, wykonanie jej będzie kiedykolwiek możliwe. Na podstawie dotychczasowych prac dotyczących Elsnera podaję spis jego dzieł, w pracach tych wymienionych: 1. Opery, operety, melodramaty, muzyka do utworów scenicznych: 1. Die seltenen Brüder (Lwów 1794), 2. Der verkleidete Sultan (Lwów 1796) i opery powstałe i wystawione w Warszawie: 3. Iskahar, król Guaxary (1800, tekst W. Bogusławskiego), 4. Amazonki (1800, tekst W. Bogusławskiego), 5. Sultan Wampun (1800, libretto Kotzebuego, przerobione przez Glińskiego i Bogusławskiego), 6. Sydney i Zuma (po r. 1800), 7. Mieszkańcy Kumkatal (1804, tekst L. A. Dmuszewskiego), 8. Siedem razy jeden (1805, tekst L. A. Dmuszewskiego), 9. Stary trzpiot (1805, tekst w przekładzie Matuszewskiego), 10. Nurzahad (1805, tekst w przekładzie Adamczewskiego), 11. Wieszcza Ursella (1806, tekst w przekł. Baudouina), 12. Sąd Salomona (1806, tekst w przekł. Zabłockiego), 13. Andromeda (1807, tekst Ludw. Osińskiego), 14. Trybunał niewidzialny (1807, tekst Wrzesińskiego), 15. Mieczysław Słepy (1807, tekst Szymańskiego), 16. Karol Wielki i Witykind (1807, tekst Szymańskiego), 17. Kalif Bagdadu (?), 18. Szewc i krawcówna (1808, tekst Drozdowskiego), 19. Urojenie i rzeczywistość (1808, tekst w przekł. Adamczewskiego), 20. Echo (1808, tekst Pękalskiego), 21. Śniadanie trzpiotów (1808, tekst Uisona), 22. Żona po drodze (1808, tekst Drozdowskiego), 23. Rzym oswobodzony (1809, tekst Wężyka), 24. Benefis (1809, tekst Pękalskiego), 25. Wąwozy Sierra-Morena (1811 lub 1812, tekst L. A. Dmuszewskiego), 26. Kabalista (1812 lub 1813, tekst Wężyka), 27. Król Łokietek (1818, tekst L. A. Dmuszewskiego), 28. Jagiełło w Tenczyńcu (1820, tekst Chodkiewicza), 29. Ofiara Abrahama (1820 lub 1821), 30. Leszek Biały (1809 wzgl. 1820, tekst L. A. Dmuszewskiego), 31. Pospolite ruszenie (?), 32. Dwa posągi (?), balet. —

II. Oratorium: Męka Zbawiciela czyli triumf ewangelii (1838, na sola, chóry i ork.). — III. Utwory kościelne wzgl. religijne (napisał ich Elsner „przeszło 100”), zarówno na użytek kościoła katol. jak i ewang.): 1. 17 mszy a cappella (Missa in F; M. in H; 2 msze na chór męski, wśród nich op. 85, 87 i 88; msza z r. 1818) lub z tow. organów (msza na 3 gł.; msza G na 2 lub 4 gł., z tekstem polskim) albo z tow. instr. smyczk. (3 msze 4-gł.) lub orkiestry (7 mszy, wśród nich msza C, „koronacyjna” z r. 1829 i Requiem), 2. graduały (3- lub 4-gł. a capp. lub z tow. org.), hymny (chór 4-gł. z tow. instr.), motety (2- i 4-gł.), ofertoria (3- i 4-gł. z tow. org. lub ork.), De profundis (3 gł. męskie z tow. instr. dętych), Te Deum, Veni Sancte Spiritus (1815 z tow. org. i ork.), Veni Creator Spiritus (na 4 i 8 gł.), Vesperae (4-gł. z tow. ork.); kantaty na różne święta (teksty polskie i niem.), kantaty pogrzebowe, Pieśni do mszy św. (1820, teksty K. Brodzińskiego). — IV. Utwory wokalne świeckie: pieśni z tow. fortepianu („24 zeszyty”, wśród nich pieśni-polonezy, niektóre z tekstami Niemcewicza), sześć arii włoskich i 1 duet, utwory na kilka głosów z tekstami polsk. dla użytku konserwatorium warsz., kanony na 3, 4 i 5 gł., kilka kantat okolicznościowych (1802, 1806 „na instalację Towarzystwa Muzycznego”), „Boże zachowaj króla”, „Marsz triumfalny” (na I posiedzenie Towarzystwa Przyjaciół Nauk, 1811), Oda na inaugurację posągu Kopernika, marsz pogrzebowy na śmierć ks. Józefa Poniatowskiego itp. — V. Utwory instrumentalne: 3 symfonie (D, op. 11 C, op. 17 B), dwa polonezy na orkiestrę, Temat z wariacjami (na ork. ?), 6 kwartetów smyczk., 2 kwartety fortepianowe (F i Es, op. 14), 3 sonaty na skrzypce i fort., polonez z tow. orkiestry, sonata fortep. na 4 ręce, 3 rondo „à la mazurek”, kilkanaście polonezów na 2 i na 4 r., marsz wojenny na fort., ponadto koncerty na różne instrumenty z tow. orkiestry (m. inn. koncert fletowy, z przed r. 1800), itd. — Znaczna ilość utworów Elsnera (prócz oper) ukazała się w druku, zarówno w Polsce, jak z granicą: w Warszawie (Brzezina, Klukowski, Płachecki, nakład własny), Poznaniu (Simon), w Lipsku (Breitkopf & Härtel, Hofmeister),

Offenbachu (Andre), Wrocławiu (Gross i Barth) i Paryżu (Erard, Hentze Joue). — Ponadto wydał Elsner następujące rozprawy o muzyce: 1. O zdatności do muzyki języka polskiego, 2. Rozprawy o metryczności i rytmiczności języka polskiego, szczególnie o wierszach polskich we względzie muzycznym, Warszawa 1818. (W rękopisie w bibliotece Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie pozostała druga część tej rozprawy, z tytułem: Rozprawa o melodii i śpiewie, w której umieszcza się pierwszy oddział drugiej rozprawy o rytmiczności i metryczności polskiego języka, 1830; 3. O muzyce wojskowej i jej użyciu; 4. Summariusz moich utworów muzycznych z objaśnieniami o czynnościach i działaniach moich jako artysty (oryginał tego pamiętnika, pisanego po francusku w latach 1839—48, zaginął; część przekładu, dokonanego przez Kaz. Lubomirskiego, wydał F. Hoesick (p. niżej). Według A. Sowińskiego miał Elsner ogłosić w języku niemieckim Historię opery polskiej. — Por.: M. Karasowski, Rys historyczny opery polskiej, 1859; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; F. Hoesick, Z papierów po Elsnerze, 1901; F. Hoesick, Chopin, 1903; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimiecki, Muzyka polska od r. 1796, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1929; St. Małachowski-Lempicki, Józef Elsner jako wolnomularz, „Kwartalnik Muzyczny“, 1929; T. Joteyko, Józef Elsner, 1934; H. Opieński, Józef Elsner w świetle nieznanach listów, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, 1935; M. Nowakówna, Sonaty J. Elsnera, w „Rozprawach i notatkach muzykologicznych“, 1936; H. Dorabalska, Polonez przed Chopinem, 1938.

ELSTNER Eugeniusz, mnich, organista i kantor kapeli Cystersów w Pelplinie, gdzie zmarł w r. 1798. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri Defunctorum Fr. Cist. O. S. B.

von den ENDEN Jakób, przez niektórych pisarzy błędnie utożsamiany z van den

Hovenem, pochodził z Gdańska i przybył do Krakowa w r. 1595, przyjął w tym samym roku obywatelstwo krak., przedstawiając w r. 1596 dodatkowo dowody poprzedniej przynależności do m. Gdańska. Był skrzypkiem lub wiolistą, ponadto członkiem cechu muzyków miejskich krak., ok. r. 1605 starszym tegoż cechu. Data śmierci jego nie jest pewna (ok. 1620?). — Por.: Ambr. Grabowski, Starego Krakowa zabytki, 1850; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; ponadto: Arch. m. krak., Libri iur. civ. 800.

ENGEL, ..., nieznanego imienia kapelmistrz (teatru niem. ?) w Warszawie w II poł. XVIII w. W r. 1772 wydał 6 symfonii na 8 instrumentów. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

ERAZM, imię dwóch z nazwiska nieznanach muzyków:

1. lutnista w kapeli król. w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. rorantysta katedry krak. w latach 1564/65. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ERICH, imię dwóch z nazwiska nieznanach muzyków:

1. wokalista w kapeli Jezuitów w latach 1744—47. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913.

2. waltornista kapeli hetm. Branickiego ok. r. 1755. — Por.: Marburg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

EUTITIO (Eutitius) Augustyn, członek konwentu Franciszkanów w Warszawie i basista kapeli królewskiej ok. r. 1643. W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III; H. Feicht, Wojciech Dębołęcki, 1926.

F

FABER, nazwisko dwóch muzyków:

1. Karol, instrumentalista (trębacz?) kapeli król. w Krakowie do r. 1590. — *Aor.*: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

2. Benedykt, kantor (dyrygent) kapeli katedry we Włocławku, zm. 28. 12. 1795. — *Por.*: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł.*, 1902.

FABIAN, ..., nieznanego nazwiska śpiewak kapeli król. w Warszawie od r. 1649 (lub wcześniej) do r. 1651 (lub dłużej). — *Por.*: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

FABROWSKI, nazwisko dwóch organistów:

1. Stanisław, organista katedry św. Jana w Warszawie ok. r. 1698, zarazem starszy kongregacji muzyków warszawskich (na mocy przywilejów król. udzielonych w r. 1622 organistom tej katedry). — *Por.*: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1907; *Ossol. rkp.* 136.

2. Andrzej, mnich i organista klasztoru Franciszkanów w Śremie, gdzie zmarł 17. 1. 1810. — *Por.*: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, *Libri Mort. Fr. Min. O. Fr.*

FABRYCY (Fabricius, Fabrycki, Fabrzycy) Jan, rodem z Żywca (Żywiecensis; Żywiec), od r. 1630 substytut (basista) kapeli rorantystów katedry krak. i wikariusz tejże katedry, ok. r. 1663 do r. 1665 rorantysta. Z tego stanowiska ustąpił w r. 1665 albo z powodu śmierci albo z powodu przeniesienia się na stanowisko proboszcza w Żywiecczyźnie. Był ponadto członkiem kapeli Angielistów w krak. katedrze. Z jego utworów zachowały się tylko dwa głosy (A i T) jego mszy 4-głosowej (Agnus II na 5, Agnus III na 6 gł.). Jest to „missa parodia“, oparta na motecie „In Te Domine speravi“ Wacława z Szamotuł. — *Por.*: A. Chybiński, Jan Fabrycy z Żywca, „Kwartalnik muzyczny“, 1932.

FALKOWSKI, nazwisko dwóch organistów:

1. Tomasz, mnich i organista klaszt. Franciszkanów w Drohiczyźnie, gdzie zmarł

16. 6. 1700 lub 1703. — *Por.*: Arch. kl. Franciszkanów w Krak., j. w.

2. Franciszek, mnich i organista klasztoru Franciszkanów w Narwiszkach, gdzie zmarł 16. 5. 1706. — *Por.*: Arch. kl. Franciszk. w Krak., *Libri Mort. Fr. M. O. Fr.*

FAMIAK Jan, puzonista kapeli kośc. w Olkuszu w latach ok. 1623—27, następnie w kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1639—40. — *Por.*: Bawor. rkp. 616; Arch. m. krak., „Musica Instrum. Eccl. B. M. V.“.

FANTASIA Paweł (Paolo), organista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — *Por.*: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

FANTONI Ludwik (Ludovico), śpiewak (sopranista) kapeli król. w Warszawie w I połowie XVII wieku. — *Por.*: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

FARDOWICZ (Feydowicz) Marcin, rodem z Biecza, muzyk w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1614; zmarł po r. 1632. — *Por.*: St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.“ 1907; Arch. m. krak. rkp. 1424.

FARINACCI Antonio, skrzypek w kapeli król. w Warszawie, zm. w r. 1671. — *Por.*: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

FAUSTYN, ..., nieznanego nazwiska wybitny organista klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie zmarł 23. 7. 1684. — *Por.*: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, *Libri Mort. Fr. Bern.*

FEDELI Paolo, instrumentalista kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1711—1731 (lub może dłużej). — *Por.*: A. Chybiński, *Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku*, „Wiadomości muzyczne“, W. 1925.

FELICIANUS, ..., nieznanego nazwiska substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1640. — *Por.*: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

FELIKS, imię dwóch nieznanego nazwiska muzyków:

1. organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, zm. 1519. — Por.: Archiwum klaszt. Dominikanów w Krakowie.

2. subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1531—88 (z przerwami). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

FELLER Konrad, mnich i organista klasztoru Cystersów w Koronowie, gdzie zmarł w r. 1793.

z FELSZTYNA (de Felstin, Felstinensis, mylnie nazywany „Felsztyńskim”), teoretyk muzyczny i kompozytor. Urodził się w Felsztynie (Małopolska, diec. przemyska), jako syn Jana z F., prawdopodobnie między r. 1480 a 1490. W dniu 29. 11. 1507 zapisał się na fakultet nauk wyzwolonych („*fac. artium liberalium*”) Uniwersytetu Jagiellońskiego „odbywając swe studia na koszt Andrzeja Herburtu. W jesieni r. 1509 uzyskał stopień bakałarza nauk wyzwolonych. Zapewne w tym samym czasie odbywał w Krakowie swe studia muzyczne, a obok nich studia teologiczne. Te ostatnie mógł jednak odbyć i w seminarium duchownym w Przemyślu. Nie posiadamy żadnych wiadomości o jego pobycie w Krakowie po r. 1509, aż do r. 1519, w którym ukazał się jego traktat teoretyczny z zakresu muzyki. Twierdzenia pisarzy dawniejszych, jakoby Sebastian z F. rozwijał w Krakowie działalność pedagogiczną i wykształcił szereg kompozytorów polskich (m. inn. Marcina Leopolite i Wacława z Szamotuł), nie są oparte na rzeczowych podstawach. Nie wiemy, kiedy Sebastian z F. opuścił Kraków, aby zostać wikariuszem w Felsztynie. Stało się to w każdym razie na szereg lat przed r. 1536. Nie wykluczamy możliwości, że Sebastian z F. był przez jakiś czas wikariuszem katedry w Przemyślu, dla której użytku napisał jedno ze swych dzieł (p. niżej). Cieszył się życzliwością i opieką możnego rodu Herburtów, w szczególności Mikołaja H., któremu dedykował jedno ze swych dzieł. Możliwe za poparciem tego ostatniego został już przed r. 1536 proboszczem w Sanoku. Dalsze losy Sebastiana z F. nie są znane. W r. 1543 wydaje swe ostatnie dzieło („*Directiones*”, p. niżej). Jest to ostatnia znana

data z jego życia. Stąd wniosek, że Sebastian z F. zmarł najprawdopodobniej po tym roku. Sebastian z F. pozostawał w stałych stosunkach z Krakowem, gdzie ukazywały się jego traktaty i gdzie kapela rorantystów w katedrze krak., założona w r. 1543, przyjęła jego utwory do swego programu stałego. — W Archiwum kapituły katedralnej krak. zachowały się w 5 rękopisach (niektóre niekompletne) trzy czterogłosowe utwory Sebastiana z F.: 1. Alleluia, Ave Maria, 2. Alleluia, Felix es sacra virgo Maria, 3. Virgini Mariae laudes (Sekwencję tę wydał J. Surzyński w „*Monumenta Musices Sacrae in Polonia*”, zeszyt II, Poznań 1887). — Dotychczasowe prace bibliograficzne podają następujące tytuły dzieł Sebastiana z Felsztyna: I. Dzieła w pierwszych wydaniach nie datowane: 1. *Opusculum utriusque musicae, tam choralis quam etiam mensuralis* (Kraków ok. 1515? — dalsze wydania z lat 1519, 1522, 1534 i 1539. Jagiell.), 2. *Opusculum musicae compilatum noviter* (Kraków ok. 1518. — Jagiell., Czart., Ossol., Zamoysk.). — II. Dzieła datowane: 1. *Modus regulariter accentuandi lectiones matutinales, prophetias necnon epistolas et evangelia* (Kraków 1518. Jagiell., Czart., Ossol., Bibl. w Żukowie. — Drugie wydanie: Kraków 1525. Jagiell., Czart., Kras.), 2. *Aliquot hymni ecclesiastici vario melodiarum genere editi* (Kraków 1522; dzieło zaginione), 3. *Divi Aurelii Augustini Episcopi Hipponensis De musica dialogi VI* (Kraków 1536, dzieło zaginione), 4. *Directiones musicae ad Cathedralis Ecclesiae Premisliensis usum* (Kraków 1543; dzieło zaginione). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, *Monumenta Musices Sacrae in Polonia*, z. I, 1885 i z. II, 1887; J. Surzyński, *Muzyka figuralna w kościołach polskich*, 1889; J. Surzyński, *Matka Boska w muzyce polskiej*, 1910; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; A. Chybiński, *Stosunek muzyki polskiej do zachodniej w XV i XVI wieku*, 1909; A. Chybiński, *Teoria mensuralna w polskiej literaturze muzycznej pierwszej połowy XVI wieku*, 1911; A. Chybiński, *Do biografii Sebastiana z Felsztyna*, „*Kwartalnik Muzyczny*”, 1932; A. Chybiński, *Ziemia Czerwieńska w polskiej kulturze mu-*

zycznej XVI wieku, „Ziemia Czerwieńska“, 1936; St. Łobaczewska, O utworach Sebastiana z Felsztyna, „Kwartalnik Muzyczny“, 1929; J. Reiss, Książki o muzyce od XV do XVII wieku w Bibl. Jagiell., Cz. I 1924 i III 1934.

FERRARI Teodor, Polak z przybranym włoskim nazwiskiem, syn kowala (stąd to nazwisko) w dobrach Szczęsnego Potockiego w Tulczynie, zwany też „kowalczykiem“ i (od imienia) „Fedorkiem“; miał się kształcić w grze skrzypcowej w Neapolu przez 8 lat, poczem wrócił do Tulczyna i był dyrygentem kapeli Szcz. Potockiego w II połowie XVIII wieku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

FERRI Baldassare (Baltazar), ur. w Perugii 9. 12. 1610, przybył do Polski jako sopranista (kastrat) w r. 1625 i został śpiewakiem kapeli król. w Warszawie, gdzie przebywał do r. 1654, poczem był zajęty na dworze ces. w Wiedniu (od r. 1660?). Zmarł w Perugii 8. 9. 1680. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

FERRUCIUS (Ferruccio) Marco Antonio, członek kapeli kr. w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

FESTA Baltazar, członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1697. Prawdopodobnie pochodził z włoskiej rodziny osiadłej w Krakowie, gdzie posiadał „dziedziczny dom“. — Por.: Ossol. rkp. 136.

FIALKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Augustyn, instrumentalista (skrzypce, wiola, wiolonczela, obój) w Bursie muzycznej Jezuitów w Krakowie w latach 1737—1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Krescenty, mnich i muzyk klasztoru Franciszkanów w Krakowie, zm. 1. 4. 1760. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, Liber Mort.

FIBICH Franciszek Ksawery, pochodzenia niemieckiego, członek kapeli Jezuitów

w Krakowie od r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

FIERSZEWICZ Daniel, przed r. 1670 był członkiem kapeli katedralnej w Krakowie, będąc równocześnie członkiem kapeli Angielistów w tejże katedrze. Od r. 1670 lub 1671 był kapelmistrzem kapeli katedralnej jako następcą Bartłomieja Pękiela. Z powodu licznych, ustawicznych nieporozumień z kapitułą katedralną ustąpił z tego stanowiska w lipcu r. 1681, pozostawszy jednak prawdopodobnie w tej kapeli jako jej zwykły członek. Po r. 1697 wypływa jego nazwisko w tzw. „Polnische Hofkapelle“ w Dreźnie, dokąd elektor saski i król polski przeniósł ją z Warszawy. W aktach drezdeńskich nazwisko Fierszewicza brzmi: „Virslowitz“. Dalsze jego losy nie są znane. W archiwum kapituły katedralnej krak. znajdują się dwie kompozycje Fierszewicza: 1. O salutaris hostia (tylko T i B; dopisany tekst: Gaude Mater Polonia), 2. Adoro te devote — obydwie na 4 głosy miesz. — Por.: A. Chybiński, Daniel Fierszewicz, „Przegląd Muzyczny“, 1925.

FIERKOWICZ (Firkowicz, Fierkiewicz) Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1668—70. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

FILIPPINI,..., śpiewak opery włoskiej Stanisława Lubomirskiego w II połowie XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

FIN Henryk, członek król. „kapeli li-tewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

FINCK Henryk, kompozytor niemiecki (1445—1527). Miał otrzymać w Krakowie wykształcenie muzyczne, poczem ok. r. 1489 był członkiem (śpiewakiem) kapeli dworskiej w Krakowie, gdzie przebywał nadal w służbie dworskiej (jako śpiewak lub kapelmistrz) za panowania Jana Olbrachta i Aleksandra do r. 1506, poczem opuścił Polskę, udając się do Niemiec. Był kompozytorem mszy, motetów i pieśni choralnych. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; Riemann, Musiklexikon, wyd. 11, 1929; H. J. Moser, Geschichte der deutschen Musik, t. I, wyd. 5, 1930.

FINDERLING (Finderlink) Michał, muzykant miejski (sztorcista) w Krakowie w latach 1605—1607. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

FIRKOWSKI Michał, instrumentalista (skrzypce, flet, obój, fagot) kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1713—18. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

FIRMIANUS, p. Gierlicki.

FISCHER, nazwisko dwóch muzyków:

1. Józef, kantor (dyrygent) klasztoru Norbertanek w Strzelnie przed r. 1733, od którego począwszy do r. 1744 w kapeli katedry we Włocławku, gdzie zmarł w r. 1744. Był kompozytorem (Litania de Beata Virgine Maria). — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

2. Volbert, arfista i pianista, ur. w Taborze w Czechach, przebywał w Pradze, we Lwowie (ok. 1780—1786?), wreszcie w Paryżu; miał napisać 6 symfonii. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

FISTULEWICZ,..., oboista kapeli hetm. Szcz. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755. — Por.: Marpurg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

FISZER, nazwisko dwóch muzyków:

1. Krystian Jan, skrzypek lub altowioliista kapeli katedry we Włocławku od 5. 6. 1683 do r. 1711 (lub dłużej). — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

2. Kasper, instrumentalista kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1700. Miał być również kompozytorem, lecz utwory jego się nie zachowały. — Por.: St. Chodyński, j. w.

3. Jan Krystian, oboista z kapeli król. w Warszawie przeszedł do kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1760. — Por.: A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

FLAGIER, p. Flegel.

FLAK Stanisław, ze Strzeszowic, lutnista w Krakowie, gdzie w r. 1517 przyjął obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

FLAWIUSZ Michał, prawdopodobnie Włoch z pochodzenia, tenorzysta i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie od 1. 8. 1737, następnie członek kapeli katedralnej krak. w latach 1771/72. — Por.: Jagiell. rkp. 2431; A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“. W. 1925.

FLEGEL (Flagier?) Joachim, prefekt kapeli klasztoru Franciszkanów w Warszawie, gdzie zm. 21. 11. 1785 (1782?). — Por.: Arch. kl. Franciszk. w Krakowie, Libri Mortuorum Fr. Min. O. Fr.

FLEISCHMANN,..., wiolonczelista orkiestry Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1781, może identyczny z Janem Jerzym Fleischmannem, urodzonym w Rosji wiolonczelistą księcia Kurlandii i następnie w służbie króla pruskiego. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

FLEISCHMANNOWA,..., może żona poprzedniego, śpiewaczka opery Karola Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1781. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

FLOSIEROWICZ,..., trombonista kapeli katedry w Płocku ok. r. 1738. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

FOK Józef, rodem ze Słonimia, organista kościoła św. Jana w Wilnie w II połowie XVIII wieku. — Por.: A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

FOLCZYŃSKI Marcin, ksiądz i kapelmistrz kapeli katedry we Włocławku od r. 1696 (lub wcześniej) do r. 1712 (?). — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

FOLTYNEK Wincenty, kantor i wybitny organista klasztoru Dominikanów we Lwowie, zmarły w r. 1559. — Por.: Bawor. rkp. 13.

FORCHT Franciszek Maurycy, ur. 2. 10. 1760 w Brandis koło Lipska, zm. 14. 12. 1813 w Dreźnie, przebywał od r. 1808 do 1811 (?) w pobliżu Warszawy; wydał „Sieben National-Polonaisen“ na fortepian, z tych jeden na 4 ręce (Drezno, K. Ch. Meinhold). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon, t. III.

FORSTER, nazwisko dwóch muzyków:

1. Kasper, zwany „młodszym“ (w odróżnieniu od jego stryja, Kaspara F., muzyka i księgarza w Gdańsku), urodził się w Gdańsku w r. 1617, przybył do Warszawy i został uczniem Marka Scacchiego w nauce kompozycji i śpiewu, poczem ok. r. 1633 wstąpił do kapeli królewskiej jako śpiewak (altysta) i był jej członkiem jeszcze w r. 1651. Lata od r. 1652—1654 spędził we Włoszech, zapewne na studiach, następnie (1660) został kapelmistrzem króla duńskiego w Kopenhadze, a po ponownej podróży do Włoch przebywał czasowo w Hamburgu i Dreźnie, wreszcie wrócił do Gdańska. Zmarł 1. 3. 1673 w Oliwie, gdzie w klasztorze Cystersów znajduje się jego pomnik; z napisu na tym pomniku wynika, że Forster był kapelmistrzem w Gdańsku. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“, 1643, ukazał się jego kanon. Inne jego utwory (opery, kantaty itd.) należą do muzyki niemieckiej. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

2. Jerzy, muzyk w kapeli król. w Warszawie w r. 1654. — Por.: Feicht, j. w.

FORTUNA Aleksander, instrumentalista kapeli król. w Krakowie w latach 1592 do 1627. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

FOXIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Wojciech, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1657/58. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. Walenty, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

FRANCISZEK, imię czterech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. organista krakowski w r. 1566. — Por.: Arch. m. krak. rkp. Advoc. 175.

2. organista lwowski ok. r. 1572. — Por.: Ossol. rkp. 826.

3. organista królewski w Krakowie ok. r. 1592, może identyczny z Fr. Maffonim. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

4. organista klasztoru Cystersów w Ble-

dzowie ok. r. 1741. — Por.: Ossol. rkp. 1549.

5. organista i członek kapeli opactwa Benedyktynów w Tyńcu w latach 1776—1779. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

FRANKIEWICZ Walerian, mnich i organista klasztoru Franciszkanów w Olkienikach, gdzie zmarł 27. 4. 1697. — Por.: Arch. kl. Franciszk. w Krakowie, Libri Mort. Fr. Min. O. Fr.

FRANKOWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. Eustachy, z Grybowa, przyjął obywatelstwo krakowskie w r. 1597 i był organistą i organmistrzem w r. 1610. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

2. Błażej, może syn Eustachego Fr., organmistrz w Krakowie ok. r. 1640, w którym Benedyktyni z Tyńca nabyli od niego pozytyw i zlecili mu naprawę organów w kościele tynieckim. — Por.: Bawor. rkp. 604.

FRANKOWSKI,..., członek kapeli opactwa Benedyktynów w Tyńcu w latach 1776—1779. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

FRANZ,..., śpiewak kapeli katedralnej krak. w latach 1746—1772. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

FREIDENBERG Jan Nepomucen, dyrygent kapeli wokalne w klasztorze Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł w r. 1789. — Por.: Arch. kl. Cystersów w Mogile, Libri Mort. Fr. Cist. O. S. B.

FREITAG („Fraitak“) Balcer, członek kapeli król. w Krakowie w latach 1588—1601 (lub dłużej). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

FREJOWICZ Jan, tenorzysta i instrumentalista (organy, skrzypce, obój) kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718, ok. r. 1746 w kapeli katedralnej krak. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

FRITSCH (Frycz),..., fagocista w kapeli hetm. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755—1772 (?). — Por.: Marburg, Histor.-kritische Beyträge, I/V; A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

FROELICH Wacław, dyrygent kapeli wokalne klasztoru Cystersów w Przema-

cie, gdzie zmarł w r. 1796. — Por.: Arch. kl. Cystersów w Mogile, Libri Mort. Fr. Cist. O. S. B.

FRUKTUSIEWICZ Kajetan, organista klasztoru Karmelitów we Lwowie, gdzie zmarł w r. 1754. — Arch. klaszt. Karmel. we Lwowie, Libri Mort. Carmel.

FULVIO Antonio, z Friulu, śpiewak kapeli kr. w Krakowie i Warszawie na przełomie w. XVI i XVII, nauczyciel śpiewu. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

G

GABUSSI (Gabucci, Gabuzzi, Gabutius) Giulio Cesare, rodem z Bolonii, uczeń Costanza Porta'y, ok. r. 1580 kapelmistrz w Rzymie, w latach 1582—1611 kapelmistrz katedry w Mediolanie, zmarł przed r. 1619. Miał być ok. r. 1604 członkiem kapeli królewskiej w Krakowie, co jednakże nie zgadzałyby się z datami jego pobytu w Mediolanie. Gabussi był wyłącznie kościelnym kompozytorem. W „Melodiae sacrae” Wincentego Liliusa (Kraków 1604, B. Skalski) ukazał się jego 6-głosowy motet „Apparuit benignitas”. — Por.: R. Eitner, Bibliographie der Musik-Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker, t. IV; Z. Jachimowski, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, 1911.

GAJECKI,..., instrumentalista kapeli katedralnej krak. w r. 1726; grał na dętych instrumentach. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.”, W. 1925.

GAJEWSKI,..., członek kapeli katedralnej krak. w r. 1747, może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki itd., j. w.

GAL,..., muzyk w kapeli król. w Krakowie po r. 1572. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

GALERATI,..., śpiewaczka opery król. w Warszawie po r. 1724 (?). — Por.: A. Poliński, j. w.

GALILEO (Galilei) Wincenty, syn Michała Anioła G., lutnisty, był lutnistą w kapeli Janusza Tyszkiewicza w II poł. XVII wieku. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; A. Poliński, j. w.

GALLINIUS Prossoviensis (z Proszowic) Marcin wydał u H. Vietora w Krakowie w r. 1535 skierowany przeciw muzyce traktat (w formie dwóch listów) p. t.: „Epistola: qua in rebus musicis bonas horas, atque adeo annos plerosque, vale dicto turpi sacratoribus studiis, male se collocasse quaeritur”. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce od XV do XVIII wieku w Bibliotece Jagiellońskiej, Cz. II, 1934.

GALLOT D'ANGERS Antoni, francuskiego pochodzenia wybitny lutnista na dworze Władysława IV opiewany przez ówczesnych poetów polsk., „le vieux”; nie jest wiadoma data jego urodzenia i data wstąpienia do służby na dworze król. w Warszawie. Zmarł w Wilnie w r. 1647. Jego kanon ukazał się w „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego (1643). W „Codex René Milleran” w bibliotece Conservatoire Nationale w Paryżu znajdują się dwa jego tańce polskie („ballet polonaise”). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; M. Brenet, Notes sur l'histoire du luth en France, „Rivista musicale italiana”, VI, 1899; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; H. Opieński, Dawne tańce polskie, „Kwartalnik muzyczny”, 1911 (dwa tańce polskie w dodatku nutowym); M. Simon, Polnische Elemente i. d. deutschen Musik bis zur Zeit der Wiener Klassiker, 1916; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie za rządów kapelmistrzowskich M. Scacchiego, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29.

GALLUS, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, lutnista w Krakowie zm. przed r. 1616. — Por.: St. Tomkiewicz,

Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

2. Krzysztof, muzyk w Krakowie ok. r. 1616. — Por.: St. Tomkowicz, j. w.

GALĘCKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Kazimierz, od r. 1735 członek Bursy Muzycznej Jezuitów w Krakowie (tenorzysta, klawikordzista i skrzypek). — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Szymon, ok. r. 1738 członek Bursy Muzycznej Jezuitów w Krakowie. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GARBACKI Tomasz, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1643—45 i rorantysta w latach 1646—53. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

GARDZIŃSKI Antoni, kantor w Imbramowicach k. Olkusza ok. r. 1702. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

GAŚECKI Franciszek, organista fary we Lwowie ok. r. 1628—1636. — Por.: Arch. m. lw., Ks. wyborów 1627—53.

GAŚIOROWSKI („Gąszerowski“), ..., w r. 1775 dyrygent kapeli Cystersów w Przemęcie, gdzie arch. klaszt. posiada jego „Passio Domini Nostri Jesu Christi“. — Por.: M. Sobieski, Wojciech Dankowski (Poznań 1935, rękopis).

GAŚIOROWSKI Adam, muzykant miejski (kornecista?) w Krakowie ok. r. 1619. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

GAŚNICKI Maciej, w aktach XVII w. nazywany też Gaśniewiczem, Gaszniewiczem, Gaślińskim; członek kapeli królewskiej w Warszawie (skrzypek) w latach 1630—1651. W „Cribum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; innych dzieł jego nie znamy. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

GASPARUS, p. z Częstochowy.

GAŚZEROWSKI, p. Gąsiorowski.

GASZYŃSKI, ..., skrzypek kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1653/55. — Por.: Arch. m. krak., „Musica Instrumentalis Eccl. B. V. M.“.

GAWARA Walentyn, zwany „Gutkiem“, kompozytor i kantor szkoły mariackiej w Krakowie w II poł. XVI w. lub na przełomie XVI i XVII wieku. W rękopisach archiwum kapituły katedralnej w Krakowie i w rękopisach znajdujących się w Archiwum m. krak. są zawarte dwa jego utwory: 1. motet 5-głosowy „Per merita Sancti Adalberti“ (zachowany w całości) i 2. 4-głosowe „Rorate coeli“ (zachowane tylko dwa głosy: C i T). — Por.: J. Surzyński, Monumenta Musicae Sacrae in Polonia, I. 1885 i Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; J. Reiss, Książki o muzyce od XV do XVII wieku w Bibliotece Jagiellońskiej, 1924; A. Chybiński, Walentyn Gawara-Gutek, „Przegląd muzyczny“, 1928.

GAWĘCKI (Gawędzki) Wojciech, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1687—95. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., II, „Przegląd muz.“, 1911.

GAWROŃSKI Antoni, instrumentalista kapeli klasztoru Cystersów w Mogile w latach ok. 1746—1756 (?). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

GAYKOWSKI Jan, skrzypek lwowski ok. r. 1636. — Por.: Arch. m. lw., Testam. Leop.

GEMSA Jan, organista w Kaliskiem, uczeń Stanisława Szaszora ok. r. 1494. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XVI.

GENTILI Martius, włoskiego pochodzenia muzyk w kapeli król. w Warszawie, zajęty w niej od szeregu lat przed r. 1623, zm. w r. 1625 lub 1626. — Por.: H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik Muz.“, 1928/29.

GERNIC, ..., skrzypek w kapeli Ilińskich w Romanowie (Wołyń) przed r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

GHINASSI (Chinassi) Stefano, ur. ok. r. 1751 w Brescii, kapelmistrz włoskiej opery, ok. r. 1784 w Dreźnie, gdzie napisał 4 opery, ok. r. 1790 klawicymbalista opery w Warszawie. Dalsze jego losy nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV.

GIELONSKI Wojciech, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1690/93, rorantysta w latach 1694—1701 (lub nieco dłużej). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.,” 1911.

GIERLICKI Jan, syn Walentego, urodził się w Krośnie przed r. 1600, wstąpił do zakonu Kamedułów, przybrawszy imię Firmianus. Kształcił się muzycznie prawdopodobnie we Włoszech, gdzie pod Neapolem przebywał w klasztorze Kamedułów. Po powrocie do Polski został przeorem klasztoru na Bielanach pod Krakowem. Gierlicki był kompozytorem kościelnym. Jego dzieła miały być drukowane w Gdańsku; żadne jednakże z nich nie są dziś znane. — Por.: A. Chybiński, Z muzycznej przeszłości Krosna, „Hosanna”, Tarnów 1927.

GIERNOWSKI (Giertowski?) Karol, organmistrz w Koninie; w latach 1782—85 naprawiał organy katedry we Włocławku. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

de **GYESKY** (Gyeszky, Gyedzki) Wawrzyniec, ur. w Gieskach (koło Piotrkowa), syn Stanisława; został w r. 1499 bakałarzem nauk wyzw. w uniwersytecie jagiell., następnie przebywał jako kleryk w Wieluniu, wreszcie ok. r. 1516 jako mansonariusz w Kaliszu; dalsze jego losy nie są znane. Z r. 1496 pochodzi pisany przez niego kancjonał (rkp. 1706 Pols. Akademii Umiej.), w którym znajduje się trygłosowe opracowanie fragmentu pasji z adnotacją „per me Laurentium de Gyesky”. — Por.: M. Szczepańska, Do historii muzyki wielogłosowej w Polsce z końca XV wieku, „Kwartalnik muz.,” 1930.

GIGLI, p. Lilius.

GISLENI (Gislenus, Giselinus), nazwisko dwóch muzyków:

1. Giovanni Battista, muzyk kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, ukazał się jego kanon. Inne dzieła nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV.

2. Giovanni Maria, muzyk kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, ukazał się jego kanon; inne dzieła

jego nie są znane. — Por.: R. Eitner, j. w.

GIUSTI Anna Maria, zw. Bulgarelli i „La Romanina”, śpiewaczka opery król. w Dreźnie i w Warszawie ok. r. 1724. — Por.: A. Sowiński, Śpiewnik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV.

GIZIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków: 1. niewiadomego imienia instrumentalista kapeli katedry w Włocławku po r. 1653. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

2. niewiadomego imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GLINICKI (Gliński) Jan, rorantysta katedry krak. w latach 1563/65. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

GŁADYSIEWICZ Wojciech, altysta i organista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1740; w kapeli Cystersów w Mogile ok. r. 1781—1783 (?). — Por.: Jagiell. rkp. 2431; A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz., „Wiadomości muz.,” W. 1925.

GŁADYSZEWSKI,..., trębacz kapeli katedry we Włocławku w latach 1739—60 (?). — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

GŁOGOWSKI Krzysztof, śpiewak kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

GŁOWACKI Andrzej, tenorzysta i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GŁOWIŃSKI, nazwisko dwóch organmistrzów:

1. Jan, starszy, przyjął obywatelstwo krak. w r. 1635. — Por.: Arch. m. krak., Cath. Civ. Crac.

2. Jan, młodszy, może syn poprzedniego, zbudował słynne organy w kościele Bernardynów w Leżajsku i żył jeszcze w r. 1711. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; Arch. klaszt. Bern. w Leżajsku.

GŁÓWNY Jakób, rorantysta katedry krak. w latach 1569—1578. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

GNIEWKOWICZ Jan, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1626. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegląd muz.,” 1911.

GOBIATUS Adam, członek kapeli królewskiej w Warszawie w I poł. XVII w.; żył jeszcze w r. 1651. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik Muz.,” 1928/29.

GODECKI Augustyn, muzyk (muzykant miejski?) w Krakowie w r. 1609. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.,” 1907.

GODOMSKI (Godowski?) Patrycy, mnich i organista klasztoru Augustianów w Krakowie, zm. 18. 9. 1708. — Por.: Arch. kl. August. w Krak., Libri Mortuorum Fr. Aug.

GOLENICZ Piotr, z Kurzelowa, lutnista w Krakowie, gdzie w r. 1517 przyjął obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

GOŁĄBEK („Gollumbek”) Jakób, kompozytor pochodzenia czeskiego lub śląskiego („Silesianus”). Miejsce i data jego urodzin nie są znane. Miał go sprowadzić do Krakowa kanonik katedr. Wacław Sierakowski „na dyrektora szkoły śpiewu”. Przed r. 1774 został Gołąbek członkiem kapeli katedralnej w Krakowie, pracując w niej jako śpiewak i kompozytor, ponadto biorąc udział w koncertach urządzanych przez kan. W. Sierakowskiego. Zmarł w Krakowie w kwietniu r. 1789. — Jego utwory kościelne i symfoniczne były rozpowszechnione w Krakowie i poza Krakowem. W Archiwum kapituły katedralnej krakowskiej znajdują się (w rękopisach) tylko: Missae quatuor, na chór miesz. i basso cont. Archiwa klasztoru Cystersów w Mogile i Obrze posiadają wzgl. posiadały rękopiśmienne kopie symfonii (D-dur z r. 1783). Szereg utworów Gołąbka ma znajdować się w Archiwum klasztoru Paulinów w Częstochowie. — A. Sowiński wspomina o innych jeszcze utworach Gołąbka, jak: cztery kantaty o św. Jacku, św.

Stanisławie, św. Bronisławie i bł. Janie Kantym; nieszpory („wykonywane w Krakowie i Częstochowie”), „kilka mszy z tow. orkiestry” i „utwory symfoniczne”. — Por.: W. Sierakowski, Kantata w muzyce (Kr. 1796); A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.,” W. 1925.

GOŁĄBKOWICZ Szymon, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1630/31. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.,” 1911.

GÓŁDA Adam, instrumentalista kapeli królewskiej w Warszawie od r. 1623 (lub może wcześniej) do r. 1640 (?), w r. 1641 członek kapeli arcybiskupiej we Lwowie. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik Muz.,” 1928/29.

GOŁĘBIOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, organista katedry wrocławskiej od r. 1590 (lub może wcześniej) do r. 1630, w którym zmarł (w maju). — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

2. nieznanego imienia trombonista w kapeli katedry włocł. ok. r. 1760. — Por.: St. Chodyński, j. w.

GOŁEMBIOWSKI, ..., instrumentalista kapeli Cystersów w Mogile ok. 1785—1789. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz., „Wiadomości muz.,” W. 1925.

GOMMER (Gomer) Jan, z rodziny Gommerów przybyłej do Warszawy z Brunszwiku; na kilka lat przed r. 1614 został członkiem kapeli królewskiej w Warszawie jako instrumentalista; był również ławnikiem warszawskim. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; innych jego dzieł nie znamy. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli warsz., „Kwartalnik Muz.,” 1928/29.

GOMOLSKI Jan, skrzypek kapeli kościoła mariackiego w Krakowie ok. r. 1683.

— Por.: Arch. m. krak., „Musica Instrum. Eccl. BMV.“

GOMÓŁKA, nazwisko dwóch muzyków:

1. Mikołaj, kompozytor. Ur. ok. r. 1535 w Sandomierzu, przebywał od r. 1545 w Krakowie jako chłopiec (dyskancista?) w kapeli królewskiej, po odbyciu zaś od r. 1549 nauki muzyki (gry instrumentalnej?) u członka tejże kapeli Jana Clausa, został w r. 1555 instrumentalistą („fistulatorem“) kapeli dworskiej, będąc nim do r. 1563. (Nie jest wykluczone, że podczas pobytu w kapeli król. w Krakowie kształcił się również w nauce kompozycji). W r. 1566 osiedlił się w Sandomierzu, pełniąc przez jakiś czas obowiązki ławnika; w latach 1572—73 był zastępcą wójta. Dalsze jego losy są nieznane aż do lat 1590 i 1591, w których przebywał w kapeli Jana Zamoyskiego. Nie jest wykluczone, że szereg lat spędził jako muzyk kościelny wzgl. klasztorny w Pińczowie i Miechowie. Data i miejsce jego zgonu nie są znane. W r. 1580 ukazało się w Krakowie w Drukarni Łazarzowej 150 jego 4-głosowych psalmów z tekstami Jana Kochanowskiego pt. „Melodiae na psalterz polski przez Mikołaja Gomółkę uczynione“ (Jagiell., Czart., Ossol.). Badacze historii muzyki polskiej wspominają o innych, lecz zaginionych utworach Gomółki, o mszach i pieśniach (np. o pieśni do tekstu S. Klonowicza na śmierć J. Kochanowskiego, o pieśni na Zmartwychwstanie Pańskie), które posiadały archiwa kościelne w Sandomierzu i biblioteka klasztoru Dominikanów w Krakowie (spalona w r. 1850). — Zbiorowe wydanie psalterza M. Gomółki, dokonane przez J. Reiss, ukazało się w Krakowie, 1923, pt. „Melodie na psalterz polski z r. 1580“ (por. referat A. Chybińskiego o tej publikacji, w „Kwartalniku Muzycznym“, 1928). Luźne psalmy M. Gomółki wydawali: J. Cichocki („Śpiewy kościelne na kilka głosów dawnych kompozytorów polskich“, Z. 2., 1838), A. Sowiński (Słownik muzyków polskich, 1874; 1857 i 1874), A. Poliński („Echo muzyczne“ 1881, „Wyd. jubil. pism J. Kochanowskiego“ i „Śpiewy choralne kościoła rzymsko-katolickiego“ 1890), J. Surzyński („Muzyka kościelna“ 1886 i nast.), H. Opieński („La musique polonaise“

1918), W. Gieburowski („Cantica selecta musices sacrae in Polonia“ 1928), P. Maszyński i inni. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimiecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; Z. Jachimiecki, Muzyka polska od r. 1572 do r. 1795, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, b. r.; Z. Jachimiecki, Mikołaj Gomółka i jego poprzednicy, 1946; J. Reiss, Melodie psalmowe M. Gomółki, 1912; Najpiękniejsza ze wszystkich jest muzyka polska, 1946; St. Tomkowicz, Materiały do historii stosunków kulturalnych w XVI w. na dworze król. polskim, 1915; H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (2. wyd. 1929); A. Patkowski, Gdzie się urodził Gomółka, „Ilustrowany Kurier Codzienny“, Kr. 1934, nr. 361; R. Koseła, Miejsce urodzenia Mikołaja Gomółki, „Ilustr. Kurier Codz., Kurier Literacko-Naukowy“, Kr. 1937, nr. 34; B. Horodyski, Sławny lutnista wielkiego kancle-rza, „Tekla Zamoyska“, 1939, nr. 2.

2. Michał, syn poprzedniego, ur. w r. 1564, był muzykiem w kapeli J. Zamoyskiego, poczem był kapelmistrzem na dworze Hieronima Jazłowieckiego w Jazłowcu, gdzie zmarł nagle 9. III. 1609. W kościele jazłowieckim znajduje się jego nagrobek. — Por.: J. Reiss, Najpiękniejsza ze wszystkich jest muzyka polska, 1946.

GOMUŁCZYŃSKI, ..., członek kapeli katedralnej w Krakowie, zm. w r. 1800. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muzyczne“, W. 1925.

GONIWIECHA, ..., instrumentalista kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

GONIPAROWICZ, p. Żywiec.

GORĄCZKIEWICZ, nazwisko trzech organistów:

1. Dominik, ur. w r. 1747, był w latach 1764/65 uczniem Bursy Muzycznej i pomocniczo zajęтым członkiem kapeli Jezuitów w Krakowie; od r. 1788 do r. 1803, w którym zmarł, był organistą katedry krak. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury

muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości Muzyczne“, W. 1925.

2. Dominik, syn poprzedniego i zapewne jego uczeń; był organistą katedry krakowskiej w latach 1803—1808; zmarł w r. 1813. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

3. Wincenty, syn poprzedniego; należy do XIX wieku.

GORCZYCKI Grzegorz Gerwazy (drugie imię mylnie niekiedy podawane: „Gabriel“), kompozytor i kapelmistrz. Miejsce i data jego urodzenia nie są znane; według badań X. H. Feichta urodził się najprawdopodobniej między r. 1664 a 1667 lub 1668. Studia teologiczne odbywał na uniwersytecie w Pradze Czeskiej, święcenia kapł. przyjął w W. Poście w r. 1692 w Krakowie. Studia muzyczne odbył prawdopodobnie w Pradze Cz. Od wiosny r. 1692 do r. 1694 przebywał w Chełmnie w prowadzonej przez Misjonarzy szkole (akademii) chełmińskiej, gdzie uczył retoryki i poetyki i kierował kapelą muzyczną, poczem powrócił do Krakowa. W dniu 1. 10. 1694 został wikariuszem katedry wawelskiej, będąc zapewne równocześnie członkiem kapeli katedralnej. Po ustąpieniu dyrygenta tej kapeli Sebastiana Jaroszewicza kapituła katedralna krak. na posiedzeniu w dn. 10. 1. 1698 zamianowała Gorczyckiego kapelmistrzem kapeli katedr. z tytułem: „Magister Capellae Ecclesiae Cathedralis Cracoviensis“. Na tym stanowisku pozostawał Gorczycki aż do śmierci. W r. 1702 został również seniorem kapeli Angielistów w katedrze krak., w r. 1705 otrzymał tytuł kanonika kolegiaty w Skalmierzu, przed r. 1727 został proboszczem kościoła Miłosierdzia Bożego na Smoleńsku w Krakowie, w r. 1728 egzaminatorem seminarium duchownego (zapewne w zakresie chorału gregoriańskiego). Gorczycki dyrygował kapelą katedralną krak. podczas koronacji Fryderyka Augusta III i jego żony Marii Józefiny w dniu 17. 1. 1734 na Wawelu. Wówczas to z powodu przeziębienia zapadł ciężko na zdrowiu. Zmarł 30. 4. 1734 r. W czasach późniejszych umieszczono w lewej nawie katedry krakowskiej nagrobek ku czci Gorczyckiego z napisem: „D. O. M. Memoriae nunquam moriturae Illustr. et Adm. Reverendi D. Georgii (!)

Gorczycki, Canonici Scalbimir., Poenitentiarii et Capellae Magistri, ab omnibus gemma sacerdotum vocati, doctrina et pietate praediti, obsequiis ad hanc Eccles. Cathedralen nec non Dioecesis consumpti. Obiit A. D. 1734 die 30 Aprilis. Viator virtutes commirare et defuncto requiem aeternam precare“. — Archiwum kapituły katedralnej krak. posiada większą ilość autografów Gorczyckiego, i to zarówno jego własnych utworów, jak i dzieł obcych, kopiowanych przez niego (np. niektórych dzieł B. Pękiela, B. Czechowicza, W. Leszczyńskiego). Ponadto rachunkowa księga kapeli katedralnej krak. p. t. „MUSICA, Regestrum Capellae Mus. ab anno 1726“, jest w znacznej części pisana przez Gorczyckiego. — Gorczycki był wyłącznie kościelnym kompozytorem. Pozostało po nim przeszło 30 utworów, zachowanych w całości lub fragmentarycznie; jeden, tylko z tytułu znany utwór (p. niżej) zaginął. Utwory te są w przeważającej ilości napisane a cappella (chór miesz.), niektóre z tow. zespołów instrumentalnych; znajdują się one względnie znajdowały się w archiwach i bibliotekach w Krakowie i Warszawie. — I. Utwory a cappella (4-głosowe): A. zachowane w Archiwum kapituły katedr. krak. (wszystkie fragm. prócz nrów 6, 11, 14): 1. Alleluia Ave Maria (Virga Jesse); 2. Alleluia Prophetarum Sancti, (z datą 29. 11. 1698); 3. Beata e Virgo Maria; 4. Beata Viscera; 5. Benedicta et venerabilis; 6. Dignare me (2 egz.: 1. fragm., 2. całość); 7. Gaude Maria; 8. Gaude Mater Virgo; 9. Jesu Redemptor omnium; 10. Missa Conceptionis B. V. Mariae (sine Credo); 11. O sola magnarum urbium; 12. Regina coeli laetare (2 egz., jeden z datą: 1695 Aprilis); 13. Salve Sancta Parens; 14. Sepulto Domino; 15. Tota pulchra est (z datą: 1694). — B. zachowane w rękopisach w Archiwum miejsk. w Krakowie: 1. Dignare me; 2. Regina coeli; 3. Tota pulchra es (wszystkie 3 identyczne z nrami 6, 12 i 15 poprzednio wymienionymi). — C. zachowane w Bibliotece Narodowej w Warszawie (wszystkie w całości): 1. Alleluia Ave Maria gratia plena; 2. Ave Maris Stella; 3. Missa; 4. Jesu Redemptor omnium; 5. Missa paschalis; 6. Rorate coeli; 7. Rorate coeli (inne); 8. Te Joseph cele-

brent. — II. Utwory z towarzyszeniem instrumentalnym: A. W Bibliotece Jagiellońskiej: rkp. 5272, z. 3 zawiera „Motetto de Martyribus, 5 cantare, 4 sonare — Illuxit sol“ na 2 sopran, alt, tenor, bas, 2 skrzypiec, wiolę, 2 wiolonczele i organy (utwór zachowany w całości). — B. W Bibliotece Narodowej w Warszawie (wszystkie dzieła zachowane w całości prócz nru 3): 1. Crudelis Herodes, hymn, na S A T B, 2 skrz. i org.; 2. Deus Tuorum militum, hymn na S A T B, 2 skrz. i org.; 3. Deus tuorum militum na S A T B, 2 skrz., org. brak głosu I skrz., opracowanie odmienne, ponadto jeszcze dodane dwa inne teksty: Exultet orbis i Salvete flores); 4. Gratuletur Ecclesia, na S A T B, 2 skrz. i org.; 5. Jesu corona virginum, hymn na S A T B, 2 skrz. i org.; 6. Justus ut palma, na S A T B, 2 skrz. i org.; 7. Os justi meditabitur, na S A T B, 2 skrz. i org.; 8. Tristes erant apostoli, hymn na S A T B, 2 skrz. i org. — Tylko z tytułu znany jest jeden utwór Gorczyckiego: „Completorium“. — Dotychczas wydano następujące dzieła Gorczyckiego: 1. Ave Maria (J. Surzyński, Monumenta musices sacrae in Polonia, II, 1887; W. Gieburowski, Cantica selecta mus. sacrae in Polonia, 1928); 2. Ave mundi spes Maria (J. Surzyński, „Muzyka kościelna“, Poznań); 3. Illuxit Sol (A. Chybiński i K. Sikorski, Wydawnictwo Dawnej Muzyki Polskiej, z. XIV); 4. Missa Paschalis (J. Cichocki, Śpiewy kościelne na kilka głosów dawnych kompozytorów polsk., II, 1839; A. Chybiński i Br. Rutkowski, Wydawnictwo Dawnej Muzyki Polskiej, z. VII); 5. O sola magnarum urbium (H. Feicht i W. Wargowski, „Muzyka kościelna“, Kraków); 6. Rorate (J. Cichocki, Śpiewy kośc. na kilka gł. dawnych komp. polsk., II, 1839; „Muzyka kościelna“, Kraków); 7. Rorate — Graduale — Offertorium (J. Cichocki, j. w.); 8. Sepulto Domino (J. Surzyński, Monumenta Musices sacrae in Polonia, II, 1887; W. Gieburowski, Cantica selecta itd. j. w.; „Muzyka kościelna“, Kraków); 9. Stabat Mater (J. Surzyński, „Muzyka kościelna“, Poznań); 10. Tota pulchra es (J. Surzyński, „Matka Boska w muzyce polskiej“, 1910). — Por.: A. Grabowski, Kraków i jego okolice, wyd. 3, 1833; A. Grabowski, Skarbniczka naszej ar-

cheologii, 1854; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, I/II, 1885/1887; J. Surzyński, Muzyka figuralna w kościołach polsk., 1889; Wielka Encyklopedia Powszechna, t. XXV, 1900; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; St. Wysocki, Seminarium zamkowe w Krakowie, 1910; A. Chybiński, Przyczynki do historii krakowskiej kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muzyczne“, W. 1925; A. Chybiński, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Cz. I, „Muzyka kościelna“, 1928 (odbitka); H. Feicht, Do biografii G. G. Gorczyckiego, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, II, 1936.

GORCZYN Jan Aleksander, sztycharz i literat muzyczny krakowski z XVII wieku, wydał u Piątkowskiego w r. 1647 traktat pedagogiczny p. t.: „Tabulatura muzyki abo zoprawa muzykalna, według której każdy, gdy tylko a, b, c znać będzie, może się prędko nauczyć śpiewać, i na wszelkich instrumentach, to jest na skrzypcach i klawikordzie i inszej muzyce z nut grać“. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

GOŘECKI Jan, ksiądz, organista katedry krakowskiej od 24. 12. 1709 do r. 1729; od r. 1715 członek kapeli angelistów i wicekantor, w r. 1729 kanonik kolegiaty św. Jerzego w tejże katedrze. Zmarł między 26. 3. a 4. 4. 1735 w Krakowie. — Por.: A. Chybiński, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Cz. I, „Muzyka kościelna“, 1928 (odbitka).

GÓŘECKI, ..., śpiewak kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1760. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

z **GÓRKI** Daniel, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1546 (maj). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

z **GORLIC** (Görlicz) Kuncze, śląskiego pochodzenia lutnista w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1467. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

GORNIECHOWSKI („Garnuchowski“) Stanisław, organista klasztoru Bernardynów w Tarnowie, gdzie zmarł 14. 8. 1668. —

Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri Mortuorum Fr. Min. Bern.

GÓRSKI, nazwisko sześciu muzyków:

1. Bartłomiej, organista katedry we Włocławku od r. 1689; zm. 29. 5. 1724. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

2. M..., muzyk krakowski ok. r. 1709. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

3. Ignacy, organista Bursy Muzycznej Jezuitów w Przemyślu ok. r. 1732. — Por.: Barącz, Archiwum Dominikanów lwowsk., 1884.

4. Jan, altysta i skrzypek, potem basista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

5. Tomasz, członek kapeli katedr. we Włocławku ok. r. 1763. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

6. Ignacy, członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GOŚCIURAD Piotr, z Kłobucka, lutniści w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1517. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

GOSVINUS Maier, altysta i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GOSZCZYŃSKI Franciszek, organista katedry we Lwowie w latach ok. 1625—39; zm. w r. 1639. — Por.: Arch. m. lw., Libri Test. Leop.

GOTTFRIED,..., śpiewak kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1739—49. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.”, W. 1925.

GOZDARSKI (Gozdawski?) Jan, substytut w kapeli rorantystów katedry krak., w XVII w. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

GOZDZIEWSKI Antoni, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GRABAJOWICZ Zygmunt, muzyk w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo 21. 10. 1632. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 1424.

GRABENBAUER,..., klawicymbalista orkiestry J. Klem. Branickiego w Białym-

stoku przed r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

GRABKIEWICZ Marcin, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1689, rorantysta do r. 1701, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

GRABOWIECKI, nieznanego imienia kompozytor z II połowy XVIII wieku; jego polonez B-dur wydał J. Fr. Reichardt w „Musical. Kunstmagazin” w Berlinie, 1782. — Por.: Alicja Simon, Polnische Elemente in der deutschen Musik bis zur Zeit der Wiener Klassiker (1916).

GRABOWSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Florian, Jezuita i kompozytor ok. r. 1737 (w Krakowie?). Był kompozytorem kościelnym, po którym nie zachowały się utwory, wymienione w inwentarzu kapeli jez. krak.: antyfony (Salve Regina, a-moll), hymny, koncerty i motety (Aeterna Deus, ex C; Anima Christi; Aurae coelestes, ex B; Bonum certamen; Divi solites; Humanae gentes; Justus ut palma, ex B; O coeli o soles; O lux beata, ex G; Quid possunt mundi; Veni Creator, ex B), litanie (ex a); Magnificat (1. ex a; 2. ex B z tow. 3 trąb), psalmy (Beatus vir, ex F; Dixit, ex C; Laudate pueri, ex G). — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.”, 1913.

2. Jan, instrumentalista (skrzypce, obój, fagot) kapeli Jezuitów w Krakowie, ok. 1718—20. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

3. Szymon, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GRADECKI Kazimierz, altysta i instrumentalista (pozytyw, skrzypce) kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GRANICZNY Grzegorz, instrumentalista (sztortysta) kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1600, następnie w tej samej kapeli w Warszawie, oraz nauczyciel chłopców należących do tejże kapeli. Testamentem z 16. 10. 1654 przekazał swój zbiór instrumentów muz. do Częstochowy (prawdopodobnie dla klasztoru jasnogórskiego). W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego ka-

non; innych jego utworów nie znamy. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik Muzyczny“, 1928/29.

GRAZIECKI Kazimierz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1689, następnie rorantysta do r. 1700. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, 1911.

GREGOWICZ Marcin, kantor w Olkusz ok. r. 1691. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

GROBLICZ, nazwisko dwóch lutników:

1. Marcin, zwany „starszym“, ur. przed r. 1600, zm. po r. 1609, rzekomo pochodzenia niemieckiego („Groblicz“), przebywał ok. r. 1600 w Krakowie i był lutnikiem królewskim, wyrabiając według zasad breszciańskiej szkoły lutniczej skrzypce, wiole i kontrabasy. Niektóre z zachowanych instrumentów jego wyrobu, posiadają daty: 1595, 1601, 1602 i 1609.

2. Marcin, zwany „młodszy“, był lutnikiem w Warszawie w I połowie XVIII wieku; zmarł w W-wie młodo w r. 1750. Jego skrzypce znane były wówczas i poza Polską. — Por.: M. Karłowicz, „Notatki o dawnych polskich skrzypcach“, „Kwartalnik Muzyczny“, 1911; J. Reiss, Skrzypce, ich budowa, technika i literatura, 1924.

GROCHALSKI Stanisław, instrumentalista (trębacz, waltornista) kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1735. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GROCHMANN (Grohmann?) Jan Nepomucen, dyrygent kapeli klasztoru Cystersów w Obrze, gdzie zmarł w r. 1787. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri Mort. Fr. Cist. OSB.

GROCHOLA Stanisław, z Kaźmierza (Kraków), lutnista krak. w r. 1517, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

GROCHOLSKI, ..., instrumentalista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

GROCHOWSKI Michał, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764—66. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

z **GRODZKA** Stanisław, rorantysta ka-

tedry krak. w latach 1552—1555; zm. w lipcu 1555. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

GRODZKI (Grocki) Antoni, instrumentalista (skrzypek lub wiolista) kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1735—37; ok. r. 1746 w kapeli katedralnej krak.. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GROMKA, ..., muzykant miejski w Krakowie w r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

GRONEK Wojciech, z Sieciechowa, lutnista („citharedus“) w Krakowie w r. 1532, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

GRONOSTAY Kasper, organista w Krakowie w r. 1579. — Por.: Arch. m. krak., Casim. Hip. 960.

GROSS Franciszek, wiolista kapeli królewskiej w Warszawie, zm. po r. 1676. — Por.: Bawor. rkp. 600.

GRUDNIEWSKI Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie (oboista, fagocista, trębacz, waltornista) od r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GRULA, ..., substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1567. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

GRZEGORZ, imię trzech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. lutnista („citharedus“) w Krakowie, w r. 1540. — Arch. m. krak., Ks. doch. i pod.

2. substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1567. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

3. substytut w kapeli rorant. katedry krak. w latach 1585—99. — Por.: A. Chybiński, j. w.

GRZESZKOWSKI Kazimierz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GRZYBOWSKI, nazwisko dwóch z imienia nieznanymi muzyków:

1. substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1664—66, rorantysta w latach 1666/67, bakałarz nauk wyzw. i filoz. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegl. muz.“, 1911.

2. członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1720—1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

GRZYMEK, nazwisko lub imię dwóch muzyków:

1. organista kapeli królewskiej w Krakowie w I poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.* 1907.

2. lutnista („citharedus”) kasztelana krakowskiego ok. r. 1545. — Por.: A. Chmiel, *Źródła do hist. sztuki*, 1911.

GRZYWACZEWSKI Tomasz, skrzypek, wiolista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GUARDASONI,..., śpiewak opery warszawskiej po r. 1777. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.* 1907.

GUICCIARDI,..., śpiewak opery warszawskiej w I poł. XVIII wieku (po r. 1724?). — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

GUIDUCCI, nazwisko dwóch muzyków włoskich:

1. Giovanni, członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643; w „Cribrum Musicum

(Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. IV.

2. Pietro, członek kapeli król. w Warszawie ok. r. 1643; w „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. IV.

GURSKI (Górski?) Józef, mnich i muzyk (instrumentalista) klasztoru Karmelitów w Mscisławiu i Lwowie; zm. r. 1734 w Bołszowcach. — Por.: Arch. klaszt. Karmel. we Lwowie, *Libri Def. Fr. Carm.*

GUSMAN,..., lutnik w Krakowie (?) ok. r. 1572. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

GUTLEBEN,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

GUTOWSKI Marcin, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

GUTSON,..., instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

H

HABERMAN (Aberman, Abermanowicz),..., skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie od 25. 8. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

HACERZ Jan, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w XVI wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

HAJEK Wincenty, czeskiego pochodzenia mnich, organista i dyrygent kapeli klasztoru Cystersów w Sulejowie, zm. w r. 1805. — Por.: Arch. kl. Cyst. w Mogile, *Libri Mort. Fr. Cist. OSB.*

HAKENBERGER Andrzej, rodem z Pomorza, był od r. 1602 (?) do r. 1608 lutnistą kapeli królewskiej w Krakowie i Warszawie, po czym został kapelmistrzem kościoła mariackiego w Gdańsku. W „*Melodiae sacrae*“ W. Liliusa, Kraków 1604, znajduje się jego 5-głosowy motet „In die

magnae festivitatis“. Jego utwory wydane w kilku zbiorach (motety i pieśni niem.) należą do muzyki niemieckiej. — Por.: R. Eitner, *Bibliographie der Musik-Sammelwerke*, 1877 i *Quellenlexikon der Musiker*, t. V.; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; Z. Jachimecki, *Wpływy włoskie w muzyce polskiej*, 1911.

HANDLER de Kyczyng Piotr, z Frankonii, organista krak. ok. r. 1495. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

HANDSLIK,..., śpiewak i lutnista kapeli królewskiej w Krakowie w r. 1389. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

HANKE Karol, ur. w Rosswald koło Opawy, przebywał jako kapelmistrz i kompozytor (oper, balety, pieśni) w Bernie Morawskim, następnie w Warszawie ok. r. 1780, wreszcie we Flensburgu i Ham-

burgu, gdzie zm. w r. 1835. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V.

HANNUS,..., może identyczny z Jenczym (p. Jency), trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1546. — Por.: A. Chmiel, Źródła do hist. sztuki, 1911.

HANS, niewiadomego nazwiska, niemieckiego pochodzenia puzonista kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1672—79 (może jeszcze do r. 1682). — Por.: Arch. m. krak., Musica Instrum. Eccl. BVM.

HAENSEL Piotr, ur. 1770 w Leppe (Śląsk), uczeń Haydna, skrzypek, przez pewien czas przebywał w Warszawie u swego stryja, potem w orkiestrze Piatomkina, wreszcie w orkiestrze ks. Lubomirskiej w Wiedniu, gdzie zmarł 18. 9. 1831. Pisał utwory kameralne, należące do muzyki niemieckiej. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV.

HARDER Bernard, lutnista („citharedda“) w Krakowie ok. r. 1483. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum, I.

HASSE Jan Adolf, ur. 1699 w Bergedorf k. Hamburga, uczeń A. Scarlattiego, był od r. 1731 kapelmistrzem elektora saskiego i króla polskiego w Dreźnie; ok. r. 1762 przebywał w Warszawie wraz ze swą żoną, słynną śpiewaczką Faustyną Hasse-Bordogni, wystawiając tam swą operę „L'Olympiade“. Zmarł w Wenecji w r. 1783. Dzieła Hassego należą do muzyki niemieckiej.

HAUSMANN Walentyn, komp. niemiecki, organista w Gerbstadt, ok. 1590 w Norymberdze, przebywał również w Królewcu i ok. r. 1600 w Polsce (o czym sam wspomina), gdzie zapoznał się z tańcami polskimi. Jego wydawnictwa („Venusgarten“, 1602; Rest von poln. u. and. Tänzen, 1603) zawierają opracowania polskich tańców. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V.

HAYDO Wawrzyniec, lutnista w Krakowie w latach 1586—96. — Por.: Arch. m. krak., Casim. Hip. 780.

HAYGA Hanusz, muzyk kapeli kościoła mariackiego w Krakowie, ok. r. 1623. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 3279 i 5094.

HELLERT, p. Elert.

HEMPIŃSKI Jakób, ur. w r. 1749, zrazu dworzanin i aktor w teatrze ks. Aug. Suł-

kowskiego, następnie śpiewak-basista („baso caricato“). Zmarł prawdopodobnie w Warszawie. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

HENKEL,..., flecista w kapeli hetm. Branickiego, w Białymstoku ok. r. 1755—1772 (?). — Por.: Marburg, Histor.-kritische Beyträge, I/V; A. Miller, Teatr i opera na Litwie, 1936.

HENRYK, imię trzech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. wikariusz i organista katedry w Poznaniu, ok. r. 1404. — Por.: Mon. Med. Ae. Hist. XIII i XVI.

2. śpiewak kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie na pocz. XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. puzonista kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1642—1654. — Por.: Arch. m. krak., Musica Instrum. Eccl. BVM.

HENZEL,..., trębacz kapeli król. w Krakowie, ok. 1546/47. — Por.: A. Chmiel, Źródła do hist. sztuki, 1911.

HERANT Stefan, trębacz kapeli królewskiej w Krakowie, ok. r. 1588. — Por.: Ossol. rkp. 183.

HERMANOWA,..., śpiewaczka opery warsz., następnie opery Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761 (do r. 1782?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr polski i opera na Litwie, 1936.

HERMANZELIG Stanisław, organista i organmistrz kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1509—1512. — Por.: Arch. m. krak., Fabrica Eccl. BVM.

HERELL Franciszek, mnich i organista klasztoru Cystersów w Bledzowie, zm. w r. 1803. — Por.: Arch. kl. Cyst. w Mogile, Libri Mort. Fr. Cist. OSB.

HEROŁDOWSKI,..., skrzypek kapeli wojewody Stan. Lubomirskiego od r. 1645; później został księdzem. — Por. A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907. J. Reiss, Książki o muzyce w Bibliotece Jagiell., Cz. III, 1938.

HERTSON (Ortson) Piotr, członek wojskowej kapeli królewskiej w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, j. w.

HESSE Hannus, śpiewak w Krakowie, ok. r. 1469. — Por.: Ptaśnik, Cracovia artificum, I.

HESTOR,..., skrzypek, kornecista i kwartpuzonista kapeli Stanisława Lubomirskiego od r. 1645. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibliotece Jagiell., Cz. III, 1938.

HIBROL (Ueberall?) Hanzel, niem. muzyk w kapeli król. w Krakowie, ok. r. 1556. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

HIERONIM, nieznanego nazwiska lutniста („citharedus“) kapeli królewskiej w Krakowie, ok. r. 1556. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, j. w.

HOBOREAN (może: Hobereau) Guido, flamandzkiego pochodzenia muzyk kapeli królewskiej w Krakowie w r. 1556. — Por.: A. Poliński, j. w.

HODERMANN Jan, ur. w Wielkopolsce 24. 7. 1699, był muzycznie wykształconym Jezuitą; przebywał w Krasnostawie, Lwowie, Lublinie i Krakowie, pełniąc obowiązki prefekta Burs Muzycznych Zgr. Jezuitów. Data jego śmierci nieznana. — Por.: Bawor. rkp. 571.

HOECKH Karol, ur. w r. 1707 w Ebersdorf (k. Wiednia), był w latach 1735—59 (?) skrzypkiem w kapeli starosty Suchorzewskiego, następnie kapelmistrzem w Zerbst-Anhalt. Kompozycje jego należą do muzyki niem. — Por.: A. Poliński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V.

HOFFMANN,..., fagocista kapeli Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761; dyrygował także operą tamtejszą. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

HOFFMANOWA,..., śpiewaczka w operze Ilińskich w Romanowie (Wołyń) przed r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

HOLLAND Jan Dawid, kompozytor. Urodził się w r. 1746 w Herzbergu (Hannower) i był początkowo kapelmistrzem kościoła św. Katarzyny w Hamburgu. Przed przeniesieniem się do Polski napisał i częściowo wydał szereg utworów, jak oratoria, pieśni, serenady, divertimenta, fugi itp. (druki i rękopisy w bibliotekach w Ber-

linie, Lubece i Schwerinie). Po r. 1780 przyjął stanowiska kapelmistrza opery i teatru Radziwiłłów w Nieświeżu. W r. 1784 napisał wodewil muzyczny pt. „Agatka czyli Przyjazd Pana“, grywany potem w Warszawie pt. „Pan dobry jest ojcem poddanych“, wykonywany również we Lwowie. Z późniejszych wodewilów wymienić można jeszcze: „Cudzy majątek nikomu nie służy“. Prócz tego tworzył symfonie, serenady (na 2 skrz., 2 altówki, 2 wiolonczele, 2 klarnety, 2 waltornie, 2 fagoty), arie (na skrzypce solo, 2 klarnety, 2 walt., fagot i 1 wiolonczelę) i divertimento „w formie walcu“ (na 2 skrzyp., 2 klarnety, 2 waltornie i wiolonczele), oraz polonezy. Od r. 1802 zamieszkał w Wilnie jako lektor muzyki w tamtejszym uniwersytecie, wykładając teorię muzyki 3 razy tygodniowo i kierując akademickim chórem i orkiestrą, ponadto udzielając lekcji prywatnych. Stanowisko to zajmował do r. 1825. Data jego śmierci jest nieznana. W r. 1806 wydał we Wrocławiu traktat teoretyczny pt. „Traktat akademicki o prawdziwej sztuce muzyki“. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V; Z. Jachimiecki, Historia muzyki polskiej, 1920; Z. Jachimiecki, Muzyka polska od r. 1572 do r. 1795, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“; A. Miller, J. D. Holland i A. A. Woroniec jako pierwsi twórcy podręcznika teorii muzyki w jęz. polskim, „Wiadomości muzyczne“, W. 1925; A. Miller, Teatr polski i muzyka na Litwie, 1936.

HOMMEL (Homel, Hamel) Jan, organmistrz, rodem z Koburga, przyjął obywatelstwo krakowskie w r. 1608. Naprawiał i budował organy w Krakowie (w kościele mariackim, 1618; w kościele św. Marka, 1626) i poza Krakowem (w Olkszu, 1617—1623). Zmarł w r. 1628 w Lewoczy (Spisz), spadłszy z rusztowania podczas budowy organów. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak“, 1907; A. Chybiński, Luźne notatki o staropolskich organach, organistach i organmistrzach, „Muzyka kościelna“, P. 1926; nadto: Bawor. rkp. 616;

Arch. m. krak. rkp. 3279, 5094, Libri iur. civ.

HOPANAS, ..., arfista w Krakowie, ok. r. 1405. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

HORATIUS, Bartłomiej, muzyk kapeli królewskiej w Krakowie w r. 1602. — Por.: St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.”, 1907.

HORECKI Feliks, ur. przed r. 1800 w Warszawie, wirtuoz w grze na gitarze i nauczyciel gry na tym instrumencie oraz kompozytor. W r. 1815 osiadł w Wiedniu, po czym przeniósł się do Edynburga (Szkocja), gdzie żył jeszcze w r. 1833. Wydał liczne kompozycje gitarowe. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; J. Zuth, *Handbuch der Laute und Gitarre*, 1926 i nast.

HOROSZKIEWICZ Andrzej, ur. w r. 1775, zm. w r. 1838 w Łopatynie; kształcił się w muzyce w orkiestrze Sapiechów i był fagocistą i kompozytorem. Po bitwie pod Maciejowicami, w której brał udział jako powstaniec kościuszkowski został członkiem kapeli Chołoniewskich w Łopatynie i dyrygentem chóru kośc. do końca życia. Tworzył utwory na fagot z tow. ork. dętej (np. *Rondo alla Polacca C-dur*) i polonezy. — Por.: H. Dorabalska, *Polonez przed Chopinem*, 1938.

HUEBNER Jan, ur. w marcu r. 1696 w Warszawie; od r. 1714 był w grze skrzypcowej uczniem Rosettiego w Wiedniu, następnie podróżował po Polsce i Rosji, pozostawał w służbie hr. Kinsky'ego (ambasadora austr.) i carowej Anny w Petersburgu. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V.

HUGO, nieznanego nazwiska członek kapeli królewskiej w Krakowie w r. 1550. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

HULEWICZ Robert, mnich i organista klasztoru Cystersów w Kimbarówce nad Mozyrzem, gdzie zmarł w r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, *Libri Mort. Fr. Cist. OSB*.

HUMCZYŃSKI Łukasz, instrumentalista kapeli Cystersów w Mogile od r. 1777. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do hist. krak. kultury muz.*, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

HUMIANOWSKI (Umianowski) Adam, I skrzypek kapeli katedralnej w Krakowie od r. 1726 (lub może wcześniej) do r. 1741 (lub może dłużej). — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku*, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

HUMMEL Jan Bernard, ur. w r. 1760 w Berlinie, poczem przebywał przez pewien czas w Warszawie, wreszcie wrócił (1798) do Berlina i tam zmarł w r. 1806. Był kompozytorem pieśni, sonat i innych utworów; między innymi wydał: „*Variations sur un air Mazourka*”. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V.

HYAWART (Haywarth) Michał, członek kapeli królewskiej w Warszawie, gdzie zmarł przed r. 1668 lub 1676. W „*Cribrum Musicum* (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V; Bawor. rkp. 600.

HYNKE, ..., lutnista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1458. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

IBERHAR Jan, trębacz kapeli król. w Krakowie ok. r. 1559. — Por.: Ossol. rkp. 180.

IBKOWSKI Jakób, uczeń Bursy Muzycznej Jezuitów w Krakowie w latach 1725—26, następnie skrzypek kapeli Jezuitów

krak. w latach 1725—28 (29?). Dalsze jego losy nie są znane. Był kompozytorem. Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze posiadało w r. 1938 jego „*Litanie*” z r. 1768; o innych jego utworach nie posiadamy wiadomości. — Por.: A. Poliński, *Dzieje*

muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, *Z dziejów muzyki krakowskiej*, „Kwartalnik Muz.”, 1913; M. Sobieski, *Wojciech Dankowski* (1935, rękopis).

IGNACY,..., niewiadomego nazwiska trębacz kapeli Benedyktynów w Tyńcu w r. 1777. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

ILZA (z Iłży) Maciej, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

IRCHNO Jerzy, instrumentalista (trębacz?) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w r. 1502 w Krakowie. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

IRZYK Jerzy, puzonista, muzykant miejski we Lwowie w latach 1566/67. — Por.: Arch. m. lw., Ks. wybor. 1549—77.

ISKIERSKI,..., organista klasztoru Karmelitów w Trembowli w II poł. XVIII w. (ok. 1763). — Por.: Bawor. rkp. 619.

ISTWAN, imię dwóch muzyków nieznanych z nazwiska:

1. trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1546, może identyczny z jednym z dwóch niżej wymienionych. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

2. trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592, może identyczny z Istwanem, trębaczem miejskim we Lwowie w latach 1578—79. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; Arch. m. lw., Ks. wyborów 1572—1604.

IWANSKI,..., skrzypek kapeli Stanisława Lubomirskiego od r. 1645. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; J. Reiss, *Książki o muzyce w Bibliotece Jagiell.*, Cz. III, 1938.

IZDEBSKI,..., kompozytor z połowy XVIII wieku; podany przez A. Polińskiego tytuł jednej z jego mszy na chór miesz. z towarz. instr.: „Missa Jovialis”, winien brzmieć: „Missa Ferialis”. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

J

JABŁOŃSKI, nazwisko czterech muzyków:

1. Aleksey, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 4. 1. 1696. — Por.: *Libri mort. Fr. Min. Franc.*

2. Franciszek, klawikordzista i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1737/38. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

3. Jakób, członek Bursy Muz. Jezuitów w Krakowie w r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

4. Szczepan, śpiewak i kompozytor, ur. w Rosji, osiadł następnie we Lwowie, zmarł w r. 1828. Prawdopodobnie był we Lw. zajęty w klasztorze Dominikanów jako dyrygent chóru. Komponował msze, wśród nich Requiem (Bibl. klaszt. Dominikanów we Lwowie). — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

JACOBELLI Giovanni Battista, tenor kapeli królewskiej w Warszawie i spowiednik królowej, od r. 1650 kanonik w Warmii. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)”

Marka Scacchiego, 1643, ukazał się jego kanon. Inne jego utwory nie są znane. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907. *

JACOPETTI Jacopo, rodem z Pistoii (Włochy); był ok. r. 1690 śpiewakiem kapeli kard. H. Radziejowskiego. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polsk.*, 1874.

z **JADOWNIK** Tomasz, rorantysta katedry krak. w latach 1543—60 lub nawet dłużej (zm. 1572?). — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

JAGIELSKI Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1633. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

JAGODZIŃSKI,..., członek kapeli królewskiej (instrumentalista) w Krakowie ok.

r. 1520 i prawdopodobnie jeszcze po r. 1550. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

JAPELL Cyprian, organista i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Bledzowie, gdzie zmarł ok. r. 1800 lub po tym roku. — Por.: Mogiła, *Arch. klaszt. Cyst. Libri mort. Cist. O. S. B.*

JAKÓB, imię szeregu muzyków nieznanych z nazwiska:

1. zakonnik i organista klasztoru Kanoników Regularnych Bożego Ciała w Krakowie w XV wieku. — Por.: A. Chybiński, *Z poszukiwań historyczno-muzycznych w klasztorach krakowskich*, „Przegląd muz.”, 1910.

2. flecista („fistulator“) we Lwowie w r. 1414. — Por.: *Pomniki dziejowe Lwowa*, t. III.

3. puzonista w Krakowie w r. 1458. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

4. ksiądz i organista katedry we Włocławku ok. r. 1494. — Por.: St. Chodyński, *Śpiew, organy i muzyka kośc. katedr. we Włocławku*, 1902.

5. lutnista („citharedus“) w Krakowie w r. 1496. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

6. organista klasztoru Norbertanek w Krakowie w XVI wieku.

7. lutnista w Krakowie w latach 1519—29. — Por.: *Arch. m. krak.*, *Księga dochodów i pod. z XVI w.*

8. (Jakóbek), dyskancista w kapeli król. w Krakowie w r. 1548. — Por.: A. Chmiel, *Źródła do hist. sztuki*, 1911.

9. organista kościoła mariackiego w Krakowie w r. 1557. — Por.: *Arch. m. krak. Fabrica Eccles. B. M. V.*

10. rorantysta katedry krak. w r. 1565. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

11. wybitny organista katedry krak. („non habuit similem terra Polona sibi“), ur. prawdopodobnie w r. 1539, zm. ok. r. 1571. Napis na jego nagrobku w kościele Dominikanów w Krakowie podał Sz. Starowski w „*Monumenta Sarmatorum*“. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; *Arch. m. krak. Casim. Hip.* 960.

12. organista, rodem z Buska, przyjął w r. 1575 obywatelstwo Lwowa. — Por.:

Arch. m. lwowskie, *Księga wyb.* 1572—1604.

13. organista kościoła mariackiego w Krakowie w r. 1629. — Por.: *Arch. m. krak. rkp.* 3279.

14. substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1638. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*“, 1911.

15. zakonnik i muzyk klasztoru Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł 30. IV. 1687. — Por.: *Mon. Polon. Hist.*, V.

16. por.: „z Lublina“.

17. por.: „Polak“.

JAKUBOWSKI Piotr, puzonista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1669—71. — Por.: *Arch. m. krak. rkp.* 3290.

JAN (Johannes), imię szeregu muzyków nieznanych z nazwiska:

1. śpiewak w Krakowie w r. 1404. — Por.: *Arch. m. krak. Libri iur. civ.*

2. organista w Brudzewie lub Gnieźnie ok. r. 1417. — Por.: *Monum. Med. Ae. Hist.* XVI.

3. organmistrz w Krakowie ok. r. 1487. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

4. organista kościoła mariackiego w Krakowie ok. r. 1494. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

5. lutnista („citharedus“) w Krakowie ok. r. 1496. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*, I.

6. organista w Krakowie ok. r. 1497. — Por.: J. Ptaśnik, *Crac. artificum*, I.

7. zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Łądzie w XVI wieku. — Por.: *Monum. Polon. Hist.* V.

8. lutnista („citharedus“) w Krakowie w latach 1520—25. — Por.: *Arch. m. krak. Księga doch. i pod. z XVI w.*

9. flecista („fistulator“) w Poznaniu ok. r. 1525. — Por.: *Monum. Med. Ae. Hist.* XVI.

10. organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, gdzie zmarł 25. III. 1535. — Por.: *Arch. klaszt. Dominik. w Krak.*, *Libri mort.*

11. lutnista („citharedus“) we Lwowie ok. r. 1556. — Por.: *Ossol. rkp.* 826.

12. lutnista w Krakowie („de Casimiria“) w latach 1561—64. — Por.: *Arch. m. krak. Advoc.* 170.

13. lutnista we Lwowie ok. r. 1566. — Por.: Ossol. rkp. 826.

14. rorantysta katedry krak. w latach 1566—71 lub dłużej. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

15. substytut w kapeli rorant. katedry krak. od r. 1570 do r. ? — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

16. organista klasztoru Kanoników Regularnych Bożego Ciała w Krakowie ok. r. 1594. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor.-muzycznych w klasztorach krak., „Przegląd muz.”, 1910.

17. rorantysta katedry krak. w r. 1598/99. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

18. zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Krakowie, zm. 9. I. 1601 w Tarnowie. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mort.

19. miejski muzykant w Krakowie w latach 1581—1606. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

20. miejski muzykant (kornecista) w Krakowie, zm. w r. 1619. — Por.: St. Tomkowicz, j. w.

21. substytut w kapeli rorant. katedry krak., następnie rorantysta w latach 1634—41. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

22. ksiądz i śpiewak kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1645—55. — Por.: Arch. m. krak., Musica Instrum. Eccl. B. V. M.

23. organista kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1647—1655. — Por.: Arch. m. krak., Musica Instr. Eccl. B. V. M.

24. organista kościoła mariackiego w Krakowie od r. 1648, może identyczny z poprzednio wymienionym. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 3280.

25. organmistrz w r. 1664, może identyczny z synem organmistrza Raybera. — Por.: Arch. m. krak., Regestr kościoła farnego.

26. organista krakowski, może w katedrze, w r. 1686. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

27. śpiewak kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1744.

28. Por.: „z Kępy”.

29. Por.: „z Lublina”.

JANCZEWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Andrzej, muzyk ok. r. 1673. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

2. Urban Jan, z Krotoszyna (Wielkopolska), ok. r. 1700 (?). Według A. Polińskiego miał być kompozytorem (koncert „De Deo”). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JANECKI Adam, był w r. 1621 substytutem kapeli rorantystów katedry krak., od r. 1622 do 1629 rorantystą, w r. 1629 lub 1630 został po śmierci X. Annibala Orgasa przełożonym (kapelmistrzem) kapeli rorantystów i był nim do r. 1660, w którym zmarł, pozostawiając legat dla kapeli. Następcą jego został X. M. A. Miskiewicz. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911; tenże, Notatki biograficzne o przełożonych kapeli rorant. w XVII stuleciu, „Kwartalnik muzyczny”, 1911.

JANICKI, ..., śpiewak kapeli kościoła mariackiego w Krakowie ok. r. 1790. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

JANIEWICZ, por. Yaniewicz.

JANIKOWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów (trębacz i organista) w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

JANISZOWSKI Kazimierz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1760. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

JANKOWSKI Leonard, instrumentalista w kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JANUSZEWSKI Stanisław, muzykant miejski w Krakowie w r. 1626. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

JARECKI Rafał, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Radomiu, gdzie zmarł w czasie zarazy w r. 1706. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mortuorum.

JARKOWSKI, ..., fagocista kapeli hetm. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755. —

Por.: Mar purg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

JAROSZ (Jarosch), ..., z XVIII w.; archiwum klasztoru Cystersów w Obrze posiadało w r. 1935 jego „Offertorium” na chór miesz., 2 skrz., altówkę, 2 oboje, 2 clar., 2 walt. i kotły z tow. organów. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

JAROSZEWICZ Sebastian, subtytuł w kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1680—86, następnie rorantysta do r. 1703 lub nieco dłużej. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911; tenże: Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Cz. I, 1928.

JARZĘBSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Adam, jeden z najwybitniejszych kompozytorów polskich instrumentalnych XVII wieku. Urodził się przed r. 1590 w Warce nad Pilicą jako syn Stanisława i Katarzyny, mieszczan w Warce. Studia muzyczne odbywał prawdopodobnie za granicą. W r. 1612 wstąpił do służby kurfürsta brandenburskiego Jana Zygmunta w Berlinie jako skrzypek, będąc może poprzednio zajęty w Pradzie Czeskiej. W dniu 30. IV. 1615 otrzymał od kurfürsta jednoroczny urlop na wyjazd do Włoch. Prawdopodobnie już w r. 1619 przybył do Warszawy i został (przed styczniem r. 1621) członkiem kapeli królewskiej, pozostając w niej do końca życia, będąc równocześnie (od r. 1635) „architektem” królewskim, zajęty przy budowie pałacu w Ujazdowie oraz będąc jednym z zaufanych królewskich. Był ożeniony (w r. 1630) z Elżbietą Sieniczanką (Sienicką), wdową po Piotrze Cybulskim, malarzu i ławniku warszawskim. Obywatelstwo warszawskie („Antiqua Varsovia”) przyjął 5. II. 1648 r. Zmarł z końcem 1648 lub z początkiem 1649 r. (ostatnia data bardziej prawdopodobna). — Obok dzieła literackiego p. t. „Gościniec abo Krótkie opisanie Warszawy”, wydanego w Warszawie w r. 1643 (nowe wydanie Wł. Korotyńskiego, 1909) i obok kanonu 2-głosowego z napisem „More veterum”, wydanego w „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego w Wenecji (1643) pozostały utwory A. Jarzębskiego jedynie w rękopisie nr. 111 Biblioteki Miejskiej we

Wrocławiu, zatytułowanym: „Canzoni e Concerti a due, tre e quattro voci, cum Basso Continuo di Adamo Harzebsky (!) Polono anno MDCXXVII”. Rękopis zawiera (według bibliografii J. J. Dunicza — p. niżej) 28 koncertów i canzon Jarzębskiego, pisanych przeważnie na 2—3 skrzypiec z towarzyszeniem basu cyfrowanego, z dodaną zazwyczaj wiolą („viola bastarda”). Z 28 utworów Jarzębskiego wydano dotąd w „Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej” (M. Szczepańska i K. Sikorski): 1. „Tamburetta” (zeszyt XI), 2. „Nova Casa” (z. XV); dalsze wydania w przygotowaniu. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; C. Sachs, Musik u. Oper am kurbrand. Hof, 1910; Z. Jachimiecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; tenże, Muzyka polska od r. 1572 do r. 1795, w „Polsce, jej dziejach i kulturze”, (1928); H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (2 wyd. 1929); H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie za rządów kapelm. Marka Scacchiego, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29; E. H. Meyer, Die mehrstimmige Spielmusik des 17. Jahrh., 1934; J. J. Dunicz, Adam Jarzębski i jego „Canzoni e Concerti” (1627), 1938 (obszerna monografia).

2. Szymon, syn poprzedniego, ur. pod koniec r. 1630 w Warszawie, od r. 1649 członek kapeli królewskiej tamże, jako instrumentalista (skrzypek), zmarł w Warszawie przed r. 1679. — Por.: H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29.

JASIŃCZYC Jerzy („Jurek”), zwany też Jazwiczem, „kleryk” i członek kapeli królewskiej w Krakowie, początkowo lutnista i harfista, następnie dyrygent tej kapeli po śmierci X. Jana Wierzbkowskiego. Zmarł 30. VI. 1572 r. w Krakowie w czasie zarazy. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Krakowskie inwentarze muzyczne z XVI wieku, „Kwartalnik muzyczny”, 1912, I, 3 (inwentarz muzykaliów kapeli król. sporządzony po śmierci Jasińczyca-Jazwicza).

JASIŃSKA Magdalena, z domu Łażańska, ur. na Podlasiu, była początkowo śpie-

waczką (sopr.) w operze Radziwiłłów w Nieświeżu (1783—84), następnie w trupie operowej W. Bogusławskiego w Wilnie (1785); występowała w Warszawie (1786), w Krakowie (w teatrze Kluszewskiego, 1787), ponownie w Warszawie (1793) i we Lwowie (W. Bogusławski). Zmarła w r. 1800 (?) w Warszawie. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

JASIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Józef, zakonnik i muzyk kapeli klasztoru Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 21. II. 1752 r. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, Libri mort. Ord. Min. S. Fr.

2. nieznanego imienia trębacz kapeli katedry w Płocku ok. r. 1766—1776. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

JAŚKIEWICZ Eustachy, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Wąchocku, gdzie zmarł w r. 1802. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunctorum Fr. Cist. O. S. B.

JAŚLKOWSKI,..., rodem z Biskupic, lutnista w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1517. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

z **JASŁA** Walentyn, rorantysta katedry krak. w latach 1544—48. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

z **JASTRZĄBU**,..., rorantysta katedry krak. w latach 1543—47, w którym zmarł 27. VI. — Por.: A. Chybiński, Materiały j. w.

JAWOR,..., lutnista („cithareda”) w Krakowie w r. 1531. — Por.: Arch. m. krak., Ks. dochod. i pod. z XVI w.

JAWORSKI Damazy, zakonnik i organista klasztoru Augustianów w Lublinie, gdzie zmarł 22. IX. 1715. — Por.: Arch. klaszt. Aug. w Krakowie, Libri defunctorum Fr. Aug.

JAXAN (Jaxon) Grzegorz, członek kapeli mariackiej w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1656; był czynny w kapeli jeszcze w r. 1677. — Por.: Arch. m. krak. Catalogus Civ. Crac.; tamże, Musica Instrument. Eccl. B. M. V.

JAZWICZ, por. Jasińczyc.

JĘDRZEJ, nieznanego nazwiska kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1638/39; może identyczny z kwartpuzonistą tejże kapeli z lat 1642—44. — Por.: Arch. m. krak., Musica Instrument. Eccl. B. M. V.

z **JĘDRZEJOWA** Marcin, por. Andreopolitanus.

JELESIŃSKI (z Jeleśni?),..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

JENCZY,..., trębacz kapeli król. w Krakowie w r. 1545. — Por.: A. Chmiel, Źródła do hist. sztuki, 1911.

JENIK,..., czeskiego pochodzenia instrumentalista kapeli król. w Krakowie od r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

JERONYMUS, por. Hieronymus.

JERZOMBKA Franciszek, ok. r. 1733 klawicymbalista w kapeli Radziwiłła w Nieświeżu. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

JERZY, imię pięciu z nazwiska nieznanych muzyków:

1. lutnista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. (Jerzyk), trębacz kapeli król. w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. puzonista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1639—50. — Por.: Arch. m. krak., Musica Instrum. Eccl. B. V. M.

4. kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1653, może identyczny z wymienionym pod 3. — Por.: Arch. m. krak., Musica Instr. j. w.

5. z Wierzbkowiec, p. z Wierbkowiec.

JESI,..., śpiewaczka opery król. w Warszawie w I połowie XVIII wieku (po r. 1724?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JEZIERSKI Kazimierz, Cysters i kompozytor kilku mszy, hymnów i pastorałki (z polskim tekstem); żył na przełomie między XVII i XVIII wiekiem. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JEZIORSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stefan, muzyk krakowski (?) ok. r. 1697. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

2. B...., kompozytor krakowski ok. r. 1737, tworzył dzieła kościelne (Litanie). — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1.

JEŻOWSKI Wojciech, muzyk w Krakowie, gdzie w r. 1656 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Cathalogus Civ. Crac.

JOACHIM..., organista w Grodzisku Wielkopolskim ok. r. 1630. — Por.: Ossol. rkp. 1499.

JOSZKO Paweł, instrumentalista kapeli król. w Krakowie w XVI wieku (po r. 1550?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JÓZEF, imię czterech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. zakonnik i organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, gdzie zmarł ok. r. 1531. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, Libri mort.

2. lutnik i organmistrz krakowski w XVI wieku; pracował już przed r. 1545 i jeszcze po r. 1570; stroił i naprawiał instrumenty muzyczne dworu królewskiego w Krakowie, Warszawie i Wilnie. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1874; Ossol. rkp. 180.

3. organista lub organmistrz w Krakowie w latach 1561/62, może identyczny z wymienionym pod 2; naprawiał organy kościoła mariackiego. — Por.: Arch. m. krak., Fabrica Ecclesiae B. V. M.

4. dyrygent chóru klasztoru Cystersów w Mogile w XVIII wieku. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Liber mortuorum Fr. Cist. O. S. B.

JÓZEF EDMUND, nieznanymi z nazwiska zakonnik i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Pelplinie, gdzie zmarł 10. XI. 1788; może identyczny z poprzednio wymienionym pod 4. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Liber mortuorum Fr. Cist. O. S. B.

JÓZEFOWICZ Franciszek, muzyk kapeli klasztoru Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 30. VI. 1786. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, Libri defunctorum Fr. Ord. Min. S. Fr.

JUCHOWICZ Michał, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759 (?). — Por.: Jagiell. rkp. 180.

JURCZAKOWSKI Serapion, organista klasztoru Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie zmarł 30. XI. lub 1. XII. 1771. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Kalwarii Zebrz., Libri mortuorum.

JUREK, imię trzech muzyków z nazwiska nieznanymi:

1. ze Śląska, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie od r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. organista i wirginalista kapeli król. w Krakowie w XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. (Jurak), trębacz kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1545—1547, może identyczny z „Jurgą“ (p. niżej). — Por.: A. Chmiel, Źródła do hist. sztuki, 1911.

JURGA („Churga“), instrumentalista kapeli król. w Krakowie po r. 1520, może identyczny z „Jurakiem“ (p. wyżej). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JURKIEWICZ Jerzy, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Pradze, gdzie zmarł 5. VIII. 1662. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mortuorum.

JUROWICZ Kazimierz, klawikordzista, trębacz i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1735. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

JURSKI (Gurski?) Tomasz, zakonnik, organista, dyrygent i kompozytor (?) klasztoru Benedyktynów w Horodyszczu, ur. ok. r. 1730 (?), zmarły w Horodyszczu 21. XII. 1755. — Por.: Informacje klasztoru Benedyktynów w Staniątkach.

JURZIG..., organista w Krakowie ok. r. 1435. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum, I.

JURZYK..., muzykant miejski w Krakowie w r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

JUSSKO Jan, z Wronina, lutnista w Krakowie, gdzie w r. 1517 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

K

K...., Grzegorz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1660/61. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

KABECKI,..., rodem z Wielkopolski, mnich franciszkański, muzycznie wykształcony w Bursie muz. Jezuitów w Krakowie ok. r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KACZKOWSKI Dominik, śpiewak (tenor), ur. na Wołyniu w r. 1763. Początkowo kształcił się w śpiewie i grze na skrzypcach i altówce u kapelmistrza katedry w Łucku. W r. 1782 należał do kapeli ks. M. Lubomirskiego (w Łańcucie?), od następnego roku występował jako śpiewak w Dubnie, Lublinie, Grodnie oraz w Warszawie (także na dworze król.). Ok. r. 1793 był tenorem opery Kluszewskiego w Krakowie, poczem w tym samym roku przeniósł się do Warszawy jako tenor w trupie operowej W. Bogusławskiego, w r. 1795 ponownie występował w Krakowie, kolejno we Lwowie (gdzie dalej kształcił się w śpiewie), w Kijowie, w Mińsku, w r. 1799 w Warszawie, wreszcie w Grodnie, gdzie w r. 1802 zmarł w szpitalu dla obłąkanych. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KACZOROWSKA,..., śpiewaczka na dworze Jana Sobieskiego; celowała w wykonywaniu pieśni ludowych. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

KAHAUT (Kohout?) Józef, czesk. pochodzenia lutnista w kapeli Hier. Radziwiłła w Nieświeżu w r. 1759. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KAKOLSKI,..., organista w Krakowie w r. 1635, w którym przyjął krak. obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

KALĘDZKI Sebastian, muzyk (muzykant miejski?) w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1656. — Por.: Arch. m. krak., Cathalogus Civ. Crac.

KALEŃSKI,..., muzyk (muzykant miejski?) w Krakowie w r. 1640, w którym

przyjął krak. prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

KALENZAK (Kolenzak) Augustyn, śpiewak opery ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1782. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KALINKOWSKI Wojciech, basista i instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1736 (lub wcześniej) do r. 1738; grywał na skrzypcach, kwartwioli, wiolonczeli i organach. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KALINOWSKI Jan, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Szczyrzycu, zm. w r. 1781. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct.

KALIŃSKI Marcin (Maciej?), skrzypek, wiolista i organista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1735—37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KALŌWSKI Grzegorz, ksiądz i śpiewak kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KALUSKI Andrzej, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Radomiu, gdzie zmarł 3. X. 1613 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. Fr.

KAMEŁKA Mateusz, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Alwernii, gdzie zmarł 26. XII. 1800 r. — Por.: Arch. kl. Bern. w Krakowie, Libri mort. fr.

KAMIENIECKI Florian, zakonnik klasztoru Karmelitów we Lwowie i organmistrz (naprawiał organy we Lwowie, w Rozdole itd.); zmarł w r. 1717. — Por.: Arch. klaszt. Karmel. we Lwowie, Libri mort. Fr. Carmel.

KAMIEŃSKI Maciej, ur. 13. V. 1734 na Słowaczyźnie w Szoproniu-Oedenburgu (?), kształcił się naprzód w kapeli hr. Henkla (tamże), następnie w Wiedniu (fortepian i kompozycja), poczem przeniósł się do Warszawy, gdzie był czynny jako nauczyciel muzyki i kapelmistrz oraz kompozytor. Zmarł w Warszawie 25. I. 1821 r. Z jego dzieł scenicznych, oper i wodewiłów, wymieniamy: 1. „Nędza uszczęśliwiona”, nazywana „pierwszą operą polską” (wyst. dn. 11. V. 1778 r. w Warszawie w Teatrze Narodowym, w 2 aktach; li-

bretto W. Bogusławskiego na podstawie komedii Fr. Bohomolca; rkp. w Warsz. Tow. Muz.); 2. „Zośka czyli Wiejskie załoty” (1779); 3. „Prostota cnotliwa”; 4. „Tradycja załatwiona” (1780); 5. „Balik gospodarski” (1781, tekst Zabłockiego); 6. „Słowik” (1795, tekst Witkowskiego); 7. „Sultan Wampun” (tekst niem.); 8. „Anton u. Antoinette” (tekst niem.). — Ponadto: „Kantata dramatyczna” (tekst A. Naruszewicza na odsłonięcie pomnika Jana Sobieskiego w Łazienkach pod Warszawą 4. IX. 1788?, rkp. w Warsz. Tow. Muz.), msze, offertoria, polonezy. — Portret M. Kamińskiego podaje A. Poliński w swych *Dziejach muzyki polskiej*, 1907. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Opieński, *La musique polonaise*, 1918 (2. wyd. 1929); Z. Jachimiecki, *Muzyka polska od r. 1572 do r. 1794*, w „*Polisce, jej dziejach i kulturze*”, 1928; H. Dorabalska, *Polonez przed Chopinem*, 1938; Z. Latośowski, *Pierwsze opery polskie* (Poznań 1925, maszynopis).

KAMIŃSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Tomasz, organista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592; wspomina o nim i jego nagrobku w kościele św. Trójcy w Krakowie Sz. Starowolski w „*Monumenta Sarmatorum*”. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polsk.*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

2. nieznanego imienia kantor w Krakowie, od r. 1742 w katedrze we Włocławku. — Por.: St. Chodyński, *Śpiew, organy i muzyka w kośc. katedr. włocl.*, 1902.

3. nieznanego imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

CANTIUS Michał, zakonnik i organista klasztoru Augustianów w Wieluniu, gdzie zmarł 19. III. 1646 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, *Libri mortuorum* fr. Aug.

KAPIŃSKI Jan, w r. 1747 członek kapeli katedralnej w Krakowie, od lipca r. 1748 do r. 1760 jej dyrygent, od r. 1762 przełożony szpitala św. Marcina. Zmarł w r. 1767. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do hist. krak. kultury muzycz-*

nej w XVII i XVIII wieku, „*Wiadomości Muzyczne*”, W. 1925, z. 5—6.

KAPUSTA,..., flecista w Krakowie ok. r. 1366. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

KARCZEWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1641. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*”, 1911.

2. (Karczowski) Jan Baltazar, wiolista kapeli królewskiej w Warszawie co najmniej od r. 1643 i jeszcze w r. 1676. W „*Cribrum musicum* (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego z r. 1643 znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V; A. Chybiński, *Notatki bio-bibliograficzne* II, „*Przegląd muz.*”, 1926; H. Feicht *Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie*, „*Kwartalnik muz.*”, 1928/29.

KARCZOWSKI Jan, organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 5. XII. 1635 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, *Libri defunctorum* fr. Cist. O. S. B.

KARPIŃSKI Sebastian, kapelmistrz katedry we Włocławku ok. r. 1769. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocl.*, 1902.

KARPOWICZ Konstanty, zakonnik i kantor klasztoru Cystersów w Sulejowie, gdzie zm. 5. VI. 1788 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, *Libri defunct.* fr. Cist. O. S. B.

KASPER, imię sześciu muzyków z nazwiska nieznanymi:

1. zakonnik i organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, zm. w r. 1494. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, *Libri def.*

2. organista klasztoru Kanoników Regul. Bożego Ciała w Krakowie w latach 1519/21. — Por.: A. Chybiński, *z poszukiwań historyczno-muz. w klasztorach krak.*, „*Przegląd muz.*”, 1909.

3. flecista lwowski, ok. r. 1568/69. — Por.: Arch. m. lw., *Księga kas. m. Lw.* 1565—72.

4. kantor we Lwowie, ok. r. 1606—1610;

w którym opuścił Lwów. — Por.: Arch. m. lw., Księga kas. m. Lw. 1604—14.

5. storcista w Krakowie, ok. r. 1622; może identyczny z Paduchowiczem (por.). — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

6. kantor w Olkuszu w kościele farnym w I poł. XVII wieku. — Por.: Bawor. rkp. 616.

KASZCZEŃSKI Sebastian Antoni, w r. 1703 mansonarz katedry krak., w r. 1707 członek kapeli Angielistów tejże katedry, w r. 1711 wikariusz jej i kantor szkoły katedralnej, 1713 przez krótki czas uczeń Bursy muz. Jezuitów, w r. 1726 mansonarz i kantor szkoły mariackiej, przed tym rokiem lub po nim kantor szkoły w Imbramowicach (pod Krakowem). Posiadał zbiory muzyczne (kompozycje polskie), których część należy do ważnego dla dziejów muzyki polskiej rkp. 5272 Bibl. Jagiellońskiej. — Por.: A. Chybiński, O kilku domniemych, znanych i nieznanych kompozytorach polskich XVII i XVIII wieku, „Przegląd muz.”, 1925.

KATARZYŃSKI Stanisław, altysta, skrzypek i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1718/20. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KATKOWSKI,..., właściciel składu instr. muz. lub może nawet fabrykant skrzypiec we Lwowie w XVIII wieku (ok. 1769). — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy muzycznych zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.”, 1913.

KAWECKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KAWIŃSKI Bartłomiej, organista we Lwowie, ok. r. 1655/56, w którym naprawiał organy fary. — Por.: Ossol. rkp. 2157.

KECHER, p. Kiejcher.

KĘCKI (Kęczki) Jan, starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie, ok. r. 1623, w r. 1644 organista. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

KĘDZIERSKI Jan Stefan, altysta i klawikordzista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1734. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KĘPA Jan, h. Łódzia, biskup poznański, zm. w r. 1346, był autorem tekstów i prawdopodobnie melodii pięciu sekwencji, z któ-

rych jedną do słów „Salve salutis ianua” (ku czci N. P. M.), znajdującą się w rękopiśmiennym mszale z XV wieku (Archiwum Kapituły katedr. krak.), wydał X. J. Surzyński w „Matce Boskiej w muzyce polskiej”, 1910.

KĘPSKI (Kempski) Wojciech, rorantysta katedry krak. w latach 1660—62. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

KIBALSKI,..., muzyk kapeli J. Kl. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1772. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KICHER, p. Kiejcher.

KICKER, p. Kiejcher.

KICZOWSKI,..., muzyk kapeli woj. Stan. Lubomirskiego w XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KIEJCHER, Kecher, Kicher, Kicker, nazwisko trzech muzyków:

1. Bartłomiej, rodem z Krakowa, syn Jana (nie Krzysztofa, jak błędnie podają dotychczasowe prace) i Doroty, obywateli krakowskich, jak czytamy w krak. Libri iur. civ. 714, gdzie nazwisko jego brzmi „Kecher”. Urodził się w r. 1548 w Krakowie. W r. 1558 był oddany do kapeli król., pobierając naukę w grze instrumentalnej, od r. 1565 był instrumentalistą tej kapeli do końca swego życia. Zmarł 9. I. 1599 r.; przeniesienie jego popiołów do grobowca w kośc. św. Michała w Krakowie odbyło się 3. VI. 1599 r. Obok pracy w kapeli królewskiej zajmował się prowadzeniem warsztatu naprawy i budowy instrumentów muzycznych, prawdopodobnie wraz z Krzysztofem Kiejcherem (p. niżej). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907; Arch. m. krak. Libri iur. civ.; Advoc. 200; rkp. 3277.

2. Krzysztof, nie ojciec (jak czytamy w dotychczasowych pracach), lecz syn poprzedniego; miał odbywać studia w Rzymie, poczem został organistą król. ok. r. 1590. Wraz z ojcem prowadził warsztat naprawy i wyrobu instrumentów muzycznych i miał skonstruować instrument

o którym jednak nie zachowały się żadne wiadomości; o tym instrumentencie wspomina Sz. Starowolski w „Monumenta Sarmatorum“ (w życiorysie M. Lępolity). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

3. Stefan, członek kapeli król. w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KIEL Elias Fryderyk, ok. r. 1688 sopranista katedralnego chóru we Włocławku, od r. 1696 dyrektor orkiestry katedralnej i nauczyciel (kantor) śpiewu chóralnego, od r. 1701 brak dalszych szczegółów. Chodyński (p. niżej) odróżnia Eliasza Kiela od Eliasza Fryderyka K.; szczegóły podane przez niego nie uzasadniają tych różnic. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

KIELTYCKI (Kieltycz, Kielcicius, Kieltyczowicz) Wojciech, subtytuł lub rorantysta kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1619—23. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegląd muzyczny“, 1911.

KIERNICKA Anna, zakonница klasztoru Benedyktyn w Staniątkach, napisała w r. 1754 dla użytku swego klasztoru kancjonał z pieśniami na 3—4 głosów żeńskich z tow. continua, jednakże nie jest pewne, czy utwory te są jej kompozycjami, czy też zostały tylko przepisane przez nią. — Por.: J. Surzyński, Matka Boska w muzyce polskiej, 1910.

KIRNBERGER Jan Filip, ur. w r. 1721 w Saalfeld, zm. w r. 1783 w Berlinie, m. inn. uczeń J. S. Bacha w Lipsku. Od r. 1741 do 1751 przebywał w Polsce jako klawicymbalista i kapelmistrz w Częstochowie, Piotrkowie, Równem i Lwowie na dworach magnatów (St. Lubomirskiego, Ponickiego, W. Rzewuskiego) oraz klasztorze Benedyktyn w Lwowie. W r. 1751 wrócił do Niemiec i osiadł w Berlinie. Był teoretykiem; napisał m. inn. żartobliwą rozprawkę p. t. *Der allezeit fertige Polonoisen u. Menuettenkomponist* (1757). Wśród jego licznych kompozycji, przeważ-

nie instrumentalnych, wyszczególnić można polonezy fortepianowe. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V; A. Simon, *Polnische Elemente in d. deutschen Tonkunst*, 1916; H. Dorabialska, *Polonez przed Chopinem*, 1938.

KITKA Andrzej, instrumentalista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

KLABON (Clabon, Claboni, Clabonius), nazwisko dwóch muzyków:

1. Antoni, rodem z Królewca, instrumentalista (trębacz) kapeli król. w Krakowie w latach 1548—65. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; Ossol. rkp. 183.

2. Krzysztof, rodem z Królewca, może syn poprzedniego, zrazu dyskancista kapeli król. w Krakowie, od r. 1565 instrumentalista tej kapeli, ponadto lutnista i śpiewak, oraz kompozytor; w późniejszych latach był kapelmistrzem królewskim (przed r. 1588), po r. 1604 przebywał w Warszawie po przeniesieniu dworu król. z Krakowa. Żył jeszcze w r. 1616. Data jego śmierci nie jest znana. — Dotychczasowe prace podają wiadomości o następujących (zaginionych) jego utworach: 1. „kantata“ na wesele Jana Zamoyskiego z Gryzeldą Batorówną (na głos solowy z tow. lutni?), 2. „Epinicion“ na cześć zwycięstwa Stefana Batorego pod Smoleńskiem (Kraków 1583). — Z innych jego utworów zachowała się jedynie jego msza (z przed r. 1600, sygn.: „C. Clabon“) p. t. „Offitium Sancta Maria“ w rękopisach Archiwum Kapituły Katedralnej Krak., lecz tylko fragmentarycznie (głos sopranowy). — Por.: A. Grabowski, *Starego Krakowa zabytki*, 1852; tenże, *Skarbniczka naszej archeologii*, 1854; A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; St. Tomkiewicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.“, 1907; Ossol. rkp. 180.

KLAUS, nazwisko czterech muzyków:

1. muzykant miejski w Krakowie ok. r. 1390. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

2. instrumentalista („fistulator“) kapeli król. w Krakowie w latach 1547/48. — Por.: A. Chmiel, *Źródła do historii sztuki*, 1911.

3. Jan („Hanusz“), instrumentalista („fistulator“) kapeli król. w Krakowie od r. 1530 (?), czynny w kapeli jeszcze w r. 1571, nauczyciel Mikołaja Gomółki (1549) w grze instrumentalnej. Może identyczny z wymienionym pod 2. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

4. Mikołaj, może syn poprzednio wymienionego, członek kapeli król. w Krakowie od r. 1556 (?), zmarły w Krakowie r. 1604. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.“, 1907.

z KLECZOWA Kasper, substytut następnie rorantysta w katedrze krak. w latach 1567—85. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

KLECZYŃSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. nieznan z imienia kompozytor ok. r. 1737, może należący do sfer jezuickich lub wykształcony w Bursie muz. Jezuitów w Krakowie; inwentarz kapeli jez. krak. wymienia pod datą 1737 jego concerto „Vidi cuncta“. — Por.: A. Chybiński, *Z dziejów muzyki krakowskiej*, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1.

2. Ferdynand („de Kletzinsky“), żył na przełomie w. XVIII i XIX i wydał u Andrze'go w Offenbachu 6 triów (op. 4) na skrzypce, altówkę i wiolonczelę (posiadała je Biblioteka Wagenera); niektóre leksykony mieszają Ferd. Kleczyńskiego z Janem Kl. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V.

3. Jan, rodem z Wielkopolski, ur. w r. 1756; ok. r. 1781 był koncertmistrzem (i skrzypkiem) kapeli hr. Breunera, od 6. I. 1803 do końca życia skrzypkiem nadwornej kapeli w Wiedniu, gdzie zmarł 6. VIII. 1828 r. — Dzieła leksykalne wymieniają następujące jego utwory: 1. Trio Op. 1; 2. Concerto p. Violon; 3. 22 Wariacje na skrzypce i wiolę, op. 3; 4. 6 Triów na skrz., altówkę i wiolonczelę, op. 4; 5. Wariacje na 2 skrzypce, op. 5; 6. 3 Duety na 2 skrz. (1800); wszystkie te dzieła ukazały się w Wiedniu u Artarii. Utwory J. Kleczyńskiego znajdują się w posiadaniu biblioteki Gesellschaft der Musikfreunde

w Wiedniu i w Bibliotece w Dreźnie. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V.

KLEMENS, imię dwóch muzyków:

1. por.: z Brzega.

2. nieznan z nazwiska organmistrz lub organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, gdzie zmarł 30. VIII. 1555 r. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, *Libri mortuorum*.

z KLEPARZA Szymon, organista w Krakowie w r. 1535, w którym przyjął obywatelstwo krakowskie. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

KLEPPEL („Keppel“) Joachim, niemiecki flecista kapeli król. w Krakowie, od r. 1556 (?) do 1558 (lub dłużej). — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; *Ossol. rkp.* 180.

KLETZINSKY, por. Kleczyński.

KLICH Jan, organista w Olkuszu ok. r. 1617. — Por.: Bawor. rkp. 616.

KLICHOWICZ Wojciech, skrzypek i kwartwoliista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KLIMEK, ..., śpiewak kapeli król. w Krakowie, ok. r. 1545, pleban w Olkienikach. — Por.: A. Chmiel, *Źródła do hist. sztuki*, 1911.

KLUKIEWICZ, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KŁODZIŃSKI Łada, nazwisko dwóch muzyków (amatorów?):

1. Stefan, dworzanin król., zm. 1559. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

2. Jan, przyjaciel Jana Kochanowskiego, zm. w marcu 1568 r. w Kłodnie. — Por.: A. Poliński, j. w.

KŁOMNICKI Stanisław, z Kłomnic, rorantysta katedry krak. w latach 1555—57. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

KŁONICKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1758. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KŁOSOWICZ Maurycy, organista w Krakowie, gdzie zmarł w r. 1761.

KŁOSOWSKA, ..., śpiewaczka w operze Kluszewskiego w Krakowie, ok.

r. 1794. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

z **KŁOTNA**, nieznanego imienia subtytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1586—92 (z przerwami). — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

KNEFELL Andrzej, ok. r. 1676 muzyk kapeli król. w Warszawie.

KNEFERL B.,..., miał być przy końcu XVIII wieku kapelmistrzem na dworze jednego z magnatów w Polsce. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker* t. V.

KNETOWSKI (Krzetowski?),..., zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Hubinie, gdzie zmarł 26. I. 1752. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, *Libri defunctorum* Fr. O. M.

KNUR, por. Kunz.

z **KOBIELICY** Jan, kantor klasztoru WW. ŚŚ. w Krakowie i subtytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1620—1633. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

KOBIEŁKA (Kobiałka) Jan, lutnista („ci-tharedus”) w Krakowie, gdzie w r. 1532 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak. *Libri iur. civ.*

KOBIERKIEWICZ,..., ok. r. 1737 kompozytor, zapewne ze sfery kapeli Jezuitów w Krakowie. Inwentarz tej kapeli z r. 1737 podaje tytuły następujących jego utworów, dotychczas nie odnalezionych: 1. Confiteor (psalm) ex Dis; 2. Dixit (psalm) ex c-moll; 3. Magnificat ex c-moll; 4. Regina coel' (antyfona) ex Dis; 5. Salve Regina (antyfona) ex F; 6. Sit Tibi salus (concerto). — Por.: A. Chybiński, *Z dziejów muzyki krakowskiej*, „Kwartalnik muzyczny”, 1913, II 1.

KOBYŁECKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Michał, wiolista kapeli królewskiej w Warszawie od r. 1643 (lub wcześniej) do r. 1660 (lub dłużej). W „*Cribrum musicum* (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego z r. 1643 znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. V; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów*

król. kapeli w Warszawie, „*Kwartalnik muzyczny*”, 1928/29.

2. Wojciech, oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1738—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KOCHANOWSKI Mikołaj, z Wąchocka, rorantysta katedry krak. w latach 1552—55. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

KOCHAŃSKI Andrzej, skrzypek, waltornista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KOCIEŁOWSKI Teodor, zakonnik i wybitny organista klasztoru Cystersów w Mogile, gdzie zmarł 12. IX. 1597 r. — Por.: Monum. Polon. Hist. V i Czart. rkp. 3652.

KOCZELECKI Błażej, starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie, ok. r. 1619. — Por.: St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „*Rocznik krak.*”, 1907.

KOLENOWSKI Dominik, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1760. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **KOŁACZYC** Marek, subtytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1552. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

KOŁAKOWSKI, nazwisko pięciu muzyków:

1. Grzegorz, flecista kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1574—1592 (?). — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907; Ossol. rkp. 183.

2. Andrzej, trębacz kapeli król. w Krakowie w latach 1575—1609. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polsk.*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907; St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „*Rocznik krak.*”, 1907; Ossol. rkp. 180 i 183.

3. Wojciech (Albert), członek król. kapeli „litewskiej” w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

4. Walentyn, wiolista kapeli królewskiej w Warszawie w latach, ok. 1625—1651 (lub nieco dłużej). W „*Cribrum musicum* (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego z r. 1643 znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907; H. Feicht,

Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

5. Kazimierz, kantor klasztoru Cystersów w Mogile, gdzie zmarł 25. V. 1654. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunctorum Fr. Cist. O. S. B.

KOŁATOWICZ Szymon, substytut kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1662, rorantysta od r. 1667—1676 (może nieco dłużej). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KOMMER Serafin, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Łagiewnikach, gdzie zmarł 3. XI. lub 24. XII. 1804 r. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, Libri defunct. Fr. M. O.

KOMORNICKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Józef, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Niestanowicach, gdzie zmarł 8. VIII. 1707. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk., j. w.

2. Anzelm, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 15. ? 1752. — Por.: Arch. klaszt. Franc., j. w.

KOMOROWICZ Mikołaj, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KONECKI Grzegorz, organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 14. VI. 1732 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct. Fr. Cist. O. S. B.

KONICKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KONIECKIEWICZ Maciej, dyskancista i skrzypek kapeli Jezuitów od r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KOENITZER,..., flecista orkiestry ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu od r. 1770 (przedtem w Pradze). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KONIUSKI Paweł, organista klasztoru Kanoników Regul. w Krzemieniu, gdzie zmarł 24. III. 1642.

KONRAD,..., instrumentalista („fistulator“) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie, w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **KONSKA** Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1566. — Por.:

A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KOPASZEWSKI Stanisław, fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1727—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KOPCZYŃSKI Marcin, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1713—17. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KOPERNICKI Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1667. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KOPELWICZ Jan, organista klasztoru Bernardynów w Tykocinie, gdzie zmarł 28. X. 1710 r. — Por.: Arch. klaszt. Bernardynów w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Bern.

z **KOPRZYWNICY** Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1600. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KOPYTKOWSKI Sebastian, starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie w latach 1623—27, od r. 1627 w kapeli król. w Warszawie (?). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

KORABIEWSKI Bartłomiej, organista klasztoru Kanoników Regularnych w Kraśniku, gdzie zmarł 24. X. 1628.

KORAL Kilian, muzykant miejski w Krakowie w r. 1608—1614. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

KORBASZOWICZ (Korbasiewicz) Sebastian, substytut kapeli rorantystów w katedrze krak. w latach 1650—55. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KOERNER,..., jeden z kapelmistrzów na dworze ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu, ok. r. 1770. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KORNIEWICZ Mikołaj, substytut (basy) kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1672/73. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KORNIEWSKI Jędrzej, organista katedry we Włocławku w latach 1737/39. — St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

CORVINUS Andrzej, zwany też „Germanus“, substytut w kapeli rorant. katedry krak. w latach 1670—73. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, Przegląd muz., 1911.

KORYCKI Stanisław, fabrykant instrumentów muzycznych (klawicymbałów zwłaszcza) w Warszawie w II połowie XVIII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

KORZAŃSKI,..., kontrabasista w kapeli J. Kl. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755. — Por.: Marpurg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

KOS,..., lutnista dworu król. ok. r. 1590 i jeszcze później, za Zygmunta III. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874.

KOŚCICZ (Koszczyc) Andrzej, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1661. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KOŚCIELSKI (Koszelecki, Kościelecki?) Błażej, starszy cechu muzykantów miejskich krak., ok. r. 1605 członek kapeli król. — Por.: Starowski, Monumenta Sarmatae; A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

KOŚCIENSKI Szymon, tenor i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1739. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KOSDRAS Andrzej, organista w Krakowie w r. 1640 i dłużej; w r. 1656 przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Cathalogus civ. crac.

KOSECKI, nazwisko dwóch muzyków:
1. Marcin, organista w Bolencinie lub Bolechowie (?) ok. r. 1700. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

2. nieznan z imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KOSIŁOWSKI,..., muzyk w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r.

1644. — Por.: Arch. m. krak., Cathalogus Civ. Crac.

z **KOŚMINKA** Maciej, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1546. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KOSMOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Piotr, organista i kompozytor kapeli król. w Warszawie (po r. 1680), po r. 1697 w tzw. „Polnische Hofkapelle“ w Dreźnie, gdzie był czynny jeszcze w r. 1711; błędnie identyfikowany w pracy Fürstenau'a (p. niżej) z Luparinim. — Por.: M. Fürstenau, Zur Geschichte der Musik u. des Theaters am Hof zu Dresden, 1861/62, t. I.

2. nieznan z imienia organmistrz królewski, który w r. 1721 zbudował organy w kaplicy P. Marii w Częstochowie. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

KOSSECKI Kasper, z Myślenic, był prawdopodobnie organistą klasztoru Kanoników Regularnych w Kraśniku ok. r. 1547. — Por.: A. Chybiński, Tabulatura Jana z Lublina, „Kwartalnik muzyczny“, 1911 i nast.

KOSTECKI,..., członek kapeli katedralnej krak. w latach 1771—91 lub nawet dłużej. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

KOSTRZEWSKI Wojciech (Albert), kompozytor z II poł. XVIII i może pocz. XIX w.; Archiwa klasztoru Cystersów w Obrze i Grodzisku posiadały w r. 1935 dwa jego utwory: 1. Aria de Martyre (Grodzisk) na 6 gł. (bas solo, 2 skrz., 2 Clar. i continuo org.). 2. Requiem in f-moll (Obr.). — Por.: M. Sobieski, Wojciech Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

KOSTRUBAJ Fr..., muzyk w kapeli ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KOSZUCZYŃSKI Józef, organista kaplicy mansonarzy w kolegiacie św. Jana w Warszawie przed r. 1797. — Por.: Bawor. (Zb. Czern.), rkp. 5896.

KOSZYCKI (Koślicki) Stanisław, organista i starszy cechu muzykantów miejsk. w Krakowie od r. 1603 (lub wcześniej), zm.

przed r. 1619. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

z **KOSZYCZEK** Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1548. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KOTELSKI Piotr, substytut w kapeli rorant. katedry krakowskiej w latach 1661/62, rorantysta w latach 1662/68. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KOTOWSKI Sebastian, fagocista kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1753. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KOTULIŃSKI,..., członek kapeli król. w Warszawie w r. 1686. — Por.: Arch. kośc. św. Jana w Warszawie, Metr. Copul.

KOWALEWSKI Dominik, zakonnik i muzyk klasztoru Augustynianów w Warszawie, gdzie zmarł 5. IV. 1729 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Aug.

KOWALOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Andrzej, organista w Bestwinie ok. r. 1713. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. Adam, syn Andrzeja, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1713—18, następnie w Sandomierzu. — Por.: Jagiell. j. w.

KOWIENCZYK Maciej, tympanista w król. kapeli w Krakowie, następnie w król. kapeli „litewskiej“ w Grodnie, ok. r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KOZICKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KOZIEROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Wojciech, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. j. w.

2. Jan, członek kapeli ks. Radziwiłłów w Nieświeżu ok. r. 1785. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KOZIMKA,..., wiolista w Krakowie ok. r. 1680. — Por.: Ossol. rkp. 3274.

KOZINOWSKI Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1641/

42. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KOZŁOWIECKI Jerzy, skrzypek kapeli w katedrze we Włocławku ok. r. 1678. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

KOZŁOWSKI, nazwisko czterech muzyków:

1. Wojciech, rodem z Bobowy („Bobovita“), substytut kapeli rorantystów w katedrze krak. w latach 1627—30. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

2. Maciej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764—67. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

3. Jakób, członek kapeli operowej ks. Sapiechów w Różance (przedtem w Wysokiem Litewskim) ok. r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

4. Józef, syn Antoniego, ur. w r. 1757 w Warszawie, gdzie początkowo był chórzystą (i skrzypkiem?) w kapeli kolegiaty św. Jana, ok. r. 1775 był nauczycielem muzyki w domu ks. Andrzeja Ogińskiego w Trokach na Litwie (jego uczniem był późniejszy kompozytor polonezów, Michał Kleofas Og.). W r. 1786 rozpoczął służbę wojskową w ros. pułku dragonów i odbywał ją do r. 1790, a dosłużywszy się stopnia majora, został adiutantem ks. Dołgorukiego. Ok. r. 1790 należał do protegowanych ks. Potemkina, z którym w r. 1791 wyjechał na stałe do Petersburga, zostawszy kapelmistrzem jego orkiestry. W następnych latach przeszedł w służbę teatrów carskich jako członek dyrekcji i inspektor muzyki, zajmując to stanowisko w latach 1799—1821. W r. 1822 odwiedził Polskę. Zmarł w Petersburgu 27. II. 1831 r. (Jego portret umieścił A. Poliński, p. niżej). — Dotychczasowe prace historyczne wymieniają następujące dzieła tego kompozytora: 1. opera „Le Nouveau Nei“; 2. muzyka do pięciu dramatów: „Edyp w Atenach“ (1804), „Fingal“ (1805, tekst Ozierowa), „Debora“ (1810, tekst Szachowskiego), „Król Edyp“ (1811, tekst Gruzincowa), „Ester“ (1816, tekst Racine'a); 3. Te Deum laudamus na 2 chóry i orkiestrę (na koronację Mikołaja I); 5. Missa pro defunctis, napisana na

życzenie b. króla polskiego Stanisława Augusta i wykonana w kościele katol. w Petersburgu 25. II. 1798 na nabożeństwie żałobnym za duszę St. Augusta; op. 14, es-moll); 6. kilka innych mszy, 7. kantaty na uroczystości dworskie w Petersburgu (np. „Sława Petra“ do słów Karabanowa, 1794; koronacyjne kantaty itp.); 8. ok. 44 polonezów (z nich wielka ilość pisanych na uroczystości i bale dworu carsk. i magnatów, np. „polonezy aleksandrowskie“, „je-katierińskie“ (np. „Sławia nam Jekatierina“), „potemkinowskie“ itp., do wykonania na głosy solowe, zwykle duety, chóry i orkiestrę; obok nich polonezy na orkiestrę, op. 4; polonezy fortepianowe, np. op. 45 itd.); 9. pieśni solowe („romansy“: 28 z tekstem rosyjskim, 20 z francuskim, 3 z włoskim); 10. tańce balowe (np. 15 kontredansów, kadryle, ecosaissy, menuety); 11. marsze (60 marszów wojskowych), itp. — Znaczna część tych utworów pozostała w rękopisach, które posiadają biblioteki w Leningradzie i w Berlinie. Utwory J. Kozłowskiego ukazywały się od lat dziewięćdziesiątych w. XVIII u nakładców rosyjskich w Petersburgu i niemieckich (Berlin, Gota, Lipsk, Praga). W druku ukazała się m. inn. „Missa pro defunctis“ za duszę Stan. Augusta (wyd. Breitkopfa i Härtla w Lipsku; egzemplarze w kilku bibliotekach polskich). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V; Z. Jachimiecki, Muzyka polska od r. 1794, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; St. Gola chowski, Missa pro defunctis J. Kozłowskiego, „Kwartalnik muzyczny“, 1932; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936; H. Dorabalska, Polonez przed Chopinem, 1938; N. Find-eisen, Oczerki po istorii muzyki w Ros-sii, t. II, 1929.

KOŹMIŃSKI Mikołaj, zakonnik i cho-ralista klasztoru Benedyktynów Święto-krzyskich, zm. w r. 1480. (Według infor-macji klasztoru Benedykt. w Staniątkach).

KOZUBA, ..., muzykant miejski w Kra-kowie w r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KRAIŃSKI Krzysztof, zm. w r. 1618, kaznodzieja ewangelicki, wydał w Rakowie w r. 1609: „Kancjonał abo Pieśni duchow-

ne“. — Por.: E. O l o f f, Polnische Lieder-geschichte“, 1744; A. S o w i ń s k i, Słownik muzyków polskich, 1874; J. S u r z y ń s k i, Polskie pieśni kościoła katolickiego, 1891.

KRAJEWSKI, ..., członek kapeli Jezu-itów w Krakowie w r. 1764/65, w którym go wydano z kapeli. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

z **KRAKOWA** („de Cracovia“, „Craco-viensis“, „Cracovita“, Krakowszczyk), na-zwisko 9 muzyków:

1. Błażej, organista klasztoru Dominika-nów w Krakowie w r. 1485. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, Annales Ord. Praedic. III.

2. Stanisław (I), wykładał teorię muzyki w Uniwersytecie krakowskim w r. 1512. — Por.: Wł. Wisłocki, Liber diligentia-rum, 1886.

3. Mikołaj, organista i kompozytor z I połowy XVI wieku. Szczegóły jego ży-cia są nieznane. W „Tabulaturze organowej Jana z Lublina (1540)“, powstałej między r. 1537 a 1547, znajdują się następujące jego utwory (wzgl. transkrypcje organowe) zanotowane pod monogramem „N(icolaus) C(racoviensis)“ i będące transkrypcjami utworów wokalnych (z łacińskimi i pol-skimi tekstami religijnymi lub świeckimi), tańcami i preludiami: A. Utwory z teksta-mi łacińskimi: 1. Offitium de Corpore Christi, 1540 (4-gł.); 2. De Sancto Johanne Baptista, 1541 (4 gł.); 3. Patrem per Octa-vas, 1540 (4 gł.); 4. Introitus de Resurre-ctione Domini (4-gł.); 5. Gaudeamus omnes (4-gł.); 6. Quem preces (4 gł.); 7. Introi-tus de Sancta Trinitate Benedicta (4-gł.); 8. Salve Regina (4 gł.); 9. Ave Hie-rarchia (4-gł.); 10. Nunc rogemus, 1541 (4-gł.); 11. Kyrie Paschale (4-gł.); 12. Mu-teta Philippe qui videt me, resolutum per N. C. (4-gł.); 13. utwór bez tytułu, z uwa-gą „Resolutum“, 1540 (5-gł.); 14. Date sin-ceram maerentibus, 1542 (5-gł.); — B. U-twory z tekstem polskim: 1. Wesel się pol-ska korona (4-gł.); 2. Aleć nade mną We-nus (4-gł.); 3. Nasz Zbawiciel, 1537 (4-gł.). — C. Utwór z tekstem niemieckim: Ach hilf mich leid (4-gł.); — D. Preludia: 1. Praeambulum in d (4-gł.); 2. Praeambulum, 1546 (4-gł.); — E. Tańce i pieśni taneczne: od karty 213, na której znajduje się na-

pis „Sequuntur coreae N. C. 1541, zaczyna się szereg tańców i piosenek tanecznych w następującym porządku: 1. taniec bez tytułu (3-gł.), 2. Alia (3-gł.), 3. Alia super duos saltus (4-gł.), 4. Zakłółam się cierniem ad unum (4-gł.), 5. Alia ad unum poznanie (4-gł.), 6. Alia poznanie (3-gł.), 7. Conradus (4-gł.); 8. taniec bez napisu (4-gł.), 9. Paur Thancz (4-gł.), 10. Bona cat (?) (4-gł.), 11. Czayner Thancz (4-gł.), 12. Ad novem saltus (4-gł.), 13. Hayducki (4-gł.), 14. Italica (4-gł.), 15. Szewczyk idzie po ulicy szydełka nosząc (4-gł.), 16. Hispaniarum (4-gł.), 17. Alia Italica (4-gł.), 18. Proportio Ferdinandi (4-gł.). Nie jest jednakże pewnem, czy Mikołaj z Krakowa jest kompozytorem wszystkich tu wymienionych tańców, czy też niektóre z nich (zwłaszcza obce) są tylko transkrypcjami organowymi, dokonanymi przez niego. — Ponadto w „Tabulaturze organowej z biblioteki klasztoru św. Ducha w Krakowie z r. 1548“ znajdują się następujące utwory znaczone monogramem „N. C.“: 1. Praeambulum „pro introductionis pedum applicare“ (4-gł.), 2. Aliud praebulum „(manualiter?)“ (4-gł.), 3. Kyrie eleyson paschale (4-gł.), 4. Christus iam surrexit (3-gł.). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Tabulatura Jana z Lublina, 1540, „Kwartalnik muzyczny“, 1911—1914; Z. Jachimęcki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, I, 1911; tenże, Tabulatura organowa z bibl. klaszt. św. Ducha w Krakowie z r. 1548, 1913; tenże, Muzyka polska w epoce Piastów i Jagiellonów, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (2 wyd. 1929).

4. Stanisław (II), substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1561—70. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

5. Tomasz („Krakowszczyk“), instrumentalista kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

6. Dawid („Cracovita“), ok. r. 1609 organista kościoła św. Jakóba w Toruniu, czynny również w latach 1617, 1623, 1646. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

7. Michał („Cracovita“), w r. 1633 organista na dworze królewskim w Kopenhagdzie. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

8. Ludwik, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie zmarł 3. VI. 1688 r. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Bern.

9. Bonawentura, organista klasztoru Bernardynów w Tarnowie, gdzie zmarł 4. XI. 1669 r. — Por.: Arch. klaszt. Bernard., j. w.

KRASKA, nazwisko dwóch muzyków:

1. Adam, brat zakonny klasztoru Augustynianów w Krakowie i członek kongregacji muzyków w Krakowie, gdzie zmarł 3. IV. 1778 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri defunctorum Fr. A.

2. . . ., za czasów Stanisława Augusta modny nauczyciel muzyki w Warszawie. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874.

KRASOWSKI Franciszek, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Łysogórach, następnie w Krakowie, gdzie zmarł w czasie zarazy 8. IX. 1652. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Bern.

KRASSOWSKI, . . ., ok. r. 1737 kompozytor, może ze sfer kapeli Jezuitów w Krakowie; inwentarz tej kapeli z r. 1737 wymienia dwa jego utwory: 1. pastorella, 2. sonata. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1.

KRATZER Franciszek Ksawery, ur. w r. 1740 w Dolnej Austrii. Nauki odbywał w Wiedniu. Początkowo zajmował stanowisko w jakimś urzędzie w Bochni, wkrótce po r. 1760 został śpiewakiem (basistą) w kapeli katedralnej w Krakowie. W r. 1768 kapituła katedry krak. powierzyła mu nauczanie chóralu i śpiewu choralnego chłopców-dyskancistów kapeli katedralnej i powierzyła mu kantorat szkoły katedralnej. W r. 1794 został kapelmistrzem kapeli katedralnej. Ponadto uczył śpiewu prywatnie. Zmarł w Krakowie w r. 1818. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874 (zawiera wiele błędnych wiadomości o Fr. K. Kratzerze); A. Chybiński,

Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muzyczne“, W. 1925; tenże, Pamiętnik Fr. Ks. Kratzera, „Przegląd muz.“, 1928. (Działalność innych Kratzerów należy do XIX wieku).

KREMBERG Jakób, ur. w Warszawie w połowie XVII wieku, był altystą w kapeli król. i otrzymał w tej kapeli wykształcenie muzyczne, poczem wyjechał z Polski do Niemiec (Lipsk, Halle, Hamburg), do Szwecji i Anglii, zajmując różne stanowiska muz., zmarł w Londynie jako muzyk kapeli król. ok. r. 1718. Z końcem XVII wieku przebywał krótko w Warszawie z kurfürstem saskim Augustem, jako królem polskim. Posiada znaczenie dla rozwoju pieśni niemieckiej. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V.

KREMECKI (Kremacki) Augustyn, zakonnik i organista klasztoru Kanoników Regularnych w Wilnie, gdzie zmarł w czasie zarazy w r. 1653. — Por.: Arch. klaszt. B. Ciała w Krakowie, Libri def. Can. Reg.

KRENER Jan, ok. r. 1669 muzyk kapeli król. w Warszawie. W rękopisach muzycznych kapituły katedralnej krak. (obecnie w Archiwum m. Krakowa) znajdują się dwa jego 4-głosowe utwory a cappella: 1. Veni, 2. Contere, obydwie z r. 1669.

KREPEL Baltazar, od r. 1660 muzyk w kapeli król. w Warszawie. — Por.: A. Grabowski, Skarbniczka naszej archeologii, 1854; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

KRETZMER (Kretzschmer?) Marcin, ur. w r. 1631, był Jezuitą i profesorem teologii w Seminarium duch. w Poznaniu, potem w Warszawie, wreszcie w Brunsberdze, gdzie zmarł w r. 1696. Był ponadto kompozytorem. Z jego utworów znany jest tylko jeden: „Motetto a 12: Sacerdotes Dei benedicite Dominum, Pro festis Confessorum Pontificum et pro nova missa primitianorum. 5. voces et 7 instrumenta“ z r. 1678. Jagiell. rkp. 5272, z. 27). Utwór ten zachowany jest fragmentarycznie (brak 6 głosów).

KROCKI Piotr, wychowanek Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie w latach: 27. IV. 1730—1737, następnie członek kapeli Jezuitów krak. w latach 1737—39 (lub nawet dłużej), kompozytor dzieł dziś zagi-

nionych, które wymieniają inwentarze kapeli, a mianowicie: 1. Alma Redemptoris Mater (antyfona na 3 głosy wok. i 3 instr.), 2. Litaniae ex B (dwie), 3. Litaniae ex C, 4. Requiem, 5. Rorate ex C. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1.

KROKNICIUS Atanazy, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Radomiu, gdzie zmarł 9. II. 1641. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri defunctorum Bern.

KROCZYŃSKI Wincenty, zakonnik, organista i dyrygent klaszt. Cystersów w Koprzywnicy, zm. ok. r. 1797. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mortuorum Fr. Cist. O. S. B.

KRÓLIKOWSKI, ..., członek kapeli katedralnej w Krakowie, w r. 1741. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

KROMER, nazwisko dwóch muzyków:

1. Marcin, ur. w Bieczu, autor dwóch drukowanych traktatów teoretycznych: 1. „Musicae elementa Martino Cromero Beczensi Autore“ (Kraków 1532; egz. w Bibliotece Kórnickiej), 2. „De musica figurativa“, Kraków 1534; traktat dołączony do „Opusculum musices noviter congestum“ Sebastiana z Felsztyna; egz. w Bibl. Jagiell. i Czart.). — Por.: K. Estreicher, Bibliografia, t. XX; A. Chybiński, Teoria mensuralna w polskiej literaturze muz. I połowy XVI wieku, 1911; J. Reiss, Książki o muzyce od XV do XVII wieku w Bibl. Jagiell., Cz. II, 1934.

2. Jan, substytut w kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1615, rorantysta od r. 1616 do r. 1630; był również zastępcą X. Annibala Orgasa w kierowaniu kapelą rorant. W r. 1625 został kanonikiem katedry krak. Zmarł w Krakowie 13. IV. 1630 r. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910 i Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KRUPKA, ..., sztorcista kapeli mariackiej w Krakowie, w r. 1629. — Por.: Arch. m. krak., rkp. 3279.

KRUSZECKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie, w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KRUSZEWSKI Wojciech, muzykant miejski (?) w Krakowie, w r. 1620, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 1424.

KRUSZYŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Ignacy, dykantysta kapeli katedralnej krak. w r. 1726. — Por.: A. Chybiński, Grz. Gerw. Gorczycki, Cz. I., 1928.

2. Maciej, zakonnik i organista klaszt. Bernardynów w Pradze, gdzie zm. 13. I. 1747. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. Bern.

KRYNICKI, ..., wychowanek Bursy muz. Jezuitów i członek kapeli Jezuitów w Przemyślu, ok. r. 1732. — Por.: Barącz, Archiwum domowe, 1884.

KRYŃSKI Jakób, organista kaplicy mansonarskiej w Kolegiacie św. Jana w Warszawie, ok. r. 1797 i nast. — Por.: Bawor. (Zb. Czern.), rkp. 5896.

KRZAKOWSKI Ignacy, baselista kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1766, następnie kapeli katedralnej w Krakowie od r. 1776 do 1793, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925; Jagiell. rkp. 180.

z **KRZCIECIC** Józef, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1551—53. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KRZEMIŃSKI Tomasz, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Wilnie, gdzie zm. 24. IV. 1758 r. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Bern.

z **KRZEPCHOWA** Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1597—99 (?). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KRZESICHLEB v. Artomius Piotr, z Grodziska, 1552 — 2. VIII. 1609; był pastorem w Toruniu i wydawcą m. in. „Kancjonału to jest Pieśni Krześcijańskich“ w Toruniu w r. 1578; kancjonał ten zawiera teksty i melodie pieśni religijnych; ukazywał się później w licznych wydaniach (np. w Toruniu w r. 1596, 1601, 1603 i 1620, w Królewcu i Gdańsku w r. 1640 i 1646). —

Portret Krzészichleba podaje E. Oloff w „Polnische Lieder-Geschichte“ (1744). — Por.: E. Oloff, j. w.; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surrzyński, Polskie pieśni kościoła katolickiego, 1891; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KRZESZOWSKI Ludwik, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł 22. IV. 1656 r. — Por.: Monumenta Polon. Histor. V.

KRZYSZTOF, imię siedmiu z nazwiska nieznanym muzyków:

1. lutnista kapeli królewskiej w Krakowie w latach ok. 1514—20. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1593—99 (?). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

3. lutnista we Lwowie, ok. r. 1605. — Por.: Arch. m. Lw., Księga kas. m. Lw. 1604—08.

4. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1635. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

5. puzonista kapeli mariackiej w Krakowie, w latach 1639—52 (lub dłużej). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów kultury muz. krak. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

6. sztorcista kapeli mariackiej w Krakowie, w r. 1641; może identyczny z poprzednio wymienionym. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki itd. j. w.

7. organmistrz w Krakowie w latach 1659—64; naprawiał organy kośc. mariackiego. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krak., „Kwartalnik muz.“, 1914, II 2.

z **KSIĄŻA**, nazwisko czterech muzyków:

1. Franciszek („Franag“), trębacz miejski w Krakowie w r. 1485, w którym otrzymał prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

2. Wojciech, trębacz miejski w Krakowie w r. 1486. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

3. Jan, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1544. — Por.: A. Chybiński,

Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

4. Sebastian, rorantysta katedry krak. w latach 1548—65. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., itd. j. w.

KUBASIEWICZ Jan, fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1736, w którym zbiegł. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KUBIŃSKI Adam, skrzypek, waltornista i organista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736/37 (i może wcześniej). — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KUCHARSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Ignacy, od r. 1736 skrzypek, oboista, trębacz i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznanego imienia oboista, organista i senior kapeli katedry w Płocku w latach 1772—81. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874.

3. Karol, brat poprzedniego, basista katedry w Płocku w tych samych latach. — Por.: A. Sowiński, j. w.

KUCHTA, zwany też „Kuchenny“ i „Sulek“, Melchior („Malcher“), organista i organmistrz w Krakowie po r. 1600, miał zbudować organy w kościele św. Anny w Krakowie, gdzie zmarł prawdopodobnie w r. 1609. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; Arch. m. krak., Advoc. 231.

KUCIEWICZ Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766/67. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KUDELSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KUDEŁKOWICZ Andrzej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1676 do r. 1682, w którym ustąpił z tego stanowiska lub zmarł. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KÜHN Gabriel Wilhelm, kapelmistrz katedry we Włocławku po r. 1773. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

KUJAWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

KUKIELSKI, ..., kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1645—52 (i może nieco dłużej). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

KUKUŁKOWICZ (Kukułka) Paweł, substytut kapeli rorant. katedry krak. od r. 1667 do r. 1668, w którym opuścił kapelę z powodu defraudacji. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KULIK, ..., instrumentalista w Krakowie (w kapeli król. ?) na pocz. XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

KULPIŃSKI, ..., kapelmistrz i senior kapeli katedry w Płocku w latach 1759—66 (i później jeszcze). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874.

KUŁAKOWSKI Stanisław, muzyk w orkiestrze ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KUNCZ v. KUNZ, v. KUNTZE, nazwisko siedmiu muzyków:

1. (Kuncza?), nieznanzy z imienia instrumentalista („fistulator“) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie ok. r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Feliks, z Makowiska, lutnista w Krakowie w r. 1517, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

3. (Kuncze) Miklas, „de Skrzywain“, trębacz w Krakowie w r. 1525, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

4. Wolf (Wolfgang), zwany też Wolfgangiem-Henrykiem, z Ratysbony, organmistrz w Krakowie; ze swym bratem Janem budował organy w Lanckoronie w r. 1616. Zmarł w Krakowie w r. 1618. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

5. Jan (Hanusz), brat poprzedniego, organmistrz osiadły w Krakowie w r. 1618 i zmarły tamże w r. 1632. — Por.: St. Tomkiewicz, j. w.

6. Mateusz, syn Wolfa K. (p. wyżej), organmistrz w Krakowie w r. 1632. — Por.: St. Tomkiewicz, j. w.

7. (Kuntze) Dawid, zakonnik i dyrygent klasztoru Cystersów w Przemącu, gdzie zmarł w r. 1793. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri defunct. Fr. Cist. O. S. B.

KUNECKI Stanisław, substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1648—55. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

KUREJSZA Ludwik, członek orkiestry K. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

z **KUROWA** Stanisław, syn Marcina, ksiądz, organista i kantor katedralny (szkoły katedr. ?) we Lwowie, w latach 1567—1590 (lub nieco dłużej). — Por.: Arch. m. lw., Księga kas. m. Lwowa, 1565—96.

KUROWSKI, nazwisko czterech muzyków:

1. Jan, kornecista kapeli królewskiej w Krakowie od r. 1588 lub wcześniej do r. 1604 (?), następnie starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie, zmarły w r. 1619 (?). (Sowiński nazywa go mylnie organistą). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; Ossol. rkp. 180.

2. Jakób, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

3. Stanisław, oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740, w którym zbiegł z kapeli. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

4. Tomasz, członek orkiestry ks. K. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KURPIŃSKI Marcin, organista we Włoszakowicach w Wielkopolsce, przed r. 1800,

ojciec kompozytora Karola Kurpińskiego. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

z **KURZEŁOWA** Stanisław, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1544. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

KURZWEIL, ..., skrzypek kapeli J. Kl. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755. — Por.: Marburg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

KUSIEC („Cussiecz“) Wojciech, z Nowego Miasta, lutnista („citharedus“) w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1532. — Por.: Arch. m. krak., Libri iuris civ.

KWAŚNIEWSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Odo, zakonnik i organista klasztoru Benedyktynów w Tyńcu w latach ok. 1639/40. — Por.: Bawor. rkp. 604.

2. Grzegorz, organista klasztoru Norbertanek na Zwierzyńcu w Krakowie, gdzie zmarł w r. 1705. — (Wedł. informacji z klasztoru Benedyktynów w Staniątkach).

3. nieznanego imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

KWIATKOWSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Mikołaj, członek kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1692. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Metrica Copul.

2. Mateusz, lutnik w Warszawie ok. r. 1750. — Por.: J. Reiss, Skrzypce, ich budowa, technika i literatura, 1924.

3. Stanisław, członek kapeli Jezuitów (skrzypek i flecista) w Krakowie ok. r. 1766, następnie w kapeli katedralnej w Krakowie, do r. 1816; zm. w r. 1821 w Krakowie. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925; Jagiell. rkp. 180 i 2431.

L

LAAR Jan Kazimierz, członek kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1669. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Metrica Bapt. 1669—78.

LACCHINI, ..., śpiewak opery włoskiej woj. Stanisława Lubomirskiego w II połowie XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

LACHOWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznanego imienia muzyk kapeli ks. Sapięhy w Róźnie (Litwa) ok. r. 1765. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

2. Ignacy, organmistrz w Chelmie ok. r. 1800; naprawiał m. inn. organy w katedrze wrocławskiej. — Por.: St. Chodzyński, *Organy, śpiew i muzyka w kościele katedr. włocł.*, 1902.

LAGUSTINI („Lauguszyński”) Sebastian („Signor Sebastiano”), substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1624 i nast., rorantysta w latach 1628—39. — Por.: A. Chybiński, *Muzycy włoscy w kapelach katedralnych krakowskich*, 1619—1657, Cz. I, „Przegląd muz.”, 1927 (odbitka).

LANCZ (Lencz?) Paweł, instrumentalista w kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

z **LANCKORONY** Mateusz, flecista w Krakowie w r. 1528, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

LANDE,..., wiolista kapeli hr. Ilińskiego w Romanowie (Wołyń) ok. r. 1765. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

LANG Feliks Michał, pochodzenia czeskiego, śpiewak i nauczyciel śpiewu w szkole muzycznej założonej przez kan. Wacława Sierakowskiego w Krakowie oraz kantor szkoły katedralnej w II połowie XVIII wieku, ok. r. 1790; dalszych szczegółów brak. — Lang miał być również kompozytorem; nie zachowało się żadne jego dzieło. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; A. Chybiński, *Przyczynki do dziejów krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku*, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

LANGE,..., I skrzypek kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755. — Por.: Marburg, *Historisch-kritische Beytraege*, I/V.

LANGROCKI (Jangrocki?) I. A., kompozytor mszy na 4 głosy mieszane, zatytułowanej „Missa super Nużeśmy chrześcijanie” i zachowanej w rękopisach z XVIII

wieku w Archiwum Kapituły katedralnej w Krakowie.

LAPPERT Mikołaj, członek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

LASKOWICZ Wojciech, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

LASKOWSKI,..., kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1638—42. — Por.: Arch. m. krak., „Musica Instrum. Eccl. B. V. M.”.

LATAŃSKI Jerzy, tenorzysta kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720, następnie w kapeli katedralnej krak. ok. r. 1726, wreszcie (czasowo) w kapeli klasztoru Cystersów w Mogile (ok. r. 1731). — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII w.*, „Wiadomości muz.”, W. 1925; A. Chybiński, G. G. Gorczycki, Cz. I, 1928; Jagiell. rkp. 180; Czart. rkp. 3652.

LATKOWICZ (Łatkowicz) Jan, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1623, rorantysta w latach 1624 do 1659, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

LATKOWSKI Maciej, członek kapeli katedralnej krak., w r. 1731 (przejściowo) w kapeli klasztoru Cystersów w Mogile. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w.*, „Wiadomości muz.”, W. 1925; Czart. rkp. 3652.

LATOSIENSKI Józef, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Łagiewnikach, gdzie zmarł 22. X. 1752 r. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, *Liber mortuorum* Fr. Bern.

LATOSZYŃSKI H., basista i klawikordzista kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1726. — Por.: A. Chybiński, G. G. Gorczycki, Cz. I, 1728.

LAURENTI Antonina, rodem z Bolonii, śpiewaczka w I połowie XVIII wieku; występowała również w Warszawie. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

LAURENTIUS, p. Wawrzyniec.

LAURENTOWICZ Bazyli, w latach 1642—48 muzyk kapeli kaszt. Adama Kazanowskiego, zajęty jako instrumentalista.

Przypuszczenie A. Polińskiego (p. niżej), jakoby w późniejszych latach był tenorzystą kapeli król. w Warszawie, polega na mylnym identyfikowaniu Laurentowicza z włoskim śpiewakiem Signor Basilio, pozostającym w służbie król. w latach 1650—51. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie*, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29.

LAURENTY Piotr, członek królewskiej „litewskiej kapeli” w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

LAUXMIN Zygmunt, Jezuita polski, ur. ok. r. 1596, wydał „*Ars et praxis musicae*” w Wilnie w r. 1667. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

LAWRIN (Laurin?),..., muzyk niemiecki w kapeli król. w Krakowie od r. 1556 (?). — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

LAYMAN Jerzy, ksiądz i kapelmistrz katedry we Włocławku w latach 1716—18. — Por.: St. Chodyński, *Organy, muzyka i śpiew w kośc. katedr. włoc.*, 1902.

LECH Andrzej, instrumentalista kapeli królewskiej w Warszawie w I połowie XVII wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

LEMOYNE (Le Moyne) Jan Chrzyciel, ur. w r. 1751 w Eymet (Francja), zm. w r. 1796 w Paryżu, żył ok. r. 1775 w Warszawie, gdzie miał napisać muzykę do jednoaktowego wodewilu pt. *Le Bouquet de Collette*. Był kompozytorem operowym. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VI.

LENARTOWICZ Antoni, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 8. II. 1686 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, *Libri mortuorum* Fr. Fr.

de **LENCZICZIN**, lutnista w Krakowie ok. r. 1537, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak. *Libri iur. civ.*

LENTZ v. **LENZ** Henryk, ur. ok. r. 1764 w Kolonii, zm. w Warszawie 21. VIII. 1839 r., pianista i kompozytor. Syn i uczeń organisty, przebywał w Paryżu w latach

1784—1793, następnie w Hamburgu, w Berlinie na dworze ks. Ludwika Ferdynanda, w r. 1802 w Halle, wreszcie w Warszawie, gdzie osiadł, będąc w latach 1826—1831 profesorem Konserwatorium (nauka harmonii i gry na organach i fortepianie); w ostatnich latach życia był nauczycielem prywatnym. Wydał w języku polskim rozprawkę: *Łatwy sposób strojenia fortepianów bez pomocy nauczyciela*. Bibliografie Fétisa i Eitnera podają następujące jego utwory, wydane w Niemczech, Londynie i Paryżu (egzemplarze w Bibliotekach w Berlinie, Wiedniu, Paryżu i Brukseli, wśród nich rękopisy): 3 symfonie (op. 10 i inn.), koncert fortepianowy (op. 3), tria (op. 8), 4 sonaty fortepianowe (op. 1 i 2, ostatnia na 4 ręce), kilka pieśni z tekstami niemieckimi. — Por.: Fétis, *Biographie universelle*; A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VI.

LENZY Jan, skrzypek kapeli hr. Ilińskiego w Romanowie na Wołyniu ok. r. 1765, następnie osiadł w Krzemieńcu. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

LEONARD,..., ksiądz i śpiewak kapeli król. w Krakowie na pocz. XVI w. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

LEOPOLDY Antoni, zakonnik i organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, ok. r. 1777. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, *Libri mortuorum* Fr.

LEOPOLITA (Leopolitanus, „Lwowieczyk”) Marcin, ur. we Lwowie w r. 1540 (?), jeden z najwybitniejszych kompozytorów polskich XVI wieku. Z życia jego nie posiadamy liczniejszych wiadomości. Nie wiemy kiedy i u kogo kształcił się w kompozycji; przypuszczenia, jakoby L. był uczniem Sebastiana z Felsztyna, nie są poparte żadnymi dowodami. Pewnym jest jedynie, że Leopolita w dniu 1 maja 1560 r. został przyjęty na dwór królewski w Krakowie w charakterze kompozytora („compositor cantus”), jak czytamy w aktach dworskich, nie ma w nich natomiast wzmianki, że był również organistą królewskim, jak twierdzi Starowolski („*Scriptorum Polon. Hecatontas*”) i późniejsi pi-

sarze. Nie do niego, lecz do Marcina z Jędrzejowa (por. Andreopolitanus), który był organistą królewskim od r. 1552 do co najmniej 1560 r., odnosi się akt kancelarii król. z 15 marca 1568 r., wzywający „Marcina organistę” do króla Zygmunta Augusta, bawiącego wówczas w Knyszynie. Prawdopodobnie bawił Leopolita tylko przez krótki czas na dworze królewskim. Nie jest wiadome, kiedy opuścił Kraków jako zwolniony ze służby dworskiej („dimissus”). Być może, iż stało się to w r. 1564; w którym w charakterze „compositora cantus” powołany został na dwór król. Marcin Warnecki (1564—1568), zapewne jako następca Leopolity. Nie jest wiadome, jakie stanowisko zajmował Leopolita po powrocie do Lwowa, gdzie według J. B. Zimorowicza zmarł w 1589 roku. — Według Starowskiego (p. niżej) miał Leopolita odbyć w Krakowie studia uniwersyteckie, zajmować się poetyką; cieszył się sławą w całej Polsce. — Z dzieł Marcina Leopolity, zaopatrzonych bądź jego nazwiskiem, bądź jego monogramem („M. L.”) zachowały się następujące, wyłącznie pięciogłosowe: 1. *Missa paschalis* (dwie inne msze: *Missa Rorate* i *Missa de Resurrectione*, odnalezione w rękopisach Archiwum kapituły katedr. krakowskiej; przez X. Polkowskiego i X. Surzyńskiego w tych samych rękopisach, prawdopodobnie zaginęły); 2. motet *Mihi autem* (transkrypcja w tabulaturze organowej XVI wieku w zbiorach muz. Biblioteki Narodowej w Warszawie); 3. motet *Cibavit eos* (tamże); 4. motet *Spiritus Domini replevit orbem terrarum* (transkrypcja w tabulaturze organowej XVI w. w bibliotece Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego, dział I, nr. 220); 5. motet *Resurgente Christo Domino* (transkrypcja w tabulaturze organowej, rkp. 2 z r. 1573, Biblioteki Miejskiej we Wrocławiu). Żadne z dzieł Marcina Leopolity nie ukazało się w druku za życia kompozytora. — Według Starowskiego (p. niżej) napisał Leopolita ponadto „utwór ku czci św. Marcina” oraz — „jako pierwszy w Polsce” — „śpiewy (mote-ty?) na cały rok kościelny”. Te ostatnie nie zachowały się jednakże ani pod jego nazwiskiem ani pod jego monogramem. Według twierdzenia Z. Jachimeckiego (p.

niżej) cykl 4-głosowych motetów w wyżej wymienionym rękopisie (tabulaturze org.) biblioteki Warsz. Tow. Muz. jest cyklem wspomnianym przez Starowskiego; ma on jednak według tego samego autora „znamiona konserwatywne” w porównaniu z 5-głosowymi zachowanymi motetami Leopolity (p. wyżej). Być może, iż zachowane 5-głosowe motety są raczej fragmentami zaginionego cyklu, przeznaczonego na cały rok kościelny. — Z dzieł Leopolity ukazała się w nowszych wydawnictwach *Missa paschalis* (wyd. J. Surzyńskiego w „Monumenta Musices Sacrae in Polonia”, Poznań 1889, zeszyt III). — Por.: S. Starowski, *Scriptorum Polonicorum Hecatonstas*, 1733 (2 wyd.); J. B. Zimorowicz, *Viri illustres Civitatis Leopoliensis*, 1671 (nowe wyd. K. Hecka, 1890); A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; J. Surzyński, *Monumenta Musices Sacrae in Polonia*, z. I i III, 1885/89; tenże, *Muzyka figuralna w kościołach polskich*, 1889; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; Z. Jachimecki, *Wpływy włoskie w muzyce polskiej*, Cz. I, 1911; tenże, *Muzyka polska od r. 1572 do r. 1794*, w „Polsce, jej dziejach i kulturze”, 1928; H. Feicht, *O mszy wielkanocnej Marcina Leopolity*, „Kwartalnik muzyczny”, 1930; A. Chybiński, *Ziemia Czerwieńska w polskiej kulturze muzycznej XVI wieku*, „Ziemia Czerwieńska”, 1936.

LEOPOLITANUS (ze Lwowa) Mikołaj, organista klasztoru Dominikanów w Krakowie ok. r. 1485. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, *Libri defunctorum* Fr.

LESINSKI, ..., członek kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1656, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. kr. *Catalogus Civ. Crac.*

LESKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznanzy z imienia muzyk, który w r. 1640 przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., *Cathal. Civ. Crac.*

2. Paweł, członek kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1656, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., *Cathal. Civ. Crac.*

LESLAU Erard (Gerard), puzonista kapeli królewskiej w Krakowie od r. 1604.

(lub wcześniej), zmarły tuż przed r. 1640 w Warszawie. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muz.”, 1928/29.

LEŚNIEWSKI Mateusz, dyskancista kapeli katedralnej w Krakowie od r. 1726. — Por.: A. Chybiński, G. G. Gorczycki, Cz. I, 1928.

LESSL Wincenty, syn Krzysztofa i Rozyny, ur. prawdopodobnie ok. r. 1750 w Eula w Czechach. (Miał pochodzić z rodu osiadłego w Polsce od czasów Zygmunta Starego i pieczętującego się herbem Grabie). Kształcił się w kompozycji u J. G. Schürera w Dreźnie, gdzie między r. 1766 a 1780 grywał na altówce (?) w orkiestrze nadwornej. W r. 1780 przybył do Warszawy, od r. 1781 przebywał stale na dworze XX. Czartoryskich w Puławach w charakterze klawicybalisty, kompozytora i nauczyciela muzyki, a od r. 1787 do 1811 kapelmistrza tamtejszej orkiestry; ponadto uczył od r. 1814 kompozycji i gry na organach w założonej przez XX. Czartoryskich szkole organistowskiej w Puławach, gdzie jeszcze w r. 1825 przebywał. Data i miejsce jego śmierci nie są znane. — W. Lessel był ojcem Franciszka Lessla, którego działalność należy do XIX wieku. — W druku ukazały się za życia W. Lessla następujące jego utwory: 1. *Ariette pour le clavecin ou pianoforte... varie...* par V. F. Lessel (Wiedeń 1800; egz. w Bibl. Państw. w Berlinie), 2. 8 *Polonoises* (Wiedeń 1800), 3. *Polonez B-dur*, w „Wyborze pięknych dzieł muzycznych”, wyd. J. Elsnera (Wrocław, 1805; egz. w bibl. Warsz. Tow. Muz.), ponadto wydano: „Pieśń do Boga” (wyd. w „Echach minionych lat” Horoszkiewicza, w 1889). — W rękopisach pozostały następujące utwory: 1. *Polonoise p. le clavecin* (1780; egz. w Bibliotece Narod. w Warszawie); 2. *Polonezy* w rkp. 38048 Bibl. Państw. w Berlinie; 3. „*Nuta z odmianami z Weledy do fortepiana lub klawicymbału na 4 ręce ze skrzypcami*” (w Bibl. Narod. w Warszawie zachowana tylko karta tytułowa); 4. fragmenty (34 takty) duetu z operetki „*Dwaj strzelcy i mleczarka*”, 1804; w bibl.

Warsz. Tow. Muz.). — Ponadto źródła rękopiśmienne (listy, pamiętniki itp.) wspominają o innych, dziś już zaginionych utworach W. Lessla, a mianowicie: A. *Dzieła instrumentalne*: 1. *Sonata fort. na 4 ręce* (1785), 2. *Polonezy* (1799), 3. *Marsze na dęte zespoły* (1800), 4. *Polonezy* (jeden z nich „z grzmotem”, Puławy 1800), 5. 12 *polonezów orkiestrowych*, wśród nich 6 w transkrypcji na fortepian (przeznaczonych na koronację cara, 1801), 6. *Zbiór tańców* (1804), 7. *Sinfonia* (na imieniny syna), 8. *Polonezy na orkiestrę i w transkrypcji fort.* (1806), 9. *Marsze na francuską orkiestrę wojsk.* (1809), 10. *Polonezy* (1811), 11. *Preludia organowe*. — B. *Dzieła sceniczne i wokalne*: 1. *Muzyka do „Matki Spartanki”* Książna (1787), 2. *Melodramat „Piast”* (1800), 3. *Operetka „Dwaj strzelcy i mleczarka”* (1804), 4. *Pantomima* (Puławy 1805), 5. *Operetka* (pt. „*Płotka*”, 1805), 6. *Kantata na poświęcenie kościoła ewangelickiego* (1812), 7. *Muzyka do „Pielgrzyma z Dobromila”* i prawdopodobnie inne pt. „*Dworek na gościńcu*”, „*Wróżki*”, „*Przyjazd pożądany*”, 8. *Wiele pieśni kościelnych*. — Por.: H. Rudnicka-Kruszewska, monografia o Franciszku Lesslu (Poznań, maszynopis, z podaniem bibliografii).

LESZCZYŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Sebastian, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1590 i zapewne dłużej. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Aleksander Władysław, urodzony w r. 1616, zakonnik i kapelmistrz oraz kompozytor klasztoru Paulinów w Częstochowie, był synem Izzydora Leszczyńskiego, artysty malarza, który po stracie żony wstąpił do zakonu Paulinów i ozdobił klasztor jasnogórski wieloma obrazami. W dniu 8. 9. 1632 r. wstąpił również jego syn do tego samego zakonu jako muzyk, wykształcony zapewne w kapeli klasztoru jasnogórskiego. Działal w niej jako kapelmistrz i kompozytor do końca swego życia. Zmarł nagle w dniu 24. 9. 1680 roku. Według zapisków klasztoru jasnogórskiego pozostawił „wiele kompozycji kościelnych”, których część zapewne posiada

archiwum klasztoru jasnogórskiego. W archiwum kapituły katedralnej w Krakowie znajdują się 2 kopie jednej mszy: 1. Missa per octavas Vladislai Leszczyński na 4 głosy (zachowane tylko 3 głosy: alt, tenor i bas; kopia sporządzona przez G. G. Gorczyckiego); 2. Missa 4 voc. cum Credo per octavas Auth. P(atre) V(ladislao) L(eszczyński), z zachowanymi wszystkimi głosami. — Por.: Encyklopedia kościelna, t. XVIII; A. Chybiński, Aleksander Władysław Leszczyński, 1616—1680, „Śpiewak“, 1927, 1.

LEWANDOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, ur. 16. V. 1713 w Wielkopolsce, od r. 1741 Jezuita, przebywał jako prefekt kapel jezuickich we Lwowie, Bydgoszczy, Krakowie, Stanisławowie, Ostrogu i Piotrkowie. Zmarł 2. II. 1752 r. — Por.: Bawor. rkp. 571.

2. Wawrzyniec, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Tykocinach, gdzie zmarł 9. I. 1746 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Liber mortuorum Fr. Bern.

LEŻAŃSKI Bernard, fagocista i sztorcista kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1726 lub wcześniej, przedtem chwilowo zajęty w kapeli Cystersów w Mogile. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i w XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925; A. Chybiński, G. G. Gorczycki, Cz. I, 1928; Czart. rkp. 3652.

LIBABER Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1684, rorantysta w latach 1687—93. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

LIBAN Jerzy, z Lignicy, ur. w r. 1464, przybył do Krakowa ok. r. 1501 i został w r. 1502 bakałarzem Uniw. Jagiell., w r. 1511 magistrem tegoż uniw., a po powrocie ze studiów filologicznych w Kolonii wykładał na krakowskim uniwersytecie filologię grecką, zajmując się również filologią hebrajską. Zmarł w Krakowie po r. 1546. Z jego pism dwa dotyczą muzyki: 1. De accentuum ecclesiasticorum exquisita ratione, Kraków s. a., 1539?, (egzemplarz w Bibliotece Jagiell.); 2. De musicae

laudibus oratio seu adhortatio quaedam ad musicae studiosos, Kraków 1540 (egzemplarze w Bibl. Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie, w Ossolineum, w Bibl. Uniw. w Pradze i w Bibl. w Ołomuńcu). — Por.: J. Reiss, Przyczynki do dziejów muzyki w Polsce, 1923 (zawiera również utwór Libana: Ortus de Polonia Stanislaus, ku czci św. Stanisława).

LIBELT, ..., kapelmistrz w kapeli Fr. Jundziłła w Holyniu na Litwie w XVIII wieku; żył w latach 1730—1800. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

LIBIAŹKI (Libiański, Libiądzki) Adam (zapewne z Libiąża), rorantysta katedry krak. od r. 1676 do r. 1682, w którym prawdopodobnie zmarł. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

LICHOCKI, ..., muzyk w kapeli woj. Stanisława Lubomirskiego w II poł. XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

LICZYŃSKI Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1761. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

LIERNATH (?), ..., muzyk niemiecki w kapeli król. w Krakowie od r. 1556 (?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

LIGENZA Paweł, organista klasztoru Cystersów w Pelplinie, gdzie zmarł 27. VII. 1585 r. — Por.: Monumenta Polon. Hist. IV.

LILIUS (Gigli), nazwisko czterech muzyków:

1. Wincenty, pochodzenia włoskiego, ur. w Rzymie, przybył do Polski ok. r. 1600, poczem wstąpił do kapeli królewskiej w Krakowie, gdzie u B. Skalskiego wydał w r. 1604 zbiorowe wydawnictwo p. t. Melodiae sacrae, zawierające motety szeregu kompozytorów polskich (A. Staniczewski) i obcych (J. Abbatis, S. Amorosius, L. Belotti, V. Bertolusi, I. Bonnani, G. C. Gabussi, A. Hakenberger, L. Marenzio, G. Osculati, A. Pacelli, A. Pagani, A. Patarto, A. Stabile, R. Veggio), a wśród nich jego 12-głosowy motet „Congratulamini mihi omnes“. Wraz z dworem król. przeniósł się Lilius w r. 1609 (?) do War-

szawy, pozostając nadal w kapeli królewskiej i ciesząc się wielkim poparciem Zygmunta III. Według ostatnich badań H. Feichta (p. niżej) zmarł w r. 1636 (daty podawane w pracach A. Polińskiego i St. Tomkowicza są mylne). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

2. Franciszek, syn Wincentego i Orgalii, urodzony prawdopodobnie w Polsce (ok. r. 1600?), może w Krakowie. Był zapewne uczniem swego ojca lub A. Pacellego, kapelmistrza kapeli król. w Warszawie. Przed r. 1630 należał do tejże kapeli, w dniu zaś 18. I. 1630 r. kapituła katedry krak. powierzyła mu stanowisko kapelmistrza kapeli katedralnej, jako następcy po Annibalu Orgasie. Na stanowisku tym pozostał Lilius do końca życia. Już jako kapelmistrz odbywał w Krakowie studia teologiczne (od r. 1634). Ukończenie tych studiów było mu pomocnym w ustawicznych staraniach o polepszenie warunków życiowych, nie zawsze jednak w sposób poprawny. Otrzymał m. in. nominacje na kanonika Kolegiaty w Sandomierzu i kanonika Kolegiaty w Tarnowie, był ponadto proboszczem w Zębocinie, nadal jednak sprawując swe obowiązki kapelmistrzowskie w katedrze krak. Lilius zmarł w Krakowie lub Zębocinie w r. 1657. Następca jego na stanowisku kapelmistrza katedry krakowskiej został Bartłomiej Pękiel, poprzednio kapelmistrz król. w Warszawie. — Za życia Fr. Liliusa ukazała się tylko jedna jego publikacja w druku: „Nabożne pieśni (...), Wydane przez br. Błażeja Dereja (...). W Krakowie u Stan. Bertutowicza, 1645“ (cztery pieśni 4-głosowe: 1. O obrazie B. P. Marii Gidelskiej, 2. O św. Dominiku, 3. O św. Jacku, 4. O św. Katarzynie Seneńskiej). Wszystkie inne utwory Liliusa pozostały w rękopisach, które posiadają następujące biblioteki: I. Archiwum miejskie w Krakowie: a. 1. Missa 4 vocibus (mezzosopran, 2 te-

nory i bas), 2. Missa a 4. Tempore Paschali (Sacrum Paschale, 1635; alt, 2 tenory i bas); b. 1. Domine Rex Deus a 5 v. (alt, 3 tenory i bas; 1 tenor niedokończony); 2. Recordare, Tempore Pestilentiae (sopran, alt, tenor, bas; brak altu). — II. Archiwum kapituły katedralnej w Krakowie: 1. Missa (identyczna z mszą wymienioną wyżej pod Ia. 1; zachowany tylko bas, kopia z r. ok. 1750); 2. Missa Paschalis (ident. z mszą wymienioną wyżej pod Ia. 2; brak basu); 3. Missa (ident. z mszami wymienionymi wyżej pod Ia. 1 i II 1; sopran, alt, tenor, bas; brak altu; prawdopodobnie autograf Fr. Liliusa); 4. Missa pro defunctis (sopran, alt, tenor i bas; brak altu); 5. Missa pro defunctis (identyczna z poprzednią, brak sopranu, altu i tenoru); 6. Offitium pro defunctis (identyczne z n-rem 4 i 5; kopia z r. ok. 1639; zachowany tylko sopran i bas); 7. Missa Brevissima a 8 vocibus (zachowane jedynie: sopr. I i II chóru I, alt chóru I i II, tenor I chóru II, i bassus pro organo; zaginęły prawdopodobnie również wszystkie głosy instrumentalne; kopia z XVII—XVIII w.); 8. Offitium de Conceptione Beatae Virginis Mariae (sopran, alt, tenor i bas; brak altu); 9. O salutaris hostia (sopran, alt, tenor i bas; brak altu); 10. Pro Dominica Palmarum, Gloria laus et honor („1651 factum“; brak altu, tenoru i basu; zachowany tylko bassus pro organo); 11. Motetto 6 vocum, Surrexit Christus hodie (zachowany tylko sopran, alt, tenor i bas II chóru i bassus pro organo); 12. Christus iam surrexit (sopran, alt, tenor i bas; brak sopranu i basu); 13. Sacris solemniis iuncta sint gaudia (sopran, alt, tenor, bas; brak sopranu i basu); 14. Ten sam utwór (brak sopranu i basu); 15. Jesu dulcis memoria (sopran, alt, tenor, bas; brak sopranu i basu). — III. Biblioteka Miejska w Gdańsku: 1. Haec dies quam fecit Dominus a 2 voc. (ms. Cath. q. 26; alt i bas; brak bassus pro organo); 2. Tua Jesu dilectio a 2 voc. (ms. Cath. q. 27; alt i bas; brak bassus pro organo). — IV. Biblioteka Miejska we Wrocławiu: 1. Exultabit cor meum (ms. 167; zachowane głosy: sopran I i II, bas i bassus pro organo); 2.

Muteta super Nicolai solemnia (ms. 167a; głosy wokalne: 2 soprań, alt, 2 tenory i basso concertato — głosy instrumentalne: 3 skrzypiec, 3 trombony, canto cap., basso cont. pro Violone i basso cont. pro organo); 3. Laudate Dominum in Sanctis Eius (2 basy i basso pro organo). — V. Biblioteka Uniwersytecka w Królewcu: 1. Jubilate Deo omnis terra (Ms. 24815 (Gh) z r. 1673; sopran I i II, alt, tenor, bas; skrzypce I i II, alto, trombone I i II, fagotto, basso pro organo i 5 głosów „ripieni“); 2. Dextera Domini fecit virtutem (rkp. Rc alfa, 22(G) z r. 1652; zachowane: sopran II, alt, tenor i bas, 2 trombony i 2 basy-fagoty; brak. sopran I i większa ilość głosów instr. wraz z basso pro organo). — VI. Biblioteka szkoły św. Michała w Lüneburgu posiadała w I poł. XVIII wieku: 1. Benedicite gentes (motet na 8 głosów in G); 2. Magnificat (na 2 soprań, alt, tenor i bas, 8 instrum. i 5 „ripieni“, in c); 3. Victimae paschali laudes (motet na 10 głosów wok. i instrum., in G). — Por.: J. Müller, Die musikal. Schätze der kgl. - u. Universitätsbibliothek zu Königsberg, 1870; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; E. Bohn, Die musikal. Handschriften des 16. u. 17. Jahrhund. in d. Stadtbibl. zu Breslau, 1890; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, tom o II, VI, IX; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; M. Seiffert, Die Chorbibliothek der St. Michaelisschule in Lüneburg, „Sammelbände der Internationalen Musikgesellschaft“, IX, 1908; A. Chybiński, Muzycy włoscy w kapelach katedralnych krakowskich 1619—1657, Cz. I, „Przegląd muz.“, 1927 (odbitka); H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

3. Jan, syn Wincentego, był kapelmistrzem kapeli biskupa Wojciecha Gniewosza we Włocławku ok. r. 1648. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kość. katedr. włocł., 1902.

4. Szymon, syn Wincentego, był organmistrzem król. w Warszawie i organistą; zm. po r. 1652. — Por.: H. Feicht, Przyczynki j. w.

LINCZ, ..., flecista w Krakowie ok. r. 1393. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

LIŃSKI Dominik, skrzypek, waltornista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1735—37, od r. 1738 Jezuita. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

LIPIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, kornecista kapeli mariańskiej w Krakowie w latach 1654/55. — Por.: Arch. m. krak., „Musica Instrum. Eccl. B. V. M.“

2. Feliks, ur. 1765 w Zakliczynie, był instrumentalistą, uprawiając w szczególności grę na skrzypcach i klarnecie. Dyrygował i uczył muzyki na dworach arystokratycznych (ks. Lubomirskich, Tarnowskich, Łączyńskich, Starzeńskich w Kotłowie). Miał wydać we Lwowie Allegro de Concert. Zmarł w r. 1847. Synem jego był skrzypek Karol L. (1790—1861). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

z LIPNA Wojciech, trębacz w Krakowie, gdzie w roku 1454 przyjął obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

z LIPNICY, nazwisko trzech muzyków:

1. Bartłomiej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1549/50. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

2. Ezajasz, zakonnik i kompozytor (?) w klasztorze Dominikanów w Przemysłu ok. r. 1609. Według aktów zakonu („Acta Capituli Prov. Premisl. Ord. Praed.“) miał wraz z O. Adamem i O. Andrzejem organistą ułożyć „notas vocales ad Offitium S. Hyacinthi“. — Por.: inform. klaszt. Dominikanów w Krakowie.

3. p. Wolski.

LIRICEN Franciszek, muzyk włoski kapeli król. w Krakowie ok. r. 1548—50. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

LISIEŃSKI (Lisiński) Karol, organista katedry w Krakowie w latach 1766—88; zmarł we wrześniu 1788 r. Następcą jego na tym stanowisku był D. Gorączkiewicz). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, 1925.

LISIEWICZ,..., członek kapeli klasztoru Cystersów w Mogile od r. 1788. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

LISINSKI Antoni, organista w Dzierznie (koło Będzina?), ok. r. 1697. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

LISOWSKI Piotr, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1760. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

LISSOWSKI (Lisowski) Wojciech, z Wierczan, lutnista w Krakowie w r. 1517, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

LISZKIEWICZ Bartłomiej, organista katedry krakowskiej w r. 1726. — A. Chybiński, G. G. Gorczycki, Cz. I, 1928.

LITWINOWICZ Błażej, basista i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

LOCHMANN Andrzej, organmistrz w Warszawie w połowie XVII wieku; naprawiał pozytywy na zamku królewskim. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

LODEYSKI Jakób, skrzypek i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

LODUICUS (Lodovicus),..., trębacz w Krakowie w r. 1454, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

LORENC,..., kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1645—53. — Por.: Arch. m. krak., „Musica Instr. Eccl. B. M. V.“

LUBACZEWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

LUBAWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznanego imienia muzyk, który w r. 1640 przyjął w Krakowie prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak. Cathal. Civ. Crac.

2. Jan, muzyk w Krakowie, gdzie w r. 1656 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Cathalogus Civ. Crac.

z **LUBLINA**, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, zakonnik w klasztorze Kanoników Regularnych w Kraśniku w I połowie XVI wieku i organista, oraz prawdopodobnie autor teoretycznego wstępu w ułożonej przez niego organowej tabulaturze, napisanej w latach 1537—47, pt. „Tabulatura Ioannis de Lublin Canonicorum Regularium de Crasnyc, 1540“ (rękopis w bibliotece P. Akademii Umiejętności w Krakowie), najobszerniejszej tabulatury organowej XVI wieku (520 stron), jednego z najcenniejszych zabytków muzycznych dawnej polskiej muzyki. — Szczegółowy opis Tabulatury i katalog utworów w niej zawartych podaje praca A. Chybińskiego: Tabulatura Jana z Lublina (1540), „Kwartalnik muzyczny“, 1911—14.

2. Andrzej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1551—52. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

LUBELCZYK, nazwisko trzech muzyków:

1. Jakub, wydawca pierwszego dysydenckiego psalterza z melodiami, pt. Psalterz Dawida, onego świętego króla i proroka, teraz na nowo na piosneczki przełożony (Kraków 1558).

2. Maciej, instrumentalista kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. Stanisław, instrumentalista kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI w. — Por.: A. Poliński, j. w.

LUBOCKI Jan, organista katedry we Włocławku w latach 1660—84, zm. w r. 1684. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

LUBOWIECKI Stanisław, organista w Krakowie ok. r. 1606. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

LUCAS, p. Łukasz.

LUPA,..., substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1588—91. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

LUPARINI Giovanni Battista, zapewne identyczny z Luparinim z Florencji, który w r. 1690 należał do kapeli kard. M. Radziejewskiego, po czym ok. r. 1697 był

członkiem kapeli królewskiej w Warszawie; wraz z nią przebywał w Dreźnie po przeniesieniu kapeli z Warszawy. (Wymienia go również Fürstenau, identyfikując go błędnie z Kosmowskim). W r. 1702 starał się Luparini o kantorat kościoła mariackiego w Krakowie, z czego sądzić można, że w tym czasie już do kapeli król. nie należał. Luparini był kompozytorem. W rkp. 5272 (z. 5) Biblioteki Jagiell. znajduje się jego koncert „In Martyrio, De Sanctis” na sopran solo, skrzypce I i II, oraz organy (basso continuo). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; M. Fürstenau, Zur Gesch. der Musik u. des Theaters am Hof zu Dresden, t. I, 1861; A. Chybiński, Jacek Różycki (rękopis, 1938).

LUTCZICZKY Jan, trębacz w Krakowie w r. 1475, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

LUTOMIERSKI Jan, kapelmistrz kapeli biskupa Wojciecha Gniewosza w Płocku w I połowie XVII wieku, zapewne poprzednik Jana Liliusa na tym stanowisku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **LWÓWKA**, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jakub, substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1550/51. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

2. Jan, substytut w kapeli rorant. katedry krak. w r. 1597. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

Ł

ŁACKI Józef, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 7. XI. 1793 r. — Por.: Arch. klaszt. Franciszk. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. O. M. Fr.

z **ŁANCUTA** Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1597. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ŁANKOWSKI Jan, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Alwernii (?) i Kasonowie, gdzie zmarł w r. 1654. — Por.: Arch. Klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri defunctorum Fr. Bern.

ŁAPCZYŃSKI Ludwik, zakonnik i organista klaszt. Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 22. V. 1679 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mort. Fr. O. M. Fr.

de **ŁASKO** Krzysztof, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1626. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

ŁASKOWICZ Michał, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1667. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

ŁASZCZYŃSKI,..., kantor (dyrygent) kapeli w katedrze wrocławskiej w latach ok. 1725—39 lub dłużej. — Por.: St. Chodźński, Organy, śpiew i muzyka w kość. katedr. włocł. 1902.

ŁAZANOWSKI,..., śpiewak w Krakowie ok. r. 1790. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

ŁAZNOWSKI,..., zakonnik cysterski (?) i kompozytor ok. r. 1770. Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze posiadało w r. 1935 jego „Vesperae in D” na 8 głosów (sopran, alt, tenor i bas, 2 skrzyp., 2 walt. i organy, z datą „20 czerwca 1772”). — Por.: M. Sobieski, Wojciech Dankowski (maszynopis, Poznań 1935).

ŁAZOWY Stanisław, muzyk klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 25. XI. 15... (?). — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. Fr. Cist. O. S. B.

ŁĘCKI Jan, organista klasztoru we Wrocimowicach (k. Miechowa) w latach 1683 do 1692, następnie w Nasiechowicach (k. Miechowa). — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

z **ŁĘCZYCY** Mikołaj, substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1549/50. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ŁODZIŃSKI („de Łodzia“) Paweł, w r. 1644 substytut kapeli rorant. katedry krak., od r. 1644 rorantysta; zmarł w r. 1657. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

z **ŁOWICZA** Stanisław, substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1543—47. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ŁUKASZ, nieznanego nazwiska zakonnik i organista klasztoru Dominikanów we Lwowie, gdzie zm. w r. 1532. — Por.: Bawor. rkp. 13.

ŁUKASZEWICZ Maciej, w r. 1661 substytut kapeli rorantystów katedry krakowskiej, od r. 1662 (?) rorantysta do 1668, w latach 1668—74 prawdopodobnie w kapeli nieczynny, ponieważ jego nazwisko nie znajduje się w aktach kapeli z tych lat, od r. 1674 do 1682 prawdopodobnie ponownie zatrudniony w tej kapeli, w dniu 10. VI. 1682 r. wybrany dyrygentem kapeli jako następcą M. A. Miskiewicza. Z powodu intryg w kapeli, skierowanych przeciw niemu i z powodu wielu nieporozumień ustąpił w styczniu 1685 roku. Z napisu nad jego utworem „Credo super In Natali Domini“ („Magister Capellae Arcis Cracoviensis“) wynika, że Łukaszewicz był również kapelmistrzem kapeli katedralnej krak. od swej śmierci, która nastąpiła 25 lutego 1685 roku. — Łukaszewicz był kompozytorem. Pozostały po nim tylko trzy utwory w rękopisach Archiwum kapituły katedralnej krak.: 1. Vexilla regis prodeunt (na chór miesz. 4-głos.), 2. Lustra sex qui iam peregit (na chór miesz.

4-gl.), 3. Credo super In Natali Domini (na chór miesz. 4-głos.; także w rkp. Archiwum miejsk. w Krakowie). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, Muzyka figuralna w kościołach polsk., 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911; tenże, Notatki biograficzne o przełożonych kapeli rorantystów w XVII wieku, „Kwartalnik muz.“, 1911; tenże, Od Fierszewicza do Górczyckiego, 1681—1697, „Przegląd muz.“, 1926.

ŁUKAWSKI Tesselin, kapelmistrz klasztoru Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł w r. 1778. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri mort. Fr. Cist. O. S. B.

ŁUKOWSKI Walerian, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie zmarł 22. VI. 1681 roku. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Kalwarii, Libri defunctorum.

ŁUSZCZKIEWICZ Jan, instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718; grał na skrzypcach, fagocie i trąbce. — Por. Jagiell. rkp. 180.

ŁYKO Jan, trębacz lub flecista kapeli Aleksandra Jagiellończyka i Jana Olbrachta w Krakowie w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

ŁYSKOWICZ Kazimierz, członek kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok 1770 r. — Por. A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

M

MACHAROWICZ Andrzej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1667/68, następnie rorantysta do roku 1675. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

MACHOWSKI Jakób, fabrykant fortepianów w Gdańsku ok. r. 1787. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

MACIEJ, imię siedmiu z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. zakonnik i organista klasztoru Dominikanów we Lwowie w XV—XVI wieku, zmarł w r. 1508. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, Liber mortuorum Fr. Ord. Praed.; Bawor. rkp. 13.

2. organista klasztoru Norbertanek na Zwierzyńcu w Krakowie w XVI wieku (według informacji tegoż klasztoru).

3. („Macziek“), lutnista („citharedus“) w kapeli królewskiej w Krakowie w r. 1548—1557. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Chmiel, Źródła do historii sztuki, 1911; Ossol. rkp. 826.

4. ze Żmigrodu, organista jednego z podmiejskich kościołów we Lwowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1572. — Por.: Arch. m. lw., Ks. wyb. m. Lw. 1572—1604.

5. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1579. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

6. z Pabianic, organista kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1584/85.

7. skrzypek kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1638 (lub wcześniej). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

MĄCZYŃSKI Fabian, kompozytor warszawski z II połowy XVIII wieku. Z r. 1780 pochodzi jego utwór p. t. *L'arpa, arietta, minuet con quattro variazioni e con due balli pollacchi* (Bibl. Narodowa w Warszawie), zawierający m. inn. dwa polonezy. — Por.: H. Dorabalska, Polonez przed Chopinem, 1938.

MADAY Egidius, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Alwerni, gdzie zmarł w r. 1770. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mort.

MADEYSKI Jan, altysta w kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MAFFONI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Piotr, należał od r. 1557 do kapeli królewskiej w Krakowie i pozostawał w niej jeszcze po r. 1564. Maffoni pochodził z kupieckiej rodziny włoskiej, która ok. r. 1553 przybyła z Brixii do Krakowa. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chmiel, Źródła do historii sztuki, 1611; Arch. m. krak., Libri iur. civ.; Adv. 165 i 170.

2. Franciszek, organista (i lutnista?) królewski w Krakowie ok. r. 1592, może syn Piotra M. Jest on prawdopodobnie kompozytorem fugi, znajdującej się w tabulaturze lutniowej Besarda (1603) wśród utworów Diomedesa i Długoraja. — Por.: A.

Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI.

MAGLOSSEK Adam, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1597—99 lub dłużej. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

MAGNUS,..., członek kapeli królewskiej „litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk. 1907.

MAJER Gotfryd, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MAJLAT Jan, instrumentalista (trębacz?) kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

MAKOTREWICZ Jan, członek kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu w r. 1778. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

MAKULSKI Wawrzyniec, z Żarnowa, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Mogile, gdzie zm. w 1644 roku. — Por.: Czart. rkp. 2652.

MALCK (Malek?) Stanisław, z Kleparza (Kraków), wykładał w r. 1502 teorię muzyki w uniwersytecie krak. — Por.: W. Wisłocki, Liber diligentiarum, 1886.

MALCK (Malek) Stanisław, z Sandomierza, organista w Krakowie, gdzie w r. 1522 przyjął prawo obywatelstwa. — Por. Arch. m. krak., Libri iur. civ.

MALIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Kazimierz, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Radomiu, gdzie zm. 6. 3. 1638. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri defunct.

MALKIEWICZ Stanisław, dyskancista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MALUZYN Jakób, substytut w kapeli rorantystów katedry krak., rorantysta w latach 1576—1585. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

MAŁACHOWSKI,..., muzyk w Gdańsku w II połowie XVII wieku; w rkp. 14831 Biblioteki Uniw. w Królewcu znajduje się jego „Motetto de Resurrectione Christi: Resurrexit Dominus omnipotens“

z r. 1662, na 2 sopran, 2 alty, 2 tenory, 2 basy, 2 skrzyp., kontrabas, trombon altowy i tenorowy, basso continuo (organ). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI.

MAŁYSZKO Bazyli, instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718; grał na skrzypcach, oboju, trąbce i waltorni. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MANIECKI (Moniecki) Mikołaj, skrzypek kapeli kościoła mariackiego w Krakowie w r. 1669. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muzyczne“, W. 1925.

MANSART Filip, flamandzki muzyk w kapeli królewskiej w Krakowie od r. 1556. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

MAPIYKO (?), ..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1583—86. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

MARCHESINI, ..., śpiewak w operze w Warszawie w II poł. XVIII w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

MARCHETTI Dominik, altysta opery włoskiej wojew. Stanisława Lubomirskiego, od r. 1639 w nadwornej kapeli w Wiedniu do r. 1671 (z przerwami). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI.

MARCIN, imię dwunastu z nazwiska nieznanach muzyków:

1. organista klasztoru Kanoników Regu-larnych B. Ciała w Krakowie w XV wieku. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor.-muz. w klasztorach krak., „Przegląd muz.“, 1910.

2. lutnista w Krakowie w r. 1483. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

3. organista klasztoru Norbertanek w Krakowie w XVI wieku (według inform. tego klaszt.).

4. organmistrz lub organista kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1515—45. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.“, 1914, II 2; Arch. m. krak. rkp. 5089.

5. kantor szkoły mariackiej w Krakowie w r. 1541. —

6. organista w Krakowie w r. 1556. — Por.: Arch. m. krak. Casim. Hip. 962.

7. kantor szkoły lub kościoła na Kaźmierzu w Krakowie ok. r. 1591. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań hist.-muz. itd. j. w. (ad 1).

8. organista we Lwowie ok. r. 1595. — Por.: Arch. m. lw. Ks. kasowa m. Lw. 1589—96.

9. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1615. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

10. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1630, może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

11. kwartpuzonista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1644—55.

12. substytut (basista) kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1675. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

MARCZEWSKI, ..., muzyk w kapeli wojew. Stanisława Lubomirskiego w I poł. XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

MAREK, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jerzy, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. Stanisław, zakonnik i dyrygent chóru w kapeli klasztoru Cystersów w Szczepczycu, gdzie zmarł 19. 4. 1817. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort.

MAREK, imię trzech z nazwiska nieznanach muzyków:

1. lutnista w Krakowie w r. 1498. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

2. lutnista kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie na pocz. XVI w., może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. klawicymbalista, następnie lutnista kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1501—1506; może identyczny z dwoma poprzednio wymienionymi. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

MARENZIO Łukasz, wielki madrygalista włoski, żyjący w latach ok. 1560 do r. 1599, przebywał w Krakowie na dworze królewskim wzgl. w kapeli królewskiej od

r. 1595 lub 1596 do września r. 1598. (Jego motet „Jubilate Deo terra“ ukazał się w wydawnictwie „Melodiae sacrae“ Wincentego Liliusa w Krakowie u B. Skalskiego, 1604). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI; Z. Jachimiecki, Muzyka polska, t. I, 1948.

MARGOŃSKI Wawrzyniec, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie po r. 1570, zm. po r. 1580. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; ponadto: Arch. Państw. w Warszawie, Metryka kor. 113 i 123.

MARKIEWICZ Antoni, dyskancista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MARKOWICZ Jan, substytut (basista) kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1673/4. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

MARTIN Wacław, zakonnik i dyrygent chóru w kapeli klasztoru Cystersów w Oliwie, gdzie zm. 22. 9. 1789. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct.

MARUCHOWICZ Sebastian, basista, waltornista i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie i senior tej kapeli w r. 1737, i zapewne jeszcze wcześniej; następnie w kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1746—67. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925; Jagiell. rkp. 2431.

MASŁOWSKI,..., fabrykant instrumentów muz. w Poznaniu ok. r. 1800 i wynalazca „klawikordu harmonicznego“, przedstawionego w Berlinie. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

MASNICKI Atanazy, zakonnik i muzyk klasztoru Augustynianów w Krasnostawie, gdzie zm. 16. 8. 1692. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mort.

MASZEWSKI Jan, instrumentalista i wicedyrygent kapeli biskupa Wojciecha Gniewosza we Włocławku w r. 1648. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

MATERANUS, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan Marek, członek kapeli królewskiej w Warszawie od r. 1602 do r. 1639,

po którym prawdopodobnie zmarł. — Por.: H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

2. Zygmunt Marek, prawdopodobnie syn poprzedniego, również członek kapeli królewskiej w r. 1654. — Por.: H. Feicht, j. w. (ad 1).

MATEUSZ, imię czterech z nazwiska nieznanych muzyków:

1. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1558/59. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. substytut kapeli rorant. w katedrze krak. w r. 1615. — Por.: A. Chybiński, Materiały j. w. (ad 1).

3. puzonista kapeli mariackiej w Krakowie w latach od r. 1638 (lub wcześniej) do r. 1655. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

4. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1665. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

MATHEO,..., tenor włoskiej opery wojew. Stanisława Lubomirskiego w r. 1621, następnie na dworze król. w Pradze. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

MATUSZKIEWICZ Franciszek, organista i dyrygent chóru w klasztorze Norbertanek na Zwierzyńcu w Krakowie ok. r. 1800. — Por.: inform. tegoż klasztoru.

MATUSZKOWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MATYS, nazwisko dwóch muzyków:

1. Andrzej, instrumentalista (trębacz) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. nieznanego imienia kapelmistrz na dworze ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1750. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

MAXYLEWICZ Wincenty, ur. się w r. 1685, przed r. 1739 był kantorem szkoły katedralnej w Krakowie, od r. 1739 był kapelmistrzem kapeli katedralnej jako na-

stępca X. Andrzeja Bargiela. Stanowisko to zajmował do śmierci, która nastąpiła w dn. 24 stycznia 1745 roku. Jego następcą w kapeli został X. Ludwik Kosmelius. Wbrew twierdzeniom dawniejszych pisarzy M. nie był księdzem. — W Archiwum kapituły katedralnej krakowskiej zachowały się następujące 4-głosowe utwory a cappella (autograf kompozytora): „Graduale 4 vocum: Tollite portas cum Alleluia Ave Maria gratia plena, Authore D. V. Maxilewicz Capellae Magistro Eccl. Cath. Crac.”; 2. *Rorate coeli*; 3. *Rorate coeli* (inne opracowanie). Ponadto kilka innych utworów, pisanych jego ręką, należy zaliczyć do jego kompozycji ze względu na wielkie podobieństwo stylu. (*Dignare me, Ecce sacerdos*). — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Chybiński, *Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej XVII i XVIII wieku*, „Wiadomości muz.”, 1925; A. Chybiński, Wincenty Maxylewicz, „Kwartalnik muzyczny”, 1929.

MAYER, ..., oboista kapeli J. Kl. Brannickiego w Białymstoku w r. 1755. — Por.: Marburg, *Historisch-kritische Beytraege*, I/V.

MAZOWIECKI Jan, instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720, następnie w latach 1726—1728 (i może dłużej) w kapeli katedralnej krakowskiej. — Por.: A. Chybiński, G. G. Gorczycki, Cz. I, „Muzyka kościelna”, P. 1928 (odbitka).

MAZURKOVIVS Sebastian, z Kielc, zakonnik i muzyk klasztoru Cystersów w Mogile od r. 1646 do r. 1680, w którym zmarł. — Por.: Czart. rkp. 3652.

MEALLI Giovanni Battista, ok. r. 1604 muzyk kapeli wojewody krakowskiego. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VI.

MELANIUS Marcin, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1622, rorantysta w latach 1622—24. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

MELCHER (Melchior), ..., z Bydgoszczy, trębacz w Krakowie w latach 1496—1500 (i dłużej). — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*.

MELCHIOR, ..., trębacz w kapeli królewskiej w r. 1531; może identyczny z poprzednio wymienionym. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

MERSCHNER Rajmund, zakonnik i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Przemęcie, gdzie zmarł ok. r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, *Libri mort. Cist.*

MERSEN Jakób, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zm. 19. 1. 1710 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, *Libri defunctorum* Fr. O. M.

MERTEN Jan Nepomucen, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Paradyżu, zm. w II poł. XVIII wieku. Utwory jego posiadał klasztor Cystersów w Obrze. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, *Libri mort. Cist.*; M. Sobieski, *Wojc. Dankowski* (Poznań 1935, maszynopis).

MERULA Tarquinio (z Cremony?), wybitny organista i kompozytor (zwłaszcza instrumentalny!), przebywał w Warszawie na dworze królewskim w charakterze organisty w latach 1624—26, poczem powrócił do Włoch. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VI; M. Seifert, Paul Siefert, w *Vierteljahrsschrift f. Musikwissenschaft*, VII.

MESSIRSMID (Messerschmied) Walenty, z Cieszyna, organista w Krakowie ok. r. 1481, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

MIASKOWSKI Jan, z Zarszyna, członek kapeli mariackiej w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1624. — Por.: A. Chybiński; Arch. m. krak., rkp. 1424.

MICHALSKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MICHAŁ, imię czterech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. organista katedry we Włodawku ok. r. 1474. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

2. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1566/67 i 1572 (zapewne i dłużej). — Por.: A. Chybiński, Ma-

teriały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

3. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1669. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

MICHAŁOWICZ Jan, członek kapeli królewskiej „litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

MICHAŁOWSKI Józef, członek kapeli biskupiej w Płocku ok. r. 1638, następnie dyrygent kapeli w katedrze we Włocławku ok. r. 1668. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kość. katedr. włocł., 1902.

MICHEL,..., kantor szkoły lub kościoła na Kaźmierzu w Krakowie w r. 1462, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

MICHNO,..., instrumentalista (trębacz?) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

MICŁASZ (Miklasz),..., trębacz w Krakowie ok. r. 1470, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

z **MIELCA** (Mielecensis) Marcin, ur. w Mielcu jako syn Wawrzyńca (rzemieślnika), po odbyciu studiów teologicznych i muzycznych został w r. 1617 rorantystą katedry krakowskiej, w latach zaś 1624—1628 był dyrygentem kapeli rorantystów, poczem ustąpił z tego stanowiska z powodu nieporozumień z członkami kapeli. Następca jego został X. Annibal Orgas, Włoch. Marcin z Mielca nie jest identyczny z kompozytorem Marcinem Mielczewskim, jakkolwiek w aktach kapeli rorant. bywa nazywany „Mielczowskim“. — Por. A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. I, 1910 i Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911; tenże: Notatki biograficzne o przełożonych kapeli rorantystów w XVII stuleciu, „Kwartalnik muzyczny“, 1911, I 2; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

MIELCZEWSKI Marcin, kompozytor i kapelmistrz z I połowy XVII wieku.

W polskich i obcych rękopisach XVII w. nazwisko jego występuje w różnych postaciach: Mielczewski, Mielcowski, Mielczewski, Milszewski, Milchewski, Mylszewski, Myltzewski itp.; niekiedy tytuły jego dzieł są opatrzone monogramem „M. M.“, w obcych rękopisach z dodatkiem „Polon“, (sc. Polonus). Data i miejsce jego urodzenia nie są znane. W r. 1638 był już członkiem kapeli królewskiej w Warszawie, pozostając na tym stanowisku do r. 1644. Od r. 1645 był kapelmistrzem kapeli królewicza Karola Ferdynanda, biskupa płockiego. Był dwukrotnie żonaty, nie jest więc identyczny z Marcinem z Mielca, który jako kapelmistrz rorantystów w katedrze krakowskiej był księdzem. Ostatnie lata życia spędził Mielczewski w Warszawie, gdzie zmarł we wrześniu 1651 roku. — Za życia Mielczewskiego ukazał się tylko jeden jego utwór: kanon czterogłosowy w „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, Wenecja 1643. W r. 1659 wydał J. Havemann w Berlinie, w zbiorowym wydawnictwie „Jesu hilf!“, koncert Mielczewskiego pt. „Deus in nomine tuo“ na bas solo z tow. 2 skrzypiec, fagotu i organów. Wszystkie inne dzieła Mielczewskiego pozostały w rękopisach, które posiadają następujące biblioteki: A. Kraków, Archiwum kapituły katedralnej: 1. „Gaude Dei Genitrix“ na 5 głosów a cappella (data kopii: 1656; wszystkie głosy zachowane) i 2. „Missa 4 vocum pro Nativitate D. N. Jesu Chr.“, zaopatrzona monogramem „M. M.“, który wśród rękopisów wawelskich mógłby jednak odnosić się do Macieja Miskiewicza (wszystkie głosy zachowane). — B. Mogiła, Biblioteka klasztoru Cystersów: 1. „Adoramus Te Christe“ na 4 głosy a cappella (w rkp. z r. 1630 (?); zachowany tylko głos sopranowy) i 2. „Exaudi Domine J. Chr.“ na 4 gł. a capp. (w tym samym rkp.; zachowany głos sopr.). — C. Warszawa, Biblioteka Narodowa (z b. zbiorów A. Polińskiego, według Z. Jachimeckiego): 1. „Missa Rorate de B. Virg. Maria“ na 4 głosy i basso cont. (w rkp. pt. Missae quinque quatuor vocum, nempe constant duobus tenoribus, alto et basso choralis; data kopii: 1681), 2. „Missa Salve Sancta“

(tamże, według A. Polińskiego na 2 alty, 2 tenory i bas), 3. „Missa In medio Ecclesiae“ (tamże), 4. „Missa Cibavit eos“ (tamże), 5. „Missa Requiem“ (tamże). W tym samym rkp. znajdują się (według tego samego autora): 1. „De B. Maria Virg. Salve Sancta Parens... Missa 5 vocum“ (może ident. z wymienioną wyżej pod 2) i 2. „Missa pro defuncto fundatore“ (według A. Polińskiego zachowana „nie kompletnie“; może identyczna z wymienioną wyżej pod 5). — Ponadto w tym samym rkp. „wkładki do mszy poprzednich“ (według tegoż autora): 1. „Kyrie tempore paschali“, 2. „Virga Jesse floruit“, 3. „Ave Maria“, 4. „Offertorium Beata es“, 5. „Sanctus tempore paschali“, 6. „Benedictus“, 7. „Agnus Dei“, 8. „Vultum tuum deprecabuntur omnes“, 9. „Eructavit“, 10. „Gloria“, 11. „Tractus Gaude Maria Virgo“, 12. „Offertorium Sacra Virgo“, 13. „Tractus de Joanne Evangelista, In lacrymis“, 14. „Tractus de SS. Corpore Christi, Ab ortu solis“, 15. „Gloria in missis Rorate“, 16. „Prosa de Adventu, Mittit ad Virginem“, 17. „Gloria ad missam Salve Sancta Parens feriis secundis“, 18. „Gloria in missis In medio Ecclesiae“, 19. „Prosa de SS. Sacramento in missis Cibavit eos“ 20. „Prosa de defunctis“. — (Według A. Polińskiego istniały w jego zbiorach dwie inne kopie podanego tu rękopisu, z datami kopii: 1683, 1687 i 1696). — D. Gdańsk, Biblioteka Miejska: 1. „Anima mea in aeterna“ (fragment, 3 głosy); 2. „Audite et admiramini a 14:8 voc. et 6 instrum.“ (rkp. Cath. q. 7, nr 2), na 2 sopran, 2 alty, 2 tenory i 2 basy z tow. 2 skrzypiec, 4 innych instr. i organów (b. cont.), partytura pisana przez gdańsk. kantora Cratona Buettnera); 3. „Dixit Dominus“ (fragm., zachowany głos altowy); 4. „Magnificat anima mea a 9 vel 13 v.: 4 voc. et 5 instr. cum Ripieno et cum Basso Cont. pro Organo, auctum et reparatum per G. Nauwerck pro tunc Cantore“ (utwór napisany na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, 3 trombonów i organów (b. c.) z dodaną wiolą basową; utwór zachowany w całości, z datą kopii: 1688), 5. „Missa Cerviensiana a 12 vel 18 voc.: 2 Viol., 4 Trombon., C. C. A. T. T. B. con 6 Ripieni e Continuo“ (rkp. Joh.

406, Nr 11, z datą 1689; tylko Kyrie i Gloria), 6. „Missa super Nun bitten wir den heiligen Geist“ (zachowany tylko głos organowy), 7. „Missa Sancta Anna a 12 v.: 6 instrum. et 6 voc.“ (rkp. Cath. q. 406, zachowany jako partytura opracowana przez Cr. Buettnera), 8. „Missa triumphalis ex C a 14 v.: 8 voc. e 6 instrum. et Basso Cont. pro Organo“ (rkp. Joh. 406, tylko Kyrie i Gloria w całości, w opracowaniu G. Nauwercka, data 1689), 9. Canzona „a 3, Doi Violini e fagotto o viola“ (rkp. Cath. q. 33, zachowany w całości wraz z głosem basu cyfrowanego), 10. „Aria a 3, Doi Violini e fagotto“ (rkp. Cath. q. 34; fragment: brak głosu fagotu i basu cyfr.). — E. Templin, Jcachimsthaler Gymnasium, „Missa super o gloriosa Domina“, na 6 głosów w tabulaturze organowej z r. 1651. — F. Berlin, Pruska Biblioteka Państwowa, 1. „Benedictio et claritas“... „Motetto concertato a 2 Violini, 4 Tromboni et 6 Voc.“ (rkp. 30184, utwór napisany na 2 sopran, alt, 2 tenory i bas z tow. 2 skrz. i 4 trombony oraz b. cont., zachowany w całości), 2. „Veni Domine et noli tardare, Concerto a 3“ (rkp. 30184, utwór napisany na 2 sopran i bas z tow. basso c., zachowany w całości). — G. Paryż, Bibliothèque Nationale (Vm. 7, 1099): „Sonata a 2 Violin“ (Canzona na 2 skrzypiec i bas cyfr.: rkp. zachowany tylko częściowo). — Ponadto na podstawie źródeł archiwalnych jest wiadome, że zagięły dwa koncerty Mielczewskiego: „Gaudeamus omnes“ (na głos basowy z tow. 3 instr.) i „Maria Magdalena et altera Maria“ (na głos basowy z tow. 3 instr.); znajdowały się one w Michaelisschule w Lueneburgu w I połowie XVIII wieku. — Z dzieł Mielczewskiego wydano dotychczas: 1. „Deus in nomine tuo“ (Wydawnictwo Dawnej Muzyki Polskiej, z. II; A. Chybiński i K. Sikorski); 2. „Canzona“ (Wyd. Dawn. Muz. Polsk., z. VI; A. Chybiński i Z. Jahnke); 3. fragment „sonaty“ wydała A. Simon w pracy „Die poln. Elemente“ itd. (por. niżej). — Por.: A. Jarczyński, Gościńiec, 1643 (nowe wyd. 1909); R. Eitner, Bibliographie der Musik-Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker, t. VII; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; M. Seiffert,

Die Chorbibliothek der St. Michaelisschule in Lueneburg, „Sammelbaende der Internat. Musikgesellschaft“, IX, 1908; Z. Jachimowski, katalog (niekompletny) utworów Mielczewskiego („Sprawozdania Akademii Umiej. w Krakowie, 1913“); tenże, Muzyka polska od r. 1572, w Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928/29; Al. Simon, Die polnischen Elemente in der deutschen Musik bis auf die Zeit der Wiener Klassiker, 1916; H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (1929); A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925; tenże, Canzona instrumentalna M. Mielczewskiego, „Myśl muzyczna“, dod. do „Śpiewaka“, 1928; tenże, Do twórczości motetowej M. Mielczewskiego, tamże, 1928/29; tenże, O koncertach wokálně-instrumentalnych M. Mielczewskiego, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

MIERZWIŃSKI Kasper, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1682—84. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, Przegląd muz. 1911.

z **MIEŚCISK** Walentyn, rorantysta katedry krak. w latach 1543—48, w którym zrezygnował z tego stanowiska. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

MIKLAŚIŃSKI Maciej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1762. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MIKOŁAJ (Nicolaus), imię szeregu muzyków nieznanych z nazwiska:

1. organista w Krakowie, gdzie w r. 1401 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

2. klawicybalista królowej polskiej w Krakowie w r. 1422. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

3. organista klasztoru Kanoników Regularnych B. Ciała w Krakowie w XV wieku. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor. muzycznych w klasztorach krak. — „Przegląd muz.“, 1909.

4. organista w Krakowie w r. 1425. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

5. organista na zamku krakowskim (w katedrze lub na dworze król.) w r. 1441. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

6. trębacz w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1447. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

7. organista w Krakowie ok. r. 1488. — Por.: Acta rectoralia.

8. trębacz w Warszawie ok. r. 1491. — Por.: Monum. Med. Aevi Hist. XVI.

9. organista na zamku w Krakowie (w katedrze lub na dworze król.) w latach 1529—31, może identyczny z Mikołajem z Chrzanowa (por.: „z Chrzanowa“). — Por.: Arch. m. krak. Księga wyd. i pod. m. Krak.

10. organista na zamku w Krakowie (w katedrze lub na dworze król.) w latach 1559—1561, może identyczny z poprzednim. — Por.: Arch. m. krak. Advoc. 162—165.

11. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1579. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

12. zakonnik i organista klasztoru Dominikanów we Lwowie, następnie przeor klasztoru Dominik. w Gdańsku, gdzie zmarł w 1579 r. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. we Lwowie. Libri mort.

13. kantor we Lwowie ok. r. 1584. — Por.: Arch. m. Lw., Księga kasowa m. Lw. 1582—89.

14. organista we Lwowie ok. r. 1590. — Por.: Ossol. rkp. 826.

15. substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1636—38. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

16. zakonnik i organmistrz w Łądzie, gdzie budował lub naprawiał organy klasztoru Cystersów; zm. w Łądzie 17. 1. 1647 r. — Por.: Monum. Polon. Hist. V.

MIKULECKI („Mykuletzky“), ..., kompozytor z II połowy XVIII wieku. Jego „Requiem ex E-dur“ posiadało archiwum klaszt. Cystersów w Obrze. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

MIKULSKI Sebastian, instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718;

grał na skrzypcach, trąbce i waltorni. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MILANOWSKI Kazimierz, substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1686—90. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.,” 1911.

MILIEWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MILLEVILLE Franciszek, ur. ok. r. 1575 w Ferrarze, przez pewien czas zajęty na dworze król. w Warszawie po r. 1600, następnie na dworze ces. w Wiedniu, po czym w Rzymie, Sienie i Ferrarze, gdzie zm. po r. 1627. A. Sowiński wspomina o Aleksandrze Mill., podając daty odnoszące się do Franciszka M. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII.

MILWID Antoni, kompozytor z II połowy XVIII wieku. Szczegóły jego życia nie są znane. Według A. Polińskiego (por. niżej) miał być „członkiem kapeli kościelnej w Czerwińsku”. Tworzył symfonie (np. C-dur, b-moll) i utwory kościelne, „msze, ofertoria itd. z towarzyszeniem małej orkiestry i organu”. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

MIŁOWAŃSKI (Miławoński?) Wojciech, trębacz kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Ossol. rkp. 183.

MINEŃSKI Antoni, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Łagiewnikach, gdzie zmarł 24. 11. 1770. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri defunct.

MIRECKI,..., kantor i organista kościoła mariackiego w Krakowie w r. 1795. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

MIRMICIUS (v. Staniek, v. Stantius) Jan, z Wielgomysłna, rorantysta katedry krak. w latach 1597 (lub wcześniej) do r. 1622/23. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910, i Cz. II, „Przegl. muz.,” 1911.

MIRMIDON Feliks, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1548. — Por.: A.

Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

MIRNECKI Marcin, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1653. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.,” 1911.

MIROWICZ Michał, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MIROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Maciej, organista w Krakowie, gdzie w r. 1610 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

2. Adam, tenor, skrzypek i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1738 do r. 1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MISIOKOWSKI (Misiągowski?) Jakób, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MISKIEWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. Maciej Arnulf; w r. 1651 (w ostatnim kwartale) został substytutem kapeli rorantystów katedry krakowskiej, w r. 1653 lub 1654 rorantystą, wkrótce potem kapelmistrzem tej kapeli po A. Janeckim. Z powodu nieporozumień z członkami kapeli ustąpił w czerwcu r. 1682, stanowisko jego zajął Maciej Łukaszewicz. Miskiewicz zmarł prawdopodobnie między r. 1682 a 1685 (poza Krakowem?). W Archiwum kapituły katedralnej w Krakowie znajduje się sporo jego autografów, kopii dzieł różnych kompozytorów, zwłaszcza B. Pękiela. Z utworów Miskiewicza zachował się tylko jeden w rękopisie: „Jesu dulcis memoria” na chór miesz. 4-głosowy, z datą: „1668, 3. Junii”; (por. jednak M. Mielczewski). — Por.: A. Chybiński, Notatki biograficzne przelożonych kapeli rorantystów w XVII wieku, „Kwartalnik muzyczny”, 1911, I 2.

2. Jan, był od 1. 4. 1722 zajęty w Burse muzycznej Jezuitów w Krakowie. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MISTERSKI, P...., ok. r. 1737 kompozytor ze sfer jezuickich w Krakowie; inwentarze kapeli Jezuitów z tego czasu wymieniają jeden tylko utwór Misterskiego (dziś już nieznan): „Litania ex B”. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzy-

ki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1.

MISZATOWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MIZIŃSKI Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MOCZYŃSKI Kajetan, organista fary w Kaliszu ok. r. 1769—89. — Por.: Bawor. (Zb. Czern.) rkp. 9495.

MOGIELSKI Michał, zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Zato-rze, gdzie zm. 12. 3. 1688 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mort. Aug.

MOGIŁA, ..., kompozytor II poł. XVIII wieku; jego „Vesperae pastorales“ na chór miesz. 4-gł. z tow. 2 skrzypiec, 2 Clar. i org. posiadało archiwum klaszt. Cystersów w Obrze. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

MOLEND Paweł, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, zm. w r. 1777. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mortuorum Cist.

MOLIKOWSKI, ..., altysta w chórze kościoła mariackiego w Krakowie z końcem XVIII wieku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

MOŁDA, ..., instrumentalista kapeli król. w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

MONETARIUS Stefan, z Kremnic; ok. r. 1517 ukazał się w Krakowie jego traktat teoretyczny p. t. „Epithoma utriusque musices practicae“ (Egzempl. w bibl. Jagiell. w Krakowie i Bibl. Uniw. w Pradze). — Por.: A. Chybiński, Teoria mensuralna w polsk. literaturze muz. I połowy XVI wieku, Kraków 1911; J. Reiss, Książki o muzyce od XV do XVII wieku w Bibliotece Jagiell., Cz. I, 1924.

MONIECKI, por. Maniecki.

MORANTY Józef, tenor i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736/37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

de **MORAVIA** (Chuiovius) Tomasz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1620. — Por.: A. Chybiński,

Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

MORAWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Franciszek (I), substytut kapeli rorantystów katedry krakowskiej w r. 1674/75. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

2. Franciszek (II), ksiądz i dyrygent katedry we Włocławku w roku 1684; może identyczny z poprzednim. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1912.

MORKOWSKI Hieronim, organista katedry we Włocławku w latach od 1769 do 1. 4. 1792, w którym zmarł. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

MOROWSKI Antoni, kompozytor z II połowy XVIII wieku. Jego mszę posiadało archiwum klaszt. Cystersów w Obrze. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

MORSKI Walentyn (Żegota), członek kapeli król. w Krakowie w r. 1569. — Por.: Arch. m. krak. Cas. Hip. 780.

MOSIAŻEK, ..., wynalazca instrumentów muzycznych w XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

de **MOSZOWECZ** (Moszowicz), trębacz kapeli król. w Krakowie w r. 1519, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; Arch. m. krak. Libri iuc. civ.

MOŻYCKI Franciszek, zakonnik i kapelmistrz klasztoru Franciszkanów w Poznaniu, gdzie zmarł 9. 4. 1779. — Por. Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri defunctorum.

MROCZKOWSKI Daniel, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Poznaniu, zm. ok. r. 1654. — Por.: Bawor., rkp. 87/A.

MROZIŃSKI Bartłomiej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764—68, następnie w kapeli klasztoru Cystersów w Mogile w latach ok. 1773—1789. — Por.: Jagiell. rkp. 2431; A. Chybiński, Przyczynki do historii krakowskiej kultury muzycznej w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, 1925.

MUCHA, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznaną z imienia instrumentalista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1520; na polecenie króla wyjeżdżał do Niemiec, celem jednania artystów dla kapeli król. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

2. Jan, rodem z Krakowa, organista klasztoru Cystersów w Mogile, gdzie zmarł w r. 1609. — Por.: Czart. rkp. 3652.

MUELLER Jan Jerzy, muzyk w Polsce ok. r. 1700. — Por. Jagiell. rkp. 5272.

MUHA (Mucha?) Jan, z Wojnicza, rorantysta katedry krak. w latach 1546—49, w którym zrezygnował z tego stanowiska. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

MUSZAŁSKI Andrzej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1669/70. — Por.: A. Chybiński, *Ma-*

teriały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

MUSZYŃSKI Norbert, członek kapeli Jezuitów w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

MYCIŃSKI Antoni, instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

MYŚLIBORSKI,..., basetlista kapeli zamkowej w Podhorcach ok. r. 1769. — Por.: J. Wilusz, *Z inwentarzy zamku w Podhorcach*, „Kwartalnik muzyczny”, 1913, II 1.

MYSŁOWIENSIS Egidius, zakonnik i muzyk klasztoru Augustynianów w Brześciu. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, *Liber mort.*

MYTHUSCHEK (Mituszek) Jan, organista w Krakowie w r. 1558, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

N

NACISZEWSKI Antoni, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

NADOLSKI Jan Szymon, śpiewak kapeli król. w Krakowie od r. 1578 do r. 1590 (lub nieco dłużej), następnie pleban w Orłowie i Dybowie. — Por.: Monumenta Hist. Dioec. Wladisl. XVII/XIX.

NADRATOWSKI Franciszek, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

NAGIELSKI (Nasielski?) Jan, zakonnik i muzyk klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 2. 12. 1807. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, *Libri mort.*

NAGURSKI Kajetan, muzyk w kapeli katedry w Wilnie, dokąd wrócił z Włoch w r. 1797. — Por. A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

NAMIEYSKI,..., kompozytor z II poł. XVIII w.; archiwum fary w Grodzisku (Wielkopolska) posiadało jego symfonię D-dur (2 skrz., altówki, wioloncz., 2 flety, 2 clar., 2 walt.). — Por.: M. Sobieski, *Wojc. Dankowski* (Poznań 1935, maszynopis).

NANNINI Franciszka, zwana „la Polacchina”, śpiewaczka włoska, która bawiła w Polsce w XVII wieku. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

NAPIŃSKI Andrzej, organista Bursy muzycznej Jezuitów w Przemyślu ok. r. 1669. — Por.: Barącz, *Archiwum Dominikanów w Jarosławiu*, 1884.

NAPOLSKI, nazwisko dwóch muzyków: 1. nieznanego imienia muzyk kapeli wojew. Stanisława Lubomirskiego w połowie XVII wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

2. Wawrzyniec, organista (?) ok. r. 1655, w którym przyjął obywatelstwo krakowskie; prawdopodobnie identyczny z poprzednim (ad 1). — Por.: Arch. m. krak., *Libri iuris civ.*

NASIŁOWSKI,..., dyrygent (kantor?) kapeli katedry św. Jana w Warszawie ok. r. 1543. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

NAWARSKI Józef, organista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

NAWRAT, nazwisko dwóch muzyków:

1. Andrzej Tadeusz, ksiądz i muzyk w I połowie XVIII w. Od 16. 9. 1716 r. był wikariuszem katedry krak., od 21. 4. 1723 r. penitencjarzem, pracując równocześnie w kapeli katedralnej, jako altysta pod kierownictwem G. G. Gorczyckiego, może swego nauczyciela, którego niekiedy zastępował jako wicekapelmistrz, będąc równocześnie członkiem kapeli Angielistów w tej samej katedrze. Ponadto był egzaminatorem śpiewu chorałowego w seminarium duchownym, zapewne po G. G. Gorczyckim. W r. 1736 został kapelmistrzem kapeli rorantystów, a po śmierci Gorczyckiego (1734) prawdopodobnie został dyrygentem kapeli katedralnej. Zmarł ok. 25. 3. 1737 r., w którym następcą jego w tej kapeli został Wincenty Maxylewicz. — Por.: A. Chybiński, Nowe materiały do dziejów kr. kapeli rorant., „Księga pamiątkowa ku czci O. Balcera“, 1925; tenże: Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925; tenże: Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Cz. I, 1928.

2. H...., członek (basista) kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1726. — Por.: A. Chybiński, Grz. Gerw. Gorczycki, j. w.

NAYMAŁOWSKI,..., kapelmistrz teatru (i kompozytor polonezów) w Wilnie na przełomie XVIII i XIX wieku. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

NELVI Józef Maria, ur. w r. 1698 w Bolonii, zm. w r. 1756, początkowo kapelmistrz w Bolonii, od r. 1727 do 1730 kapelmistrz woj. Stanisława Rzewuskiego w Targowicy, gdzie napisał 4 opery, wreszcie we Włoszech i Niemczech. W bibliotece Liceo Musicale w Bolonii znajdują się jego rękopiśmienne „Memorie de suoi viaggi“, w których mają znajdować się obszerniejsze wiadomości o jego pobycie w Polsce. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII.

NEOFORENSIS, por.: z Nowego Targu.

NERKOWSKI (Nrkowski) Jan, członek kapeli król. „litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

NESPECHA,..., flecista (?) krakowski ok. r. 1393. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

NEUNABER Andrzej, z Gdańska, ok. r. 1620 (i później) uczeń P. Siefert, M. Ledera i Tarqu. Meruli w Warszawie. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII.

NEUWERT,..., harfista kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1757—59. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

NICOLINI Wincenty, włoski śpiewak (z Toskanii) opery ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1782 i nauczyciel śpiewu; bawił w Polsce od r. 1773. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

NIDERLAND Jakób, por.: v. d. Enden i v. d. Hoven.

NIEDZIAŁKOWICZ Albert, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1631/32, następnie do r. 1639 rorantysta. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

NIEDZIELA Jan, organista lub organmistrz w Krakowie w latach 1489/90. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

NIEDŹWIECKI,..., wiolonczelista kapeli hetm. W. Rzewuskiego ok. r. 1755. — Por.: Marpurg, Histor.-kritische Beytraege, I/V.

NIEDŹWIEDŹ Miklasz, flecista lub trębacz kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

NIEDŹWIEDZKI Andrzej, śpiewak i instrumentalista (skrzypek, wiolista, kwartwiolista) kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1718/20. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

NIEGARDOWSKI,..., członek kapeli katedry w Płocku ok. r. 1738. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

NIEGOSZEWSKI Antoni, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1718/20 (grywał na klawikordzie, skrzypcach i dętych instr.). — Por.: Jagiell. rkp. 180.

NIEPRZECKI Franciszek, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Łagównicach, gdzie zmarł w r. 1689. — Por.:

Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mort.

NIETRAWSKI (Nitrowski?),..., kompozytor z II poł. XVIII w.; archiwum klaszt. Cystersów w Grodzisku (Wielkopolska) posiadało jego „Veni Creator“ na chór miesz. 4-gł., 2 skrzypiec, 2 walt. i organy. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

NIEWIAROWSKA Zuzanna, mniszka i organistka klasztoru Benedyktynów w Staniątkach, gdzie zmarła w r. 1724 (według informacji klaszt.).

z **NIEŻANKOWIC** (Niżankowic) Leonard, rorantysta katedry krak. w latach 1581—85. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

NITROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jerzy, organmistrz w Krakowie, potem w Warszawie (?), w latach 1630 (lub nieco wcześniej) do r. 1642 (lub nieco później); w r. 1631/33 naprawiał m. in. organy fary w Olkuszu. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1914, II 2; tenże, Luźne uwagi o staropolskich organach, organistach i organmistrzach, „Muzyka kościelna“, 1926; ponadto: Arch. m. krak. rkp. 3280 i Bawor. rkp. 616.

2. Andrzej, organmistrz z II połowy XVIII w., może syn poprzedniego; miał pracować w Gdańsku; w r. 1693 budował organy kolegiaty w Sandomierzu. — Por.: J. Reiss, Najpięk. ze wszystkich jest muzyka polska, 1946.

NITTEL Jan, trębacz kapeli ks. Radziwiłła w Słucku lub Nieświeżu ok. r. 1736. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

NIZIŃSKI Andrzej, pierwszy klawecista orkiestry operowej w Warszawie na przełomie XVIII/XIX wieku, zm. 1820 roku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

NIŻANKOWSKI Andrzej, Dominikanin i znakomity organista w Krakowie, ur. w r. 1591 lub 1592, uczeń Girolama Frescobaldiego w Rzymie między r. 1615 a 1628 lub 1634 a 1643, przez trzy lata organista

kościół S. Maria sopra la Minerva w Rzymie; zmarł jako organista klaszt. Dominikanów w Krakowie 3. 4. 1655 r. — Por.: Arch. klaszt. Dominik. w Krakowie, Necrographia fratrum Ord. Praedicatorum.

NOGIETEK,..., organista w Krakowie ok. r. 1526/31. — Por.: Arch. m. krak. Księga pod. i doch.

z **NORYMBERGI** Wawrzyniec, organista i organmistrz (?) kościoła Bożego Ciała w Poznaniu. — Por.: Monum. Med. Aevi Histor.

NOWACKI Józef, tenorzysta i instrumentalista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

NOWAKIEWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. Kazimierz, instrumentalista (skrzypce, waltornia, trąbka) kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—1765. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. ..., organista kościoła mariackiego w Krakowie na przełomie XVIII i XIX wieku, autor kolędy „Hej bracia“ (1809). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

NOWAKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jakób Jerzy, wikariusz Kolegiaty w Łowiczu w II połowie XVII wieku; z jego utworów zachował się 4-głosowy „Planctus de Passione Domini“. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Laurenty, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1671/72. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

3. Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1687—89. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd., i. w. (ad 2).

4. Józef, śpiewak i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

5. Antoni, skrzypek i oboista II w kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1740—65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

6. Tomasz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

7. Kazimierz, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

8. nieznanego imienia oboista kapeli Benedyktynów w Tyńcu w r. 1779. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

z **NOWEGO TARGU** („Neoforensis“) Jan, zakonnik i wybitny organista klasztorów benedyktynów w Alwernii i Krakowie, gdzie zmarł 10. 5. 1633 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Liber defunct. Fr. Bern.

NOWICKI, ..., instrumentalista („cytarysta“) na dworze ros. ces. Elżbiety. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

NOŻYŃSKI Krzysztof, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1682—85. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

NUDER, ..., klawecista kapeli hr. Ilińskiego w Romanowie na Wołyniu w II poł. XVIII wieku. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

NUR Józef, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

NURKOWSKI Jan, basista, skrzypek i wiolista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

N. Z., monogram nieznanego imienia i nazwiska kompozytora z połowy XVI wieku, zapewne i organisty; w Tabulaturze organowej biblioteki klasztoru św. Ducha w Krakowie z r. 1548 znajdują się następujące utwory oznaczone jego monogramem: 1. Tantum ergo sacramentum (4-gł.), 2. Ecce panis angelorum (4-gł.), 3. Christus iam surrexit (3-gł.), 4. Nasz Zbawiciel (3-gł.), 5. Ortus (4-gł.), 6. Crux fidelis (4-gł.), 7. Sanctus solemne (4-gł.), 8. Gaudeamus (4-gł.), 9. Kyrie eleison fons bonitatis (4-gł.). — Por.: Z. Jachimcki, Tabulatura organ. w bibl. klasztoru św. Ducha w Krakowie z r. 1548 (1913).

OBOLEC Stanisław, wykładał w r. 1492 teorię muzyki w Uniwersytecie krakowskim. — Por.: W. Wisłocki, Liber diligentiarum, 1886.

OBORNICKI Erazm, mnich i znakomity organista klasztoru Augustynianów w Krakowie, gdzie zmarł 25. 2. 1643 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Liber consiliorum.

OBRENK, ..., śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1590; może identyczny z Abrekiem (por. „Abrek“). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

OCCHILUPI Dominico, śpiewak operowy w Warszawie w latach 1765/66. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

z **ODRZYWOLA** Mikołaj, rorantysta katedry krak. w latach 1558—74. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

OGIŃSKI, książę, nazwisko dwóch muzyków:

1. Michał Kazimierz, ur. w r. 1731 i zm. w r. 1803 w Warszawie, wielki hetman litewski, utrzymywał kapelę i teatr operowy w Słonimiu (swej rezydencji); miał być w grze skrzypcowej uczniem Viottiego, ponadto grywał na harfie i miał „pierwszy powziąć myśl zrobienia pedałów do harfy“. Według nowszych badań był kompozytorem muzyki scenicznej do „Cyganów“ (1786) i „Pól Elizejskich“ (Słonim 1788), ponadto napisał „kilka polonezów“ (na skrzypce i fortepian?); czy przypisywana mu przez R. Eitnera, znajdująca się w Bibliotece w Schwerin, rękopiśmienna sonata A-dur na skrzypce i bas cyfrowany, jest jego utworem, nie jest pewne. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; A. Poliński, Dzieje mu-

zyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

2. Michał Kleofas, syn Andrzeja, wojewody trockiego, bratanek wyżej wymienionego, ur. w Guzowie pod Warszawą 7. 9. 1765 r., podskarbi litewski i dyplomata, uczeń Józefa Kozłowskiego, kompozytor popularnych także poza Polską polonezów fortepianowych. Przebywał również w Petersburgu, Konstantynopolu (1796), Hamburgu (1798) i Paryżu (1823), po czym zamieszkał we Florencji, gdzie zmarł 18. 10. 1833 r. i gdzie w kościele Santa Maria Novella znajduje się jego nagrobek. — Dokładnej bibliografii jego utworów dotychczas nie posiadamy. Z dzieł literackich wymienić należy: 1. *Mémoires de M. O. sur la Pologne et les Polonais depuis 1788 jusqu'à la fin de 1815*, Paryż 1826/27, 4 tomy; 2. *Lettres sur la musique adressées à un de ses amis de Florence en 1828* (rkp. w Bibl. Jagiell.) — Dzieła bibliograficzne wymieniają następujące jego utwory muzyczne: 1. opera z tekstem franc. „*Zélis et Valcour ou Bonaparte au Caire* w 1 akcie (2 egz. partytury w bibliotece Opery Warszawskiej i w Bibl. Jagiell. w Krakowie); 2. polonezy fortepianowe (przeważnie na 2 ręce) w ilości ponad 20; powstawały od r. 1792 i były rozpowszechniane przez nakładców polskich (Warszawa, Lwów) i zwłaszcza niemieckich (Berlin, Brunszwik, Drezno, Lipsk, Moguncja, Offenbach, Wiedeń, itd.), ale również praskich, paryskich i londyńskich; nowsze wydania zawierają zwykle 12—16 polonezów (np. wydanie Haslingera w Wiedniu; wyd. Litolfi w Brunszwiku; z polskich wydań wymieniamy wyd. Kocipińskiego i wyd. Gebethnera-Wolffa w opracowaniu J. F. Dobrzyńskiego); ponadto wydawano luźne, nowo odnalezione polonezy Ogińskiego, np. „*Kurier Warsz.*“ (1902), S. J. Jambor w Moskwie (1911, na skrz. i fort.), dwa polonezy wydali W. Poźniak i W. Hordyński w kalendarzu „*Ilustrowanego Kuriera Codz.*“ w Krakowie (1935); wcześniejsze i późniejsze rękopisy z polonezami Ogińskiego posiadają biblioteki w Polsce (zwłaszcza bibl. Warsz. Towarz. Muz.) i za granicą (Drezno, Wiedeń); 3. mazury na fortep. (dwa wraz z 1 walcem wydał Meinhold w Dreźnie); 4. marsze (jeden z nich powstał w r. 1797

z przeznaczeniem dla Legionów Polskich w Lombardii, wyd. lipskie z r. 1825; trzy marsze wydał Meinhold w Dreźnie); 5. romanse z tekstem francuskim (Og. miał napisać ich „wielką ilość“; ukazały się w luźnych zeszytach, np. u Ricordiego w Mediolanie; posiadają je zwłaszcza biblioteki zagraniczne, np. w Mediolanie, Wiedniu i Berlinie). — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VII; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; Z. Jachimiecki, *Muzyka polska od r. 1796 do r. 1863*, w „*Polsce, jej dziejach i kulturze*“, 1928; H. Dorabalska, *Polonez przed Chopinem*, 1938; W. Poźniak, *Do genezy polskiego hymnu narodowego*, „*Śpiewak*“, 1939.

OGONKIEWICZ Andrzej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1653—55. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*“, 1911.

OLECHOWICZ Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718; grywał na skrzypcach, waltorni i trąbce. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

OLECHOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, organista i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1732—37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Wojciech, organista i radny miejski w Nowym Targu ok. r. 1776. — Por.: Łepkowski, *Przegląd zabytków przeszłości*, 1863.

OLESZKIEWICZ, ..., ojciec Józefa, art. malarza, muzyk z końca XVIII wieku w Radoszkiewiczach k. Mińska. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

OLIWIŃSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

OLOFF Efraim, syn toruńskiego kaznodziei ewang. w Toruniu, ur. w r. 1685 w okolicach Warszawy, zm. w r. 1735 jako kaznodzieja ew. kośc. św. Trójcy w Toruniu, autor wartościowej pracy „*Polnische Liedergeschichte*“, Gdańsk 1744. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

OLSZEWSKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **OPATOWA** Albert, w r. 1458 dziekan w uniwersytecie krakowskim, autor komentarza do średniowiecznych traktatów teoretycznych Hucbalda i Bernona (komentarz umieszczony w obrębie samych traktatów). — Por.: W. Wisłocki, Rękopisy krak. bibl.; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

z **OPATOWCA** Stanisław, substytut kap. rorantystów katedry krak. w latach 1552—56. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

OPATYŃSKI Adam, kompozytor z II połowy XVIII wieku; jego msze posiadało archiwum fary w Grodzisku (Wielkopolska). — Por.: M. Sobieski, *Wojc. Dankowski* (Poznań 1935, maszynopis).

OPTACISTA Aleksander, substytut kapeli rorantystów wawelskich w r. 1661. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegl. muz.”, 1911.

ORACZKOWSKI, ..., skrzypek i dyrygent kapeli klasztoru Bernardynów w Sokalu w końcu XVIII wieku. — Por.: Ł. Gołębiowski, *Gry i zabawy*, 1831; W. Sowiński, *Słownik muz. polsk.* 1874.

ORGAS Hannibal, ur. z końcem XVI wieku w Ankonie (Włochy), gdzie przez pewien czas był kapelmistrzem w katedrze św. Cyriaka (według Fétisa); według innych pisarzy (Eitner) urodził się w Rzymie. Nie posiadamy jednak źródłowych wiadomości ani o dacie ani o miejscu urodzenia Orgasa. Początkowo był O. sopranistą kapeli w Collegium Germanicum w Rzymie, gdzie w „Seminario Romano” ukończył studia teologiczne i został doktorem teologii. Od r. 1610 był kapelmistrzem kościoła św. Apolinarego w Rzymie. W r. 1616 miał otrzymać powołanie na kapelmistrza kapeli cesarskiej w Wiedniu, pozostał jednak w Rzymie na swym stanowisku. Według niektórych pisarzy przybył O. do Polski w r. 1624 i w tym roku został dyrygentem kapeli rorantystów. Według ostatnich badań A. Chybińskiego jest to mylne twierdzenie, ponieważ kapelmistrzem tej kapeli był w latach 1624—28 Marcin

z Mielca, a jego następcą w r. 1628 został Orgas. Mimo to znajdował się O. w Krakowie już przed r. 1624, skoro w r. 1622 miał napisać utwór („kantatę”, „odę”), sławiący poległych w bitwie pod Chocimem. Orgas został pierwszym kapelmistrzem założonej w r. 1619 kapeli katedralnej krakowskiej i był nim do końca życia. Ponadto od czerwca r. 1628 do końca życia był O. kapelmistrzem kapeli rorantystów wawelskich. Od maja do października r. 1628 bawił O. we Włoszech. Orgas był ponadto proboszczem w Raciborowicach (k. Krakowa), gdzie przyozdobił kościół dziełami sztuki włoskiej. Zmarł 5. 7. 1629 w Raciborowicach, gdzie pochowano go w dniu 7. 7. Następcą jego na stanowisku kapelmistrza kapeli katedralnej krakowskiej został Franciszek Lilius, kierownictwo kapeli rorantkiej objął Adam Janecki. — W druku ukazały się następujące dzieła Orgasa: „Sacrarum cantionum 4, 5, 6, 8 vocum cum Basso ad organum et musica instr. liber I” (Rzym 1619; 22 utwory; 9 książek głosowych; książka basowa zachowała się w Arch. kapit. katedralnej w Krakowie); czy oda chocimska ukazała się w druku (w Krakowie?), nie mamy na to dowodu. W rękopisach archiwum katedralnego w Krakowie zachowały się 2 utwory Orgasa: motet „Vir inclite Stanislae” na 4 głosy, skomponowany 26 września 1626 r., i motet „De Sancto Martino: Deus noster”, skomponowany 15 czerwca 1628 r. (Obydwa utwory w kilku kopiach). — Por.: Fétis, *Biographie univ.*, 2. wyd., t. VI; Ł. Gołębiowski, *Gry i zabawy*, 1831; A. Sowiński, *Słownik muzyków polsk.*, 1874; J. Surzyński, *Muzyka figuralna w kościołach polskich od XV do XVIII wieku*, 1889; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; A. Steinhuber, *Gesch. des Collegium Germ. hungar. in Rom*, 1895; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VII; St. Tomkowicz, *Raciborowice*, 1906; A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911; A. Chybiński, *Notatki biograficzne o przełożonych kapeli rorantystów w XVII stuleciu*, „Kwartalnik muzyczny”, 1911, I, 2; A. Chybiński, *Muzycy włoscy w katedrach katedralnych krakowskich*, 1619—

1657, Cz. I., „Przegląd muzyczny“, 1927 (biografia Orgasa).

z **ORŁOWEJ** Maciej, lutnista krakowski w r. 1536, w którym przyjął obywatelstwo krakowskie. — Por.: Arch. m. kr. Lib. iur. civ. 308.

ORŁOWSKI Jan, dyskantista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ORŁOWSKI Mikołaj, lutnista krakowski w r. 1536, w którym przyjął obywatelstwo krakowskie. — Por.: Arch. m. krak. Lib. iur. civ. 308.

ORŁOWSKI,..., skrzypek w kapeli katedry we Włocławku w r. 1673. — Por.: St. Chodźński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. kat. włocł., 1902.

OSCULATI Giulio, był ok. r. 1604—1609 członkiem kapeli król. w Krakowie wzgl. Warszawie, poczem ok. r. 1615 został kapelmistrzem kościoła „S. Maria titulo Coronata“ (Eitner nie wymienia miasta). W „Mediolae sacrae“, zbiorze Winc. Liliusa z r. 1604 (Kraków) znajduje się jego motet „Nativitas tua Dei genitrix“. O innych jego dziełach podaje obszerniejsze wiadomości R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; por. również: Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911.

OSMIANSKI,..., II skrzypek w kapeli hetmana Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755. — Por.: Marpurg, Historisch-kritische Beiträge, I, V.

OSMULSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

OSSOWSKI Dyżma, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

OSSOWSKI Stanisław (de), żył ok. r. 1792 w Wiedniu i wydał tamże zbiory wariacyj, menuetów itp.; zmarł przed r. 1807. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII.

OSSUCHOWICZ Jakób, lutnista krakowski w r. 1503, w którym przyjął obywatelstwo krakowskie. — Por.: Arch. m. krak. Lib. iur. civ. 372.

OSTROWSKI Jan, muzyk w kapeli kasztelana oświęcimskiego Aleksandra Myszkowskiego ok. r. 1606. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krakowski“, 1907.

OSWALD,..., śpiewak w kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie na pocz. XVI wieku, może identyczny z muzykiem Oswaldus Aegidius. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

OSZMIANSKI,..., muzyk kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku przed r. 1772. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

OTKOWSKI Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

OTTA Walentyn, organista i organmistrz lwowski w końcu XVI i w I poł. XVII wieku, zmarły przed r. 1644. — Por.: Arch. m. lw. Leop. Test. 8 i Advoc. 1599—1602.

OWIŃSKI Stanisław, art. lib. mag., rektor i kantor Szkoły Marii Magdaleny w Poznaniu ok. r. 1638. — Por.: A. Sowiński, Słownik muz. polsk., 1874.

P

z **PABIANIC**, por. Zajac.

z **PACANOWA** Wawrzyniec, zakonnik i muzyk klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie zmarł 10. 6. 1565 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. Fr. Bern.

PACELLI Asprilio, ur. ok. r. 1570 w Vasciano (Włochy), w r. 1597 był kapelmistrzem w Collegium Germanicum w Rzymie, następnie w Bazylice św. Piotra,

wreszcie przed r. 1603 został na razie członkiem (lub wicekapelmistrzem?) kapeli królewskiej w Krakowie, gdy jej kapelmistrzem był jeszcze Krzysztof Klabon. Po przeniesieniu dworu król. do Warszawy został Pacelli (ok. r. 1610?) kapelmistrzem kapeli król. i zajmował to stanowisko do końca życia, tj. do 4. 5. 1623 r. Następcą Pacellego został Giov. Franc. Anerio, poprzednik M. Scacchiego. W kolegiacie św. Jana

w Warszawie znajduje się nagrobek Pacellego, wystawiony przez Zygmunta III. — Przed przybyciem do Polski wydał Pacelli 3 księgi motetów na 4 i 8 głosów (1597, 1599, 1601), oraz 1 księgę 4-głosowych madygałów (1601); w r. 1608 wydał księgę motetów na 5—20 głosów. W zbiorowych wydawnictwach muzycznych ukazywały się w różnych latach różne jego utwory (m. inn. canzonette spirituale, pieśni religijne). Z utworów wydanych w Polsce wymieniamy: 5-głosowy motet psalmowy „Beatus vir qui non abiit” i 7-głosowy „Iniquos odio habui”, obydwa wydane w zbiorze „Melodiae sacrae” V. Liliusa (Kraków 1604) i pieśń 4-głosową z tekstem polskim S. Grochowskiego ku czci św. Stanisława „Boga w świętych jego chwalmy” (Kraków 1611). (Pieśni te wydał J. Reiss w „Muzyce i śpiewie”, 1912). W rękopisach muzycznych kapituły katedr. krak. znajdują się dwa jego utwory: 1. Rorate (I) ad 4 voces aequales (wszystkie głosy zachowane), 2. Rorate (II), Introitus de Tempore Adventus na 4 głosy (wszystkie głosy zachowane; w innej kopii brak altu) — obydwa sygnowane pełnym imieniem i nazwiskiem kompozytora; ponadto Missa de Passione Domini na 4 głosy, zaopatrzona monogramem „A. P.”, który jednak mógłby odnosić się również do wybitnego kompozytora mszy, Andrzeja Paszkiewicza (manuskrypt z połowy XVII wieku!); inne msze Pacellego nie są znane. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Bibliographie der Musik-Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker, t. VII; M. Seiffert, Paul Siefert, „Vierteljahrsschrift f. Musikwiss.”, 1891; A. Poliški, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimiecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; M. Gliński, Asprilio Pacelli, 1941 (w jęz. włoskim).

PACHOWSKI, ..., członek kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1746. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

PACZYŃSKI Antoni, muzyk w Warszawie, zm. przed 5. 7. 1723 r. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber mort. (1711—51).

PADAJEWSKI (Padajowski) Wawrzy-

niec, rorantysta katedry krak. w latach 1597—1611(?). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

PADUCHOWICZ Kasper, zwany Żegotą, starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie w latach 1619/22. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.” 1907.

PAGANI Alfons, włoskiego pochodzenia skrzypek, pedagog i kompozytor w kapeli królewskiej w Krakowie, następnie w Warszawie, przybyły do Polski przed r. 1604 i zmarły przed r. 1629(?). W zbiorze V. Liliusa „Melodiae sacrae”, Kraków 1604, znajduje się jego 8-głosowy motet „Confirmatum est cor virginis”. — Por.: R. Eitner, Bibliographie der Musik-Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker, t. VII; Z. Jachimiecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911.

PAISIELLO (Paësiello) Giovanni, ur. w r. 1740 w Tarencie, zm. 1816 r. w Neapolu, kompozytor oper, oratoriów, kantat, utworów kościelnych i instrumentalnych. W drodze powrotnej z Petersburga, gdzie był nadwornym kapelmistrzem (1776—1784), dyrygował w Warszawie w r. 1784 (w Wielki Czwartek) wykonaniem swego oratorium „La passione di Gesu Christo” (z tekstem Metastasia), które miał napisać „dla Warszawy”. Według Sowińskiego miał też napisać podczas pobytu w Polsce (?) dwie opery: „Il re Teodoro” i „La modista raggitatrice”. Szczególną popularnością cieszyła się w Polsce od r. 1789 jego opera „Fraskatanka” (z tekstem polskim przekładu W. Bogusławskiego), wykonywana w Warszawie, Wilnie, Krakowie, Lwowie i inn. miastach. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

PAJĄCZEK Stanisław, organista i ławnik w Grodzisku (Wielkopolska) ok. r. 1598. — Por.: Bawor. rkp. 609.

PAJĄCZKOWICZ Mikołaj, organista we Lwowie ok. r. 1625. — Por.: Arch. m. lw., Testam. Leop. rkp. 6.

PAJĄK, ..., członek kapeli król. w Krakowie po r. 1572 (?). — Por.: A. Poliški, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PAJĘCKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PAJORSKI Jan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1760—68 (skrzypek, wiolista i fagocista). — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

PALANKA, ..., fabrykant instrumentów dętych (fletów) w XVIII wieku w Polsce (?). — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.", 1913, II 1.

PALIANI, ..., włoski śpiewak, czynny w Polsce na pocz. XVIII wieku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

PALIGONIUS (Paligon) Marcin, kompozytor z II połowy XVI lub z przełomu XVI na XVII wiek; szczegóły biograficzne nie są znane. W rękopisach kapituły katedralnej w Krakowie pozostał po nim tylko 5-głosowy motet-introit „Rorate coeli“, w dwóch kopiach: jednej kompletnej, drugiej fragmentarycznej. — Por.: J. Sużyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, I, 1885; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimiecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911 i Muzyka polska od r. 1572, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; A. Chybiński, Marcin Paligonus, „Hosanna“ 1928, III 5 (odbitka).

PALLADINI Karol, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PAŁĘSKI Piotr, dyskancista kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PAŁUDZKI, ..., muzyk kapeli katedry we Wrocławiu ok. r. 1739. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

PANTERSKI Tomasz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1760—65. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

PANTZNER („Pautzner“), ..., organista w Słucku na dworze ks. Radziwiłła w latach 1752—59. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

PAQUE Józef, kapelmistrz teatru w Warszawie ok. r. 1775. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII.

PARADISI Alessandro, basista kapeli królewskiej w Warszawie po r. 1620. W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; J. J. Dunicz, Adam Jarzębski, 1938.

PARCZEWITA (z Parczewa) Piotr, zakonnik i organista klasztoru Kanoników Regularnych w Kraśniku, ok. r. 1581. — Por.: A. Chybiński, Tabulatura organowa Jana z Lublina, „Kwartalnik muz.“, 1911, I.

PARDECKI Józef, organista i dyrygent klasztoru Cystersów w Łądzie (Wielkopolska), gdzie zmarł 10. 11. 1809. Archiwa klasztoru Cyst. w Obrze i Przemęcie posiadały dwa jego utwory: 1. Missa de Requiem (Przemęt), 2. Vesperae in D (Obrza) na sopran i bas, 2 skrz., altówkę, 2 oboje (lub 2 flety), 2 waltornie (ew. 2 klarn.) i organy. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort.; M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

PARTYCKI Sebastian, członek i senior kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PARVUS, nazwisko dwóch muzyków:

1. Konrad, śpiewak w kapeli królewskiej w Krakowie ok. lub po r. 1500. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Paweł, instrumentalista kapeli król. w Krakowie ok. r. 1592, następnie w Warszawie, gdzie zmarł przed 28. 2. 1623 r. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kr. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

z **PARZYNCZEWA**, ..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1591. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

PASIERBSKI Euzebiusz, organista i organmistrz klasztoru Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie zm. 12. 7. 1710. Jemu przypisywane jest zbudowanie organów klasztoru Dominikanów w Krakowie po spaleniu dawniejszych przez Szwedów za czasów Jana Kazimierza. —

Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri def. Fr. Bern.

PASZEWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PASZKIEWICZ Andrzej, zakonnik klasztoru Karmelitów Bosych w Krakowie, kaznodzieja i profesor teologii, oraz kompozytor, żyjący około r. 1670. W rękopisach kapituły katedralnej krakowskiej znajduje się jego 4-głosowy utwór p. t. *Cantilena de Passione Domini gratiarum actoria*, z roku 1669 (kopia M. A. Miskiewiczza z r. 1670), z tekstem: „Tibi laus“. W innych rękopisach tegoż archiwum miał J. Surzyński odkryć „kilka mniejszych kompozycji“ oraz „mszę jedną na cztery głosy miesz.“, które przypisał Paszkiewiczowi. Dwa „Agnus“ z tej mszy wydał na podstawie kopii Surzyńskiego H. Opieński w „La musique polonaise“ (1918). Ponadto w pewnym rękopisie z XVII wieku w archiwum kapit. kat. krak. znajduje się 4-głosowa msza z monogramem kompozytora „A. P.“; nie jest jednak rzeczą pewną, czy monogram ten odnosi się do Asprilia Pacellego (por. Pacelli) czy do Andrzeja Paszkiewiczza. — Por.: J. Surzyński, *Muzyka figuralna w kościołach polskich*, 1889; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; Z. Jachimiecki, *Muzyka polska od r. 1572, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“*, 1928.

PASZKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Paweł, muzyk w kapeli królewskiej w Warszawie (może identyczny z „Płasczkowskim“?), zmarły zapewne po r. 1646, w którym sporządził testament. W „*Cribrum Musicum* (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon (pod nazwiskiem „Płasczkowskiego“). — Por.: H. Feicht, *Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie*, „*Kwartalnik muz.*“, 1928/29.

2. Benedykt, prawdopodobnie syn poprzedniego i również muzyk w kapeli król. w Warszawie w latach ok. 1666—68. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, *Liber baptisatorum* (1659—1668).

PATART (Patarto, Patard, Petard, Pedart itp.) Antoni, między r. 1590 i 1595

był muzykiem w nadwornej kapeli w Monachium, następnie (już ok. r. 1598) instrumentalistą (trombonistą) kapeli królewskiej w Krakowie. Dalsze daty z jego życia nie są znane. W zbiorze V. Liliusa „*Melodiae sacrae*“, Kraków 1604, ukazał się jego 6-głosowy motet „*Vir inclite Stanislae*“; we „*Florilegium musicum*“ Bodenschatza (1621) wydano jego motet 6-gł. „*Quam dilecta*“. — W aktach dworu królewskiego i aktach kolegiaty św. Jana w Warszawie wymieniony jest jako muzyk kapeli nadwornej Zygmunt Patart, nazwany Włochem; był członkiem kapeli królewskiej od r. 1626, zmarł przed r. 1639. — Por.: R. Eitner, *Bibliographie der Musik-Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon der Musiker*, t. VII; Z. Jachimiecki, *Wpływy włoskie w muzyce polskiej*, Cz. I, 1911; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie*, „*Kwartalnik muz.*“, 1928/29.

PAWEŁ, imię siedmiu z nazwiska nieznanym muzyków:

1. zakonnik i organista klasztoru Kanońników Regularnych w Kraśniku na przełomie XV i XVI wieku. — Por. A. Chybiński, *Tabulatura organowa Jana z Lublina*, „*Kwartalnik muz.*“, 1911, I.

2. organista klasztoru Augustynianów w Krakowie w latach 1521/22. — Por.: Arch. klaszt. Aug. w Krak., *Exposita* 1522—29.

3. organista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1547. — Por. Ł. Gołębowski, *Gry i zabawy*, 1831; A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Chmiel, *Źródła do historii sztuki*, 1911.

4. trębacz miejski w Krakowie ok. r. 1561/64. — Por.: Arch. m. krak., *Advoc.* 170.

5. kantor kościoła mariackiego lub szkoły mar. w Krakowie w latach 1623/24. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 3279 i 5094.

6. substytut kapeli roantystów katedry krak. w latach 1635/38. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*“, 1911.

7. zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Krakowie, zm. 13. 7. 1801 w Orchowie. — Por.: Arch. klaszt. Aug. w Krakowie, *Libri defunct.* Fr. Aug.

PAWEŁKIEWICZ Bartłomiej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1788. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PAWLICZ Wojciech, organista we Lwowie ok. r. 1696. — Por.: Arch. m. lw., Testam. Leop. 10.

PAWLIKIEWICZ Franciszek, kantor katedry we Włocławku, zm. 15. 3. 1797. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

PAWLIKÓWSKI Alberyk, dyrygent kapeli klasztoru Cystersów w Koprzywnicy, gdzie zmarł po r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. Fr. Cist. O. S. B.

PAWŁOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław (I), instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

2. Stanisław (II), substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1675. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

PAZDERSKI Wojciech, muzyk w Warszawie, zmarły przed 14. 12. 1723 r. — Por.: Arch. kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber mortuorum (1711—51).

PĘKAŁSKI Józef Tadeusz Benedykt, data i miejsce jego urodzenia nie są znane; W r. 1726—27 był klerykiem seminarium duchownego w Warszawie, gdzie odbył w całości lub częściowo studia muzyczne. W kilka lat potem (może po pobycie w Kielcach, w seminarium duch. lub w kolegiacie) przeniósł się do Krakowa, gdzie początkowo był prawdopodobnie wikariuszem katedry jako rorantysta, w r. zaś 1739 został po A. T. Nawracie dyrygentem kapeli rorantystów. Nie jest wiadome, jak długo zajmował to stanowisko, również nie jest znana data i miejsce jego śmierci, która nastąpiła zapewne w r. 1761, w którym następcą jego w kapeli rorantystów został X. M. Zieleniewicz. Pękałski miał być według A. Sowińskiego kompozytorem; jednakże w zbiorach archiwum kapituły katedr. krak. nie zachował się ani jeden utwór z jego nazwiskiem lub monogramem. Pozostała po nim natomiast wielka ilość kopii polifonicznych dzieł polskich

i obcych z XVI i XVII wieku, wykonywanych przez kapelę rorantystów pod jego kierunkiem oraz rękopis jego traktatu teoretycznego (filio) pt. „Discordia concorsive de Magna Arte Musica tractatus IV“, z którego zachował się niestety tylko I tom. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Chybiński, Nowe materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, „Księga pamiątkowa ku czci O. Balcera“, 1925.

PĘKIEL (w rękopisach wawelskich XVII wieku nazwisko to jest pisane: Pechel, Peckel, Pekel, Pekell i Pekiell) Bartłomiej, organista, kapelmistrz i kompozytor; data i miejsce jego urodzenia oraz jego pochodzenie nie są znane. Twierdzenia jakoby był księdzem („Karmelitą“!), nie odpowiadają prawdzie. Początkowo, już przed r. 1637 (może w r. 1633), został organistą kapeli królewskiej w Warszawie. Zapewne dzięki swej wybitnej i obfitej twórczości otrzymał powołanie na wicekapelmistrza tej kapeli, co nastąpiło w r. 1641, zatrzymując jednak nadal stanowisko król. organisty i będąc równocześnie nauczycielem chłopców, należących do król. kapeli. Jako wicekapelmistrz był zastępcą naczelnego kapelmistrza Marka Scacchiego, po którego wyjeździe z Warszawy został jego następcą w r. 1649. Po zajęciu Warszawy przez Szwedów w r. 1655 Pękiel opuścił swe stanowisko na dworze król. i przeniósł się na stałe do Krakowa, gdzie w r. 1657, po śmierci Franciszka Liliusa, został jego następcą jako kapelmistrz kapeli katedralnej. Stanowisko to zajmował do swej śmierci, która nastąpiła w r. 1670. Następcą jego w katedrze krak. został Daniel Fierszewicz, w Warszawie zaś, w kapeli królewskiej, Jacek Różycki. — Za życia Pękiela ukazał się w druku tylko jego potrójny kanon 6-głosowy, wydany w „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, Wenecja 1643 (egz. w bibliotekach w Berlinie, Gocie i Hamburgu). Wszystkie inne dzieła Pękiela pozostały w rękopisach bibliotek w Krakowie, Gdańsku, Berlinie i Upsali; w rękopisach tych znajdują się jego msze, motety, kantata i utwory lutniowe. — Archiwum kapituły katedralnej i Archiwum Miejskie w Krakowie posiadają rękopisy z następu-

jącymi dziełami Pękiela: A. Motety 4-głosowe a cappella „ad voces aequales“ (alt, 2 tenory i bas): 1. Assumpta est Maria, 2. Ave Maria, 3. Domine ne in furore Tuo (brak altu), 4. Magnum nomen Domini, 5. Nativitas (Conceptio) Tua, 6. O adoranda Trinitas, 7. O salutaris hostia (brak altu i tenoru I), 8. Quae est ista (brak altu), 9. Resonet in laudibus, 10. Salvator Orbis, 11. Sub Tuum praesidium; B. Msze: 1. Missa brevis („ad aequales 4 voces“; data: 18. 1. 1661), 2. Missa secunda („ad aequ. 4 voc.“; data 4. 3. 1661), 3. Missa („ad 4 voc. aequ.“; data: 1664), 4. Missa Paschalis (de Resurrectione Domini) na alt, 2 tenory i bas (z tow. organów, w jednej kopii brak tenoru I; data: marzec r. 1662), 5. Missa in defectu unius contraaltus na 2 tenory i bas (brak tenoru I), 6. Missa pulcherrima ad instar Praenestini na sopran, alt, tenor i bas (data: 30 stycznia 1669), 7. Missa senza cerimonie (I) na chór 8-głosowy z tow. organów, 8. Missa senza cerimonie (II) na chór 8-głosowy z tow. organów, 9. Patrem na rotuły wikaryjskie katedralne stare na sopran, alt, 2 tenory i bas (data: 1661), 10. Patrem rotulatum na alt, 2 tenory i bas (data: 1664). — Biblioteka Miejska w Gdańsku: 1. Dulcis amor Jesu (rkp. Cath. q. 23) na 5 głosów: 2 sopran, alt, tenor i bas i organy (b. c. z dodanym głosem „Violone“), 3. Missa Concertata La Lombardesca (rkp. Cath. q. 1) a 13 voc. = 8 gł. wokalnych i 5 instrum. oraz organy (zachowane następujące głosy: skrzypce I i II, viola bassa, cornettino I i II ad placitum, bombardino e fagotto, basso continuo pro organo i sopran I chóru), 2. Missa a 6 v. de Resurrectione Domini (rkp. Cath. q. 18; zachowany tylko głos wioli), 4. Missa concertata La Lombardesca (rkp. Joh. 406) a 13 v., 8 voc. e 5 instrum. con continuo pro organo ad placitum: 2 cornettini, 2 violae, viola bassa, violone grosso, bombardino grosso („ad chorum pleniorum reparata et aucta per modernum Gottfr. Nauwerck, Anno 1689 mense Januario“), 5. Missa a 15 (rkp. Joh. 406): 8 voc. et 6 instr.: 2 sopran, 2 alty, 2 tenory i 2 basy, skrzypce I i II, 3 wiole, ad plac. 2 cornettini, 3 trombone, bombardino, fagot, kontrabas i basso cont. (organy); („reparatum et auctum per modernum Cantorem G. Nau-

werck A. 1689, mense Januario“); czterdzięści tańców wzgl. pieśni tanecznych w tabulaturze lutniowej, rkp. muz. 4022 (z połowy XVII w.). — Biblioteka Państwowa w Berlinie: „Audite mortales“ na 2 sopran, 2 alty, tenor i bas, 2 wiole di gamba, kontrabas i b. c. (rkp. muz. 16900). — Bibl. Uniw. w Upsali: 1. Audite mortales (w tabulaturze rękopiśm.), 2. Dulcis amor (na 5 głosów i b. cont.). — Por.: Mattheson, Grundlagen einer Ehrenpforte, 1740 (nowe wyd. 1910); E. L. Gerber, Neues histor.-biograph. Lexikon der Tonkünstler, t. IV, 1813; L. Łętowski, Katalog biskupów, prałatów i kanoników krak., t. II, 1852; A. Grabowski, Skarbniczka naszej archeologii, 1854; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, z. I 1885, z. III 1889, z. IV 1896; tenże: Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; tenże: Matka Boska w muzyce polskiej, 1910; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; O. Günther, Katalog der Handschriften der Danziger Stadtbibliothek, t. IV, 1911; Z. Jachimecki, Wpływ włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; tenże: Muzyka polska od r. 1572, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (2 wyd. 1929); H. Feicht, Kompozycje religijne Bartłomieja Pękiela (Lwów 1924, maszynopis); tenże, Bartłomiej Pękiel, „Przegląd muz.“, 1925; tenże, „Audite mortales“ Bartł. Pękiela, „Kwartalnik muz.“, 1929. — Z dzieł Pękiela wydano dotychczas: 1. Missa pulcherrima ad instar Praenestini (J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, z. IV, 1896; nowsze wydanie H. Feichta i W. Gieburowskiego w Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej, z. XVII 1938), 2. Sanctus, Benedictus i Agnus z Missa senza le cerimonie II (H. Opieński, La musique polonaise, 1918), 3. Audite mortales (H. Feicht i K. Sikorski w Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej, z. IV, 1928), 4. Magnum nomen Domini i Resonet in laudibus (H. Feicht w Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej, z. XIX, 1948), 6. Missa brevis (H. Feicht).

PEL Jakób, członek kapeli królewskiej „litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

PELIKAN, ..., kapelmistrz teatru ks. M. K. Ogińskiego w Słonimiu przed r. 1800. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

PEŁKA Jan, lutnista w Krakowie ok. r. 1476, w którym uzyskał prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

PERKOWSKI Tomasz, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PERSECHINI Piotr, ur. w Rzymie ok. r. 1757, przybył do Warszawy między r. 1770 a 1780 i osiadł w niej jako kapelmistrz król., nauczyciel śpiewu i kompozytor kilku oper („*Andromeda*“, 1790); był autorem traktatu pt. *Anfangsgründe des Gesanges* (Monachium 1815). — Por. R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VII.

PERZYŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak., następnie rorantysta w latach 1687—1703 (lub może dłużej). — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, 1911.

2. D..., kompozytor XVIII wieku; jego utwory posiadało archiwum klaszt. Cystersów w Przemęcie (Wielkopolska). — Por.: M. Sobieski, *Wojc. Dankowski* (Poznań 1935, maszynopis).

de PESENTIS („Pesenti“) Alessandro, rodem z Werony, zrazu muzyk na dworze kard. Hipolita D'Este, przybył do Krakowa w r. 1522 i został dworzaninem królowej Bony i muzykiem w kapeli królewskiej; ponadto był kanonikiem i altarystą katedry w Wilnie (przed r. 1532). — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*.

PETHIER Antoni, ur. przed r. 1667 (?), kapelmistrz katedry we Włocławku od r. 1684 (?) do r. 1696, zmarły tamże 29. 5. 1731 r. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

PETRONIUS Joachim, włoskiego pochodzenia rorantysta katedry krak. w latach 1622/23 (?) do 1625. — Por.: A. Chy-

biński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*“, 1911.

PIASECKI Wojciech, wikariusz i kapelmistrz chóru katedry we Włocławku ok. r. 1680—84. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

PIASTKOWSKI, ..., członek kapeli i zastępca organisty katedry we Włocławku w r. 1724. — Por.: St. Chodyński, *j. w.*

z PIĄTKA Szymon, rorantysta katedry krak. w latach 1584 do 1592; zmarł 31. 12. 1592 r. Miał być kompozytorem, jednakże dzieła jego się nie zachowały. — Por.: Sz. Starowolski, *Monumenta Sarmatiae*; A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Chybiński, *Materiały do dziejów król. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

PIĄTKIEWICZ Jan, trębacz w kapeli katedry we Włocławku, zm. 1723 r. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł.*, 1902.

PIĄTKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Paweł, śpiewak (altysta) kapeli królewskiej w Krakowie od ok. r. 1592, następnie w Warszawie, gdzie zmarł przed 9. 3. 1622 r. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.* 1907; St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „*Rocznik krak.*“, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie*, „*Kwartalnik muzyczny*“, 1928/29.

2. nieznanego imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PICHLER, ..., członek kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku przed r. 1772. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

PIECHNO, ..., instrumentalista w Krakowie (w kapeli król.?) na pocz. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

PIECHOWICZ Andrzej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PIECZYKOWSKI Kazimierz, skrzypek, oboista, trębacz i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1738—1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PIEKARSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Franciszek, skrzypek, waltornista i trębacz Bursy muzycznej Jezuitów w Przemyślu w r. 1732. — Por.: Barącz, Archiwum domowe, 1884.

2. Wawrzyniec, śpiewak i organista Bursy muzycznej Jezuitów w Przemyślu w r. 1732. — Por.: Barącz, Archiwum domowe, 1884.

3. nieznany z imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PIENIECKI Stefan, instrumentalista kapeli król. w Krakowie w II poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PIEROCKI Józef, tenorzysta, skrzypek i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

z **PIERZCHNICY** Stanisław, lutnista („citharedus”) w Krakowie w r. 1536, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

PIESEK Jan, starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie w r. 1619. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

PIESZKOWICZ (Pieskowicz) Mikołaj, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1670/71, rorantysta od r. 1672, dyrygent tej kapeli w latach 1685—1694, w tym charakterze następca M. Łukaszevicza, poprzednik J. Porębskiego. — Por.: A. Chybiński, Notatki biograficzne o przełożonych kapeli rorantystów w XVII stuleciu, „Kwartalnik muzyczny”, 1911, I 2.

z **PILCZY** Benedykt, rorantysta katedry krak. od r. 1597 (lub wcześniej) do r. 1616. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

PILIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. M. Kazimierz, muzyk w Krakowie(?) ok. r. 1674. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

2. Marcin, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 21. 8. 1698 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri defunctorum Fr.

z **PILZNA**, dwóch z nazwiska nieznanych muzyków:

1. Michał, klawikordzista w Krakowie w r. 1436, w którym przyjął prawo oby-

watelstwa. — Por.: Arch. m. krak. Libri iur. civ.

2. Mikołaj, nazwany też „Skornija”, rodem z Pleszowa, organista w Pilźnie ok. r. 1490, zasądzony w Krakowie z powodu oszustwa spadkowego. — Por.: Ossol. rkp. 2009.

PINNOWICZ Daniel, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Przytowie, gdzie zmarł 4. 11. 1669. — Por.: Archiwum klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mortuorum fr. Bern.

PIOTR, imię czterech z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organista we Lwowie ok. r. 1409/10. — Por.: Pomniki dziejowe Lwowa, II.

2. organista w Krakowie w r. 1552 w jednym z kościołów (klasztorów) na Kazimierzu. — Por.: Arch. m. krak., Cas. Hip. 962.

3. miejski muzykant krakowski, zm. przed r. 1612. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

4. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1641. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

PIOTROWSKI Jan, organista klasztoru Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł 20. 6. 1618. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri mortuorum Fr. Cist. O. S. B.

PISZCZATOWSKI (Piszczalowski?) Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1762. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PŁOSZCZAKOWSKI Maciej, skrzypek i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **POBIEDZISK** Jan, rorantysta katedry krak. w latach 1598—1618. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

POCHRONIOWICZ Jan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1649—51. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegl. muz.”, 1911.

POCZ,..., kompozytor w kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1518, może identyczny z G. Botschem, kompozytorem żyjącym w I połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej,

1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker t. II.

PODBIELSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jakób, miał pochodzić z Torunia lub być czynnym tamże w XVII wieku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

2. Jan, organista i kompozytor z połowy XVII wieku; w Tabulaturze organowej z XVII w., którą posiadała Biblioteka Narodowa w Warszawie, znajdowało się jego preludium, wydane przez A. Chybińskiego i J. Hoffmana w „Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej“, z. XVIII (1947). — Por.: A. Chybiński, Warszawska Tabulatura organowa z XVII w., „Polski Rocznik Muzykologiczny“, t. II, 1936.

PODGÓRSKI Maciej, wikariusz katedry krakowskiej i członek kapeli katedralnej od r. 1777 i kapeli angielistów od r. 1783, wreszcie od r. 1787 do września 1793 kapelmistrz kapeli katedralnej (mylnie nazywany przez dawniejszych pisarzy kapelmistrzem kapeli rorantystów). Data śmierci Podgórskiego nie jest pewna (1794?). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, 1925.

z **PODHAJEC** Wawrzyniec, kantor kościoła lub szkoły w Pilźnie w XVII wieku. — Por.: Ossol. rkp. 2009.

PODHORODECKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PODOLECKI Ludwik, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Pińsku, gdzie zmarł 22. 8. 1679. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Franc.

PODOLSKI Stanisław, kompozytor z II połowy XVII wieku. Jego koncert „Levita Laurentius“ na 2 sopran, alt, tenor i bas z towarzyszeniem 2 skrzypiec, wioli, fagotu i organów (basso cont.) znajduje się w rkp. 5272 (z. 1) Biblioteki Jagiellońskiej (kopia z r. 1685).

PODREMBSKI Franciszek, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Mogile, gdzie zmarł 12. 11. 1667 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mortuorum fr. Cist. OSB.

POHL Robert, dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Wągrowcu, gdzie zmarł w r. 1793. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri mort. fr. Cist. OSB.

POHNERT Antoni, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1767. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **FOKRZYWNICY** Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1563. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

POLAK (Pollonois, Pollonese) Jakób, por. Reyss.

POLANSKI, nazwisko czterech muzyków:

1. nieznanzy z imienia muzyk kapeli wojewody Stanisława Lubomirskiego w XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Andrzej, oboista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w roku 1737/38. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

3. Adam, członek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

4. nieznanego imienia muzyk kapeli Benedyktynów w Tyńcu w latach 1777—79, może identyczny z wymienionym ad 3. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

POLICKI,..., kompozytor z zakonu Cystersów (?), żyjący w I połowie XVIII wieku; zachowały się jedynie jego 2 msze: 1. Missa a vocibus 5 (Arch. klaszt. Cyst. w Obrze) na sopran, alt, 2 skrzypiec i organy; 2. Missa ex C (Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, rkp. 874) na 8 gł.: 2 sopran i bas z tow. 2 skrz., 2 clar. i organów. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. XVII i XVIII w., „Wiadomości muzyczne“, W. 1925; M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

POLIFRANCO Dom Mattheo, włoski instrumentalista kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1729, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Grzegorz Gerw. Gorczycki, Cz. I, 1928.

POLITYŃSKI Piotr, substytut kapeli rorantystów katedry krakowskiej w r. 1666, następnie przełożony kolegium psalterzystów kolegiaty św. Jana w Warszawie (w „Dziejach muz. polsk. A. Polińskiego

mylnie nazwany „Polińskim“). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

de POLONIA Stefan, tenorzysta kapeli książęcej w Brukseli w r. 1459, następnie w Polsce. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

POŁACIEWICZ Stefan, organista Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie od r. 1728. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

z POŁANCA, nazwisko dwóch muzyków:

1. Wojciech, zwany Moravius, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1617/18. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. Jakób, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1641. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

POŁUDNIC Jan, lutnista w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1494; zm. po r. 1509. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

POPLAWSKI Felicjan, zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Krasnymstwie, gdzie zmarł 12. 9. 1655 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri defunctorum Fr. Aug.

PORĘBSKI Jan, od r. 1682 substytut kapeli rorantystów katedry krakowskiej, od r. 1691 rorantysta, w r. 1693 senior kapeli, od r. 1694 do r. 1726 lub 1730 kapelmistrz tej kapeli. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegl. muz.“, 1911, Cz. III, 1926.

PORPHIR Jan, muzykant miejski w Krakowie w r. 1609. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

POTOSKI Kazimierz, zakonnik i organista klasztoru Benedyktynów w Horodyszczu, gdzie zmarł 15. 3. 1755 r. — Por.: inform. klasztoru Bened. w Staniątkach.

POZIEMKIEWICZ Wojciech (Albert M. I.), organista w Krakowie lub koło Krakowa na przełomie XVII i XVIII wieku. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

z POZNANIA („de Posnania“, „Posnaniensis“), czterech z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. Piotr, ok. r. 1440 organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, zmarły prawdopodobnie w r. 1440. — Por.: Arch. klaszt. Domin. w Krakowie, Liber mortuorum Fr. Aug.

2. Irzyk, członek kapeli król. w Krakowie ok. r. 1520 (zapewne jeszcze dłużej). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. Mikołaj, pierwszy dyrygent nowozałożonej w r. 1543 kapeli rorantystów w katedrze krakowskiej, zmarł ok. r. 1557. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; J. Surzyński, Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

4. Franciszek, rorantysta katedry krakowskiej w r. 1544/45. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

POZZI Anna, włoska śpiewaczka operowa w Warszawie w I połowie XVIII w. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PRACHE, ..., śpiewaczka operowa w Warszawie po r. 1724 (?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PRACHEŃSKI, ..., kompozytor ze sfery cysterskich w Wielkopolsce. Archiwum klaszt. Cyst. w Obrze posiadało jego Litaniae Lauretanae B. V. M. na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrz., 2 obojów, 2 clar. i organów (data: 20. 7. 1793); Arch. fary w Grodzisku: Missa na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrz., 2 walt. in D i organów. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

PRATOGAGGI Antoni, członek kapeli królewskiej w Warszawie w I połowie XVII wieku. W „Cribrum musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII.

PRAWINSKI Krzysztof, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PRĘDOWSKI Andrzej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

PROKOP,..., rorantysta katedry krakowskiej w latach 1586—92. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

PROMSKI Felician, zakonnik i kapelmistrz klasztoru Cystersów w Koronowie, gdzie zmarł w r. 1777. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct. Fr. Cist. O. S. B.

PROSPER,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1627. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegl. muz.“, 1911.

z **PROSZOWIC** („Prosoviensis“), trzech muzyków:

1. Marcin, lutnista („citharedus“) w Krakowie w r. 1534, w którym przyjął krak. obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

2. Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1548. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

3. Bartłomiej, kantor klasztoru Cystersów w Mogile, gdzie zmarł w r. 1637. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. Fr. Cist. OSB., Czart. rkp. 3652.

PRUSKI Jan, trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1586. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Ossol. rkp. 183.

z **PRZEMĄTU** Błażej, rorantysta katedry krak. w r. 1544. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. I, 1910.

PRZEMOWA Stanisław, zakonnik i reparator organów klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie zmarł 18. I. 1606. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri mortuorum Fr. Bern.

PRZEMYSKI Józef, altysta kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PRZEWORSKI Bernard, fabrykant instrumentów muz. w Krakowie, zm. ok. r. 1620. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

PRZYBYŁOWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w roku 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PRZYBYŚLAWSKI Marcin, muzykant

miejski w Krakowie ok. r. 1629. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

PRZYJEMSKI Szymon, skrzypek Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie ok. r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PSZCZELIŃSKI Piotr, fagocista i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1735—37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PSZCZEŃSKI D..., kompozytor ok. r. 1737 i muzyk należący może do sfery kapeli Jezuitów w Krakowie. W inwentarzach tej kapeli wymienione są następujące jego 23 utwory: 1. Ad Te Maria (motet, ex C), 2. Beatus vir (psalm, ex C na tenor solo), 3. 4. Confiteor (psalmy, ex c i ex B), 5. Diffusa est gratia (motet) 6. Dixit Dominus (psalm, ex B), 7. Laetatus sum (psalm), 8. Laudate Dominum (psalm, ex C), 9. 10. 11. Laudate pueri (psalmy; ex C, ex Dis, ex E), 12. 13. 14. Litaniae (ex C, ex F, ex B), 15. 16. Magnificat (ex C i ex B), 17—20. Missae (ex c, ex F, ex A i ex G, solemniss), 21. Nisi Dominus (psalm), 22. 23. Vesperae (solemniss ex D i ex E). Utwory te nie zostały dotychczas odnalezione. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1.

PTASZKOWSKI Jakób, członek kapeli królewskiej „litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PTASZYŃSKI Piotr, członek kapeli katedralnej w Krakowie od r. 1794—1811, zm. w r. 1811.

PUCCITELLI Virgilio, śpiewak kapeli królewskiej, sekretarz król. i librecista oper włoskich, wystawianych na dworze król. w Warszawie w latach trzydziestych i czterdziestych w Warszawie, Wilnie i Gdańsku. Ich tytuły są następujące: Giuditto, Dafne, La Santa Cecilia (1637), Il ratto d'Elena (1638), Narcisso transformato (1638), Armida abandonata (1641), Andromeda (1641), Le Nozze d'Amore e di Psiche (1646). Muzykę do niektórych z tych tekstów napisał Marco Scacchi (por. Scacchi). — Por.: St. Windakiewicz, Opera włoska za Władysława IV, 1893; tenże, Teatr polski przed powstaniem sceny narodowej, 1921; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

PUTZ Tadeusz, basista teatru operowego ks. Radziwiłła w Słucku ok. r. 1760 (?). — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

PUZIŃSKI Jakób, trębacz i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1732. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

PYRSZYŃSKI (Pierszyński) Kasper, ur. w r. 1718, zm. 19. 9. 1758 w Lesznie (Wielkopolska), gdzie od r. 1740 był kantorem kościoła parafialnego. Pyrszyński był kompozytorem. Zachowały się jedynie dwa je-

go utwory: 1. *Sepulto Domino* na sopran i bas z tow. skrzypiec, 2. obojów, fagotu, trombonu i organów (b. c.), 2. *Magnificat* (autograf) na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrz., 2 clar., kotłów (ad lib.) i organów (b. c.); obydwie utwory posiadała Biblioteka Narodowa w Warszawie. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; J. J. Dunicz, *Z badań nad muzyką polską XVIII wieku*, I, Kasper Pyrszyński, „*Polski Rocznik Muzykologiczny*“, t. I, 1935.

R

RACŁAWSKI Stanisław, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II poł. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

RACZEK Jakób, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1590, następnie muzykant miejski i starszy cechu muz. w Krakowie. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; St. Tomkowicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „*Rocznik krakowski*“, 1907.

RACZKOWSKI Michał, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

RADECKI Jan, zakonnik i kapelmistrz klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 28. 4. 1765 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, *Libri defunctorum fr. Cist. O. S. B.*

RADNICKI (Rudnicki?) Franciszek, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Pradze, gdzie zmarł 27. 7. 1727. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, *Libri mort. fr. Bern.*

RADOCKI Walentyn, od r. 1647 członek kapeli katedralnej w Krakowie, gdzie w r. 1656 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., *Cathal. Civ. Crac.*

z **RADOMIA** Mikołaj, por. Radomski.

z **RADOMSKA**, trzech muzyków:

1. Szymon, rorantysta katedry krak. w latach 1543—48. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

2. Stanisław, rorantysta katedry krak. w latach 1544—1554. — Por.: A. Chybiński, *Materiały itd. j. w.* ad 1.

3. Wit, substytut kapeli rorantystów katedry krak. ok. r. 1549. — Por.: A. Chybiński, *Materiały itd. j. w.* ad 1.

RADOMSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. (z Radomia) Mikołaj, kompozytor z I połowy XV wieku; szczegóły z jego życia nie są znane, prawdopodobnie przebywał w Krakowie i jest może identyczny z Mikołajem, klawicymbalistą królowej Zofii ok. r. 1422 (por. J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*). W rkp. 52 Biblioteki Ord. Krasieńskich w Warszawie i w rkp. F. Lat. I. 378 Bibl. C. w Petersburgu, odzyskanym następnie dla Biblioteki Narodowej w Warszawie, znajduje się dzieło jego utworów: 1. *Hystorigraphi aciem* (rkp. 52); 2. *Magnificat* (rkp. 52); 3. utwór bez tekstu, umieszczony w rkp. 52 pomiędzy hymnami innych kompozytorów; 4. *Et in terra* (I, rkp. 52); 5. *Et in terra* (II, w rkp. 52 i 378); 6. *Et in terra* (III, w rkp. 378); 7. *Patrem omnipotentem* (I, w rkp. 52); 8. *Patrem omnipotentem* (II, w rkp. 52); 9. *Patrem omnipotentem* (III, w rkp. 378). Wszystkie utwory Radomskiego są 3-głosowe. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; St. Kętrzyński i H. Opieński, *Hymn na cześć Krakowa w XV wieku* — Mikołaj z Radomia, „*Kwartalnik muzyczny*“, I 1, 1911 (w pracy tej jest utwór „*Cracovia civitas*“ mylnie przypisany Radomskiemu); Z. Jachi-

mecki, Muzyka na dworze króla Władysława Jagiełły, 1915; tenże, Muzyka polska, Epoka Piastów i Jagiellonów w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928/29; tenże, Czy średniowieczny kompozytor polski, Mikołaj z Radomia, napisał symfonię w trzech częściach?, „Kurier literacko-naukowy“ z 21. 4. 1935, Kraków (dotyczy utworu bez tekstu, wymienionego wyżej pod 3); M. Szczepańska, Nowe źródło do historii muzyki średniowiecznej w Polsce, „Księga pamiątkowa ku czci prof. dra Adolfa Chybińskiego“, 1930 (odbitka); taż sama, O utworach Mikołaja Radomskiego (z Radomia), Wiek XV (Lwów 1936, maszynopis; wstęp do tej pracy ukazał się w „Polskim Roczniku Muzykologicznym“, t. II, 1936).

2. Jan, kanonik Kolegiaty w Łowiczu i kompozytor w II połowie XVII wieku; w rękopisach Biblioteki Narodowej w Warszawie znajdują się jego dwa utwory: 1. Missa de Sanctissima Cruce „Nos autem“ (data kopii: 1674) i 2. Missa Requiem — obydwie na 4 głosy miesz. z tow. organów (b. cont.). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z RADOMYŚLA Jan, rorantysta katedry krak. w r. 1627. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegl. muz.“, 1911.

RADOSZ Paweł, kantor ewang. w Toruniu, następnie w Gremboczynie i Królewcu, wreszcie od r. 1761 w Słucku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

RADOWSKI,..., muzyk krakowski ok. r. 1640, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Catalogus Civ. Crac.

RADWAŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Kazimierz, waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1738, następnie w kapeli starosty Otfinowskiego w Szczercu. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Szymon, instrumentalista kapeli klaszt. Cystersów w Mogile w latach ok. 1783—89 (?). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

z RADYMNA, nieznanego imienia subtytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1584 i 1593. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

RADZIMIŃSKI Jerzy, członek kapeli król. w Krakowie i Warszawie przed i po r. 1600. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

RADZISZEWSKI Jan, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

RADZIWIŁŁ Maciej ks., z Nieświeża, kompozytor z przełomu wieku XVIII na XIX; „Kgl. Musikalien-Sammlung“ w Dreźnie posiada według Eitnera (p. niżej) rękopisy z następującymi jego utworami: 1. Sonate pour le Pianoforte et un Violon; 2. Divertimento na 2 skrz., wiołę, 2 flety, 2 waltornie, fagot i bas (data: 14. 7. 1797); 3. Serenade a 2 Violin, Viola et Violoncello. Od niego pochodzi libretto operetki „Agatka czyli przyjazd pana“ (1784) z muzyką J. D. Hollanda. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, tom VIII.

RAFAŁ,..., zakonnik i organista Franciszkanów w XVII wieku (ok. r. 1621). — Por. H. Feicht, Wojc. Dębolecki, 1926.

RAFAŁOWIC de Bianco Wawrzyniec, ok. r. 1623 muzyk w Krakowie. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

RAK,..., klawicymbalista (wirginalista) w kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1503. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

RAKUSZ (Rakus) Stanisław, wikariusz i dyrygent chóru katedry we Włocławku w latach 1712—16. — Por.: St. Chodyski, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

RAMUŁT (Ramulth) Jan, muzyk kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1556 (?) do 1592 (?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

RASZKO Antoni, kompozytor z II poł. XVIII wieku; fara w Grodzisku posiadała jego msze. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935; maszynopis).

RATZKY,..., nieznaney narodowości kompozytor, który w r. 1787 wydał w Lipsku dwa menuety i polonezy na fortepian. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII.

RAUKAS Sebastian, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Kownie, gdzie zmarł 16. 5. 1699 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mortuorum fr. Fr.

RAUTENSTRAUCH Jan Nepomucen, zakonnik i dyrygent klasztoru Cystersów w Bledzowie, gdzie zmarł 21. 2. 1789 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunctorum fr. Cist.

RAYBER Tomasz, organmistrz w Krakowie, gdzie w latach 1648—64 budował m. inn. nowe organy kościoła mariackiego; zmarł przed r. 1668. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, II, „Kwartalnik muz.“, 1914, II 2.

RAYSKI Walenty, dyskancista, skrzypek i organista Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie od r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

REDELBERG Jan, niem. muzyk kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu w latach 1752/53. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

REDISCH Maciej, organista w Krakowie, gdzie w r. 1408 przyjął obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak. Libri iur. civ.

z **REGNOWA** Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1545/46. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

REGULSKI Wojciech, substytut-altysta kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1667. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

REIS Jan, instrumentalista (trębacz?) kapeli królewskiej w Krakowie do r. 1590(?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

RELZKOWSKI Jakób, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1758. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

RENBACH („Rembach“) Stanisław, organista król. w Warszawie ok. r. 1655. — Por.: H. Feicht, Kompozycje relig. B. Pękiela (maszynopis).

RENNER Krzysztof, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

REYS Jakób, zwany w drukach XVII wieku „Pollonois“, „Pollonese“ i „Pollac“, także „Sig(nor) Iacob“, wirtuoz i kompozytor lutniowy, urodzony w Polsce, przebywał w późniejszych latach swego życia we Francji jako nadworny lutnista królewski w Paryżu, gdzie miał umrzeć w r. 1605(?). Jego utwory lutniowe ukazały się w następujących 4 tabulaturach: 1. Thesaurus harmonicus J. B. Besarda, 1603 (4 preludia, 4 fantazje, 1 courante); 2. Delitiae musicae J. v. d. Hove'go, 1612 (transkrypcja piosenki „Une jeune fillette“ i 3 courantes); 3. Testudo Gallo-Germanica G. L. Fuhrmanna, 1615 (1 fantazja, 1 volte, 2 bransles „de S. Nicola“); 4. Novus partus J. B. Besarda, 1617 (2 galliardy); razem 19 utworów, z których kilka wydali w swych pracach (p. niżej) Z. Jachimecki i H. Opieński, oraz H. Neemann (Alte Meister der Laute, II). — Por.: M. Brenet, Notes sur l'histoire du luth en France, „Rivista musicale italiana“, IV, 1898; H. Opieński, Jacob Polonais et Jacobus Reys, „Riemann-Festschrift“, 1909; tenże: La musique polonaise, 1918 (1929); Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; tenże: Muzyka polska od r. 1572, w „Polsce, jej dziejach i kulturze, 1928; L. de la Laurencie, Les Luthistes, 1928. (Niektóre polskie prace zawierają mylne twierdzenie, jakoby w tabulaturze Hove'go, z r. 1612, znajdowały się 4 bransles Reysa).

RICCIERI (Ricieri, Rizzieri) Giovanni Antonio, 1679—1746, włoski kompozytor (głównie kościelny), miał według R. Eitnera (p. niżej) bawić od r. 1722 do r. 1726 w Polsce, „w służbie Marcina Wissigotha Kawieckiego“ (?). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII.

RIEDER, por. Ryder.

RIESSE Bonifacy, kantor klaszt. Cystersów w Obrze, następnie w Mogile między r. 1778 a 1784. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

RISTORI Giovanni Alberto, 1692—1753, organista i kapelmistrz oraz kompozytor operowy, dyrygował od r. 1717 „polską kapelą” w Dreźnie oraz przedstawieniami operowymi w Warszawie. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. XVIII; K. R. Mengelberg, G. A. Ristori, 1916.

RISTORINI Catterina, śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1765/66. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; L. Bernacki, *Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta*, 1925.

RISTORINI Giovanbattista, śpiewak operowy w Warszawie w latach 1765/66. — Por.: A. Poliński, j. w. L. Bernacki, j. w.

ROBACKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Sebastian, wiolista, kontrabasista, fagocista i trębacz Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznanego imienia kantor kościoła mariackiego w Krakowie ok. r. 1790, może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

ROCH N..., organista klasztoru Bernardynów w Piotrkowie, gdzie zmarł 1. 9. 1705 r. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, *Libri defunct. fr. Bern.*

ROCHNICKI Jan, muzyk w Krakowie wr. 1632, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 1424.

ROGAŁA Ludwik, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów, zamordowany przez Szwedów 17. 9. 1656 r. w Węclawowicach koło Inowłodzi.

ROGIEJSKI Stanisław, tympanista kapeli królewskiej „litewskiej” w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

ROHATYN (z Rohatyna?) Stanisław, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, j. w.

ROLLETSCHEK Wacław, czeskiego pochodzenia kapelmistrz cerkwi grecko-katolickiej we Lwowie w XVIII wieku, kompozytor mszy i pieśni. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VIII.

ROMANOWICZ Jan, kantor katedry we Włocławku, gdzie zmarł 10. 5. 1697 r. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocl.*, 1902.

ROPECKI („Ropecius”) Marcin, ksiądz i śpiewak kapeli katedry we Włocławku w r. 1686. — Por.: St. Chodyński, j. w.

ROSA Niccolo, włoskiego pochodzenia śpiewak kapeli królewskiej w Warszawie w I połowie XVII wieku (szereg muzyków włoskich nosi to nazwisko). W „*Cribrum musicum* (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VIII.

ROSKOWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. Paweł, lutnista królewski w Warszawie ok. r. 1640. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, *Liber Bapt.* 1640—49.

2. Wojciech, substytut kapeli rorantystów katedry krakowskiej w r. 1643. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

ROSOLEK („Rosoleck”) Zygmunt, lutnista w Krakowie w r. 1552, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

ROSOŁOWSKI,..., skrzypek kapeli królewskiej, następnie kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku w r. 1755. — Por.: Marpurg, *Historisch-kritische Beyträge*, I/V.

ROSTKOWSKI Onufry, zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Warszawie, gdzie zmarł 23. 10. 1730 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, *Libri defunct. fr. August.*

ROSZKOWICZ Paweł, członek kapeli królewskiej w Warszawie w I połowie XVII wieku; w „*Cribrum musicum* (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, tom VIII.

ROSZKOWSKI,..., instrumentalista kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1726—46 (może jeszcze później); grał na dętych instrumentach. — Por.: A. Chy-

biński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925; tenże: Grzegorz Gerw. Gorczycki, Cz. I, 1928.

ROTTER (Rotter), ..., członek kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1780 i nast. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

ROTTENGRUBER, ..., I skrzypek kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku w r. 1755. — Por.: Marburg, Historisch-kritische Beyträge, I/V.

ROY Piotr, lutnista („citharista“) w Krakowie w r. 1427, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

ROZBERSKI (Rozborski?) Baltazar, organista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1737. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ROZBORSKI, ..., trębacz kapeli Benedyktynów w Tyńcu w r. 1777. — Por.: Jagiell. rkp. 5291.

ROZICZ Aleksy, kantor klasztoru Dominikanów w Piotrkowie, gdzie zmarł w r. 1664.

ROZINKIEWICZ, ..., organmistrz, który w latach 1685—87 naprawiał organy katedry we Włocławku. — Por.: St. Chodyński, Organy, muzyka i śpiew kośc. katedr. włoc., 1902.

ROŻALIŃSKI Jakób, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759.

z **ROŻAN** Jan, lutnista („citharedus“) w Krakowie w r. 1537/38, w którym przyjął krak. obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

ROŻAŃSKI Wojciech, kantor klasztoru Benedyktynów w Staniątkach ok. r. 1748 do r. 1757(?). — Por.: Ossol. rkp. 101.

RÓŻYCKI Jacek (Hyacinthus, stąd jego monogram w rękopisach XVII wieku: „H. R.“; jego drugie imię było prawdopodobnie „Sebastian“, por. Jagiell. rkp. 5272, z. 38), kapelmistrz i kompozytor XVII wieku. Data i miejsce jego urodzenia nie są dotychczas znane. Do kapeli królewskiej przyjęto go (zrazu zapewne jako dyskan-cistę, ucznia M. Scacchiego lub raczej może B. Pękiela, do r. 1649 wicekapelmistrza) po r. 1640, skoro uchwała sejmowa z r.

1676 wspomina o „trzydziestu kilku latach służby“ J. Różyckiego w kapeli król. Po ustąpieniu Pękiela ze stanowiska kapelmistrza król. w Warszawie w r. 1657 i przeniesieniu się jego do Krakowa, stanowisko Pękiela w kapeli kr. w Warszawie objął J. Różycki, pozostając na nim prawie do końca życia. W ten sposób był Różycki kapelmistrzem 4 królów polskich (Jana Kazimierza, Michała Korybuta, Jana Sobieskiego i Augusta II); posiadał tytuł sekretarza królewskiego. W Warszawie przebywał Różycki conajmniej do r. 1697 (akta archiwów warsz. zawierają o nim wzmianki między r. 1660 a 1692). Po wyborze elektora saskiego Augusta (II) na króla polskiego w r. 1697 przeniesiono kapelę królewską z Warszawy do Drezna, jako stałej siedziby króla, przyczem kapelmistrzami tej „Polnische Kapelle“ byli J. Różycki i J. Chr. Schmidt. W r. 1707 część kapeli (śpiewaków) dymisjonowano, a na czele kapeli stanął wyłącznie Schmidt. Możemy więc przyjąć z pewnym prawdopodobieństwem, że w tym czasie Różycki będący już w podeszłym wieku, już nie żył. Data i miejsce jego śmierci nie są znane. Za życia Różyckiego nie ukazało się żadne jego dzieło. Rękopisy z jego utworami posiadają następujące biblioteki: A. Kraków, Archiwum kapituły katedralnej: 13 hymnów 4-głosowych na chór miesz. z tekstami łacińskimi (1. Aeterna Christi munera; 2. Aeterna Christi munera, inne opracowanie; 3. Aurora lucis rutilat, z datą: 1681, brak sopranu; 4. Chorus novae Jerusalem, brak sopranu; 5. Exultet orbis gaudiis; 6. Gaude coelestis civitas; 7. Jesu corona celsior; 8. Laudes ad laudes iungite; 9. Omni die dñc Mariae; 10. Regina terrae, regina coeli; 11. Sacris solemniis; 12. Salvatoris mater pia; 13. Verbum supernum prodiens). B. Kraków, Biblioteka Jagiellońska, 4 utwory w rkp. 5272: 1. Exultemus, Concerto de Spiritu S. (data: 4. 3. 1674) na 2 sopranu i bas z tow. organów (basso cont.); 2. Fidelis servus, Motetto... de quolibet Sancto, na 2 sopranu, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec i organów (b. cont.) i ad libitum dodanych głosów „capella violino I“, „capella violino II, oraz zapewne wioli; brak głosu „capella viol. I“ i wioli; 3. Iste Sanctus, Concerto de Mär-

tyribus (data: 1676) na alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, violi di gamba i organów (b. c.); 4. Magnificemus in cantico, Concerto de Sanctis (data: 1674) na 2 sopran i bas z tow. organów (b. c.). — C. Biblioteka Państwowa w Warszawie, 7 utworów: 1. Ave Sanctissima Maria, Concerto de B. M. V. (data: 1697) na sopran, skrzypce i organy (b. c.); 2. Catharinae Virginis na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrz., 2 clarini ex C i organy (b. c.); 3. Confitebor na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrz. i organów (b. c.; brak połowy głosu org.); 4. Litaniae de Beata Virgine Maria (data: 1679) na alt i dwa tenory z tow. 2 skrzypiec i org. (b. c.; zachowana tylko część głosu b. cont.); 5. Missa Concerta (data kopii: 1720) na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec i org. (b. cont.; zachowany tylko głos b. c.); 6. O sydus Hispaniae, Concerto de S. Antonio na alt i tenor z tow. 2 skrzypiec i organów (b. c.; zachowana tylko część głosu org.); 7. Regina terrae na sopran, alt, tenor i bas (brak altu; utwór identyczny z hymnem o tym samym tekście w rękop. archiwum kapit. krak.; p. wyżej). — D. Biblioteka Miejska w Gdańsku, 2 utwory: 1. (rkp. Joh. 406, nr. 3) Dixit Dominus (data kopii: 1688) z napisem: „a 9 vel. 13: 4 voci, 5 instrum. extract. cornetti cum 4 ripieni... cum Bc. pro Org... Reparatum per modernum Cantorem Gotfr. Nauwerck“; zachowane głosy (wszystkie) są następujące: sopran, alt, tenor, bas, sopran ripieno, alt rip., ten. rip., bas rip., skrzypce I i II, violetta I i II, cornetto, cornettino I ad placitum, cornettino II ad plac., bassa viola ad plac., bombard o fagotto ad plac. i basso cont. pro organo; 2. (rkp. Joh. 406, nr. 2) Magnificat (data kopii: 1688) z napisem: „a 9 vel. 13: 4 voci e 5 instrum. con 4 ripieni extract. cornett... cum basso continuo pro organo... ad chorum pleniorum reparatum per modernum Cantorem Gottfr. Nauwerck“; zachowane głosy (wszystkie) są następujące: sopran, alt, tenor, bas, canto rip., sopr. rip o cornetto, alto ripieno o trombone, tenore rip. o tromb., basso rip. o tromb., violino I e II, violetta II, violonc., viola bassa ad placitum, cornettino I e II ad plac., bombard o fagotto ad

plac., violone grosso ad plac., basso cont. pro organo i basso pro directione. — (Według R. Eitnera (p. niżej) kopię „Dixit Dominus“ posiadał niegdyś Fr. Commer). — Wydano dotychczas następujące utwory Jacka Różyckiego: Hymny, na chór mies. 4-głosowy („Wydawnictwo Dawnej Muzyki Polskiej z. III, w oprac. A. Chybińskiego i Br. Rutkowskiego) i koncert „Magnificemus in cantico“ („Wydawn. Dawn. Muz. Polsk.“, z. XVI, w oprac. A. Chybińskiego i K. Sikorskiego). — Por.: M. Fürstenau, Geschichte der Musik und des Theaters am Hofe zu Dresden, 1861—62; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII; 6. Günther, Katalog der Handschriften der Danziger Stadtbibliothek, t. IV, 1911; A. Chybiński, Jacek Różycki, „Przegląd muz.“, 1911; tenże: Przyczynki biograficzne i bibliograficzne do dawnej muzyki polskiej, II. Jacek Różycki, „Przegląd muz.“, 1926; tenże: Nowe szczegóły do biografii J. Różyckiego, „Przegląd muz.“, 1929; tenże: Jacek Różycki, „Kurier Literacko-Naukowy“, 1933, X. 20.; tenże: Monografia o Jacku Różyckim (1938—40, maszynopis).

RÓŻYŃSKI Wawrzyniec, muzyk i choralista klaszt. Franciszkanów w Piotrkowie, zm. 3. 10. 1724 w Warszawie. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie.

RUCIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Chrystian, organista, skrzypek i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736/37; jego utwory wymieniają inwentarze tej kapeli: 1. Alma Redemptoris Mater (antyfona) i 2. Litanie de S. Angelo Custode ex G; utwory te prawdopodobnie zaginęły. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, I, 1913, II 1.

2. Wojciech, zakonnik i organista klasztoru Karmelitów w Białym i Lwowie, zmarły w r. 1749. — Por.: Arch. klaszt. Karm. we Lwowie, Libri defunctorum fr. Carm.

RUCZKOWSKI Wilhelm, zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Warszawie, gdzie zmarł 14. 6. 1655 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Liber mortuorum fr. Aug.

RUDAWSKI Marcin, substytut kapeli rorantystów w latach 1653/54 i 1669/70. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

RUDKOWSKI Mateusz, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

RUFFO Antonio, muzyk kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1550. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

RULISZEWSKI Grzegorz, muzyk kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu ok. r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

RUNGERIUS Oratius, instrumentalista (flecista) kapeli król. w Krakowie, zajęty w niej prawdopodobnie już przed r. 1600 i co najmniej do r. 1608. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

RUPERT,..., muzykant miejski w Krakowie ok. r. 1390. — Por.: A. Poliński, j. w.

RUSIECKI Krzysztof, z Jacimierza, muzyk krakowski w r. 1619, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., rkp. 1424.

RUSLAN,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1587. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

RUSZKOWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

RYBALSKI,..., flecista kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku w r. 1755. — Por.: Marburg, Histor.-kritische Beiträge, I/V.

RYBICKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Józef, muzyk (organista lub kapelmistrz) Kolegiaty w Łowiczu na przełomie XVII i XVIII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Antoni, fagocista kapeli królewskiej w Warszawie, ok. r. 1711 „kapeli polskiej“ w Dreźnie; może syn poprzedniego. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; M. Fürstenau, Geschichte der Musik u. des Theaters am Hofe zu Dresden, 1861.

3. Adam, ok. r. 1711—1717 skrzypek (VI) „polskiej kapeli“ na dworze elektora sask. i króla polsk. w Dreźnie, oraz korepetytor tamtejszych baletów. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; M. Fürstenau, j. w.

RYBIŃSKI Zachariasz, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Bełchatowie, gdzie zmarł 12. 4. 1771 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mort. fr. Franc.

z **RYBNIKA** Tomasz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1620. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

RYCHALSKI Antoni, trębacz i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1741. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

RYCHTER,..., członek kapeli katedralnej w Krakowie ok. r. 1746. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

RYCZERSKI Wawrzyniec, członek kapeli królewskiej w Warszawie już przed r. 1675 i jeszcze po r. 1699(?). — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Metrica Bapt. 1669—1678 i Metrica Copul. 1689—1702.

RYDER (Rider, Rieder, Reder) Jan, flecista kapeli król. w Krakowie, gdzie przyjął obywatelstwo w r. 1549 i pozostawał w służbie król. do r. 1556 lub dłużej. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Arch. m. krak., Libri iur. civ.; Ossol. rkp. 180.

RYDZEWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Sylwester, członek kapeli katedry we Włocławku w latach 1764 i nast., od r. 1773 jej kapelmistrz. — Por.: St. Chodyski, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

2. Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

RYLSKI Jan, organista w Krakowie ok. r. 1619. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

RYSKOWICZ Mateusz, z Żywca, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1628 i 1631. — Por.: A. Chy-

biński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegl. muz.“, 1911.

RZADKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Szymon, muzyk (organista?) krakowski w r. 1636, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

2. A..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

RZECZYŃSKI Józef, tenorzysta, skrzypek i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

RZEPECKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Sebastian, muzyk kapeli królewskiej w Warszawie ok. r. 1714. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1708—14.

2. ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

RZEPIŃSKI Stefan, z Przemankowa, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1623. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

RZEPKA, ..., flecista („fistulator“) w Krakowie w r. 1399, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak. Libri iur. civ.

RZEPLIŃSKI Michał, dyskancista i skrzypek Bursy muzycznej Jezuitów w Krakowie w latach 1734—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

z **RZESZOWA** Stefan, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1552. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

RZUCIDLIŃSKI, ..., II skrzypek kapeli hetm. J. Kl. Branickiego w Białymstoku w r. 1755. — Por.: Marpurg, Histor.-kritische Beyträge, I/V.

S

ze **SĄCZA** Tomasz, „Sądecz“, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

ze **STAREGO SĄCZA** Antoni, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie zmarł 5. 1. 1637 roku. — Por.: Archiwum klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. fr. Bern.

SADECKI, ..., nieznanego imienia kompozytor z XVIII wieku. Klasztor Benedyktynów w Pułtusku posiadał jego 3 utwory: 1. Litaniae de Providentia ex D, vocum 6; 2. Litaniae de Cruce ex B, vocum 8; 3. Litaniae de Beata ex D, vocum 8. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

SADKOWSKI, ..., członek kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1739. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kość. katedr. włocł., 1902.

SADOVIUS Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1617/18. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SAKULSKI (Sokulski?) Jan, kapelmistrz orkiestry janczarskiej J. Kl. Branickiego w Białymstoku w II poł. XVII w. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SALOMIRSKI, ..., fabrykant instrumentów (skrzypiec?) w XVIII wieku. — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.“, 1914.

SALOMON, ..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1592. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SALAŃSKI Błażej, organista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

z **SAMBORZA** Piotr, rorantysta katedry krak. w latach 1543—45. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SAMOLIŃSKI, ..., skrzypek kapeli zamkowej w Podhorcach ok. r. 1769. — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.“, 1914.

z **SANDOMIERZA** Tobiasz („Tobiaszek“, „Tobiolus“), śpiewak-solista kapeli kró-

lewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

SANIARSKI Andrzej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1663—71. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

SANREPTON (de) Andrzej, dyrygent w Białej u Radziwiłłów ok. r. 1780. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

a **SANTA PAULINA** Girolamo, śpiewak opery królewskiej w Warszawie w I połowie XVIII wieku. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

SANTINI, ..., ok. r. 1780 śpiewak operowy w Warszawie. — Por.: L. Bernacki, *Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta*, 1925.

SARDULEWICZ, ..., kapelmistrz na dworze Sapiehy w Mohilszczyźnie w połowie XVIII wieku. — Por.: J. Reiss, *Najpięk. ze wszystkich jest muzyka polska*, 1946.

SARNECKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

SARTORINI, ..., śpiewak król. opery warszawskiej w latach 1786—87. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; L. Bernacki, *Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta*, 1925.

SAWANIEWSKI Józef, muzyk w Wilnie ok. r. 1800. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

SCACCHI Marco, kompozytor i kapelmistrz z I połowy XVII wieku, ur. pod koniec XVI wieku w Rzymie („Romanus”), uczeń Felice Anerio, przedstawiciela szkoły rzymskiej. Przybył do Warszawy ok. r. 1623 lub niebawem po tym roku, gdy po śmierci Aspr. Pacellego kapelmistrzem królewskiej kapeli był Giovanni Francesco Anerio. Do tej kapeli wstąpił Scacchi, na razie jako „muzyk królewski” („S. R. M. Musicus”). W r. 1628 został Scacchi naczelnym kapelmistrzem królewskim i był nim prawdopodobnie do końca 1648 roku, poczem — w marcu r. 1649 — opuścił Polskę i osiadł w pobliżu Rzymu, w Gallese, gdzie zmarł tuż przed r. 1685.

Następcą jego w Warszawie został B. Pękiel, przedtem wicekapelmistrz. Z utworów Scacchiego, należących do muzyki włoskiej, ukazały się w druku 3 tomy madrygalów (1634—37) i tom mszy (1638). Szereg jego dzieł zachował się w rękopisach bibliotek w Gdańsku, Wrocławiu, Królewcu, Upsali i Berlinie. Do nich należą w Państw. Bibliotece w Berlinie dwa rękopisy (dawniejsza sygnatura: 19690 i 19600a) mszy okolicznościowej na 12 głosów, p. t. „Missa omnium tonorum pro electione Regis Poloniae Casimiri” (data kopii: 1646), napisana na 3 chóry z tow. 2 skrzypiec, 2 wiol, fagotu i organów (basso cont.). Zaginęła muzyka Scacchiego do libretta operowego Virg. Puccitellego „Le nozze d'Amore e di Psyche” (wykonano tę operę w Gdańsku i powtórzone w Warszawie w r. 1646) i muzyka Scacchiego do oratoryjnego libretta V. Puccitellego „La Santa Cecilia” (wykon. w Warszawie w r. 1637). Szczególne znaczenie dla historii muzyki w Polsce posiada publikacja Scacchiego, wywołana jego sporem z niemieckim muzykiem Pawłem Siefertem z Gdańska (p. Siefert P.): „Cribrum Musicum ad triticum Syfertinum”, Wenecja 1643 (egzemplarze w bibl. w Berlinie, Gocie i Hamburgu; rkp. w Bolonii, Liceo Musicale). W „Cribrum”, w części nazwanej „Xenia Apollinea”, znajduje się 50 kanonów, napisanych przez polskich, włoskich i niemieckich członków kapeli królewskiej. W łączności z „Cribrum” pozostają dwa inne traktaty Scacchiego: „Lettera per maggiore informazione à chi leggerà il mio Cribrum” (rkp. Liceo Musicale w Bolonii) i „Judicium Cribri Musici” (s. a., egz. w Lic. Mus. w Bol.), będące odpowiedzią na broszurę Sieferta p. t. „Anticribratio musica ad avenam Scacchianam” (1645). Jeszcze w Warszawie napisał Scacchi traktat p. t. „Breve discorso sopra la musica moderna” (1647). — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; M. Seiffert, Paul Siefert, w „Vierteljahrsschrift f. Musikwissenschaft”, 1891; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. VIII; H. Riemann, *Musik-Lexikon*, wyd. 11; Z. Jachimecki, *Kontrapunkści polscy w kapeli Władysława IV*, „Młoda Muzyka”, 1909; H. Feicht. *Przyczynki*

do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie za rządów kapelmistrzowskich Marka Scacchiego, „Kwartalnik Muzyczny“, 1928/29.

SCALONA Giovanni Marco, śpiewak kapeli królewskiej w Warszawie w XVII wieku; był w niej czynny jeszcze w r. 1658. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

SCANNAVINI, nazwisko dwóch śpiewaków:

1. Celestina, śpiewaczka opery w Warszawie w r. 1784—85. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

2. Rosa, śpiewaczka opery warszawskiej w r. 1785. — Por.: L. Bernacki, j. w. (ad 1).

SCAPITA (Scapitta) Vincenzo, da Valenza (z Valenzy na Sardynii), 1593—1656, tenorzysta w kapeli arcyks. Leopolda w Innsbrucku, od r. 1636 lub 1637 w kapeli król. w Warszawie do r. 1655. W tym roku opuścił Warszawę i udał się do Lwowa, następnie do Wiednia, gdzie zmarł. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29. (Inne jego dzieła należą do muzyki włoskiej).

SCHAFFRATH (Schafrath) Krzysztof, kompozytor niem., ur. w r. 1709 w Hohenstein k. Drezna, zm. w r. 1763 w Berlinie, był członkiem kapeli ks. Sanguski ok. r. 1733. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII.

SCHMIDT (Schmitt, Schmyth) Jan, rodem z Lubawy w Chełmskiem, organista kapeli król. w Warszawie od ok. r. 1638 do 1655 i nast.; w r. 1649 przyjął prawo obyw. w Warszawie. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; inne utwory jego nie są znane. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów

kapeli królewskiej w Warszawie, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX.

SCHNITCZER (Schnitzer) Cuncza, rodem z Monachium, pfajfer miejski w Krakowie w r. 1493, zajęty może również w kapeli król. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

SCHOLL, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznanymi z imienia klawicybalista kapeli ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu, gdzie ok. r. 1761 miał dyrygować również operami obok innych kapelmistrzów. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Karol, flecista i kompozytor fletowy, ur. 8. 1. 1778 r. w Żółkwi, od 1. 5. 1797 zajęty w nadwornej orkiestrze w Wiedniu. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII.

SCHWIEGEL (Schwygiel, Szmigiel, Schmiegel), członek kapeli katedralnej w Krakowie od r. 1779 do r. 1802, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu. „Wiadomości muz.“, W. 1925.

SEBASTIAN, imię trzech muzyków nieznanymi z nazwiska:

1. organmistrz we Lwowie, zmarły w r. 1589 w czasie zarazy; budował nowe organy w klasztorze Dominikanów lw. — Por.: Bawor. rkp. 13.

2. puzonista we Lwowie ok. r. 1599. — Por.: Arch. m. lw., Advoc. Leop. 1599—1602.

3. sztorcista we Lwowie ok. r. 1611, może identyczny z poprzednim. — Por.: Arch. m. lw., Libri test. Civ. Leop. 1578—1666.

SEDZIWIY (Sędziwy),..., skrzypek kapeli zamkowej w Podhorcach ok. r. 1769 lub wcześniej. — J. Wilusz, Z inwentarzy zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muzyczny“, 1913.

SEEMANN, Maur, zakonnik, organista i dyrygent klasztoru Cystersów w Koronowie, zm. po r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri mortuorum Fr. Cist. OSB.

SEKLUCJAN Jan, rodem z Siekluk (?), ur. ok. 1510—15, bakałarz uniw. w Lipsku, przebywał w r. 1638 w Poznaniu (na dwo-

rze Łukasza Górki), w r. 1544 osiadł w Królewcu jako kaznodzieja dysydencki, zm. w 1578 r. Wydał w r. 1559 w Królewcu kancjonał pt. „Pieśni chrześcijańskie dawniejsze i nowe“, zawierający m. in. pieśni Wacława z Szamotuł. — Por.: X. Warmiński, Andrzej Samuel i Jan Seklucjan, 1906.

SERAFIŃSKI,..., skrzypek kapeli zamkowej w Podhorcach przed r. 1769. — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.“, 1913.

SERWANSKI Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SEYFFERT Bogusław, kantor kapeli katedralnej we Włocławku, zm. także 8. 7. 1801 roku. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

z **SIECIECHOWIC**,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1593—97. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant. Cz. I, 1910.

SIECZKOWICZ (Sieczkiewicz) Andrzej, organista lub organmistrz i radny miejski we Lwowie w latach 1652—1669, po czym został zakonnikiem. — Por.: Arch. m. lw. Księga wyb. lw. 1627—75.

SIEDLIŃSKI Marcin, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1713. — Por.: Jagiell., rkp. 180.

SIEFERT (Syfert) Paweł, rodem z Gdańska, ur. w r. 1586, uczeń J. P. Sweelincka, następnie zajęty jako organista w kapeli kr. w Warszawie, od r. 1623 organista kościoła mariackiego w Gdańsku, wreszcie kapelmistrz tegoż kościoła, zm. 6. 5. 1666 r. Jego utwory (Psalmy, 1640 i 1651) należą do muzyki niemieckiej. Jego polemika z M. Scacchim (por. Scacchi M.), kapelmistrzem kr. kapeli w Warszawie, znalazła wyraz w jego broszurze pt. „Anticibratio musica ad avenam Scacchianam“ (1645, egz. w British Museum w Londynie, w Bolonii i Rzymie). — Por.: M. Seiffert, Paul Siefert, „Vierteljahrschrift f. Musikwissenschaft“, 1891; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX.

SIEKIERSKI,..., organista katedry w Płocku w r. 1780. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

SIELANIN,..., tympanista kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie z pocz. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SIELECKI Kasper, lutnista kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1588—91. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SIEMIANOWICZ,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

SIEMIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:
1. Stanisław, członek kapeli Jezuitów w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. Paweł, oboista i flecista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1766—68. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

SIENIECKI Jan, muzyk kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu po r. 1761. — Por. A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SIENKIEWICZ Benedykt, ok. r. 1785 muzyk w kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu. — Por. A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SIEPRAWSKI,..., ok. r. 1737 kompozytor, może ze sfer Jezuitów krak., których inwentarz kapeli wymienia jego „Litaniae ex F“, dziś zapewne zaginione. — Por. A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.“, 1913 II 1.

SIERADOWICZ Wojciech, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1688—91. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

SIERAKOWSKI Wacław (hr.), kanonik i proboszcz katedry w Krakowie, ur. w r. 1740 w Bogusławicach, zm. w r. 1806 w Krakowie, gdzie rozwijał ożywioną działalność organizacyjną na polu życia muzycznego. Założył szkołę śpiewu, powołując do niej Franc. Ksaw. Kratzera jako kierownika, oraz J. Gołębka i F. M. Langę jako nauczycieli. Ponadto urządził koncerty chóralne i orkiestrowe. Wydał 3-tomowe dzieło pt. „Sztuka muzyki dla młodzieży krajowej“ (1795/96) oraz przekłady (przeważnie z języka włoskiego) librett kantat w ilości 53, z których 39 posiada Biblioteka Jagiellońska, obok nich także teksty oryginalne, do których muzykę

tworzyli kompozytorowie polscy, głównie krakowscy (Gołąbek, Lang, Zygmuntowski). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; J. Reiss, Książki o muzyce w Bibliotece Jagiell. od XVI do XVIII w., Cz. III, 1938.

SIEROCKI Mikołaj, zakonnik i muzyk klasztoru Augustynianów w Warszawie, gdzie zmarł 25. 12. 1664. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mort. Fr. Aug.

SIERPIŃSKA, ..., śpiewaczka operowych scen w Warszawie ok. 1795 i Lwowie ok. r. 1797. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

SIERPUŁTOWSKI (Serpulowski) Wojciech, muzykant miejski w Krakowie, gdzie przyjął w r. 1634 prawo obywatelstwa (p. również „Banni Albert”). — Por.: Arch. m. krak. rkp. 1424.

SIEYPKA, ..., nauczyciel chorału i muzyk kapeli katedr. we Włocławku, także kierownik chóru, od r. 1760 (?) dyrygent kapeli katedralnej; zmarł w r. 1767. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł. 1902.

SIKORSKI, nazwisko czterech muzyków:

1. Wojciech, substytut kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1630, rorantysta do r. 1639. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

2. Franciszek, altysta i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

3. Maciej, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

4. Mikołaj, oboista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736/37, następnie w kapeli Jezuitów w Gdańsku. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

de **SIMIS** Antonio, substytut kapeli rorantystów krak., następnie rorantysta w latach 1623—24. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorantystów, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911; tenże, Muzycy włoscy o kapelach wawelskich, Cz. I, „Przegląd muz.”, 1928 (odbitka).

SIMONIDES, por. Szymonowicz Jerzy.

SINKOWSKI Kazimierz, kornecista orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu w r.

1780. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SIODLARSKI (Siedlarski), nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, organista, skrzypek, wiolista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1739. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznany z imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65, może identyczny z poprzednim. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

SISINI („Sysinius”) Bartolomeo, muzyk kapeli król. w Warszawie w latach 1659 (lub wcześniej) do r. 1666 i nast. — Por.: Arch. kol. św. Jana w Warszawie, Metrica Bapt. 1659—68; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muz.”, 1928/29.

SITANSKA, ..., śpiewaczka opery król. w Warszawie i w trupie W. Bogusławskiego w latach ok. 1786—92, córka kapelmistrza kapeli hr. Tyzenhauza (Grodno). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka, 1925.

SITANSKI, ..., kapelmistrz kapeli hr. Tyzenhauza w Grodnie w II połowie XVIII wieku, zmarły w młodym wieku przed r. 1800. — Por.: A. Sowiński, Słownik itd. j. w.

SITARSKI Józef, organista i organmistrz klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 31. 8. 1714 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. Fr. Cist. OSB.

SITTE (Zitte) Abraham, kornecista kapeli król. w Warszawie od r. 1599 do 1625. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907. H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik muz.”, 1928/29; J. J. Dunicz, Adam Jarzębski, Lwów 1938.

SIWIŃSKI, ..., ok. r. 1737 kompozytor prawdopodobnie ze sfer Jezuitów krak., których inwentarz z r. 1737 podaje jego dwa utwory: 1. Litaniae ex c, 2. Requiem ex C, dziś już nieznane. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny”, 1913, II 1.

SKAKALSKI Antoni, organista klasztoru Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej ok. r. 1777. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Kalwarii Z., Libri defunctorum.

SKALICKI Jacek, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Piotrkowie, gdzie zmarł 12. 3. 1698 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mortuorum Franc.

ze **SKARZYSZOWA** Walentyn, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1557. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SKARZYŃSKI Feliks, z Ciechanowa, rorantysta katedry krak. w latach 1552—59. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SKAWIŃSKI Paweł, kantor (szkoły?) w Poborowicach k. Miechowa ok. roku 1690. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

SKICKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. z imienia nieznan substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1567—78. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. Jan, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1590; może identyczny z poprzednim. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

ze **SKIERBIESZOWA** Tomasz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1578. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SKOCZEK Feliks, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SKODA („Laszkowicz”) Stanisław, lutnista z Kleparza w Krakowie od r. 1517, w którym przyjął prawo krak. obywatelstwa, do r. 1529 lub dłużej. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ. i Księga doch. i pod. z XVI w.

ze **SKOKOWA** (Wielkopolska) Marcin, lutnista w Krakowie, gdzie przyjął w r. 1537 obywatelstwo. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ.

SKOLMACZEWSKI Jan, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 12. 11. 1744. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. Fr. Cist. OSB.

SKOMOROWSKI Józef, dyskancista i wiolista kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

SKORULSKI Franciszek, zakonnik i or-

ganista klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 12. 11. 1744 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri defunct. fr. Fr.

SKORUPKIEWICZ (Skorupkowicz) Jan Stefan, z Garwolina, muzyk krakowski od r. 1621; prawo obywatelstwa kr. przyjął w r. 1631, będąc członkiem kapeli mariackiej. — Por.: Arch. m. kr. rkp. 1424; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

SKROMSKI,..., śpiewak w chórze katedry we Włocławku ok. r. 1760. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kościeł. katedr. włocł., 1902.

SKRZEDOWSKI Mateusz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1619/20. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910 i Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

SKRZESZOWSKI Jan, muzyk w Krakowie w r. 1640 i 1656, w którym przyjął prawo obywatelstwa, będąc od r. 1638/39 skrzypkiem kapeli mariackiej. — Por.: Arch. m. kr., Cathal. Civ. Crac.; A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w. „Wiadomości muz.”, W. 1925.

SKRZYDŁO Jakób, ze Sławkowic, lutnista w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1517. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ.

ze **SKRZYNNĄ** Jan Chryzostom, rorantysta katedry krak. w latach 1603—1609, następnie zakonnik i kantor klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie zmarł 12. 1. 1641 r. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910; Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri defunct. fr. Bern.

SKURNEROWSKI Józef, śpiewak i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1738. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

SKWARSKI Franciszek, członek i senior kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SKWIRNIOWITA Jakób, rorantysta katedry krak. w latach 1565—72. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SŁAWSKI Jan, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1718—20. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SŁOMNICKI Jan, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Pradze, gdzie zmarł 13. 9. 1674 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. Fr. Bern. ze **SŁOMNIK** Andrzej, ur. w r. 1509, rorantysta katedry krak. w latach 1548—1597, zmarły 13. 9. 1598. — Por.: Sz. Starowolski, Monumenta Sarmatiae; A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SŁONKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, instrumentalista (instr. dęte) kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Michał, organista i dyrygent kapeli katedralnej we Włocławku w latach 1792—1808. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

SŁOWIK (Słowikowski) Jan, trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1567. — Por.: Arch. m. krak., Cas. Hip. 962; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SŁUPECKI v. **SŁUPSKI**, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, organista kościoła mariackiego w Krakowie w latach 1647—1673 i może nieco dłużej, niekiedy zajęty podczas nabożeństw w kościele Dominikanów; obywatelstwo krak. przyjął w r. 1649, w latach późniejszych zajmował się również kupiectwem (posiadał 2 kramy). — Por.: Arch. m. krak. Libri iur. civ., rkp. 3290 i rkp. pt. Musica Instr. B. V. M.; Ossol. rkp. 3273 i 3274.

2. Mikołaj (Słupski), może syn porzedniego, tenorzysta kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1669—71. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 3290.

ze **SŁUPI** Walentyn, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1550—52. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

SOBEK (Sebastian), nieznanego nazwiska organista kapeli królewskiej w Krakowie od r. 1544. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chmiel, Źródła historii sztuki, 1911.

SOBIELIN Jakób, „citharedus“ (lutnista) z Kleparza w Krakowie, gdzie w r. 1537 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

SOBIESKI, ..., tenorzysta kapeli katedralnej w Płocku w latach 1738—66. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

SOJECKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, tenorzysta, organista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1718—40. — Por.: Jagiell., rkp. 180 i 2431.

2. Kazimierz, dyskancista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por. Jagiell., rkp. 180.

SOKOŁOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Tomasz, ok. r. 1790 muzyk w Wilnie (?). — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

2. Jakób, ok. r. 1800 muzyk w kapeli Ogińskich w Słonimiu. — Por.: A. Miller itd. j. w.

SOKÓŁ, ..., instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SOKULSKI (Sukulski) Antoni, nauczyciel muzyki w Zdzięciole u Sołtanów, następnie w Wilnie, zm. w r. 1841 (?). — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SOLECKI, ..., fagocista orkiestry hr. Ilińskich w Romanowie na Wołyniu przed r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SOLOMONSKI (Szołomoński, Salomoński) Mikołaj, z Brześcia, organista i starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie w latach 1608—1632 (?), zmarły ok. r. 1632. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

SOMOŁOWICZ Tomasz, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 4. 1. 1703 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mort. fr. Fr.

SORZEWSKI Anioł, zakonnik (?) i kompozytor II połowy XVII wieku. Biblioteka Narodowa w Warszawie posiada wzgl. posiadała jego utwór w stylu „alla Italiana“ z tekstem „Cur me ludis“, na alt soło, skrzypce i basso continuo. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SOSIŃSKI Konrad, zakonnik i muzyk klasztoru Bernardynów w Krakowie, gdzie

zmarł 14. 11. 1764 r. Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri defunct. fr. Bern.

SOSNKOWSKI, ..., I skrzypek kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1790. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874.

SOWA v. **SÓWKA** Jakób, z Krakowa, organista kapeli królewskiej w Krakowie od r. ok. 1590, zamordowany 16. 2. 1593 r. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

SPŁAWIE Jan, ksiądz i organista katedry we Włocławku w r. 1583. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

SPONER Stanisław, organista i może również organmistrz („senior mechanicus”) oraz radny miejski we Lwowie od r. 1549, zmarły przed r. 1570. — Por.: Arch. m. lw., Ks. wyborów m. 1549—77 i Ks. kasowa m. 1565—72.

SROCYŃSKI, ..., organista w Krakowie ok. r. 1640—50. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

STABILE Annibale, kompozytor, uczeń Palestriny, w r. 1575 kapelmistrz bazyliki laterańskiej w Rzymie, w r. 1576 kościoła św. Apolinarego, 1592 kościoła S. Maria Maggiore. Ok. r. 1604 miał przebywać w Krakowie jako członek kapeli król. (na co brak dowodów archiwalnych). Dzieła jego (motety, litanie, madrygały) ukazywały się w latach 1572—96. Jego motet „Lux perpetua lucebit Sanctis” znajduje się w „Melodiae Sacrae” W. Liliusa, Kraków 1604. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX; Z. Jachimcki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911.

STACHROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznany z imienia śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie na pocz. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1670—73, następnie rorantysta, od r. 1689 senior kapeli, czynny jeszcze w r. 1703. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

STAŁA, ..., kantor fary w Olkuszku ok. r. 1623. — Por.: Bawor. rkp. 616.

STANICZEWSKI (Staniszewski?) Antoni, ok. r. 1604 członek kapeli królewskiej w Krakowie. W „Melodiae sacrae” V. Liliusa, Kraków 1604, znajduje się jego 8-głosowy motet „Beata es Virgo Maria”. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, tom IX; Z. Jachimcki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911.

STANIEWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Ludwik, tenor i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1736. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznanego imienia II skrzypek kapeli hetm. J. Kł. Branickiego w Białymstoku ok. r. 1755, może identyczny z poprzednim. — Por.: Marburg, Historisch-kritische Beytraege, I/V.

STANIEK v. **STANTIUS**, por. Mirmicius.

STANISŁAW, imię dziewięciu z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organista klasztoru Kanoników Regularnych B. Ciała w Krakowie w XV/XVI wieku. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań historyczno-muz. w klasztorach krak., „Przegląd muz.”, 1910.

2. trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1509, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ.; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

3. organista w Krakowie ok. r. 1530, może identyczny z Nogietkiem (por. Nogietek). — Por.: Arch. m. krak., Ks. doch. i pod.

4. organista w Kurzelowie ok. r. 1575. — Por.: Ossol. rkp. 826.

5. trębacz lub flecista w Krakowie w latach 1586—96. — Por.: Arch. m. krak., Cas. Hip. 780.

6. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1622—26 i 1633—34. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

7. puzonista kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1642. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

8. skrzypek kapeli Stan. Lubomirskiego w I połowie XVII wieku. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell. od XVI do XVIII w., Cz. III, 1938.

9. skrzypek, kornecista i puzonista kapeli Stan. Lubomirskiego w I połowie XVII wieku. — Por.: J. Reiss, j. w. (ad 8).

STANKIEWICZ Marcin, muzyk w Wilnie ok. r. 1789. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

STAŃSKI,..., II skrzypek i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1738, w którym zbiegł z kapeli. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

STAROMIEYSKI (Staromiejski, Staromiński),..., ok. r. 1737 kompozytor, może ze sfer Jezuitów krak., których inwentarz z tego roku podaje tytuły jego dziś już nieznanych (zaginionych) utworów: 1. hymny i motety (Bonum certamen ex E i ex B; De Nativitate: Omnes gentes plaudite; Vota mea ex B), 2. koncerty (Ad gaudia volate; O sacramenti maxime), 3. litanie (dwie ex c moll); 4. msza ex B; 5. nieszpory ex G; Veni Creator Spiritus ex D. — Archiwum Benedyktynów w Pułtusku posiadało jego mszę F-dur na 8 głosów (chór z tow. instr.). — Arch. klaszt. Cystersów w Mogile posiada jego 4-gł. mszę ex C (data kopii: 1764). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913, II 1; A. Chybiński, Przyczynki do dziejów krak. kultury muz. XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.“, W. 1925; tenże, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29.

STAROWOLSKI Szymon, ur. w drugiej połowie XVI w. w Starowoli na Wołyniu, kształcił się w uniwersytecie w Krakowie, przebywał w Lowanium (1614), Padwie (1624), Rzymie (1626) i ponownie w Lowanium (1631); w r. 1639 został księdzem, poczem był kantorem koleg. w Tarnowie, kanonikiem krakowskim (1655) i kaznodzieją katedry. Zmarł 27. 4. 1656 r. Starowolski był wszechstronnym pisarzem, polihistorem przede wszystkim. Z pośród licznych jego łacińskich i polskich publikacji jedna dotyczy bezpośrednio muzyki, tj. traktat teoretyczny „Musices practicae erotemata“, Kraków 1650. Niektóre inne jego prace za-

wierają źródła (nie zawsze pewne; por. niżej art. „Wacław z Szamotuł“ tego Słownika) do historii muzyki w Polsce, mianowicie „Scriptorum Polonicorum Hekatonas“ (Frankfurt 1625, 2. wyd. Wenecja 1627; zawiera m. inn. życiorysy Wacława z Szamotuł i Marcina Leopoldy) i „Monumenta Sarmatiae“ (Kraków 1655). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, z. I—IV; tenże, Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; tenże, Muzyka polska od r. 1572, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; J. Reiss, Książki o muzyce w Bibliotece Jagiellońskiej; tenże, Najpiękniejsza ze wszystkich jest muzyka polska, 1946; A. Chybiński, Wacław z Szamotuł, „Kwartalnik Muzyczny“, 1948.

STARY Mikołaj, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie, zmarły ok. r. 1509. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

STATKOWSKI,..., śpiewak, skrzypek i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1768. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

STECKELBERG Fryderyk, flecista orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu ok. r. 1751. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

STĘCZEWSKI (Stęszewski?) S..., kompozytor z II poł. XVIII w.; w archiwum fary w Grodzisku (Wielkopolska) posiadało w r. 1935 jego „Confitebor“ na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrz., 2 clarini i organów. — Por.: M. Sobieski, W. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

STEFAN, imię ośmiu z nazwiska nieznanym muzyków:

1. rodem z Przemyśla, organista w Krakowie w latach 1491—94. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

2. organista w Pilźnie ok. r. 1494. — Por.: Ossol. rkp. 2009.

3. organmistrz w Krakowie ok. r. 1497, prawdopodobnie identyczny z wymienionym wyżej pod 1.

4. organista w Krakowie w latach 1520—32. — Por.: Arch. m. kr., Księga doch. i pod.

5. rorantysta lub substytut ror. katedry krak. w latach 1559—63. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

6. śpiewak klasztoru Dominikanów w Krakowie w latach 1583—96. — Por.: Arch. klaszt. Domin. w Krakowie, Liber antiqu.

7. muzyk w Krakowie ok. r. 1595. — Por.: Arch. m. kr. rkp. 3277.

8. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1626. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

STEFANI Jan, ur. w r. 1746 w Pradze Czeskiej, początkowo był skrzypkiem w kapeli hr. Kinsky'ego, następnie w kapeli nadwornej w Wiedniu. W r. 1771 przybył do Warszawy i został koncertmistrzem orkiestry Stanisława Augusta, występując też czasowo jako kapelmistrz różnych świeckich i kościelnych zespołów; w ostatnich latach życia był I skrzypkiem orkiestry teatralnej. Zmarł w niedostatku 24. 2. 1829 roku. Napisał 11 oper (wodewilów), z których jedynie pierwsza, „Cud mniemany czyli Krakowiacy i górale“ (libretto W. Bogusławskiego), wystawiona 1. 3. 1794 r., cieszyła się powodzeniem. Z innych jego oper wymieniamy następujące: „Wdzięczni poddani“ (1796), „Drzewo zaczarowane“ (1796), „Frozyna“ (1806), „Rotmistrz Gorecki“ (1807), „Polka“ (1807), „Stary myśliwy“ (1809), „Papiрус“. Ponadto napisał szereg mszy i innych utworów kościelnych, oraz wielką ilość polonezów („ok. 100“, według Kraszewskiego). Państw. Biblioteka w Berlinie posiada druk p. t. „6 Parties pour 2 Clarinettes, 2 Cors et Basson, Oe. 1“, wydany w Berlinie pod nazwiskiem Jean Steffani; nie jest jednak pewne, czy kompozytorem tych „partii“ jest warszawski Stefani. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925; Z. Jachimecki, Muzyka polska od r. 1794, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; H. Dorabalska, Polonez przed Chopinem, 1938.

STEFANI Karolina, córka Jana St., śpiewaczka opery w Warszawie, gdzie zmarła w młodym wieku w r. 1803. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

STEFANOWSKI, ..., członek kapeli katedralnej w Krakowie, zm. w r. 1803. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII stuleciu, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

STEMBERSKI Józef, członek kapeli mariackiej w Krakowie ok. r. 1723. — Por.: Arch. m. kr., Protoc. Inqu.

STEMPALSKI (Stępalski), nazwisko dwóch muzyków:

1. Wojciech, organista, skrzypek, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1737—65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Wojciech, syn poprzedniego, waltornista kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1747—86. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

STĘPOWSKI Sebastian, z Dynowa, organista w Krakowie od r. ok. 1640; przyjął obywatelstwo krak. w r. 1656. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ. i Cathal. Civ. Crac.

STĘPKOWSKI Piotr, rorantysta katedry krak. w latach 1676—89. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

STOJECKI Samuel, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1663. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

STOKINGER (Stokinder) Piotr, II skrzypek kapeli katedralnej w Krakowie ok. r. 1726; w r. 1727 zajęty w kapeli Cystersów w Mogile. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925; tenże, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Cz. I, „Przegląd muz.“, 1928 (odbitka).

STOKROCKI Samuel, organista kapeli królewskiej w Warszawie od r. 1628 do 1651 lub dłużej. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; in-

ných jego utworów nie znamy. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. IX; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie*, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29.

STOLPE Alojzy, ur. w Warszawie, zm. tamże w r. 1824, był nauczycielem gry fortep. w konserwatorium warsz. — Por.: J. Reiss, *Najpięk. ze wszystkich jest muzyka polska*, 1946.

STRADONICZ Wojciech, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1682/83. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

STRAUCH Franciszek Ksawery, kantor (dyrygent) kapeli klasztoru Benedyktynów w Staniątkach ok. r. 1747 (według informacji klasztoru).

STRODOWNICKI (Stredownicki, Stradownicki?), nazwisko dwóch muzyków:

1. Zygmunt, instrumentalista kapeli królewskiej w Warszawie w latach 1626(?) do 1642, w którym zmarł. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie*, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29.

2. Szymon, lirnik (bandurzysta?) kapeli król. w Warszawie w r. 1668—71, może syn poprzedniego (ad 1). — Por.: Arch. koleg. św. Jana w Warszawie, *Liber Copul.* 1673—89.

STRUGOWSKI Stanisław, trębacz kapeli Benedyktynów w Tyńcu w r. 1777, w kapeli Cystersów w Mogile w r. 1784. — Por.: Jagiell. rkp. 5291; A. Chybiński, *Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu*, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

STRUŚ (Strutius) Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1661, rorantysta do r. 1663. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

ze **STRYJKOWA** Benedykt, miał być trzecim z rzędu dyrygentem kapeli rorantystów w katedrze krak. w II poł. XVI wieku, co jednak nie jest pewne; po r. 1560 był członkiem kapeli król., dworskiej. — Por.: A. Sowiński, *Słownik*

muzyków polskich, 1874; A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

STRYSZEWSKI Benedykt, zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Ząłóżcach, gdzie zmarł 4. 2. 1713 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, *Libri mort. fr. Aug.*

STRZELEC Piotr, członek kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

ze **STRZELNA** Feliks, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1547. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

STRZYŻEWSKI (Strzyżowski, Strzyżewicz) Jan, członek kapeli królewskiej w Warszawie od r. 1620 i jeszcze po r. 1643. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego, Wenecja 1643, ukazał się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, tom IX; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów królewskiej kapeli w Warszawie*, „Kwartalnik Muzyczny”, 1928/29.

STUCZYŃSKI Sebastian, ksiądz i dyrygent chóru oraz członek kapeli katedralnej we Włocławku w latach 1663—68 (i może dłużej). — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocl.*, 1902.

STUDZIŃSKI Andrzej, wiolista kapeli król. w Warszawie w r. 1685. — Por.: Archiwum Kolegiaty św. Jana w Warszawie, *Metrica Copul.* 1673—86.

STUDZIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Marcin, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764—68; był skrzypkiem, waltornistą i trębaczem. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznanego imienia śpiewak kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1792. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do historii krakowskiej kultury muzycznej XVII i XVIII w.*, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

STYLIŃSKI Tomasz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1685/87. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

STYPA (Stipa) Antoni, kantor i dyrygent chóru klasztoru Cystersów w Szczirzycu, gdzie zmarł ok. r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct. fr. Cist. OSB.

SUCHARZEWSKI Jakób, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SUCHENHAUS Jan Benjamin, muzyk kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu w latach 1757—59. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SUDROVIUS (Sudrowski) Stanisław, pastor protest. w Wilnie, wydał tamże w r. 1594 „Katechizm... z modlitwami, psalmami, piosnkami“. — Por.: G. Korbut, Literatura polska, I, 1929.

SUFLIC, por. Szufflic.

SULCZEWSKI (Szulczewski) Elias, zakonnik i organista w klasztorze Cystersów w Przemęcie, gdzie zmarł ok. r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct. fr. Cist. OSB.

SULEK, por. Kuchta.

SULINSKI Marcin, kapelmistrz katedry we Włocławku od 2. 3. 1684 do? Miał też być kompozytorem. — Por.: St. Chodźński, Organy, śpiew i muzyka w kość. katedr. włocł., 1902.

SUŁOWSKI Ludwik, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów, zmarły w Kazanowie 14. 1. 1611 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. fr. Bern.

SUMICKI (Szumicki) Andrzej, organista w Krakowie ok. r. 1681. — Por.: Ossol. rkp. 3274.

SUSKI Kasper, członek kapeli król. w Krakowie w r. 1558. — Por.: Arch. Gł. w Warszawie, Ant. Vars.

SYCHRA Józef, Czech z pochodzenia, przebywał od r. 1760 na Litwie i Białorusi, w r. 1797 był w Wilnie nauczycielem gry na fortepianie i arfie, wydawał swe utwory do wykonania na arfie. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SYNECZ,..., muzykant miejski w Krakowie w r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SYNORACKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SYTYCH,..., lutnista kapeli królew-

skiej w Krakowie na pocz. XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

SZADEK (z Szadka), nazwisko dwóch muzyków:

1. Feliks, fistulator (flecista) w Krakowie w r. 1539—1544, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ.; J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

2. Tomasz, kompozytor. Urodził się ok. r. 1550 w Szadku, o ile nie pochodził z krakowskiej rodziny Szadków. W dniu 25. 6. 1569 r. przyjęto go do kapeli królewskiej (dworskiej) w Krakowie jako śpiewaka; na tym stanowisku pozostawał do r. 1574, był niekiedy czynnym w kapeli rorantystów jako substytut (np. w r. 1572). Od r. 1575 do 1578 był rorantystą, po czym do końca życia pełnił jedynie obowiązki wikariusza i spowiednika w katedrze krak. W tytułach jego dzieł bywa nazywany bakałarzem nauk wyzwolonych. W ostatnich latach jego życia zgromadzenie wikariuszy katedralnych wytaczało mu dochodzenia z powodu niedbałego wypełniania obowiązków administracyjnych i jakoby nieobyczajnego życia. Po r. 1611 nie znajdujemy w aktach wzmianki o Szadku. Zmarł w r. 1611 lub niebawem po nim. — W rękopisach Archiwum Miejskiego w Krakowie znajdują się jego 2 msze: 1. Offitium Dies est laetitiae z r. 1578 i 2. Offitium in melodiam motetae Pisneme z r. 1580 (oparte o melodię franc. pieśni „Puis ne me peult venir“ z mszy T. Crecquillona; zachowane głosy sopranu, altu i basu, głos tenorowy w posiadaniu pryw.). Dawniejsze twierdzenia, jakoby po Sz. pozostała jeszcze trzecia msza, „Salve Sancta Parens“, są bezpodstawne. W jednym z rękopisów Archiwum katedry krak. znajduje się pod jego nazwiskiem, lecz bez daty zanotowany introit „Vultum tuum“, graduale „Haec dies“ i communio „Pascha nostrum“; zachowane jedynie głosy sopr. i tenor. (brak altu i basu). — Mszę z r. 1580 (p. wyżej) wydał J. Surzyński w „Monumenta Musices Sacrae in Polonia“, I, 1885. — Por.: J. Surzyński, Monumenta itd. j. w.; tenże, Muzyka figuralna w kościołach polsk. od XV w., 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; Z. Jachimecki,

Wpływy włoskie w muzyce polsk., 1911; tenże, *Muzyka polska od r. 1572*, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1929; A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów*, Cz. I, 1910; tenże, *Trzy przyczynki do historii muzyki w Krakowie w I poł. XVII wieku*, w „Pracach Polonistycznych“, 1927; tenże, *Msza pastoralna Tomasza Szadka*, „Muzyka kościelna“, 1928/29.

z SZADKA Wojciech, organmistrz w Poznaniu w r. 1528, uczeń organmistrza Wawrzyńca z Poznania. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XVI.

SZAFRAŃSKI Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1759. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SZALA Jan, z Warszawy, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1549/50. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

SZALONY, ..., substytut kapeli rorant. katedry krakowskiej w r. 1581. — Por.: A. Chybiński, *Materiały itd. j. w.*

z SZAMOTUŁ Wacław, nazywany „Szamotulczykiem“ i (błędnie) „Szamotulskim“, najwybitniejszy kompozytor polski XVI wieku, urodził się w Szamotułach (Wielkopolska) w r. 1533 lub 1534, jak wynika z „Trenodii“ A. Trzycieskiego na śmierć Wacława. (Dawniej podawane daty, w oparciu o Sz. Starowolskiego, okazały się błędne). Wykształcenie muzyczne otrzymał najprawdopodobniej w Krakowie. W dniu 6 maja 1547 roku został przyjęty do kapeli królewskiej jako śpiewak-kompozytor, licząc wówczas lat 13—14. W kapeli tej przebywał do r. 1554 lub 1555. Wcześniej wszedł w koła dysydentów, przyjaźniąc się zwłaszcza z działaczem i poetą dysydenckim, Andrzejem Trzycieskim oraz z Cyprianem Bazylikiem. Od r. 1555 był muzykiem na dworze Mikołaja Radziwiłła „Czarnego“, głowy kalwinistów litewskich w Wilnie. Dalsze losy jego życia nie są znane. Prawdopodobnie przebywał w Wilnie aż do śmierci, która nastąpiła albo w ciągu roku 1567 lub z samym początkiem roku 1568, według „Trenodii“ A. Trzycieskiego wydanej w styczniu r. 1568 w I serii jego „Sylvae“. (Poprzednio za Sz. Starowolskim podawana data „1572“ jako

rok śmierci Wacława, okazała się błędna). Za życia Wacława z Szamotuł ukazały się następujące jego utwory: 1. „Quatuor parium vocum Lamentationes Hieremiae Prophetiae, tempore quadragesimali in templis cantari solitae, numeris musicis redditae a Venceslao Samotulino, Polono, Serenissimi Regis Poloniae Sigismundi Augusti musico. Quibus adiunctae sunt Exclamationes Passionum. Tristium Liber Primus. Cracoviae Lazarus Andreae excudebat M. D. L. III“. (Zachowany tylko głos tenorowy w Archiwum Archidiecezjalnym w Poznaniu i w Bibliotece Państwowej w Monachium); 2. Motet 4-głosowy „In Te Domine speravi“ w IV tomie „Psalmorum selectorum a praestantissimis huius nostri temporis in arte musica artificibus in harmonias quatuor, quinque et sex vocum redactorum“ (Berg & Neuber, Norymberga 1554); 3. Motet 4-głosowy „Ego sum pastor bonus“ w V tomie publikacji „Thesaurus musicus continens selectissimas... harmonias, tam a veteribus symphonistis compositas, & ad omnis generis instrumenta musica accommodatas“ (Berg & Neuber, Norymberga 1564); 4. Pieśń 4-głosowa p. t. „Modlitwa gdy dziatki spać idą: Już się zmierzcha“, oznaczona monogramem „S. W.“, wydana w Krakowie (bez daty; 1556?) u Ł. Andrysowicza (egzemplarz w Ossol.); 5. Pieśń 4-głosowa p. t. „Christe qui lux es et dies, po polsku M. R. (Mikołaj Rey): Kryste dniu naszej światłości“, oznaczona monogramem „V. S.“, wydana w Krakowie (bez daty; 1556?) u Łazarza Andrysowicza (egzemplarz w „Kancjonale Puławskim“, Czart.); 6. Pieśń 4-głosowa p. t. „Pieśń o narodzeniu Pańskim: Pochwalmyż wszyscy społem“ z tekstem „I. Il.“, z monogramem „V. S.“, wydana w Krakowie (bez daty; 1556?) u Łazarza Andrysowicza (egzemplarz w „Kancjonale Puławskim“, Czart.); 7. Pieśń 4-głosowa p. t. „Powszednia spowiedź: Ach, mój niebieski Panie“, z tekstem „A. T.“ (Andrzej Trzycieski), wydana w Krakowie (bez daty; 1556?) u Łazarza Andrysowicza (egzemplarz w Ossol.); 8. Pieśń 4-głosowa p. t. „Psalm pierwszy: Błogosławiony człowiek“ z tekstem „A. T.“ (Andrzej Trzycieski), z monogramem „V. S.“, wydana w Krakowie (1556

i 1558), (egzemplarz w „Kancjonale Puławskim“, Czart. i w „Kancjonale Krakowskim“, Zamoysk.); 9. Pieśń 4-głosowa p. t. „Psalm Dawidów CXVI: Alleluia, Chwalcie Pana“, z monogramem „V. S.“, wydana w Krakowie w r. 1558 u M. Zybeneychera (egzemplarz w „Kancjonale Krakowskim“, Zamoysk.); 10. Melodia jednogłosowa p. t. „Benedictio mensae: Quae nunc sumemus“ oznaczona monogramem „V. S.“ w kancjonale „Pieśni Chrześcijańskie dawniejsze i nowe“ J. Seklucjana (Królewiec 1559); 11. Melodia jednogłosowa p. t. „Gratiam actio post mensam: Quod sumus utilibus“ (tamże). — (A. Poliński wymienia jeszcze trzy pieśni 4-głosowe. Wacław z Szamotuł: psalmy XIV, XXX i LXXXV, które jednak prawdopodobnie się nie dochowały). — Zagięły również najobszerniejsze dzieła Wacława z Sz., które wymienienia inwentarz kapeli król. z r. 1572: 1. 4-głosowe „Offitia“, 2. 5-głosowe „Eksklamacje drugie“, 3. 6-głosowe „Offitia“ i 4. 8-głosowa „Msza“. — Z utworów Wacława wydano w nowszych czasach następujące: 1. Motet „Ego sum pastor bonus“ (J. Surzyński w „Monumenta Musices Sacrae in Polonia“, z. II, Poznań 1887); 2. Motet-psalm „In Te Domine speravi“ (M. Szczepański i H. Opieński w „Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej“, z. IX, Warszawa 1930); 3. Pieśń „Już się zmierzcha“ (A. Poliński w „Echu muz.“ 1881 i W. Gieburowski w „Cantica selecta musices sacrae in Polonia“, 1928); 4. Pieśń „Kryste dniu naszej światłości“ (A. Poliński w „Echu muz.“, 1881); 5. „Ach mój niebieski Panie“ (A. Poliński w „Echu muz.“, 1881), 6. Pieśń „Pochwalmyż wszyscy społem“ (J. Surzyński w „Muzyce kościelnej“, 1885). — Por.: A. Tricesius, Sylvarum Liber Primus, Crac. 1568; Sz. Starowolski, Scriptorum Polon. Hekatonas, 1625 (2. wyd. 1627); A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Wacław z Szamotuł, „Echo muz.“ 1881; tenże, Dzieje muzyki polskiej, 1907; J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, z. I i II, 1885 i 1887; tenże, Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; A. Chybiński, Ze studiów nad polską muzyką wokalną wielogłosową w XVI wieku, „Przegląd muz.“, 1910;

tenże, Do biografii Wacława z Szamotuł, „Kwartalnik muzyczny“, 1931; tenże, Wacław z Szamotuł, „Kwartalnik muzyczny“, 1948; Z. Jachimiecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; tenże, Muzyka polska za Piastów i Jagiellonów, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (2. wyd. 1929); H. Przybylski, Wacław z Szamotuł, 1935.

SZANIECKI, ..., sztorcista i kornecista kapeli w farze w Olkuszu w latach 1627—33. — Por.: Bawor. rkp. 616.

SZAREWICZÓWNA Helena, śpiewaczka operowa w Warszawie ok. r. 1800 i zm. 11. 10. 1801 r. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

SZARKIEWICZ Jerzy, śpiewak w operowym teatrze ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SZARZYŃSKI Stanisław Sylwester, najwybitniejszy kompozytor polski na przełomie XVII i XVIII wieku. Data i miejsce jego urodzin nie są znane; zapewne urodził się w połowie XVII wieku, pochodząc może z rodziny Sępów-Szarzyńskich, osiadłej od XVI wieku na Rusi Czerwonej pod Lwowem (Zimna Woda lub Rudno). Są to jednakże tylko przypuszczenia. Nieznane są również żadne szczegóły z jego życia. W tytułach jego utworów (wyłącznie rękopisów, kopii z lat 1698—1713) czytamy, że Szarzyński należał do „Ordo S. Benedicti“, że zatem był Benedyktynem. W jednym tylko rękopisie z r. 1692 (Bibl. Jagiell. rkp. 5272, z. 34) jest zawarta uwaga, że należał do „Ordo Cisterciensis S. Benedicti“, czyli że był mnichem cysterskim. Ani miejsce jego pobytu ani data śmierci nie są znane. Istnieje pewne prawdopodobieństwo, że Szarzyński zmarł w pierwszym lub drugim dziesięcioleciu XVIII wieku. Poszukiwania w archiwach benedyktynskich i cysterskich nie dały żadnego wyniku; nie znajdujemy jego nazwiska w polskich klasztorach libri mortuorum wzgl. defunctorum fratrum Ordinis S. Benedicti, stąd przypuszczenie, że Szarzyński mógł znaczną część życia spędzić w klasztorach benedykt. lub cyst. poza Polską. — Za jego życia nie ukazało się w druku

żadne jego dzieło. Z jego niewątpliwie bogatej twórczości uratowało się zaledwie 10 utworów, których rękopisy znajdują się wzgl. znajdowały się w roku 1939 w następujących bibliotekach: I. Biblioteka Jagiellońska w Krakowie, rkp. 5272 z. 34: „Motetto pleno: Ad hymnos ad cantus“ na 2 sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, wioli i basso continuo (organy) z dodaną wiolą „ad maius organum“ (kopia z r. 1692, wszystkie głosy zachowane). — II. Biblioteka Narodowa w Warszawie: 1. „Ave Regina coelorum“ na sopran solo z tow. 3 skrzypiec (3-cie „ad placitum“), wioli basowej („ad placitum“) i basso continuo (organy; zachowane są wszystkie głosy); 2. „Completerium“ na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec lub 2 „clarini gallici“ i basso continuo (organy; zachowane wszystkie głosy); 3. „Concerto de Deo: Jesu spes mea“ na sopran solo z tow. 2 skrzypiec i basso pro organo (kopia z r. 1698; zachowane wszystkie głosy); 4. „Concerto de Sanctis: Quam felix curia“ na alt solo z tow. 2 skrzypiec i basso pro organo (kopia z r. 1713; wszystkie głosy zachowane); 5. „Concerto de Beata Virgine Maria: Pariendo non gravaris“ na tenor solo z tow. 2 skrzypiec, wioli i organów (kopia z r. 1704); 6. „Litania cursoria“ na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, wioli di gamba i basso continuo (organy; wszystkie głosy zachowane; kopia z r. 1707); 7. „Missa septem dolorum Beatae Mariae Virginis“ na 4 głosy i bas cyfrowany („basso chorale“); zachowane tylko głosy: tenor I, tenor II, bas i bas cyfr., brak zatem prawdopodobnie tylko altu; 8. „Motetto de Nativitate Domini: Gloria in excelsis Deo“ na 2 sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec i 3 trombonów (altowego, tenorowego i basowego) lub 3 wiol oraz basso continuo (organy; wszystkie głosy zachowane; kopia z r. 1704); 9. „Sonata“ na 2 skrzypiec i basso continuo (organy); utwór zachowany w całości (data kopii: 1706). — W „Wydawnictwie Dawnej Muzyki Polskiej“ ukazały się następujące dzieła Szarzyńskiego (w opracowaniu A. Chybińskiego i K. Sikorskiego): 1. Sonata (zeszyt I), 2. koncert „Pariendo non gravaris“ (z. V) i 3. koncert „Jesu spes mea“ (z. X). W tym samym wydaw-

nictwie ukazały się dalsze dzieła Szarzyńskiego. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; A. Chybiński, *Motet pastoralny S. S. Szarzyńskiego*, „Przegląd muz.“, 1926; tenże: *Przyczynki biograficzne i bibliograficzne*, I. S. S. Szarzyński, „Przegląd muz.“, 1926; tenże, *Sonata triowa S. S. Szarzyńskiego*, „Śpiewak“, 1928; tenże, S. S. Szarzyński, „Kurier Literacko-Naukowy“, 1932.

SZASZOR (Schaschor) Stanisław, organista w Kaliszu ok. r. 1494. — Por.: *Monum. Med. Ae. Hist.* XVI.

SZAWKIEWICZ Jerzy, basista orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

SZCZEBŁOWSKI Gerard, organista i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Wąchocku, gdzie zmarł ok. r. 1800. — Por.: *Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. fr. Cist.*

SZCZEPKOWSKI, ..., dyskancista kapeli katedry w Płocku ok. r. 1780. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polsk.*, 1874.

SZCZUKOWSKI Wojciech, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: *Jagiell. rkp.* 2431.

SZCZUROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jacek (Hyacinthus), kompozytor, ur. 18. 8. 1718 r. na Rusi Czerwonej, stąd w aktach jezuickich nazywany „Roxolanus“. Otrzymał święcenie kapłańskie w Kaliszu w dniu 24. 11. 1737 r. wstąpiwszy do zakonu Jezuitów. Studia muzyczne odbył w Bursie Muz. Jezuitów w Krakowie (1735—37). Władze zakonu przenosiły go dość często do różnych miejscowości, w których zakon ten posiadał swe kapele i bursy muzyczne. Między r. 1737 a 1758 przebywał kolejno w Kaliszu, Krośnie, Gdańsku, Toruniu, Krakowie, Jarosławiu; w latach 1758—71 w Krakowie, Gdańsku, Kaliszu, Poznaniu; wreszcie w latach 1771—73 w Wołczu (Poznańskie). Dalsze jego losy i data śmierci nie są znane. Żadne dzieło muzyczne Szczurowskiego nie ukazało się w druku za jego życia. W rękopisach były one dość rozpowszechnione. Inwentarze kapeli jezuickiej w Krakowie

z lat 1737 i nast. wykazują następujące jego utwory, dziś już prawdopodobnie zaginione: antyfony (Ave Regina coelorum; Salve Regina, e-moll), introitus Rorate, koncerty (Cor obduratum; Domine Jesu; De Nativitate Domini: Dziecino Boże; De Nativitate Domini: Infans pusille; Fundite sonos; Peccavi Domine; Sub Tuum praesidium; Vanitas vanitatum; Vota mea), litanie (ex E; ex G; De Deo et Sanctis; ex G; De Providentia; De Sancto Stanisławo Kostka ex C), motety (a. De Beata: Memento rerum ex D; b. De Deo: Surrexit pastor bonus, Veni Creator ex A, Vota mea ex E; c. De Sanctis: Bonum certamen ex C, Confessio et pulchritudo ex G, Plaudite coeli ex B), msze (Missa minor ex F, Missa solemnis ex G), psalmy (Beati omnes, Beatus vir ex G, Confiteor ex G, Dixit Dominus ex G, Domine ad adiuvandum ex C, Domine ad adiuvandum ex G, Laetatus sum), Magnificat, Completorium, ponadto: marsze ex E, partia ex E, symphonia. — Archiwum klasztoru Benedyktynów (Jezuitów?) w Pułtuskach posiadało w I poł. XIX wieku: Litanie de Beata ex G na 8 gł., dwie litanie ex D i jedną ex A. — W zbiorach w Wielkopolsce znajdowały się r. 1935 następujące utwory Szczurowskiego: Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze Litanie de Venerabili Sacramento na 8 gł. (2 soprany i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 trąb i organów; rkp. należał później do Archiwum Archidiecez. w Poznaniu); w archiwum fary w Grodzisku: msza z r. 1777. — Biblioteka Narodowa w Warszawie posiadała w r. 1939 Concerto de Deo (Domine non sum dignus) na sopran solo z tow. 2 skrzypiec i organów (autograf Szczurowskiego). — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913; tenże, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928/29; M. Sobieski, Wojc. Dankowski (Poznań 1935, maszynopis); J. J. Dunicz, Jacek Szczurowski, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, t. II, 1936.

2. Jan Nepomucen, śpiewak operowy (basista), ur. w Pińczowie w r. 1771 (?). Występował już od r. 1787 w Krakowie, Lublinie i Dubnie, w latach 1793—94 należał do trupy W. Bogusławskiego w War-

szawie, potem we Lwowie. W r. 1806 przeniósł się do Warszawy, gdzie osiadł i występował do późnych lat swego życia w operze. Zmarł w r. 1845 (?). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

SZCZYGIELSKI Piotr, rorantysta katedry krakowskiej od r. 1676, zm. 12. 8. 1683. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

SZCZYGLICKI Jan, śpiewak w Warszawie, zm. 27. 1. 1791 r. — Por.: Arch. koleg. św. Jana, Liber mort. 1780—96.

SZELEWIŃSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SZELIG Sebastian, substytut kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1630, rorantysta w latach 1632—34 (aż do rezygnacji w r. 1634). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

SZMIGIELSKI Jerzy, II skrzypek i bandurzysta kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

SZMYT Gabriel, zakonnik i dyrygent klasztoru Franciszkanów w Radomsku, gdzie zmarł 8. 1. 1802 r. — Por.: Arch. klasztoru Franc. w Krakowie, Liber defunctorum fr. Fr.

SZPERLING Franciszek, trębacz orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1736. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SZPINEK Jan, członek kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1686. — Por.: Arch. Koleg. św. Jana w Warszawie, Metr. Cop. 1673—86.

SZPULNARSKI,..., basista, klawikordzista, skrzypek, waltornista i trębacz kapeli w Bursie Muzycznej Jezuitów w Przemysłu w r. 1732. — Por.: Barącz, Archiwum domowe, Lw. 1884.

SZRETER Balcer, trębacz kapeli królewskiej w Krakowie, w r. 1601 w król. „litewskiej“ kapeli w Grodnie. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

SZUFLIC (Szufflic, Szuflicz, Suflicz, Schuflich) Mateusz, wiolista kapeli królewskiej w Warszawie w latach 1624—53. —

Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie*, „Kwartalnik Muzyczny”, 1928/29.

SZUŚNICKI Jan, oboista orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

z **SZYDŁOWA** Jan, lutnista w Krakowie, gdzie w r. 1494 przyjął prawo obywatelstwa; był też nazywany „Południem”. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

SZYLIKOWSKI (Silikowski, Sieligowski) Szymon, organista katedry we Włocławku od lipca 1739 r. do r. 1769, następnie czynny jeszcze w r. 1786 jako członek kapeli (kantór?). — Por.: Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka w kośc. kat. włocł.*, 1902.

SZYMANOWSKI Marcin, śpiewak operowy w trupie W. Bogusławskiego ok. r. 1797 w Warszawie, czynny w latach późniejszych, zmarły w r. 1830 w Warszawie. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

SZYMAŃSKI Maciej, organista klasztoru Norbertanek na Zwierzyńcu w Krakowie ok. r. 1772. (według inform. klasztoru).

SZYMECKI Stanisław, członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1758. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

SZYMON (Simon), imię dziewięciu z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organmistrz w Przeworsku ok. r. 1451, w Krakowie ok. r. 1460. — Por.: J. Ptaśnik, *Cracovia artificum*.

2. lutnista („von Stroszberg”) w Krakowie, gdzie przyjął prawo obyw. w roku 1476. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

3. lutnista we Lwowie ok. r. 1555. — Por.: Ossol. rkp. 826.

4. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1566/67. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

5. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1615. — Por.: A. Chybiński, *Materiały itd. j. w.*

6. organista klasztoru Kanoników Regul. w Kaliszu ok. r. 1622. — Por.: Bawor. (Zb. Czern.), rkp. 9495.

7. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1651—53. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

8. puzonista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1669—71. — Por.: Arch. m. kr., rkp. 3290.

9. organista klasztoru Karmelitów w Trembowli ok. r. 1750. — Por.: Bawor., rkp. 618.

SZYMONOWICZ (Simonides) Jerzy, kornecista, rodem z Rymanowa (Małopolska), przebywał w Rzymie od r. 1599 lub 1600 do 1614, w którym wstąpił do kapeli królewskiej w Warszawie, conajmniej do r. 1652. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; innych jego utworów nie znamy. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. IX; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie*, „Kwartalnik muzyczny”, 1928/29.

SZYNSZECKI Antoni, zakonnik, organista i dyrygent chóru w klasztorze Cystrów w Sulejowie, gdzie zmarł ok. r. 1800. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. fr. Cist.

Ś

ŚCIESZKIEWICZ Jan, członek kapeli Jezuitów w r. 1769. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ŚCIGALSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Franciszek (I), altysta kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1726. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do historii krakowskiej kultury muzycznej XVII*

i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.”, W. 1925.

2. Franciszek (II), może syn lub wnuk poprzedniego, organista w Grodzisku (Wielkopolska) i kompozytor XVIII/XIX wieku, miał przebywać głównie w Poznaniu i żyć jeszcze w r. 1850 (?). Z dzieł jego, po wojnie światowej prawdopodobnie już

nie istniejących, posiadało archiwum klasztoru Cystersów w Obrze: 1. msze, 2. *Veni Creator*, 3. „*Symphonia Grande*“. Inne utwory Ścigalskiego mają się znajdować w archiwum klasztoru Paulinów w Częstochowie. — Por.: A. Chybiński, *Do dziejów muzykologii w Polsce*, „Kwartalnik muzyczny“, 1928/29; H. Opieński, *Symfonie A. Dankowskiego i J. Wańskiego*, „Kwartalnik muz.“, 1932; M. Sobieski, *Wojciech Dankowski* (Poznań 1935, maszynopis).

ŚLĘZAK Jerzy („Jurek“), członek kapeli królewskiej w Krakowie (instrumentalista) przed i po r. 1550. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

ŚLESZYN,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1587. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

ŚMIGIELSKI Jan, kantor katedry we Włocławku ok. r. 1677. — Por.: St. Chodźński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

ŚNIADAŃSKI,..., kantor kapeli katedralnej w Płocku ok. r. 1759. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

ŚNIECHOWSKI,..., muzyk kapeli wojewody Stanisława Lubomirskiego ok. połowy XVII wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

ŚPIEWAK Szymon, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI wieku. (Być może, iż jego właściwe nazwisko było inne, a „Śpiewak“ oznacza jego zawód). — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

ŚROBIŃSKI Maciej, skrzypek i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1729—37. — Jagiell. rkp. 2431.

ŚROBOWICZ Wojciech, śpiewak kapeli Jezuitów w Krakowie w roku 1736 i 1737, w którym zbiegł z kapeli. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ŚWIĄTKIEWICZ, nazwisko czterech muzyków:

1. Stanisław, skrzypek i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1736—40. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznanzy z imienia śpiewak kapeli katedralnej krak. w r. 1746. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej XVII i XVIII stul.*, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

3. Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

4. Jacek, altysta, skrzypek i kwartwiolista kapeli Jezuitów w Krakowie, gdzie zmarł 9. 9. 1768 r. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ŚWIDNICKI Wojciech, skrzypek, wiolista i wiolonczelista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1762—68. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

ŚWIDZIŃSKI Szymon, instrumentalista kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1659. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

ŚWIECHOWSKI,..., skrzypek, kornecista i puzonista kapeli Stan. Lubomirskiego w I połowie XVII wieku. — Por.: J. Reiss, *Książki o muzyce w Bibliotece Jagiell. od XVI do XVIII wieku*, Cz. III, 1938.

ŚWIERKLIŃSKI Sebastian, rorantysta katedry krakowskiej od r. 1682 (lub wcześniej), zmarły 5. 5. 1685 r. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

ŚWIERSZCZKOWICZ Jan, muzykant miejski w Krakowie, gdzie przyjął prawo obywatelstwa w r. 1620. — Por.: Arch. m. kr. rkp. 1424.

ŚWIETLIKOWSKI Maciej, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1658. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

ŚWIETNICKI J..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ŚWIRSKI Grzegorz, muzyk w Grodnie w r. 1793. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

T

TACZEŃSKI Ludwik Mikołaj, skrzypek i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1737/38. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

TADEUSZ,..., zakonnik i muzyk klasztoru Cystersów w Łądzie, gdzie zmarł 30. 9. 1663 r. — Por.: Monum. Polon. Hist. V.

TARCINOS Marian, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Poznaniu ok. r. 1654. — Por.: Bawor. rkp. 87 A.

TARCIŃSKI Sebastian, substytut kapelantystów katedry krak. w latach 1684/86. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

TARCIŃSKI Sebastian, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1653/54, rorantysta w latach 1654—70. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

TARŁOWSKI Jan, tenor, organista, skrzypek i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

TARNOWA Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1638. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

TARSKI (Terski?) Marcin, muzyk w Krakowie, gdzie w r. 1640 przyjął prawo obywatelstwa, był czynny jeszcze w roku 1656. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ. i Cathal. Civ. Crac.

TASSINI,..., śpiewak w operze warszawskiej w r. 1790. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TATARSZKIEWICZ Antoni, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 3. 3. 1688 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mortuorum fr. Fr.

TAUBNER,..., II skrzypek w orkiestrze król. opery w Warszawie w r. 1765. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TENERINO (Tenerin?),..., członek kapeli ks. Sapiehy w Wysokiem Litewskiem i Różanie ok. r. 1765. — Por.: A. Milner, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

TEOFIL,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1622/23, może identyczny z Bieniaszowiczem. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

TERRI,..., II skrzypek orkiestry król. opery w Warszawie w r. 1765. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TERZAGO (Terzagus, Tersagi) Bernard, muzyk włoski w kapeli rorantystów katedry krak., stąd w aktach tej kapeli nazywany krótko „Italus“, ur. przed r. 1600 w Rzymie lub też w Rzymie zajęty przed objęciem stanowiska w kapeli rorantystów, stąd w aktach tej kapeli nazywany „Romanus“; czynny w kapeli ror. od września 1623 r. do sierpnia 1625 r. (z przerwami), równocześnie członek kapeli katedralnej krak. przez kilka lat. W Archiwum kapituły katedr. krak. znajdują się trzy rękopiśmiennie zachowane jego 4-głosowe utwory: 1. „Na augment Bernardyńskie Patrem omnipotentem“ (data: 25. 12. 1623); 2. „Sancte Sebastiane, magna est fides tua“ (data: 18. 1. 1624); 3. „De Sancto Martino Antiphona: Beatum Pontificem“ (data: 1624). — Por.: J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, z. I, 1885; tenże: Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; A. Chybiński, Muzycy włoscy w kapelach warszawskich, Cz. I, „Przegląd muzyczny“, 1927 (odbitka).

THEODATO,..., ksiądz, basista kapeli król. w Warszawie w r. 1651. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

THOME Eryk, członek król. kapeli „Litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje itd. j. w.

TIRANNI Fabrizio, „Durantinus“, członek kapeli królewskiej w Krakowie i Warszawie po r. 1600; 10. 4. 1614 r. opuścił Polskę i powrócił do Włoch (Urbino). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX.

TŁOKOWSKI Tomasz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1739. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

TŁOTKIEWICZ (Płotkiewicz?), ..., kantor kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1739. — Por.: St. Chodyński, Organ, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

TOBIASZ, ..., organista klasztoru Cystersów w Bledzewie w XVIII w. — Por.: Ossol. rkp. 1549.

TOKARSKI Józef, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1682. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

TOMALSKI Wojciech, zakonnik Augustyniański organista katedry krakowskiej, zmarły w Żywcu 21. 2. 1619 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mortuorum fr. Aug.

TOMASZ, imię dwunastu z nazwiska nieznanymi muzyków:

1. organista klasztoru Dominikanów w Sandomierzu, zamordowany przez Tatarów 2. 2. 1260 r. — Por.: Barącz, Rys dziejów zakonu kaznodz. w Polsce, 1861.

2. trębacz kapeli królewskiej w Krakowie w r. 1546. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

3. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1560 (i może jeszcze dłużej). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

4. organista w Lublinie ok. r. 1572. — Por.: Ossol. rkp. 826.

5. organista we Lwowie ok. r. 1594. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw., 1589—96.

6. organista w Jarosławiu w latach 1592—99. — Por.: Arch. m. lw., Advoc. 1599—1602.

7. organista w Krakowie, zm. 27. 2. 1596. — Por.: Arch. m. krak., rkp. 3277.

8. organmistrz w Krakowie ok. r. 1629, w którym naprawiał pozytyw w kościele Bożego Ciała; zapewne identyczny z Tomaszem Rayberem (por. Rayber). — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor. muz. w krak. klasztorach, „Przegląd muz.”, 1910.

9. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1633 i 1638. — Por.: A.

Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

10. puzonista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1638—41. — Por.: Arch. m. krak., rkp. pt. Musica Instrum. Eccl. B. V. M.

11. kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1639—40; może identyczny z poprzednim. — Por.: Arch. m. krak., j. w.

12. skrzypek kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1645—55. — Por.: Arch. m. krak., j. w.

TOMASZEWSKI, nazwisko sześciu muzyków:

1. nieznanego imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. Tomasz, skrzypek i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

3. nieznanego imienia śpiewak teatru operowego ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1671. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

4. nieznanego imienia kłarnecista orkiestry ks. Radziwiłła w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

5. Szymon, skrzypek orkiestry ks. Radziwiłła w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, j. w. (ad 4).

6. Franciszek, zakonnik i dyrygent kapeli klasztoru Cystersów w Obrze, zmarły ok. r. 1790. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri defunctorum fr. Cist. OSB.

TOMASZKO, ..., członek kapeli ks. Sapiehy w Różanie w r. 1765—1770. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

TOMKIEWICZ Józef, kapelmistrz teatru operowego ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu od r. 1761. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

TONIEWSKI Maciej, z Małogoszczy, członek kapeli Cystersów w Mogile, gdzie zmarł 24. 6. 1648 r. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri defunct. fr. Cist. OSB.

TONICKI Józef, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

TONIOLI Domenico, śpiewak w operze w Warszawie w r. 1785 i nast., również dyrygent (1795). — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramaty i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TORRI Teresa, śpiewaczka operowa w Warszawie w r. 1765 i 1766. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; L. Bernacki, Teatr, dramaty i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TORSTIN Eryk, członek król. kapeli „litewskiej“ w Grodnie w r. 1601. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

TORTONIUS Aleksander, członek kapeli król. w Warszawie w r. 1624. — Por.: J. J. Dunicz, Adam Jarzębski, 1938.

TRĄBSKI Andrzej, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520 i nast. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

TRAFIŃSKI Jan, kantor : dyrygent kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1669—1682. — Por.: m. krak., rkp. 3290 i rkp. p. t. Musica Instrum. Eccl. B. V. M.

TRAX, ..., I skrzypek orkiestry operowej w Warszawie w r. 1768. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramaty i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TRĘBACZ Bartłomiej, starszy cechu muzykantów miejskich w Krakowie w r. 1605. — Por.: St. Tomkiewicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krakowski“, 1907.

TRENTANOVE, ..., śpiewak w operze warszawskiej w r. 1785. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramaty i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

TROYANUS, ..., organmistrz w Poznaniu po r. 1400, zmarły w r. 1435. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XIII.

TRUBICKI Szymon, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1565. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

TRUSKOWSKI Ambroży, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 12. 1. 1686 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mort. fr. Fr.

TRZĘSOWSKI Odon, zakonnik i muzyk w klasztorze Cystersów w Mogile w latach 1778—84. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct. fr. Cist. O. S. B.

TUCHOWICZ Michał, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

TUCZĘPSKI (Tuczempski), nazwisko trzech muzyków:

1. Jakób, trębacz i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1734—37(?). — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. Ignacy, basista, organista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—40(?). Por.: Jagiell. rkp. 2431.

3. nieznan z imienia członek kapeli katedralnej w Krakowie od października r. ok. 1774 do r. 1780; zapewne identyczny z jednym z dwóch wyżej wymienionych. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

TUREK, ..., lutnista kapeli królewskiej w Krakowie w I połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

TUROWICZ Kasper(?), kantor jednego z kościołów (fary?) w Olkuszku ok. r. 1623—31. — Por.: Bawor. rkp. 616.

TWARDZIKOWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

TWORKOWSKI Michał, organista klasztoru Benedyktynów w Jarosławiu ok. r. 1748. — Por.: Ossol. rkp. 101.

z **TYCZYNA**, ..., rorantysta katedry krak. w latach 1588 do 1594 lub 1597. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

TYLKA, ..., trębacz (?) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie ok. r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

TYLKOWSKI Wojciech, Jezuita, ur. ok. r. 1624 lub 1629, w latach 1646—94 przebywał w Wilnie, Brunsberdze, Rzymie, ponownie w Wilnie, w Poznaniu, Płocku i Warszawie, gdzie zm. 14. 1. 1695 r. Wydał m. inn. dzieło p. t. „Philosophia curiosa“, 1669 (2. wyd. 1680), w r. 1691 „Physica curiosa“; w niektórych rozdziałach tej pracy zajmuje się kwestiami akustyki;

fizjologii i psychologii muzyki. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell. od XVI do XVIII w., Cz. II, 1934.

TYRAŁOWICZ, ..., członek kapeli Je-

zuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

TYRSKI Marcin, skrzypek kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1672—82. — Por.: Arch. m. krak. rkp. pt. Musica Instrum. Eccl. B. V. M.

U

UMIANOWSKI, p. Humianowski.

UNICKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. niewiadomego imienia organmistrz, może lwowski, który w r. 1760 naprawiał organy klasztoru Karmelitów w Trembo-wli. — Por.: Bawor., rkp. 619.

2. niewiadomego imienia muzyk (wileński?) z przełomu wieku XVIII na XIX. Biblioteka Kgl. Musikaliensammlung w Dreźnie posiada Unickiego polonez D-dur fortepianowy, napisany ok. r. 1800. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, tom X.

UNIEJOWSKI („Uniowski”), nazwisko trzech muzyków:

1. Bartłomiej, przed r. 1603 członek cechu muzykantów miejskich w Krakowie, gdzie w r. 1592 przyjął prawo obywatelstwa; od r. 1603 starszy tego cechu, od r. 1605 trębacz kapeli królewskiej. Zmarł po r. 1625. — Por.: Arch. m. krak., Libri iuris civ.; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

2. Stanisław, syn poprzedniego, nazywany też Wargockim, uczeń Jana Ostrowskiego, w r. 1606 muzyk krakowski. Jest może autorem nieznanego już obecnie „dzieła o instrumentach muzycznych w Polsce”, wspomnianego przez A. Sowińskiego. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874 (pod „Wargocki”); St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.”, 1907.

3. nieznanego imienia kornecista kapeli mariackiej w Krakowie w latach 1640—44, może identyczny z poprzednim (ad 2). — Por.: Arch. m. krak., rkp. pt. Musica Instrumentalis Eccl. B. V. M.

UNTERCYNGIER Kazimierz, organista klasztoru Augustynianów w Ciechanowie, gdzie zmarł 15. 10. 1734 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri defunct. fr. Aug.

URBAN, ..., instrumentalista (trębacz?) kapeli Aleksandra Jagiellończyka w Krakowie w r. 1502. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

V

VALDIS Mikołaj, członek kapeli królewskiej w Warszawie w I połowie XVII wieku. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, tom X.

VALENSONI, por. Scapita.

VALTEN, ..., organista w Krakowie w r. 1487, w którym przyjął prawo obywatelstwa, zm. po r. 1512. — Por.: Arch.

m. kr. Libri iur. civ.; J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

VEGGIO Raffaele, ok. r. 1604 członek kapeli królewskiej w Krakowie. (W r. 1606 otrzymał z dworu bawarskiego wynagrodzenie za nadesłaną kompozycję). Zmarł po r. 1624. W „Melodiae sacrae” Winc. Liliusa, Kraków 1604, znajduje się jego 7-głosowy motet „Pastores, o vos beati”. — Por.: R. Eitner, Bibliographie der Musik-Sammelwerke, 1877 i Quellenlexikon

der Musiker, t. X; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli królewskiej w Warszawie, „Kwartalnik muz.”, 1928/29.

VERACTER Arnold, niderlandzki muzyk w kapeli królewskiej w Krakowie od

r. 1556 do r. 1560, w którym zmarł. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

VETTER, ..., kapelmistrz teatru operowego ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

W

WACŁAW, imię trzech z nazwiska nieznanych muzyków:

1. muzykant miejski w Krakowie ok. r. 1390. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. trębacz w Krakowie w latach 1561—64. — Por.: Arch. m. krak., Advoc. 170.

3. śpiewak kapeli katedralnej w Krakowie w latach 1743/44. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.”, 1925.

WACŁAW z **SZAMOTUŁ**, por. z Szamotuł Wacław.

WADENSIS, ..., śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. lub po r. 1600. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

WADOVIUS (z Wadowa lub Wadowic) Jan, organista klasztoru B. Ciała Kanoników Regularnych w Krakowie, zm. po r. 1615. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor.-muz. w krakowskich klasztorach, „Przegląd muz.”, 1910.

WAEŁK Józef, nauczyciel muzyki w Grodnie ok. r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WALCZYŃSKI Maksym, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Pradze Cz., gdzie zmarł w r. 1797. — Por.: Arch. klaszt. Bernard. w Krakowie, Libri defunctorum fr. Bern.

WALENTYN („Valentinus”), imię dzieściu z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organista klasztoru Kanoników Regularnych Bożego Ciała w Krakowie w II połowie XVI wieku. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor.-muz. w klasztorach krakowskich, „Przegląd muz.”, 1910.

2. lutnista w Chwaliszewie (Wielkopolska) ok. r. 1502. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XIII.

3. członek kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

4. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1589/90. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

5. lutnista we Lwowie ok. r. 1582. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw. 1582—89.

6. zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Warszawie, gdzie zmarł 27. I. 1585 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mort. fr. Aug.

7. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1589/90. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

8. kantor katedry we Lwowie ok. r. 1613. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw. 1609—18.

9. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1626. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.”, 1911.

10. substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1638, może identyczny z poprzednim (ad 9). — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

WALISZOWSKI (Waliszewski) Jakób, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1630—33. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

WANNICH Leon, zakonnik i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Bledzewie w II poł. XVIII w. — Por.: Arch. kl.

Cystersów w Mogile, Libri mortuorum fr. Cist. OSB.

WAŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, ur. w r. 1762 w Wielkopolsce, przebywał w Poznaniu, zmarł po r. 1800. Był skrzypkiem i kompozytorem „licznych utworów muzyki kościelnej w stylu poważnym“ i „napisał też wielką liczbę polonezów, mazurów, symfonii i kilka oper pozostałych w manuskryptach“ (A. Sowiński). Za jego życia nie ukazało się prawdopodobnie żadne jego dzieło w druku; zaginęła wielka ilość jego utworów. Kilka bibliotek posiadało w r. 1939 rękopisy następujących dzieł Wańskiego: I. Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze: 1. Symfonia (Allegro-Andantino-Rondo allegro; 2 skrz., wiola, wioloncz., 2 flety i 2 waltornie), 2. Litaniae. — II. Arch. klaszt. Cystersów w Przemęcie: Litaniae Lauretanae na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 waltorni i organów („fundamento“). — III. Biblioteka fary w Grodzisku: Missa Pastoralis na sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, wioloncz., fletu, 2 waltorni i organów. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; H. Opieński, Symfonie A. Dankowskiego i J. Wańskiego, „Kwartalnik Muzyczny“, 1932; M. Sobieski, Wojciech Dankowski (Poznań 1935, maszynopis).

2. Roch, syn poprzedniego, wiolonczelista (kameralista), ur. przed r. 1800, zm. w r. 1810; był wujem Karola Kurpińskiego. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk., 1874.

WAŃTUCHOWICZ,..., członek kapeli katedry we Włocławku ok. r. 1673. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

WARDEŃSKI (Wardęski, Wardyński) Bartłomiej, ur. w Fordonie, teorbaniista i lutnista kapeli królewskiej w Warszawie, do której wstąpił tuż przed rokiem 1643; zmarł w drugiej połowie r. 1651. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; innych jego dzieł nie znamy. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. X; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Przyczynki do dziejów król. kapeli w Warszawie, „Kwartalnik Muz.“, 1928/29.

WARGOCKI, por. Uniejowski Stanisław.

WARKA, nazwisko dwóch muzyków:

1. Wawrzyniec, baccalarius artium liber. i rorantysta katedry krakowskiej w r. 1549. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. Adam, instrumentalista XVII wieku i wynalazca instrumentów muzycznych, prawdopodobnie identyczny z Adamem Jarzębskim, nazywanym w niektórych aktach warszawskich XVII wieku Adamem Warka (por. Arch. Kolegiaty św. Jana). — Por.: Sz. Starowski, Scriptorum Polon. Hecatontas, 1625 (2. wyd. 1627); A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

z **WARKI** Wawrzyniec, bakałarz, rorantysta katedry krak. w r. 1549. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

WARPASIEWICZ,..., substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1648. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

z **WARSZAWY** Jan, p. Szala Jan.

z **WARTY** (Wartecki) Marcin, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1564—65, skąd zbiegł w r. 1565 lub 1568; kompozytor 4-głosowego introitu w tabulaturze organowej XVI wieku, zachowanej w Bibliotece Narodowej w Warszawie. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

WARZESKI Ludwik, zakonnik i muzyk we Lwowie ok. r. 1700. — Por.: Jagiell. rkp. 5272, z. 36.

WAŚ Hanusz, muzyk kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907.

WAŚOWICZ Jacek, zakonnik i organista klasztoru Augustynianów w Krasnostawie, gdzie zmarł 9. 7. 1641 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri mort. fr. Aug.

WAWRZYNIEC (Laurentius), imię szczytu z nazwiska nieznanego muzyków:

1. organmistrz w Poznaniu ok. r. 1500, zmarł ok. r. 1528; budował organy w kościele św. Wojciecha koło Poznania. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XVI.

2. organista na Kaźmierzu w Krakowie ok. r. 1557, zm. w r. 1569 (?); w r. 1557 przyjął prawo obywatelstwa krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ. i Advoc. 162.

3. kantor kościoła mariackiego (lub szkoły mar.) w Krakowie w XVII wieku. — Por.: Arch. m. krak., rkp. 5094.

4. zakonnik i organista klasztoru Kano-ników Regularnych B. Ciała w Krakowie, gdzie zmarł 12. 8. 1644 r. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor.-muz. w klasztorach krak., „Przegląd muz.“, 1910.

5. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1652. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

6. organmistrz, który budował w r. 1650 pozytyw dla klasztoru Reformatów we Włocławku. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1912.

WAWRZYŃSKI Stanisław, organista i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1736/37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

WCISLIŃSKI Wawrzyniec, organista, oboista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

WĘDRYCHOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznanego imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. nieznanego imienia brat poprzednie-go, również członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: j. w. (ad 1).

WĘGIER Albert, członek kapeli królewskiej w Krakowie w połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

WĘGRZYN Maciej, członek kapeli Cy-stersów w Mogile w latach ok. 1784—86 (?). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

WĘGRZYNOWICZ Ludwik, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Przy-rowie, gdzie zmarł 5. 5. 1682 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. fr. Bern.

WEINERT An. oni, z pochodzenia Czech, flecista i kompozytor, ur. w r. 1751 w Lus-

dorf (?). Przebywał przez pewien czas w Opolu, po czym przybył do Polski, dokąd sprowadził go ks. Ant. Lubomirski. W r. 1774 został flecistą orkiestry operowej w Warszawie, w r. 1778 nadwornym flecistą króla. Elsner powołał go do Konserwatorium warsz. jako nauczyciela gry fletowej (do r. 1830); ponadto udzielał lek-cji śpiewu, gry na fortepianie i innych in-strumentach. Brał również udział w kościel-nych zespółach. Zmarł 18. 6. 1850 r. — Napisał 3 opery (wodewile): „Skrupuł nie-potrzebny“ (1782), „Donnerwetter czyli kapral na werbunku“ (1787), „Chimista czyli mniemany diabeł“ (1808); ponadto pisał kantaty i utwory kościelne (Offerto-rium) i pieśni, oraz wiele polonezów. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polsk'ch, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925; Z. Jachimecki, Muzyka polska od r. 1794, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928.

WEIZINGER, ..., waltornista kapeli hr. Ilińsk'ch w Romanowie na Wołyniu w II połowie XVIII wieku. — Por.: A. Mil-ler, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WENTZEL (Wentzl), ..., waltornista kapeli ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

WENTZL, ..., muzyk w kapeli Cy-stersów w Mogile w latach 1766—69. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do hist. krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, W. 1925.

WERLEWSKI Baltazar, basista kapeli bisk. Macieja Łubieńskiego we Włocławku ok. r. 1638. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

WERNER Chrystian, z Gdańska, był w I połowie XVII wieku śpiewakiem kapeli król. w Warszawie, następnie kantorem w Gdańsku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

WERNERÓWNA, ..., śpiewaczka ope-ry ks. Karola Radziwiłła w Nieświeżu po r. 1761. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **WERONY** Dominik, arfista kapeli kró-lewskiej w Krakowie od r. 1547. — Por.: A. Poliński, Dzieje itd. j. w.

WERTERÓWNA, zam. **RUTKOWSKA**, Karolina, od ok. r. 1780 śpiewaczka operowa w Lublinie, następnie w Warszawie, przez pewien czas w trupie W. Bogusławskiego w Wilnie, także w Nieświeżu w teatrze operowym ks. Radziwiłła, wreszcie głównie w Warszawie. Była żoną tenorzysty i przedsiębiorcy teatralnego, Rutkowskiego. Zmarła we Lwowie, według jednych w r. 1825, według innych w r. 1852. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WESCH Jan, trębacz kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1547. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

WESOŁOWSKI („Wesolovita“), ..., rorantysta katedry krak. w latach 1585—91. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

WESOŁOWSKI Stanisław, muzyk w Krakowie w r. 1623. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

WESOŁY („Wessoli“) Jakób, organista we Lwowie ok. r. 1656. — Por.: Ossol. rkp. 826.

WEYDLICH Maur, zakonnik i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 11. 4. 1778 r. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri defunct. fr. Cist. OSB.

WIECKI Leopold, zakonnik i kapelmistrz Cystersów w Mogile, gdzie zmarł 8. 4. 1806 r. Był również kompozytorem. Arch. klaszt. Cyst. w Mogile posiada rękopis jego „Passio ex B“ na sopran i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 waltorni i organów. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII stuleciu, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

WIECKOWSKI Antoni, kornecista orkiestry ks. Radziwiłła w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WIECZORKIEWICZ, nazwisko dwóch muzyków:

1. Wojciech, ze Skalmierza, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1686. — Por.: A. Chybiński, Materia-

ły do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

2. Łukasz, śpiewak, skrzypek, kwartwio- lista i oboista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764—68. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

WIELICZKA (z Wieliczki?) Paweł, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **WIELICZKI** („Wielicensis“) Celestyn, zakonnik i muzyk klasztoru Augustynianów w Olkusz, gdzie zmarł 3. 1. 1666 r. — Por.: Arch. klaszt. August. w Krakowie, Libri defunct. fr. Aug.

z **WIELOPOLA** Franciszek, rorantysta katedry krak. od r. 1593 do r. 1599 lub dłużej. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

z **WIELUNIA** Stanisław, substytut (altysta) kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1619. — Por.: A. Chybiński, Materiały itd. j. w.

WIENIECKI Szymon, wikariusz i śpiewak kapeli katedralnej we Włocławku ok. r. 1699. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

z **WIERZBKOWIC** Jerzy, basista kapeli królewskiej ok. r. 1592 w Krakowie, czynny w Warszawie jeszcze w r. 1641. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

WIERZBKOWSKI („Virbcovius“) Jan, ksiądz, śpiewak i dyrygent kapeli królewskiej w Krakowie od r. ok. 1540—1553 i nast.; w r. 1547 kanonik wileński. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chmiel, Źródła do dziejów kultury, 1911.

WIERZBOWSKI Jan, muzyk kapeli ks. Karola Ferdynanda w r. 1646. — Por.: Arch. kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber bapt. 1640—49.

WIERZYCHOWSKI Franciszek, śpiewak kapeli katedralnej w Krakowie od r. 1726 (lub wcześniej) do r. 1766 (?). — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krakowskiej kultury muz. XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.“, W. 1925;

tenże, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Cz. I, „Przegląd muz.“, 1928 (odbitka).

WIKLIŃSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, skrzypek, trębacz i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

2. Wojciech, wykształcony w Bursie muzycznej Jezuitów w Krakowie w latach 1718 i nast. w grze na skrzypcach, oboju, trąbce i waltorni oraz w kompozycji, członek kapeli Jezuitów krak. conajmniej do r. 1737; zapewne brat poprzedniego (ad 1). — Inwentarz kapeli Jez. z r. 1737 wymienia jego utwór: „Lauda Jerusalem ex c“ (psalm), dziś już nieznany. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.“, 1913.

WILCZEK Jan, muzyk ok. r. 1620 w Krakowie, w którym przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. kr. Libri iur. civ. i St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

WILHELM (Wylhelm, Wilhalm), nazwisko dwóch muzyków:

1. Jerzy, flecista kapeli królewskiej w Krakowie od r. 1538 (lub wcześniej) do r. 1553 i nast. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; J. Ptaśnik, Cracovia artificum; Ossol. rkp. 180.

2. Jan, trębacz kapeli królewskiej w Krakowie w latach 1538—1567 i nast.; w r. 1545 przyjął prawo obyw. krak. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; A. Chmiel, Źródła do historii sztuki, 1911; Arch. m. krak., Libri iuris civ.; Ossol. rkp. 180.

z **WILNA** („Wileńczyk“) Stefan, śpiewak kapeli królewskiej w połowie XVI wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polsk. 1907.

WINCENTY, imię dwóch z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organista klasztoru Kanoników Regul. B. Ciała w Krakowie w XV wieku. — Por.: A. Chybiński, Z poszukiwań histor.-muz. w klasztorach krak., „Przegląd muzyczny“, 1910.

2. włoski skrzypek w kapeli Stan. Lubomirskiego w I połowie XVI w. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell. od XVI do XVIII w., Cz. III, 1938.

WINKLER Melchior, zakonnik i organista klasztoru Bernardynów w Piotrkowie, gdzie zmarł w r. 1803. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mortuorum fr. Bern.

WINKLOBER,..., członek kapeli katedralnej krak. w r. 1765. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

WINTER,..., kapelmistrz klasztoru Benedyktynów w Staniątkach ok. r. 1800. — (Według inform. klasztoru).

WIROWSKI,..., wirginalista w Krakowie w kapeli królewskiej w latach 1501—1506 i nast. (?). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

z **WIŚLICY** Job, rorantysta katedry krak. w latach 1577 do r. 1601, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

WIŚNIEWSKI Michał, śpiewak i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1723—37. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913.

z **WIŚNY** Maciej, wikariusz i organista kolegiaty w Łowiczu ok. r. 1583. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

WIT,..., organista kolegiaty w Łowiczu ok. r. 1474. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XVI.

WITKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznany z imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

2. nieznany z imienia członek kapeli katedralnej we Włocławku w latach 1765/66, następnie zajęty w niewiadomej kapeli w Warszawie. — Por.: St. Chodyński, Organy, śpiew i muzyka w kośc. katedr. włocł., 1902.

WITTMAN Franciszek, kapelmistrz ks. Radziwiłłów w Słucku i Nieświeżu w latach 1756—1760. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WITOWSKI,..., skrzypek kapeli mariackiej w Krakowie pod koniec XVIII wieku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

WLEKLIŃSKI Jan, rodem z Sztotlandu pod Gdańskiem, organista katedry we Włocławku i radny miejski od r. 1724 do r. 1737, w którym zmarł. — Por.: St. Chodzyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

WŁADYSŁAW, imię dwóch z nazwiska nieznanych muzyków:

1. kompozytor w kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1540; kompozycje jego prawdopodobnie się nie zachowały. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

2. skrzypek kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1638. — Por.: Arch. m. krak., rkp. pt. *Musica Instrum. Eccl. B. V. M.*

WŁODAWSKI Tomasz, instrumentalista kapeli królewskiej w Warszawie, czynny przed r. 1640 i jeszcze w r. 1651. W „*Cribrum Musicum* (Xenia Apollinea)“ Marka Scacchiego, Wenecja 1643, znajduje się jego kanon; inne jego dzieła nie są znane. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. X; A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907; H. Feicht, *Przyczynki do dziejów królewskiej kapeli w Warszawie*, „*Kwartalnik Muzyczny*“, 1928/29.

WŁODYŃSKI Grzegorz, substytut kapeli rorantystów katedry krak. od r. 1692, rorantysta do r. 1701 lub dłużej. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*“, 1911.

WŁOSTOWICZ Władysław, organista klasztoru Norbertanek na Zwierzyńcu w Krakowie ok. r. 1750 (Według inform. klasztoru).

WŁOSZAWSKI Wawrzyniec, muzyk w Krakowie w r. 1614, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., rkp. 1424.

WOELFFL Józef, pianista i kompozytor, „rywal Beethovena“, ur. w Salzburgu w r. 1773, zm. 1812 w Londynie, uczeń L. Mozarta i M. Haydna w Salzburgu, zrazu dyskancista i skrzypek w kapeli salzburskiej, od r. 1790 w Wiedniu, skąd za poleceniem Mozarta udał się z ks. Ogińskim do Warszawy. Za poparciem ks. Ogińskiego kształcił się w grze fortepianowej i wkrótce występował w Warszawie jako pianista i kompozytor (np. w r.

1792). W r. 1795 wrócił do Wiednia, po czym odbywał jako wirtuoz liczne podróże. Był kompozytorem oper, duetów, symfonii, koncertów i sonat fortepianowych, z których jedna zawiera poloneza oraz dzieł kameralnych itp. — Por.: R. Eitner, *Quellenlexikon der Musiker*, t. X; H. Riemann, *Musik-Lexikon*, 11 wyd.; L. Bernacki, *Teatr, dramat i muzyka na Litwie*, 1925.

WOJAKOWSKI, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

WOJCIECH, imię siedmiu z nazwiska nieznanych muzyków:

1. trębacz miejski we Lwowie w latach 1604—1606. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw. 1604—1608.

2. sztorcista we Lwowie ok. r. 1608. — Por.: Arch. m. lw. j. w.

3. organista we Lwowie w latach ok. 1612 do r. 1620 i nast. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw. 1609—26.

4. lutnista we Lwowie w latach 1618 do r. 1626. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw. 1621—26.

5. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1625. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „*Przegląd muz.*“, 1911.

6. kwartpuzonista kapeli mariackiej w Krakowie w r. 1640. — Por.: Arch. kr., rkp. pt. *Musica Instrum. Eccl. BVM.*

7. kornecista i kwartpuzonista kapeli Stan. Lubomirskiego w I poł. XVII w. — Por.: J. Reiss, *Książki o muzyce w Bibl. Jagiell.* od XVI do XVIII w., Cz. III, 1938.

WÓJCİK Mateusz, rodem z Dembowca, organista we Lwowie w r. 1570, w którym przyjął obywatelstwo lw. — Por.: Arch. m. lw., *Księga wyb.* 1549—77.

WOJEWODZIC Jan, muzyk kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polsk.*, 1907.

WOJTEK, ..., lutnista w Krakowie, gdzie w r. 1636 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

z **WOLBORZA** („Volborius“) Euzebiusz, magister teologii i organista klasztoru w Łowiczu, zm. w r. 1648 licząc 70 lat. — Por.: *Bibl. Uniw. Warsz.*, rkp. Arch. Ccnv. *Łovicensis Ord. Min. Obs.*

WOLEŃSKI (Wolęcki, Woliński) Wacław, subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1641, rorantysta w latach 1650—76 i nast. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

WOLF,..., muzyk niemiecki w kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1520. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

WOLFART,..., muzyk w Białymstoku przed 1770 rokiem. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WOLFF (Wolph, Wulph) Jan, członek kapeli król. w Warszawie w latach 1626—1645. — Por.: H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

WOLFGANGUS,..., zakonnik i organistrz klasztoru Franciszkanów w Krakowie w latach 1488—90. — Por.: J. Ptasnik, Cracovia artificum.

WOLICKI Józef, zakonnik i organista klasztoru Dominikanów w Krakowie, gdzie zmarł w r. 1735. — Por.: Arch. klaszt. Dom. w Krakowie.

WOLSKI, nazwisko czterech muzyków:

1. Jakób, organista katedry w Krakowie w II połowie XVI wieku („non habuit similem terra Polona sibi“). — Por.: A. Sowiński, „Słownik muzyków polskich“, 1874.

2. Jakób, rodem z Lipnicy, subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1619, rorantysta w latach 1624—28. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

3. nieznan z imienia członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik Muz.“, 1913.

4. Jan, nauczyciel muzyki w Wilnie ok. r. 1790. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WOLSZTYNEK Maciej, organista w Śremie ok. roku 1512. — Por.: Monum. Med. Ae. Hist. XVI.

WOLSZTYŃSKI,..., kantor w Grodzisku (Wielkopolska) ok. r. 1630. — Por.: Ossol. rkp. 1499.

WOLECKI Dominik, w r. 1698 wstąpił do zakonu Karmelitów we Lwowie, gdzie

zmarł w r. 1705. Był również kompozytorem („in arte musicali excellens fuit, praecipue in componendis notis“). — Por.: Arch. klaszt. Karmel. we Lwowie, Liber mortuorum fr. Carm.

WOŁOSZKO,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1737 i kompozytor zaginionej „mszy ex G“, wspomnianej w inwentarzu tej kapeli. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.“, 1913.

WORONIEC Arnulf, ksiądz, żył na przełomie XVIII i XIX wieku w Wilnie, gdzie w roku 1809 wydał traktat pt. „Początki muzyki tak figuralnego jak choralnego kantu“ (Egz. w Bibl. Uniw. w Wilnie). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WOYCIECHOWSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1764/65, fagocista. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

WOYKOWSKI Stanisław, subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1646. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

WOYNARSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Stanisław, tenor kapeli katedralnej w Krakowie ok. r. 1720 i przez szereg lat po r. 1726, w r. 1721 chwilowo czynny w kapeli Cystersów w Mogile. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu, „Wiadomości muz.“, W. 1925; tenże, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, „Przegląd muz.“, 1928 (odbitka); Czart. rkp. 3652.

2. z imienia nieznan klawicymbalista i organista kapeli katedralnej krak. od r. 1729 do r. 1749. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

z **WOYNICZA** („Woynicensis“) Wojciech, subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1626, może identyczny z wymienionym wyżej Wojciechem (ad 5). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1611.

WRZASKOWSKI (Wraskowski) Walentyn, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1630 i 1634—35, następnie rorantysta do r. 1656, w którym zmarł w Tarnowie. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

WRÓBLEWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznan y z imienia substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1578/79. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. Andrzej, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1760. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

WRONIKOWSKI Jan, flecista w Krakowie w r. 1573, w którym przyjął prawo obywatelstwa krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

WRONOWICZ Maciej H. (Hyacinthus?), był kapelmistrzem katedry we Włocławku od 29 maja 1680 r. do marca r. 1684. Był również kompozytorem. Biblioteka Narodowa w Warszawie posiada wzgl. posiadała dwa jego utwory: 1. De profundis, na 2 sopran y i bas z tow. basso cont. (organy), 2. Laudate pueri, na 2 sopran y i bas z tow. 2 skrzypiec, wioli i basso cont. (organy). — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

WRÓŃSKI Andrzej, organista katedry w Krakowie w r. 1609. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

WULF, ..., organmistrz w Krakowie ok. r. 1628, może identyczny z Wolfem Kunsem. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 5094; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

WULPH, p. Wolff.

WYKUSZEWSKI Elias, zakonnik i organista klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł w r. 1786. — Por.: Arch. klaszt. Cyst. w Mogile, Libri mort. fr. Cist. O. S. B.

WYLHELM, por. Wilhelm.

WYSOCKI Wawrzyniec, zakonnik i muzyk (śpiewak) klasztoru Augustynianów, zmarły 25. 7. 1764 r. w Witkowie. — Por.: Arch. klaszt. Aug. w Krakowie, Libri mort. fr. Aug.

WYSZOLIŃSKI (Weszeliński) Kasper, kantor we Lwowie ok. r. 1604. — Por.: Arch. m. lw., Kasa m. Lw. 1604—1608.

WYWIALIŃSKI Sebastian, zakonnik i dyrygent chóru w klasztorze Cystersów w Mogile, gdzie zmarł 14. 10. 1729 r. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. XVII i XVIII stulecia, „Wiadomości muz.“, 1925.

Y

YANIEWICZ (Janiewicz) Feliks (Szczęsny), skrzypek i kompozytor. Urodził się w Wilnie w r. 1762, ok. r. 1777 przybył do Warszawy i został nadwornym skrzypkiem kr. Stanisława Augusta, który ok. r. 1784 wysłał go na swój koszt do Nancy dla dalszych studiów. W r. 1785 przebywał w Wiedniu, gdzie prawdopodobnie był uczniem J. Haydna w kompozycji (przez krótki czas); zawarł również znajomość z W. A. Mozartem, biorąc udział w grze kwartetowej. W latach 1786—89 odbywał podróże artystyczne po Włoszech występując jako skrzypek (Florencja, Turyn, Mediolan). W r. 1790 przybył do Paryża, gdzie został skrzypkiem nadw. książęcej Orleańskiej i występował jako solista w Concerts spirituels. Paryski wydawca muzycz-

ny I. J. Imbault wydał wówczas jego koncerty i tria. W r. 1792 bawił Janiewicz chwilowo w Polsce. W tym samym roku wyjechał do Londynu; od tego czasu osiadł na stałe w Anglii. Występował jako solista i jako dyrygent opery włoskiej i koncertów, odbywając również podróże artystyczne po Szkocji i Irlandii. W r. 1794 brał udział w koncercie J. Haydna w Londynie. Od r. 1800 przebywał przez dłuższy czas w Liverpoolu, gdzie zawarł małżeństwo z Miss Breeze. Po powrocie do Londynu był w latach 1813—15 jednym z pierwszych dyrygentów Londyńskiej Filharmonii, należąc do grupy 30 jej założycieli. W r. 1815 osiadł na stałe w Edynburgu, gdzie dyrygował koncertami Towarzystwa Muzycznego i na festiwalach.

W r. 1829 wycofał się z życia publicznego. Zmarł w Edynburgu 21 maja 1848 roku. Z jego dwóch córek jedna była cenioną pianistką, druga cenioną śpiewaczką. W r. 1948, w setną rocznicę jego śmierci, wmurowano tablicę pamiątkową w Edynburgu na domu, w którym mieszkał Janiewicz. — Z utworów Janiewicza zachowały się następujące: 5 koncertów skrzypcowych z tow. orkiestry, wydanych w Paryżu przez Imbaulta (III konc. A-dur, IV A-dur, V e-moll; egz. w Bibl. Państw. w Monachium i w Bibliothéque Nationale w Paryżu; jeden z koncertów, F-dur, przełożył Dussek na fortepian i wydał ok. r. 1800 w Londynie, egz. w British Mus.), Six Divertimentos for 2 Viol. (wyd. w Londynie, egz. w Brit. Mus.), Six Trios na 2 skrz. i wioloncz. (wyd. w Paryżu, egz. w Bibl. w Cieplicach); w Brit. Mus. znaj-

dują się ponadto fortepianowe utwory Janiewicza: Sonata (Londyn 1805?), Polskie Rondo (Liverp. 1810?), Polacca Favorite (Liv., 1805?), Mazurek (Liv., 1810?), oraz różne opracowania i transkrypcje; tamże znajduje się egz. „The Ladies, Collection of... music. consistg. of songs, lessons... Nr. 1“ (wyd. w Liverp.). Dotąd nie odnaleziono trzech Triów na 2 skrz. i wioloncz., uznawanych przez Janiewicza za jego najlepsze utwory. — Por.: Fétis, Biographie universelle; Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. X; Grove, Dictionary of Music; C. F. Pohl, Haydn u. Mozart in London, 1867; K. Lach-Szyrma: Anglia i Szkocja, 1828; notatki rękopiśmienne T. Ochlewskiego.

Z

ZABIRSKI Ignacy, kantor i organista klasztoru Benedyktynów w Staniątkach w XVIII wieku. (Według informacji klasztoru).

ZABŁĘDZKI Erazm, kantor klasztoru Cystersów w Mogile, w latach 1674 i nast., zm. 1. 4. 1701 r. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII w., „Wiadomości muz.“, 1925.

ZABOKLICKI (Zabokrzycki) Krzysztof, trębacz miejski we Lwowie w latach 1580—99. — Por.: Arch. m. lw., Ks. kasowa m. Lw. 1572—96 i Advoc. 1599—1602.

ZAGÓRSKI, nazwisko trzech muzyków:

1. Jan, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—38. — Por.: Jagiell. rkp. ?

2. Wawrzyniec, instrumentalista (skrzypek) kapeli Jezuitów w Krakowie od 1. 2. 1737 r. do 1739 i nast., kompozytor, którego niektóre utwory (koncerty, motety i pieśni), dziś zaginione, wymienia inwentarz tej kapeli: 1. Ad Dominum cum tribularer, 2. Ah parvule, 3. Alma Redemptoris Mater, 4. Boże w osobach, 5. Christo Victori, 6. Cóż się dzieje, 7. Jak jeleń, 8. Justus ut palma ex C, 9. Sub Tuum praesi-

dium, 10. Veni Creator (ex A i ex C). — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913.

3. Kajetan, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—38 i nast. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZAGRODZKI Andrzej, organista kapeli Jezuitów w r. 1737 i nast. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZADARSKI, ..., ok. r. 1739/40 członek kapeli Jezuitów w Krakowie; o jego Litaniach (ex C) do św. Stanisława Kostki wspomina inwentarz tej kapeli. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.“, 1913.

ZAJĄC Stanisław, z Pabianic, rorantysta katedry krak. w latach 1553 do r. 1574, dyrygent kapeli rorant. w latach 1574—1602, zm. w r. 1602. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polsk., 1907; A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ZAKIEWICZ, ..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie ok. r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZAKLICZOWA Paweł, wykładał teorię muzyki w Uniwersytecie Jagiell. w r. 1502.

— Por.: Wł. Wisłocki, *Liber diligentiarum*, 1886.

z **ZAKROCZYMIA** Wawrzyniec, subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. (i rorantysta?) w latach 1568-71 i 1575-83. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. I, 1910.

ZAKRZEWSKI, ..., klawecista w Warszawie w r. 1789. — Por.: L. Bernacki, *Teatr, dramaty i muzyka za Stanisława Augusta*, 1925.

ZALESKI Józef, oboista, waltornista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1736. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZALINSKI Kazimierz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZALSZEWSKI Wojciech, organista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZAMBECIUS („Ząbecius“) Jakób, subtytuł kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1642/43. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

del **ZANCA** Michele, członek Akademii Filharmoników w Wenecji i śpiewak król. opery w Warszawie w latach 1765-66, autor dwóch kantat okolicznościowych: „La Libertà“ i „La Musica al Trono“, napisanych w r. 1765 z okazji koronacji Stanisława Augusta. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874; L. Bernacki, *Teatr, dramaty i muzyka za Stanisława Augusta*, 1925.

ZAŃCZYK, ..., nauczyciel muzyki w Warszawie w I połowie XVIII wieku. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

ZARANIEK Andrzej, muzyk w kapeli ks. Radziwiłła w Nieświeżu w r. 1761. — Por.: A. Miller, *Teatr i muzyka na Litwie*, 1936.

ZARZECKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Bartłomiej, subtytuł kapeli rorantystów katedry krakowskiej w r. 1660. — Por.: A. Chybiński, *Materiały do dziejów kr. kapeli rorant.*, Cz. II, „Przegląd muz.“, 1911.

2. Jakób, organista, skrzypek, oboista i fagocista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZARZYCKI Tomasz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1764/65. — Por.: Jagiell. rkp. 180 i 2431.

ZASADNIEWSKI Sebastian, trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZASZEWSKI Józef, ur. w Krakowie, śpiewak (dyskancista) kapeli katedralnej we Włocławku w latach 1693-1701; słynął z pięknego głosu (uprowadzony przez wojew. Działyńskiego do jego kapeli). — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

ZATORSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jakób, zwany „Szmaciarem“, organista krakowski w r. 1621, zmarły przed r. 1623. — Por.: St. Tomkiewicz, *Do historii muzyki w Krakowie*, „Rocznik krak.“, 1907.

2. nieznany z imienia muzyk w Krakowie w r. 1648, może brat lub syn poprzedniego (ad 1). — Por.: St. Tomkiewicz, *j. w.*

ZAURSKI, ..., skrzypek kapeli katedralnej w Krakowie w r. 1774. — Por.: A. Chybiński, *Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII stuleciu*, „Wiadomości muz.“, Wł. 1925.

ZAWACKI (Zawadzki?), ..., organista w Krakowie, gdzie w r. 1643 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: Arch. m. krak., *Libri iur. civ.*

ZAWADA Franciszek Adam, zakonnik i dyrygent kapeli klasztoru Paulinów w Częstochowie ok. r. 1641. — Por.: A. Sowiński, *Słownik muzyków polskich*, 1874.

ZAWADOWSKI Wojciech, skrzypek, kwartwoliści i waltornista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1735-1740. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZAWADZKI Grzegorz, tympanista kapeli królewskiej w Warszawie w połowie XVII wieku. — Por.: A. Poliński, *Dzieje muzyki polskiej*, 1907.

ZAWAŁ („Zawalides“) Wojciech, kantor i nauczyciel śpiewu chóralnego w katedrze (i szkole katedr.?) we Włocławku w latach 1668-73, 1680-90 i 1693-1700; zmarł 26. 1. 1700 r. — Por.: St. Chodyński, *Organy, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł.*, 1902.

ZAWIŁOWSKI Florian, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Kaliszu ok. r. 1654. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Liber mort. fr. Franc.

ZAWISLICKI Antoni, organista, skrzypek i wiolista kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1718. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZAYDLER Grzegorz, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1765. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ZDANOWICZ Placyd, zakonnik i muzyk klasztoru Franciszkanów w Wilnie, gdzie zmarł 5. 11. 1700 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri defunct. fr. Fr.

ZEGAREK („Zegarowicz“) Wojciech, muzyk (muzykant miejski?) w Krakowie w latach 1611—23. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

ZELASKOWICZ (Żelaskowicz) Józef, organista klasztoru Cystersów w Łądzie w XVIII wieku. — Por.: Monum. Pol. Hist. V.

ZELIK Stanisław, organmistrz w Gnieźnie w latach 1505—1512 i nast.; w r. 1512 budował organy (nowe?) w Gnieźnie. — Por.: Monum. Med. Ac. Hist. XIII.

ZELINKA Piotr, zakonnik i dyrygent kapeli klasztoru Bernardynów w Warszawie, gdzie zmarł w 1775 r. — Por.: Arch. klaszt. Bern. w Krakowie, Libri mort. fr. Bern.

z **ZELOWA** Marcin, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1548. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ZEMBRZUSKI Paweł, zakonnik i dyrygent kapeli Franciszkanów w Warszawie, gdzie zmarł 5. 8. 1793 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri defunct. fr. Fr.

z **ZEMBRZYC** Stanisław, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1581/82. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ZEPHAROWICZ Th. M. von, wydał w r. 1800 w Wiedniu u Artarii „6 ariette ital. coll'accomp. di cembalo Op. 1.“. — Por.: R. E. tner, Quellenlexikon der Musiker, tom. X.

ZERKOWSKI Tomasz, tenorzysta i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach ok. 1731 do 1740 i nast., od r. 1760 kapeli katedralnej krak., czasowo zajęty również w kapeli Cystersów w Mogile. — Por.: Jagiell. rkp. 2431 i Czart. rkp. 3652.

ZEYDLER, ..., ur. w Wielkopolsce w II poł. XVIII w., zm. w r. 1809; kompozytor mszy i innych utworów kościelnych. — Por.: Ł. Gołębiowski, Gry i zabawy, 1830; A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

ZGIRSKI, ..., muzyk w Wilnie wzgl. na Wileńszczyźnie ok. r. 1800, kompozytor (Lamentacje, Completoria). — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

ZIEBRZYCKI Walentyn, fagocista lub trombonista kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1732—37. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZIELENIEWICZ Maciej, ur. po r. 1700, był od r. 1739 mansonarzem katedry wawelskiej, następnie wikariuszem i członkiem kapeli rorantystów, od r. 1761 kapelmistrzem tejże kapeli jako następca J. T. B. Pękalskiego; zmarł prawdopodobnie z pocz. 1782 roku. Według dawniejszych pisarzy Zieleniewicz miał być kompozytorem mszy d-moll (z r. 1724?!) i a-moll, zachowanych w archiwum kapituły katedralnej w Krakowie. Kopie tych mszy pochodzą od kantora wawelskiego Kratzera, który ich autorstwo przypisał Zieleniewiczowi; jednakże nowsze badania wykazały, że kopie te są sporządzone na podstawie odpisów Zieleniewicza z dzieł kompozytorów dawniejszych, między innymi Pękiela. Nie jest przeto pewne, czy Zieleniewicz był w ogóle kompozytorem. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; H. Feicht, Kompozycje relig. B. Pękiela (maszynopis, Lwów 1925); A. Chybiński, Nowe materiały do dziejów kr. kapeli rorantystów, 1925.

ZIELEŃSKI Mikołaj, ur. po r. 1550, zm. po r. 1615, najwybitniejszy kompozytor polski na przełomie XVI i XVII wieku. Był organistą i dyrygentem kapeli prymasa Wojciecha Baranowskiego (od r. 1608?) w Łowiczu (nie w Gnieźnie, jak dawniej

sądzono) i pozostawał na stanowisku dyrygenta i organisty na zamku łowickim zapewne i po śmierci prymasa W. Baranowskiego (1615). Dalsze szczegóły jego życia nie są znane. — W r. 1611 wydał za poparciem prymasa obszerne, dwuczęściowe dzieło u Jac. Vincentiego w Wenecji. Część I stanowią „Offertoria totius anni, quibus in festis omnibus Sancta Romana Ecclesia uti consuevit, septenis et octonis vobiscum tam vivis quam instrumentalibus accommodata. Quibus accesserunt Sacrae Symphoniae cum Magnificat vocum duodecim“. Na tę część dzieła składają się następujące utwory (cyfry w nawiasach oznaczają ilość głosów): 1. Laetentur coeli (3), 2. Deus enim firmavit orbem terrae (8), 3. Tui sunt coeli (8), 4. Elegerunt Apostoli (8), 5. Iustus ut palma (7), 6. Anima nostra (7), 7. Inveni David (8), 8. Reges Tharsis (8), 9. Desiderium animae (8), 10. Tu es Petrus (8), 11. Laetamini in Domino (8), 12. Mihi autem (7), 13. Diffusa est gratia (7), 14. Constitues eos (7), 15. Veritas mea (7), 16. Ave Maria (7), 17. Terra tremuit (8), 18. Angelus Domini (8), 19. Intonuit de coelo (7), 20. Confitebuntur (8), 21. Dexteram Domini (7), 22. Posuisti Domine (8), 23. Ascensit Deus (8), 24. Confirma hoc (8), 25. Portas coeli (8), 26. Benedictus sit Deus (8), 27. Sacerdotes Domini (8), 28. Mirabilis Deus (8), 29. Gloriabuntur (8), 30. Beata es Virgo (8), 31. Filiae regum (7), 32. In omnem terram (8), 33. Glorie et divitiae (8), 34. Confessio et pulchritudo (8), 35. Assumpta est (8), 36. In virtute Tua (7), 37. Protege Domine (8), 38. Stetit Angelus (8), 39. Iustorum animae (8), 40. Domine Deus (8), 41. Afferentur (8), 42. Gloria et honore (7), 43. Laetentur omnes (8), 44. Felix namque (8), 45. Factus est (8), 46. Tanto tempore (8), 47. Assumpsit Jesus (8), 48. Per merita S. Adalberti (8), 49. Ortus de Polonia Stanislaus (8), 50. a. Igneum Ignatii, b. (Secunda pars) Estuet puris (8), 51. Salve festa dies (8), 52. Spiritus Sancti gratia (7), 53. Fulget in choro (8), 54. Domine ad adiuvandum me, 55. Magnificat (12) — wszystkie z towarzyszeniem organów, ponadto n-ry 6, 12, 13, 14, 16, 22, 36 z tow. trombonów, nr 33 również z tow. skrzypiec. — Część II ma tytuł: „Communioniones totius anni, quibus in solemnioribus

festis Sancta Romana Ecclesia uti consuevit ad cantum organi per unam, duas, tres, quatuor, quinque et sex voces cum instrumentalibus musicalibus et voc' resolutione, quam Itali gorgia vocant, decantandae. His accesserunt aliquot Simphoniae quatuor, quinque et sex vocum et tres Fantasiae instrumentis musicalibus accommodatae“. Na część tę składa się 66 utworów, ułożonych w następujący sposób: I. Utwory na 1 głos z tow. organów: 1. In splendoribus Sanctorum (tenor), 2. Video coelos (sopran), 3. Exiit sermo (bas), 4. Responsum accepit (sopran), 5. Si consurrexistis (bas), 6. Confundantur superbi (sopran), 7. Venite post me (tenor), 8. Semel iuravi (bas), 9. Principes persecuti (sopran), 10. Amen dico vobis (bas), 11. Mirabantur (bas), 12. Introibo ad altare (tenor), 13. Illumina faciem tuam (bas), 14. Gustate et videte (sopran), 15. Qui manducat (bas). (Nr 4 jest przystosowaniem Nru 26, trzygłosowego, do wykonania na 1 głos). — II. Utwory na sopran i bas z tow. organów: 16. Tu es Petrus, 17. Amen dico vobis, 18. Ecce Virgo concipiet, 19. Psallite Domino (przystosowanie utworu nr 48 na 5 głosów do wykonania na 2 głosy), 20. Spiritus qui a Patre, 21. Qui mihi ministrat, 22. Beata viscera, 23. Mitte manum Tuam, 24. Fantasia (na kornet i fagot z tow. organów lub na skrzypce i wiolę gr. z tow. org.) — III. Utwory na 3 głosy z tow. organów: 25. In splendoribus, 26. Responsum accepit (por. Nr 4), 27. Beata viscera, 28. Feci iudicium, 29. Visionem quam vidistis, 30. Beatus servus (nry 28—30 mogą być też wykonane z tow. 2 skrzypiec i fagotu), 31 i 32 Fantasiae (na dwa kornety i fagot lub 2 skrzypiec i wiolę gr. z tow. organów). — IV. Utwory na 4 głosy: 33. Domine mea, 34. Viderunt omnes fines, 35. Viderunt omnes fines (poprzedni utwór opracowany „simpliciter“), 36. Vox in Rama, 37. Vos secuti estis, 38. Pascha nostrum, 39. Pascha nostrum (oprac. „simpliciter“), 40. Per signum crucis, 41. Quotiescunque, 42. Beati mundo corde, 43. Adoramus Te (z tow. organów i instr., np. skrzypiec) (Nry 33, 36 i 39 tylko z tow. organów; nry 40 i 42 wykonują 4 trombone i śpiewak). — V. Utwory na 5 głosów z tow. organów i instr.: 44. Haec dies (wykonanie tylko

z tow. organów „cum resolutione“), 45. Haec dies (z tow. org. i instr.), 46. Surrexit Dominus, 47. Ego sum pastor bonus, 48. Psallite Domino (por. nr 19), 49. Benedicimus Deum, 50. Spiritus Sanctus docebit (wykonanie z tow. org. i instr.), 52. Tu puer propheta, 53. Optimam partem (z tow. org. i trombonów), 54. Levavi oculos, 55. Domine Deus meus, 56. O gloriosa Domina, 57. In monte Oliveti, 58. Benedicite Deum, 59. Ipsum benedicite. — VI. Utwory na 6 głosów z tow. organów: 60. Vidimus sellam, 61. Laetabitur iustus, 62. Magna est gloria (wykonanie bez instr.), 63. Magna est gloria (wyk. z tow. org. i instr.), 64. Benedicite omnes, 65. Gaudete iusti, 66. Contere. — Dzieło Zieleńskiego składa się z 8 książek głosowych (egzemplarz w Bibliotece Miejskiej we Wrocławiu, wywieziony w r. 1944 lub 1945 przez władze niemieckie) i z „partitura pro organo“ (egzemplarz w Bibliotece Muzeum XX. Czarotoryskich w Krakowie). Prócz tego Biblioteka Jagiellońska posiada głos sopranowy, Biblioteka Baworowskich głos altowy. — Inne utwory Zieleńskiego nie są znane. Wydane w nowszych czasach utwory Zieleńskiego pochodzą z jego „Communiones“, mianowicie: 1. Adoramus Te, (J. Surzyński, „Monumenta Musices S. in Polonia“, I, 1885), 2. Benedicimus Deum, 5-gł. (Surzyński, „Monumenta“, II, 1887), 3. Haec dies 4-gł. (Surzyński, „Kirchenmusikal. Jahrbuch“), 4. In monte Oliveti, 5-gł. (Surzyński, „Monumenta“, II), 5. O gloriosa Domina (W. Gieburowski, „Cantica selecta Mus. Sacrae in Polonia“, 1928), 6. Per signum crucis, 4-gł. (Surzyński, „Monumenta“, II), 7. Viderunt omnes fines, 4-gł. (Surzyński, „Monumenta“, II), 8. Vox in Rama (A. Chybiński i Br. Rutkowski, „Wydawnictwo Dawnej Muzyki Polskiej“, z. XV, 1933). — J. Surzyński, Monumenta Musices Sacrae in Polonia, z. I i II, 1885 i 1887; tenże, Muzyka figuralna w kościołach polskich, 1889; A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907; Z. Jachimecki, Wpływy włoskie w muzyce polskiej, Cz. I, 1911; tenże, Muzyka polska od r. 1572, w „Polsce, jej dziejach i kulturze“, 1928; H. Opieński, La musique polonaise, 1918 (2. wyd. 1929); M. Szczepańska, O dwunastogłosowym

Magnificat M. Zieleńskiego, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, t. I, 1935; J. Dunicz, Do biografii M. Zieleńskiego, „Polski Rocznik Muzykologiczny“, t. II, 1936.

ZIELONKA Sebastian, ksiądz i organista kościoła mariackiego w Krakowie od r. 1598, zmarły przed r. 1647. — Por.: Arch. m. krak. rkp. 3279, 3280, 3290 i 5094; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

ZIEMIANOWSKI, ..., muzyk w Wilnie wzgl. na Wileńszczyźnie ok. r. 1800, kompozytor mszy C-dur. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

ZIĘTALEWICZ v. Ziętałowicz, ..., organista kolegiaty św. Jana w Warszawie w latach 1661 i nast. — Por.: H. Feicht, Kompozycje religijne B. Pękiela (Lwów 1925, maszynopis).

ZINGER (Singer?) Bartłomiej, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

ZIOŁKOWSKI Wincenty, członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1766. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZIOŁOWSKI Walentyn, skrzypek, waltornista i trębacz kapeli Jezuitów w Krakowie od r. 1735. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ZITTE, p. Sitte.

ZŁOCKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Jan, organmistrz w Warszawie w XVII wieku. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. nieznanego imienia muzyk w Krakowie w latach 1658—60. — Por.: Arch. klaszt. Augustynianów w Krakowie, Księga wyd. z lat 1658—62.

ZRZEBICZA, ..., rorantysta katedry krakowskiej w latach 1586—87. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ZRZEBIE St..., rorantysta katedry krakowskiej w latach 1586—92. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ZUBRICIUS (Zubrzycki) Jan, organista klasztoru Bernardynów w Nieświeżu, gdzie zmarł 1627 r. — Por.: Ossol. rkp. 4530.

ZURKOWICZ Wojciech, kantor w Kielcach ok. r. 1681. — Por.: Ossol. rkp. 215.

ZUTTER (Sutter?) Andrzej, muzyk w Krakowie w r. 1625, w którym przyjął prawo obywatelstwa krak., zmarły prawdopodobnie ok. r. 1629. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.; St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

ZWOLIŃSKI Władysław, zakonnik i dyrygent kapeli Cystersów w Koprzywnicy ok. r. 1778—97. — Por.: Arch. klaszt. Cystersów w Mogile, Libri mort. fr. Cist. OSB.

ZYGMUNT, imię trzech z nazwiska nieznanych muzyków:

1. organmistrz w Krakowie ok. r. 1421. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

2. organista katedry we Włocławku ok. r. 1429. — Por.: St. Chodyński, Organo, śpiew i muzyka kośc. katedr. włocł., 1902.

3. substytut kapeli rorantystów katedry krak. w latach 1578—87. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ZYGMUNTOWSKI, nazwisko kilku muzyków, należących do rodziny krakowskiej, która z końcem XVII wieku przeszła z judaizmu na katolicyzm:

1. Teodor, od r. 1768 śpiewak i skrzypek w kapeli Jezuitów w Krakowie, przez pewien czas czynny również w kapeli katedralnej, następnie kapelmistrz ks. Sapiehy, kanclerza W. Ks. Litewskiego, odznaczony papieskim Orderem Złotej Ostrogi. Był kompozytorem „Miserere“ i kantaty „Św. Wacław“ (z tekstem W. Sierakowskiego). Inne szczegóły z jego życia nie są znane; utworów jego dotychczas nie odnaleziono.

2. Adam, wiolonczelista, rodem z Krakowa, od r. 1781 przebywał w Warszawie, zmarł przed. r. 1828 (?).

3. Józef i 4. Mikołaj — brak o nich wszelkich wiadomości. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muzyczny“, 1913; J. Reiss, Najpięk. ze wszystkich jest muzyka polska, 1946.

Ż

z **ŻABNA** Jan, rorantysta katedry krak. w latach ok. 1608 do 1621 (1623?). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

z **ŻARNOWA** („de Zarnow“) Jan, lutnista w Krakowie w r. 1476, w którym przyjął prawo obyw. krak. — Por.: Arch. m. kr., Libri iur. civ.

z **ŻARNOWCA** Jakób, substytut kapeli rorant. katedry krak. w r. 1545. — Por.: A. Chybiński, Materiały j. w.

ŻEDRO, ..., klawicybalista w Dereczynie na Litwie ok. r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

ŻEGOTA, nazwisko trzech muzyków:

1. Walentyń, śpiewak kapeli królewskiej w Krakowie ok. r. 1592—95. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

2. z imienia nieznany muzyk krakowski ok. r. 1640, w którym przyjął obywatelstwo krak. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

3. Benedykt, muzyk krakowski ok. r. 1711, w którym przyjął krak. obywatelstwo. — Por.: Arch. m. krak., Libri iur. civ.

ŻELAZOWSKI Wojciech, instrumentalista kapeli królewskiej w Krakowie w II połowie XVI w. — Por.: A. Poliński, Dzieje muzyki polskiej, 1907.

ze **ŻMIGRODU** Andrzej, rorantysta katedry krak. od 13. 5. 1543 do r. 1555, w którym zmarł. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

ŻMUDZIŃSKI Błażej, muzyk w Krakowie, zm. po r. 1600. — Por.: St. Tomkowicz, Do historii muzyki w Krakowie, „Rocznik krak.“, 1907.

ŻURKOWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Maciej, organista w Kielcach lub Łagowie w r. 1651. — Por.: Ossol. rkp. 215.

2. nieznanego imienia tenorzysta i skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w r.

1778. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

ŻUROWSKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Walenty, substytut kapeli rorantystów katedry krak. w r. 1547. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów król. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

2. Marcin, Jezuita i prefekt Bursy muzycznej Jez. w Krakowie ok. r. 1740 oraz kompozytor. Inwentarze kapeli wymienią jego dziś już zaginione utwory: 1. Ave verum Corpus (koncert); 2. Laudetur SS. Sacramentum (koncert); 3. Litaniae ex B; 4. 5. dwie antyfony ex C, Salve Regina. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzyki krakowskiej, „Kwartalnik muz.,” 1913.

ŻYBURSKI,..., członek kapeli Jezuitów w Krakowie w r. 1720. — Por.: Jagiell. rkp. 180.

ŻYCIŃSKI Kazimierz, skrzypek kapeli Jezuitów w Krakowie w latach 1736—68. — Por.: Jagiell. rkp. 2431.

ŻYLEWICZ,..., kapelmistrz w Wilnie ok. r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

z **ŻYWCA**, nazwisko pięciu muzyków:

1. Mateusz, p. Ryskowicz.

2. Stanisław (I), p. Goniparowicz.

3. Stanisław (II), rorantysta katedry krak. ok. r. 1617. — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. I, 1910.

4. Jan, p. Fabrycy.

5. Jakób, substytut kapeli rorant. katedry krak. w latach 1637—52 (z przerwami). — Por.: A. Chybiński, Materiały do dziejów kr. kapeli rorant., Cz. II, „Przegląd muz.,” 1911.

ŻYWICKI Adrian, zakonnik i organista klasztoru Franciszkanów w Postawach, gdzie zmarł 19. 3. 1686 r. — Por.: Arch. klaszt. Franc. w Krakowie, Libri mort. fr. Fr.

ŻYWNY Wojciech (Adalbert), z pochodzenia Czech, ur. w r. 1756, przybył do Polski za czasów Stanisława Augusta i był początkowo nauczycielem muzyki u ks. Sapiehy, po czym osiadł w Warszawie i udzielał lekcji gry na fortepianie. Jego uczniem był Fr. Chopin. Żywny zmarł w r. 1842. Miał napisać szereg utworów fortepianowych, pozostałych w rękopisach. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; M. Karłowicz, Nie wydane dotychczas pamiątki po Chopinie, 1904; F. Hoesick, Chopin, 1911.

SPROSTOWANIA I UZUPEŁNIENIA

ALBERTINI Joachim (str. 2). Od r. 1777 bawił w Warszawie jako wirtuoz i kompozytor (arie włoskie), w r. 1781 w Nieświeżu na dworze Radziwiłłów jako kapelmistrz, od r. 1782 był kapelmistrzem król. w Warszawie. Obok oper napisał kantatę okolicznościową na 2 chóry i utwory mszalne. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

ANDREJKO, ..., lutniści królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski w „Echu muz. i teatr.“, 1884.

ANDRZEJ (str. 3): 9. ze Lwowa, organmistrz w r. 1617. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

ANERIO Giovanni Francesco (str. 3). Był następcą, nie poprzednikiem A. Pacellego od r. 1623.

BACH Melchior, tympanista kapeli król. w Krakowie w r. 1541. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

BAERDT Jan, klawicymbalista na dworze Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1757—59. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

BAKANOWICZ Jerzy Antoni, kapelmistrz na dworze Radziwiłłów w Nieświeżu w latach 1749—59. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

BALBI Adriano, muzyk (instrumentalista?) kapeli król. w Krakowie w r. 1570. — Por.: E. Świeżawski, w „Echu muz. i teatr.“, 1884.

BALCZEWSCY Jan i Marcin, muzykanci miejscy w Wilnie w r. 1788. — Por.: A. Miller, j. w.

BANTI Georgi, śpiewaczka nadworna w Warszawie w latach 1786/87. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

BARCICKI, ..., nauczyciel gry na for-

tepieanie w Lublinie z końcem XVIII wieku. — Por.: Wł. Górski, Pogawędki o stanie muzycznym Polski w XVIII wieku, „Echo muz. i teatr.“, 1888.

BARDZIŃSKI Alanus, w r. 1707 wydał wierszowany „Discursus de ortu musicae“ (egz. w Bibl. Jagiell.). — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibliotece Jagiell., Cz. III, 1938.

BARTŁOMIEJ (str. 5—6): 5. trębacz królewski w Krakowie w r. 1393. — Por.: E. Świeżawski, w „Echu muz. i teatr.“, 1884.

BARTOCHOWICZ, ..., wydał w Wilnie w r. 1619 broszurę p. t. „O biesiadzie karczemnej i skrzypkach“. — Por.: T. Czacki, O litewskich i polskich prawach, II, 1801.

BARTOSZEWSKI (Bartodziejski, Pardozewski, Bartuske) Grzegorz Ignacy, organmistrz w Nysie w XVII wieku. — Por.: Burgmeister, Der Orgelbau.

BAYER, ..., flecista orkiestry hr. Ilińskich w Romanowie na Wołyniu po r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

BAYNKA Jan z Ciężkowic, lutniści w Krakowie, gdzie w r. 1515 przyjął prawo obywatelstwa. — Por.: J. Ptaśnik, j. w.

BAZYLIK Cyprian (str. 6). Ma być „Cyprianus Basilicus“, nie „C. Sasilicus“.

BEER (BAEHR) Józef, 1744—1811, klarnecista i kompozytor utworów klarnetowych (koncerty!), wystąpił w Warszawie w r. 1781 jako wirtuoz i kompozytor. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon d. Musiker, t. I; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

BELLER, ..., śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1781—83. — Por.: L. Bernacki, j. w.

BENEDYKT (str. 7): 4. rodem z Połonnego, muzyk w kapeli Stan. Lubomirskiego w połowie XVII wieku. — Por.: J.

Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell., Cz. III, 1938.

5. muzyk w Krakowie w r. 1505. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

6. organista w Krakowie w r. 1585. — Por.: Archiwum Gł. w Warszawie, Metryka kor. 126.

BENINI, ..., śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1792/93. — Por.: L. Bernacki, j. w.

BERTHOLUSI (str. 8). Ma być „Bertholusius“, nie „Bertholiusius“.

BESOZZI Carlo, ur. ok. r. 1738, oboista kurfürsta saskiego i króla polskiego, wystąpił w Warszawie jako wirtuoz w r. 1777. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

BIELAŃSKI Michał, muzyk w kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu ok. r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

BIELKE ..., muzyk w Dereczynie i Różanie w kapeli Sapiechów w r. 1772. — Por.: A. Miller, j. w.

BILAWA, ..., ruskiego pochodzenia tympanista kapeli król. w Krakowie w r. 1394. — Por.: E. Świeżawski w „Echu muz. i teatr.“, 1884.

BINCZA, ..., trębacz kapeli król. w Krakowie w r. 1394. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

BOCCARELLI (Buccarelli) Francesca, śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1785/86. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

BOGUSZEWSKI Antoni, lutnik we Lwowie w XVII (?) wieku. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

BOHDANOWICZ (str. 10): 3. Maciej, muzyk w kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1776—78. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

BONAFINI Caterina, śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1776—82. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

BONDICHI Virginio (str. 10), śpiewak w Warszawie w r. 1774. — Por.: L. Bernacki, j. w.

BOREK Krzysztof. — Por.: A. Chybiński, Wacław z Szamotuł, „Kwartalnik muz.“, 1948.

BOSKI Mateusz, organista w Warszawie w r. 1602. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1602—14.

BRANDTNERN (Brandt) Mateusz, ukończył budowę organów kościoła św. Mikołaja w Toruniu, w r. 1686. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

BREVESDENSIS Jerzy, członek kapeli król. w Warszawie, zm. ok. r. 1641. — Por.: H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

BRISOR Jakób, włoskiego pochodzenia muzyk kapeli król. w Warszawie w r. 1645. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1640—49.

BROCCHI Giambattista (str. 13). Występował w Warszawie jako śpiewak (basista) w latach 1780—85. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

BROSCIUS (Brożek) Jan, 1585—1652, profesor matematyki w Uniwersytecie Jagiell.; pozostał po nim w rękopisie (Bibl. Jagiell., rkp. 2665) traktat akustyczny p. t. *Dissertatio an diapason salvo harmonico concentu per aequalia septem intervalla dividi possit vel non*. Zaginął drugi jego traktat pt. „Arithmologia musica“. — Por.: Sprawozdania Akademii Umiej., Kraków 1923, t. 28, nr. 8; J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell., Cz. II, 1934.

BRZEŻAŃSKI Stanisław, wydał w r. 1717 „Owczarnię w dzikim polu“, zawierającą 4 pieśni: 1. Witaj królowo nieba, 2. Nowa jutrenko kraju sarmackiego, 3. Witam cię królowo niebieska, 4. Bądź pozdrowiona Panienko Maria. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell., Cz. III, 1938.

BUKOWSKI Walentyn, organista lub kantor ok. r. 1700. — Por.: Jagiell. rkp. 5272.

BURZEŃSKI Kazimierz, lutnik w Ujściu Solnem w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

BUSO Jan, muzyk kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1642. — Por.: Arch. Ko-

legiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1640—49.

CALENZOLI Francesco (str. 14), był śpiewakiem operowym w Warszawie w latach 1765—67. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

CASPARINI Adam Horacy, ze śląskiej rodziny organmistrzów (Caspary, Kasper), ur. 1676, zm. ok. 1745, osiadły we Wrocławiu; w r. 1725 zbudował organy klasztoru na Jasnej Górze. — Por.: L. Burmeister, Der Orgelbau.

CASPERINI Dominik Adam, był organmistrzem w Wilnie w XVIII wieku. — Por.: M. Brensztejn, art. Casperini w „Polskim Słowniku Biograficznym” 1937.

CERVENTA (Cervenka?),..., wiolonczelistą kapeli hr. Ilińskich w Romanowie na Wołyniu po r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

CHIARI Tomasz (str. 15), przebywał na początku XVII w. (1606) w Krakowie i wyrabiał dęte instrumenty. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

CHIAVACCI Vincenzo, ur. ok. 1760 w Rzymie, zm. ok. 1815 w Warszawie, kompozytor oper w Mediolanie i Wiedniu, od r. 1786 (według innych od r. 1800 — ?) przebywał w Warszawie jako dyrektor (dyrygent?) opery. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

CHIAVOLO Giuseppe, muzyk w Wilnie w r. 1793. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

CHODKA,..., lutnista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski w „Echu muz. i teatr.”, 1884.

CHOJNACKI (str. 15), 2. Marcin, muzyk w Warszawie w r. 1669. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1669—78.

CHRISTBERG,..., muzyk kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1596. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1584—1601.

CIĘCHŁOWICZ Jan, po odbyciu studiów muz. w Rzymie był od r. 1751 kapelmistrzem

Radziwiłłów w Nieświeżu, gdzie zmarł w r. 1759. — Por.: A. Miller, j. w.

CIPRIANI (Cipriano) Cormier, od r. 1770 kapelmistrz Sapiehów w Różanie, zmarł w Warszawie w r. 1789; był skrzypkiem i kompozytorem koncertów skrzypcowych. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. II; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

CONSTANTINI Giuseppe, ok. r. 1780 skrzypek kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu. — Por.: A. Miller, j. w.

COPPOLA (str. 17): 3. Francesco, organista królewski w Warszawie ok. r. 1643. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)” M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; inne jego utwory nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III; H. Feicht, Kompozycje religijne B. Pękla (maszynopis, 1925).

CRESPI (str. 17), nazwisko dwóch śpiewaczek:

1. Prospera Luigia, występowała w operze w Warszawie w r. 1789 i 1790. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

2. Teresa, śpiewaczka opery w Warszawie w r. 1765 i 1766. — Por.: L. Bernacki, j. w.

CZARNIAWSKI Mateusz, muzyk w kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1761. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

CZERMAK (str. 18): 2. nieznan z imienia waltornista orkiestry operowej w Warszawie po r. 1765. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

DANESI Alessandro (str. 19) był również kapelmistrzem na dworze Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1784/85. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

DANIELSKI Florian, organista kościoła św. Anny w Krakowie w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

DANKOWSKI Wojciech (str. 20). Oprócz wymienionych (str. 20) posiadały wzgl. posiadają jego utwory następujące biblioteki: V. Archiwum katedry w Wilnie: 1. msza in D, 2. msza in G, 3. Pasje przy Grobie

Zbawiciela, 4. Vesperae, 5. Pastoralka zw. „Dudami“, 6. Litaniae. — VI. Archiwum katedry we Włocławku: trzy msze (C-dur, D-dur, Es-dus). — VII. Biblioteka Narodowa w Warszawie: msza żałobna. — Por.: A. Miller, j. w.; J. Reiss, art. o W. Dankowskim w „Polskim Słowniku Biograficznym“, 1938.

DASKOWICZ Aleksander, organista król. w Warszawie w r. 1644. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1640—49.

DAVID Louis, ur. ok. 1765, harfista, występował w Warszawie w r. 1786. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III; L. Bernacki, j. w.

DESZNER (Teschner) Salomea, aktorka i śpiewaczka, ur. 1759 w Białymstoku, wykształcona w Warszawie, od r. 1777 występowała na scenach operowych w Warszawie, Lwowie, Grodnie, Dubnie, Wilnie i ponownie we Lwowie i w Warszawie; od r. 1794 prowadziła własny teatr w Grodnie, gdzie zmarła w 1809 roku. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925; tenże: art. w „Polsk. Słowniku Biograf.“, 1939; A. Miller, j. w.

DIOMEDES Cato (str. 21—22). — Por. również: Z. Jachimecki, Muzyka polska w rozwoju hist., t. I, Cz. I, 1948.

DLUGORAJ Albert (str. 22—23). — Por. również: Z. Jachimecki, j. w.

DREWNOWSKI, ... (str. 24). Archiwum klasztoru Benedyktynów w Pułtusk posiadało jego dwie msze 4-głosowe (in D i in H). — Por.: A. Chybiński, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928.

DUSCHEK Józefina, śpiewaczka, występowała w Warszawie w r. 1792. — Por.: L. Bernacki, j. w.

DUSSEK Jan Wład. (str. 24—25). W r. 1783 wystąpił jako wirtuoz w Warszawie. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

DUSZKOWIE, ..., dwaj czeskiego pochodzenia muzycy w orkiestrze Radziwiłłów w Nieświeżu w latach 1733—46. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

EIBICH Ignacy, założył fabrykę fortepianów w Poznaniu w r. 1790. — Por.: W.

Lütgendorff, Die Geigen- und Lautenmacher vom Mittelalter bis z. Gegenwart, 1922.

EISSELT, ..., fagocista orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

ELSNER Józef (str. 26—28). — Por.: Z. Jachimecki, art. o Elsnerze w „Polsk. Słowniku Biograf.“, t. VI.

EUSTACHY, ..., organmistrz w Krakowie w r. 1610. — Por.: H. Feicht, Dzieje organów, w pracy zbiorowej „Instrumenty muzyczne“, W. 1929.

EYTNER, ..., klawecista kapeli król. w Warszawie w latach 1786—89, kompozytor (koncert na 2 klarnety). — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

FALKOWSKI (str. 29): 3. Jakób Zebe-deusz, dominikanin (dr teol.), pedagog, pisarz i organmistrz, ur. w Kodniu n. Bugiem 28. X. 1778 r., przebywał w Dereczynie, Nowogródka, Kalwarii Żm. i w Wilnie, gdzie osiadł i zmarł 22. 11. 1836 r. Naprawiał organy w kościołach na Litwie. — Por.: artykuł o nim pióra R. Świętochowskiego w „Polsk. Słowniku Biograficznym“, 1947.

z **FELSZTYNA**, Sebastian. — Por. również: Z. Jachimecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

FERRARESI DEL BENE Adrianna, śpiewaczka, występowała w operze w Warszawie w r. 1792/93. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

FERRI (str. 31): 2. Jan, muzyk w kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1640. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1640—49.

FESERIO, ..., muzyk kapeli Sapiehow w Dereczynie po r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i Muzyka na Litwie, 1936.

FIALA Józef, 1751—1816, czeski kompozytor i wirtuoz na violi di gamba, wystąpił jako kompozytor i wirtuoz w Warszawie w r. 1792. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

FIORILLO Federico, ur. 1753, zm. po r. 1823, wystąpił w r. 1781 w Warszawie jako mandolinista i kompozytor utworów mandolinowych. — Por.: L. Bernacki, j. w.

FLEISCHMANN Jan Jerzy (str. 32), wykonał swój koncert wiolonczelowy w Warszawie w r. 1785. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

FOGLER Ignacy, organmistrz; budował organy w Kielcach w XVIII w. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

FRANCISZEK (str. 33): 6. nieznany z nazwiska arfista w Warszawie w r. 1549. — Por.: Arch. warsz., Acta Cons. Vars. 2.

FREJTT Maciej, nauczyciel muzyki na dworach magnatów w Wileńszczyźnie, ok. r. 1800. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

FREUDENREICH („Frewdemreich“) Wolfgang, lutnista w Krakowie w r. 1537. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

FRYCZ, ..., muzyk w kapeli J. Kl. Brannickiego w Białymstoku w II poł. XVIII w. — Por.: A. Miller, j. w.

FUNDZIELSKI, ..., flecista kapeli król. w Warszawie w r. 1783. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

GAETANO (Caietano, Caietani), ..., kapelmistrz opery królewskiej w Warszawie w latach 1780—1793 i kompozytor oper, wystawionych w Warszawie: 1. Żołnierz czarnoksiężnik czyli uczta diabelska (1787), 2. Diabła wrzawa czyli dwoista przemiana (1787), 3. Nie każdy śpi ten, co chrapi (1790), oraz „Les amours de Bastien et Bastienne“ (1791), parodii „Le devin de village“ J. J. Rousseau’a. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

GALLINIUS (str. 34), ma być: Gallinus.

GERARDI Mateusz, muzyk w Warszawie w r. 1763. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1762—67.

GHERARDI, ..., kapelmistrz opery król. w Warszawie w latach 1764—67, kompozytor 3-głosowej kantaty na koronację Stanisława Augusta (1764, tekst Brunati’ego) oraz kilku ariett, dodanych do baletu „Fête de Monus“ (1767). — Por.: L. Bernacki, j. w.

GHISANI (Guisani) Giacomo, śpiewak operowy w Warszawie w r. 1785. — Por.: L. Bernacki, j. w.

GIDOWSKI Szymon, lutnik w Krakowie w XVIII/XIX w. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

GIORNOVICCHI (Jarnovic), Giovanni Mane, 1745—1804, włoski (lecz kroackiego pochodzenia) kompozytor instrumentalny (koncerty skrzypcowe i kwartety) oraz skrzypek, wystąpił w Warszawie w r. 1782 jako wirtuoz i kompozytor. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker t. IV; L. Bernacki, j. w.

GLECKNER (Gloeckner?), ..., waltornista orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1768. — Por.: L. Bernacki, j. w.

GLĄZOWSKI Tomasz, lutnik w Krakowie w XVII wieku (1614). — Por.: J. Reiss, Skrzypce i ich budowa, 1924.

GŁOWACKI (str. 36): 2. Błażej, organmistrz w Krakowie w XVIII wieku, prawdopodobnie ten sam, który budował również fortepiany stołowe. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

GOGOLA Tomasz, organista w Warszawie ok. r. 1641. — Por.: H. Feicht, Kompozycje religijne B. Pękiela (maszynopis, 1925).

GOLLBERG (Goltberg?) Jan, lutnik w Gdańsku, w XVIII wieku. — Por.: W. L. Lütgendorff, Die Geigen- und Lautenmacher v. Mittelalter b. z. Gegenwart, 1922.

GOMÓŁKA Mikołaj. — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

GORCZYŃSKI, na str. 39 u góry mylnie zam. „Gorczycki“.

GÓRECKI Jacek, organista kościoła mariackiego w Krakowie w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

GOSTKOWSKI Albert, organista kościoła św. Krzyża w Warszawie ok. r. 1661 i może organmistrz. — Por.: H. Feicht, j. w.

GOSZCZYŃSKI (str. 41): 2. Jan, lutnik w Berdyczowie w XVIII/XIX w. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

GRABENBAUER (str. 41), ..., przebywał w Słonimiu ok. 1780 r. jako śpiewak. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

GRABIANKA Anna, z Międzyborza, harfistka i skrzypaczka (amatorka) z koń-

ca XVIII wieku. — Por.: Wł. Górski, Pogawędki o stanie muzycznym Polski w XVIII wieku, w „Echu muz. i teatr.“, 1888.

de **GRANDIS** Jakób, włoskiego pochodzenia muzyk w kapeli król. w Warszawie między r. 1642 a 1645. W „Cribrum Musicum (Xenia Apollinea)“ M. Scacchiego, 1643, znajduje się jego kanon; inne utwory jego nie są znane. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IV; H. Feicht, Przyczynki do dziejów kapeli król. w Warszawie, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

GROICKI Bartłomiej, ur. 1519 (?) na Kujawach, zm. w Krakowie w r. 1599 lub 1600, prawnik i wydawca kancjonału p. t. Pieśni duchowne (Kraków 1559).

GRYWALSKI Franciszek, lutnik w Poznaniu w XVIII wieku. — Por.: W. L. Lütgendorff, Die Geigen- und Lautenmacher v. Mittelalter b. z. Gegenwart, 1922.

GRZEGORZ (str. 42): 4. muzyk kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1638. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

GUARDASONI Domenico, śpiewak opery w Warszawie w latach 1775—1790. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

HAHN,..., oboista orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

HANKE Karol (str. 43), przebywał w Warszawie w r. 1781/82 i wystawił swą operę „Der Wunsch mancher Mädchen“. — Por.: L. Bernacki, j. w.

HART,..., korepetytor baletowy w operze w Warszawie w latach 1778—1792 i kompozytor baletów tamże wystawionych: „Don Juan czyli bankiet Piotra“ (1778), „Szczęśliwe rozbicie się okrętu“ (1783), „Kozaki czyli zezwolenie wymuszone“ (1785), „Le mariage de Figaro“ (1786), „Nina czyli szalona z miłości“ (1787), „Powrót Telemaka na wyspę Salantę“ (1787), „Inkle i Jaryka czyli bohaterka amerykańska“ (1787), „Małżeństwo Samnitów“ (1788), „Wenus i Adonis“ (1791) i „Ariadna opuszczona na wyspie

Naxos czyli Bachus i Ariadna“ (1792). — Por.: L. Bernacki, j. w.

HARTWIG Tomasz, muzyk w kapelach w Białej, Ślucku i Nieświeżu ok. r. 1736. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

HEBEL Adam, instrumentalista w kapeli król. w Warszawie w r. 1683. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1679—88.

HEINTZE,..., skrzypek orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

HEMPIŃSKI Jakób (str. 44), występował w Warszawie, Grodnie, Dubnie i Wilnie (w trupie W. Bogusławskiego) w latach 1774—1799. — Por.: L. Bernacki, j. w.

HERBUTOWSKI Wawrzyniec, organmistrz w Kętach w r. 1724. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

HERMAN Wawrzyniec, naprawiał organy w Kętach w r. 1425. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

HOFFMANN Franciszek (str. 45), fagocista, przybył z Węgier do Nieświeża po r. 1777, gdzie został członkiem kapeli Radziwiłła, zm. ok. r. 1785. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

HOLLAND Jan Dawid (str. 45). W r. 1782 wykonał w Warszawie swą „symfonię narodową“ (z polskimi tematami). — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

HORN, nazwisko dwóch muzyków:

1. nieznaney z imienia altowiolista orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767.

2. Ferdynand, z Wrocławia, w pracy L. Bernackiego mylnie nazwany „Kornem“, harfista, wystąpił w Warszawie w r. 1792, wykonując swe utwory (koncert, sonata, rondo i wariacje na temat polskiej piosenki „Kozuszek barani“). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V; L. Bernacki, j. w.

HUBERT G..., we Wschowie ok. r. 1714, organmistrz, który ulepszył klawikord. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

IBKOWSKI Jakób (str. 46). Archiwum klasztoru Benedyktynów w Pułtuskach posiadało jego dwie msze: Missa ex D na 5 gł. i Missa ex G na 8 gł. Archiwum klasz-

toru Cystersów w Obrze posiadało jego Litaniae de B. M. V. ex D na 7 głosów (data: 1768). — Por.: A. Chybiński, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928/29; M. Sobieski, Wojc. Dankowski (maszynopis, Poznań 1935).

IGNACY (s r. 47): 2. nieznany z nazwiska muzyk włoski kapeli król. w Warszawie w r. 1637. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

IWAŃSKIE, ..., dwie śpiewaczki w Warszawie w latach 1790—95. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

IZDEBSKI, ..., (str. 47). Archiwum klasztoru Benedyktynów w Pułtusk posiadało jego „Missa ferialis“ ex G na 12 głosów wok. i instr. — Por.: A. Chybiński, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

JAN (str. 48—49): 30. lutnista na Kazimierzu w Krakowie w r. 1517. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

JANICZEK Józef, organmistrz w Warszawie lub Łowiczu w r. 1795.

JANISZYŃSKI Franciszek, lutnik w Poznaniu w XVIII wieku. — Por.: Ruth-Sommer, Alte Musikinstrumente, 1920.

JARNOVIC, p. wyżej pod „Giornovichi“.

JARZĘBSKI Adam (str. 50). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., Tom I, Cz. I, 1948.

JASIŃSKA Magdalena (str. 50—51). Zmarła w lipcu 1800 r. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

JAWUREK Józef, pianista, dyrygent i kompozytor, wystąpił jako pianista w r. 1792 w Warszawie, gdzie następnie osiadł jako nauczyciel muzyki i dyrygent kościelny. Komponował utwory chóralskie (Graduale itp.). Zmarł ok. r. 1840. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, j. w.

JERZY (str. 51): 1. lutnista król. w Krakowie w latach ok. 1520 do 1533 (lub jeszcze później). — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

2. trębacz wzgl. „piszczek“ („fistulator“) król. w Krakowie w latach ok. 1520 do

1541 (lub jeszcze później). — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

6. organmistrz ok. r. 1470, w którym naprawiał organy katedry w Krakowie. — Por.: H. Feicht, Dzieje organów, w zbiorowej pracy p. t. Instrumenty muzyczne, W. 1929.

JEZIERSKI Kazimierz (str. 51). Archiwum klasztoru Benedyktynów w Pułtusk posiadało jego mszę: Missa St. Gregorii ex D, na 7 głosów. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzykologii polskiej, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

JUSZKIEWICZ Bartłomiej, organmistrz ok. r. 1689. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

KACZKOWSKI Dominik (str. 53). — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta, 1925.

KAEMPFER Józef, kontrabasista i wiolonczelista, rodem z Węgier, wystąpił jako wirtuoz w Warszawie w r. 1781. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. V; L. Bernacki, j. w.

KAMIŃSKI Maciej F. (str. 53—54). Autografy jego oper posiadała Biblioteka Narodowa oraz biblioteka Warsz. Towarzystwa Muz. — Por.: L. Bernacki, j. w.

KATKOWSKI, ..., lutnik we Lwowie(?) ok. r. 1769. — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy muzycznych zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.“, 1913.

KATOKA, ..., lutnista królewski w Krakowie ok. r. 1415. — Por.: E. Świeżawski w „Echu muz. i teatr.“, 1884.

KAWARSKI Daniel, lutnik w Gdańsku ok. r. 1616. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

KENZE, ..., trębacz orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

KETNER, ..., śpiewak teatru operowego Ilińskich w Romanowie na Wołyniu po r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KICZOWSKI (str. 55): ma być „Kiczawski“; był kornecistą.

KIRNBERGER Jan Filip (str. 56). Przebywał również w Podhorcach. — Por.: M. Seiffert, w Vierteljahrschrift f. Musikwissenschaft, 1899.

KISTEIN (Kirstein?), ..., fagocista orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767.

— Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

KIWALA,..., flecista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

KLEMENS,..., śpiewak świecki i radny miejski w Przemyślu w r. 1470. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

KLEMENS (str. 57): 3. rodem z Mielca, organmistrz ok. r. 1534. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

KLITSCH,..., skrzypek orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

KŁODAWSKI Tomasz, muzyk w kapeli król. w Warszawie w r. 1637. — Por.: Arch. Kolegiaty w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

KOBIERKIEWICZ,..., (str. 58). Niektóre jego utwory posiada archiwum klasztoru Paulinów w Częstochowie.

KOCIELA („Koczyela“) Marcin, „citharedus“ w Krakowie w r. 1539. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

KOMOROWSKI St..., organmistrz w Krakowie w r. 1502. — Por.: H. Feicht, Dzieje organów, w pracy zbiorowej „Instrumenty muzyczne“, W. 1929.

KOPERSKI,..., organista i organmistrz w Łowiczu ok. r. 1800. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

KOPPELMANN Jan, organmistrz; budował organy w katedrze we Wilnie w r. 1595—98. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

KORALEWICZ Kazimierz, organmistrz w Kobylinie (Wielkopolska) w r. 1678. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

KORN, por. Horn.

KOSMELIUS Ludwik, ksiądz i dyrygent kapeli katedralnej w Krakowie (następca Maxylewicz i poprzednik A. Zygmuntowskiego) do r. 1746, w którym ustąpił z tego stanowiska lub zmarł. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muz. w XVII i XVIII wieku, „Wiadomości muz.“, W. 1925.

KOSSOWSKA A..., śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1781—83. — Por.: L. Bernacki, j. w.

KOSTRZEWSKI Wojciech (str. 60). Jego Requiem f-moll na 9 głosów wok. i instr. posiada datę: 1779.

2. Jakób, lutnik we Lwowie w XVIII/XIX wieku. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

KOZŁOWSKI Józef (str. 61—62). Archiwum katedry w Wilnie posiada jego Requiem c-moll. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

KRAIŃSKI Krzysztof (str. 62), żył w latach 1556—1618 w Małopolsce i wydał: 1. Katechizm z naukami i pieśniami (Kr. 1596, 1598, 1622) i 2. Kancjonał abo pieśni duchowne (1602, 1609, 6. wyd. 1624). — Por.: Korbut, Literatura polska, I, 1929.

z **KRAKOWA** Mikołaj (3). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

KRZEMIŃSKI (str. 65): 2. Mikołaj, muzyk kapeli król. w Warszawie w r. 1635. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

KRZESICHLEB Piotr (str. 65), był na studiach w Witenberdze (1576), od r. 1578 pastor ew. w Węgrowie i Kryłowie, od r. 1586 w Toruniu. — Por. również: Korbut, Literatura polska, t. I, 1929.

KRZYSZTOF (str. 65): 1. Por. również: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

KUBICKI Stanisław, zm. w r. 1809, poseł inflancki i autor libretta opery „Obrońca Trembowli czyli męstwo Chrzanowskiej“ (1790), do której muzykę napisał nieznanym kompozytor (dzieło zaginione). — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

KUCZYŃSKI Jan, lutnik w XVIII w. we Lwowie. — Por.: W. L. Lütgendorff, Die Geigen- und Lautenmacher v. Mittelalter b. z. Gegenwart, 1922.

KUNZ (Knur?) Jerzy lub Grzegorz, Dominikanin i organista w Krakowie (?) w XVI wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

KURZ Teresa, żona przedsiębiorcy teatr. i śpiewaczka operowa w Warszawie w latach 1774—76. — Por.: L. Bernacki, j. w.

LAMPERI Giovanni, tenor opery w Warszawie w latach 1784—86. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

LANGE, ..., członek orkiestry operowej w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

LASKOWSKI (str. 68): 2. Ignacy, budowniczy instrumentów muzycznych, przyjął obywatelstwo w Hamburgu w r. 1790. — Por.: W. L. Lütgendorff, j. w.

LASOCKI Kazimierz, muzyk w Warszawie, ur. w r. 1700, zm. 1734. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1711—51.

LAURI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Kazimierz, muzyk kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1669. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1669—78.

2. Jan, muzyk kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1673. — Por.: tamże.

LAUXMIN Zygmunt (str. 69), pochodził ze Żmudzi.

LAZZARINI Michele, śpiewak opery w Warszawie w latach 1785—86; w śpiewanej przez niego partii z opery Sartiego pt. *Gelosie villane*, wykonał „arię polską“ czy też „taniec polski“ własnej kompozycji. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

LEINAIS, ..., korepetytor opery w Warszawie ok. r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

LENARTOWICZ (str. 69): 2. organmistrz ok. r. 1696. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

LENCKI, ..., rodem z Myszyńca, kompozytor z II połowy XVIII wieku (autor pieśni „U drzewi Twoich stoję Panie“ i „ouverture ex F 7 vocum z klarnetami), które posiadało archiwum klasztoru Benedyktynów w Pułtusk. — Por.: A. Chybiński, Do dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.“, 1928/29.

LENHARD, ..., śpiewak i członek cechu muzykantów miejskich w Krakowie w r. 1393. — Por.: E. Świeżawski, w „Echu muz. i teatr.“, 1884.

LEOPOLITA Marcin (str. 69). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

LICHOCKI (str. 72), ..., był skrzypkiem kapeli woj. Stan. Lubomirskiego w połowie XVII w. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell., Cz. III, 1938.

LINER, p. Lincz. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

LIPCZA, ..., flecista królewski w Krakowie w r. 1393. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

LOCHMANN Andrzej (str. 75), był organmistrzem królewskim w Warszawie w latach sześćdziesiątych XVII w. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1659—68.

LODI („Lody“) Józef Ludwik, pianista i kompozytor koncertów i sonat fortep., żył ok. r. 1796 w Dreźnie, następnie w Warszawie, wreszcie w Wilnie, gdzie zmarł w 1799 roku. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

LOLLI Antonio, skrzypek i kompozytor sonat skrz., ur. ok. 1730, zm. 1802, wystąpił jako wirtuoz w Warszawie w r. 1776. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

LOMBARDI Giuseppa, śpiewaczka operowa w Warszawie w r. 1766. — Por.: L. Bernacki, j. w.

LUDWIK (Ludwig?), ..., wirtuoz w grze na violoncello d'amore i na harmonice, wystąpił w Warszawie w r. 1792. — Por.: L. Bernacki, j. w.

ŁAZNOWSKI Józef (str. 76). Ponadto archiwum klasztoru Cystersów w Przemęcie posiadało jego „Arię in D“ na sopran solo z tow. 2 skrz., 2 waltorni i organów (b. c.). — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (maszynopis, Poznań 1935).

ŁUKASZ (str. 77): 2. organista w Warszawie w r. 1605. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1602—14.

ŁUKIAN, ..., lutnista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

MACHOWSKI Jakób (str. 77); wyrabiał w Gdańsku również fortepiany stołowe. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

MACIEJ (str. 77—78): 3. Por. również: Arch. m. Warszawy, Ant. Vars. 532.

8. tkacz i śpiewak świecki w Krakowie w r. 1393. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

9. puzonista w Warszawie, w r. 1603. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1602—14.

MAEDER,..., kapelmistrz klasztoru Paulinów w Częstochowie w latach 1760—80. — Por.: A. Chybiński, Z dziejów muzykologii w Polsce, „Kwartalnik muz.”, 1928/29.

MAJEWSKI („Mailleski”) Ignacy, organmistrz w powiecie namysłowskim (Śląsk) w r. 1787. — Por.: Burgmeister, Der Orgelbau.

MALCHER,..., organista katedry i organmistrz w Krakowie w r. 1604. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

MARCHESI v. **MARCHESINI**, Luigi (str. 79), wystąpił w operze warszawskiej w r. 1785. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

MARCIN (str. 79): 13. muzykant („piszczyk”) w Krakowie, skąd w r. 1371 wydano go za zabójstwo. — Por.: E. Świeżawski, w „Echu muz. i teatr.”, 1884.

MARCZEWSKI,..., (str. 79), skrzypek i kornecista w kapeli wojew. Stan. Lubomirskiego w połowie XVII wieku. — Por.: J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell., Cz. III, 1938.

MAREK (str. 79): 1—3. Lutnista w Krakowie, zmarły przed r. 1528. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

4. muzyk w kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1635/36, może identyczny z Materanusem Markiem. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

MARKIEWICZ (str. 80): 2. nieznan z imienia trębacz orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

MARSCHNER,..., kontrabasista orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

MARTENS Jakób, muzyk w kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu w latach 1754—57. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

MASŁOWSKI (str. 80) Leon; instrument strunowy z klawiaturą, skonstruowany przez niego, nazwano w Berlinie „celizonem” (1805). — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.; C. Sachs, Reallexikon der Musikinstrumente, 1914.

MASŁOWSKI Andrzej, zapewne brat poprzedniego, wiolonczelista i konstruktor zegarów artystycznych w Poznaniu ok. r. 1791. — Por.: Karwowski, Wielkie Księstwo Poznańskie.

MATERANUS Jan Marek (str. 80), ma być: „po którym prawdopodobnie niebawem zmarł”.

MATEUSZ (str. 80): 5. skrzypek w kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1751. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

MEGELIN Henryk, wiolonczelista w kapeli król. w Dreźnie, ok. r. 1767 w Warszawie w orkiestrze operowej, zm. w Dreźnie w r. 1806. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VI; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

MEJER,..., I skrzypek orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

MICHAELIS,..., organista królewski w Warszawie w r. 1658. — Por.: H. Feicht, Kompozycje religijne B. Pękiela (maszynopis, Lwów, 1925).

z **MIELCA**, p. Klemens z Mielca.

MICHAŁ (str. 81—82): 4. muzyk kapeli królewskiej w Warszawie, w latach 1651—58, prawdopodobnie identyczny z Michałem Kobyleckim (p. str. 58), nazywany w aktach „excellens”. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Copul. 1647—1672 i 1657—1662.

5. cytarzysta w Krakowie w r. 1393. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

6. trębacz królewski w Krakowie, zm. przed r. 1465. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

MIELCZEWSKI Marcin (str. 82—84). — Por. również: Z. Jachimcki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

MIKLASZEWICZÓWNA Antonina, śpiewaczka, ur. w r. 1770 w Lublinie, gdzie wystąpiła po raz pierwszy w r. 1785, następnie w Warszawie w r. 1789 i 1790, po czym jako żona praskiego aktora, nazwi-

skiem Campi, śpiewała na scenach operowych w Wiedniu, Pradze, Lipsku, Dreźnie, Frankfurcie, Sztutgarcie i Monachium. Przez pewien czas była nadworną śpiewaczką w Wiedniu. Wreszcie osiadła w Monachium, gdzie zmarła 30. 9. 1824 r. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

MIKOŁAJ (str. 84): 17. organmistrz w Krakowie w r. 1536; naprawiał organy kościoła mariackiego w Krakowie. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

MIKULECKI (str. 84), jego Requiem in E jest napisane na chór miesz. 4-gł. z tow. 2 skrzypiec, 2 walt. i org. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (maszynopis, Poznań 1935).

MONTI Luigi, śpiewak w operze w Warszawie w r. 1792. — Por.: L. Bernacki, j. w.

MOR von MONCHEN Krzysztof, lutnista w Krakowie w r. 1512, w którym przyjął prawo obywatelstwa krak.; według J. Ptaśnika (p. niżej) pochodził z Koszyc na Węgrzech lub z miasteczka w powiecie proszowskim; może identyczny z Krzysztofem 1. (p. str. 65). — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

MORIGI Margareta, śpiewaczka w operze w Warszawie w r. 1789. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

MOROWSKI Antoni (str. 86). Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze posiadało jego dwa utwory: 1. Kyrie i Gloria na chór miesz. 4-gł. z tow. 2 skrzypiec, altoviole obl. i organów; 2. Missa in G (Pastoralis) na chór miesz. 4-gł. z tow. 2 skrzypiec, altoviole obl. i org. — Por.: M. Sobieski, Wojc. Dankowski (maszynopis, Poznań 1935).

MOSKWA, ..., lutnista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

MUCHLIŃSKI Bartłomiej, senior muzykantów miejskich w Wilnie w r. 1788. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

MUELLER (str. 87): 1. Jan Jerzy; w rkp. 5272 Bibl. Jagiell. znajduje się jego koncert „Gloriosum veneremur pontificem“ na

sopran, alt, tenor i bas z tow. 2 skrzypiec, 2 trąbek, wioli i org.

2. nieznan z imienia flecista orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

NESPECHA (str. 88) = Nespech (?). — Por.: E. Świeżawski, j. w.

NICOLINI (str. 88), ..., 2. I skrzypek orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

NIETRAWSKI (Nitrowski?) (str. 89), zam. „archiwum klaszt. Cystersów w Grodzisku“ ma być: „archiwum fary w Grodzisku“.

NITROWSKI Jerzy (str. 89), przebudował wielkie organy w kościele N. P. Marii w Gdańsku w r. 1673. — Por.: H. Feicht, Dzieje organów, w zbiorowej pracy pt. „Instrumenty muzyczne“, W. 1929.

NITROWSKI Andrzej (str. 89): zamiast „z II połowy XVIII wieku“ ma być: „z II połowy XVII wieku“.

NYMR, ..., fagocista nadworny w Warszawie w r. 1783. — Por.: L. Bernacki, j. w.

OGIŃSKI (str. 90—91) Michał Kazimierz i Michał Kleofas. — Por. również: L. Bernacki, j. w.

OLESKI, nazwisko dwóch muzyków:

1. Krzysztof, organista w Warszawie w r. 1622. — Por.: H. Feicht, B. Pękiel (maszynopis, Lwów 1925).

2. Jan, kłarnecista orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

OPANARZ = Hopanas (str. 46)? — Por.: E. Świeżawski, j. w.

OSCHETSKI (Oszecki lub Oszacki?), ..., I skrzypek orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

OSMIANSKI (str. 93), por. Oszmiański (tamże).

z **PABIANIC** (str. 93), por. również Maciej, 6. (str. 78).

PACCINI, ..., śpiewaczka w operze w Warszawie w r. 1790. — Por.: L. Bernacki, j. w.

PAGATORE, ..., organista królewski w Warszawie w r. 1650. — Por.: H. Feicht, B. Pękiel (maszynopis, Lwów 1925).

PANKIER, ..., lutnik we Lwowie (?) ok. r. 1769. — Por.: J. Wilusz, Z inwentarzy muzycznych zamku w Podhorcach, „Kwartalnik muz.”, 1913.

PARZYCKI Zygmunt, wiejski lirlnik X. Lwa Sapiehy w r. 1660. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1659—68.

PASQUA Giuseppe, kompozytor oper i kapelmistrz teatru X. Prymasa w Warszawie w r. 1769—75, autor sielanki muzycznej p. t. „A qui mieux (1769)” i kantaty „Per pace signata” (1775). — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

PASZCZEWSKI Jakób, organista w kościele WW. Świętych w Krakowie w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

PAUKIER Mikołaj, członek kapeli Sapiechów w Dereczynie, ok. r. 1765. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

PAWEŁ (str. 96): 8. lutnista w Krakowie w latach 1515/16. — Por.: J. Ptaśnik, Cracovia artificum.

PAŹDZIÓR Mikołaj (Miczko), muzykant miejski (cechowy) w Krakowie w r. 1393. — Por.: E. Świeżawski, w „Echu muz. i teatr.”, 1884.

PĘKIEL Bartłomiej (str. 97—98). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju historycznym, T. I, Cz. I, 1948.

PERRINI, nazwisko dwóch włoskich śpiewaczek: Angioliny i Catteriny, które wystąpiły w operze w Warszawie w r. 1790. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

PERSECCHINI Pietro (str. 99). Był kapelmistrzem królewskim w Warszawie w latach 1785—90 (lub dłużej); obok opery „Andromeda” (1790) napisał „scenę włoską pastoralną, komiczną”, kilka arii i duetów do obcych oper i okolicznościową „symfonię” (1787). — Por.: L. Bernacki, j. w.

PICA (Pika) Sebastian, basista kapeli nadwornej w Monachium (ok. r. 1590/91)

i Wiedniu (1596/97), w r. 1606 w kapeli król. w Warszawie. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1602—14.

PIELTAIN Dieudonné Pascal, 1754—1833, skrzypek i kompozytor (koncerty, sonaty, kwartety, duety), wystąpił w Warszawie w r. 1792 jako wirtuoz i kompozytor. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VII; L. Bernacki, j. w.

PIEROŻYŃSKA Franciszka z domu Marunowiczówna, aktorka i śpiewaczka operowa, występowała na scenach we Lwowie (od r. 1781), Nieświeżu (1782—84, teatr Radziwiłłów), Wilnie (1785), Warszawie (1786—1795—1790?), ponownie we Lwowie (1804?), wreszcie w Warszawie, gdzie zmarła 19. 9. 1816 r. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, j. w.; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

PILTZ Józef, trębacz orkiestry Radziwiłłów w Nieświeżu ok. r. 1780. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

z PILZNA, p. Michał z Pilzna.

PODOLAN, ..., lutnista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

POLICKI (str. 101). Archiwum klasztoru Cystersów w Obrze posiadało jeszcze jeden jego utwór: „Missa tertia ex A” (fragment).

POLONOS (Polonois?) Sigismundus, lutnista i kompozytor lutniowy, którego fantazja lutniowa znajduje się w „Testudo Gallo-Germanica” G. L. Fuhrmanna z r. 1615.

POŁUDNIC (str. 102). Nazwisko to ma brzmieć: Południe.

POZZI Anna, śpiewaczka w operze w r. 1790 w Warszawie, gdzie zmarła w młodym wieku. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

PREVATO Vincenzo, śpiewak i kompozytor w Warszawie w latach 1784/85; w r. 1785 wykonano jego opery: „Impressario” i „Zazdrośnik z biedy wyprowadzony” (pasticcio). — Por.: L. Bernacki, j. w.

PRUŚNICKI, ..., kilka jego motetów zawiera Tabulatura organowa Jana Fischera z Mohrungen (z lat: 1594—1604), która znajdowała się w Bibliotece Miejskiej w Toruniu. Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. III.

PUNIECKI Krzysztof, lutnik w Gdańsku ok. r. 1616. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

RADOMSKI Mikołaj (str. 104—105). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

RAUSCHER Jan, organmistrz w Gdańsku w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

REDZIUS Fabian, muzyk w kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1664, następnie, ok. r. 1670 kapelmistrz tej kapeli i kanonik gnieźnieński. Prawdopodobnie był pochodzenia włoskiego; jego nazwisko jest może spolszczonym nazwiskiem „Reggius“, z Reggio (por. „de Abbatis“, str. 1). Ponięaż w r. 1670 naczelnym kapelmistrzem król. był Jacek Różycki (p. str. 108), przeto Redzius był prawdopodobnie wicekapelmistrzem, choć w aktach archiwum Kolegiaty św. Jana w Warszawie jest tytułowany „S. R. M. Capellae Magister“ (Liber Copul. 1647—72).

REINHARD, ..., altowiolista orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

REYS Jakób (str. 106). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

RHEIN Fryderyk, ok. 1771—1798, flecista wiedeński, wystąpił w Warszawie w r. 1785 i 1786 jako wirtuoz. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII; L. Bernacki, j. w.

RISCHAK (Rysiak?), nazwisko dwóch organmistrzów:

1. Ignacy, rodem z Opawy, syn Jakóba (organmistrza), budował organy w Żywcu w r. 1714. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.; Burgmeister, Der Orgelbau.

2. Jan Jakób, syn poprzedniego, organmistrz w Nysie w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.; Burgmeister, j. w.

RISTORI (str. 107): 2. Tommaso, śpiewak król. opery w Dreźnie w r. 1725;

w Warszawie występował w r. 1716. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. VIII; L. Bernacki, j. w.

ROHDE Jan, organmistrz w Gdańsku w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

ROI, ..., kontrabasista orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

ROSTKOWSKI (Gostkowski?) Albert, organista kościoła św. Krzyża w Warszawie w r. 1666. — Por.: H. Feicht, Kompozycje religijne B. Pękla (maszynopis, Lwów 1925).

ROTEGRUBER (str. 108): 2. A..., śpiewak opery w Warszawie w latach 1781—83. — Por.: L. Bernacki, j. w.

RÓŻYCKI Jacek (str. 108—109). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

RUCHLIŃSKI („Rucklinski“) Jan Antoni, lutnik z XVII/XVIII wieku; wyrabiał m. in. lutnie. — Por.: W. L. Lütgendorff, j. w.; J. Reiss, Skrzypce, ich budowa itd., 1924.

RUNGE, ..., kontrabasista orkiestry operowej w Warszawie w r. 1767. — Por.: L. Bernacki, j. w.

RUTEK Szymon, muzyk w kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1634. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

RUTKOWSKA, p. Werterówna.

RUTKOWSKI Jan, tenorzysta operowy, mąż śpiewaczki Werter-Rutkowskiej, występował w latach 1783—1811 i nast. na scenach w Wilnie, Lwowie i Warszawie. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925; A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

SADKOWSKI (str. 111): 2. Szymon, organmistrz w Krakowie w XVII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

SCHMIDT Jan Krzysztof, 1664—1728, kompozytor i naczelnny kapelmistrz kurfürsta saskiego i króla polskiego w Dreźnie, dyrygował przeniesioną do Drezna „Polnische Hofkapelle“ i w czasie pobytów kurfürsta w Warszawie przedstawieniami

operowymi w Warszawie (p. wyżej pod „Różycki Jacek“). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX.

SCHULZ Jan Abraham Piotr, 1747—1800, kompozytor (oper, kantaty, pieśni), kapelmistrz i pisarz muzyczny, był nauczycielem gry fortepianowej na dworze X. Sapiieżyny, wojew. smoleńskiej w latach 1768—72, towarzyszył jej w podróży do Francji, Włoch i Austrii, potem przebywał na Litwie u X. Kazimierza Sapiiehy, wojewody połockiego do r. 1774, w którym powrócił do Niemiec. — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. IX; O. Riess, J. A. P. Schulz' Leben, 1913; J. Reiss, Książki o muzyce w Bibl. Jagiell., Cz. III, 1938.

SIMON Jan Józef, z Lotaryngii, muzyk w Warszawie w r. 1789. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Copul. 1673—89.

SMARZOWSKI (Smarzewski?) Wawrzyniec, organmistrz w Berwaldzie w r. 1714. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

SOKULSKI Antoni (str. 117): 2. lutnik na Podgórzu k. Krakowa, w XVIII w. — Por.: J. Reiss, Polskie skrzypce i polscy skrzypkowie, 1946.

STALERUS Andrzej, muzyk w Warszawie w r. 1597. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1583—1601.

STECZKO, ..., lutnista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski, w „Echo muz. i teatr.“, 1884.

z **SZAMOTUŁ** Wacław (str. 123—124). — Por. również: Z. Jachimecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

SZUDLICZ, ..., lutnista królewski w Krakowie w r. 1415. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

SZYDŁOWITA, ..., magister i autor traktatu „Musica“ z I połowy XV wieku. — Por.: W. Gieburowski, Die Musica Magistri Szydlovitae, Ein polnischer Choraltraktat des XV. Jahrh. und seine Stellung in der Choraltheorie des Mittelalters, Poznań 1915.

ŚWIĘTKOWICZ Krzysztof, budowniczy instrumentów muzycznych w Krakowie ok. r. 1588. — Por.: Wł. Górski, Poga-

wędki o stanie muzykalnym Polski w XVIII wieku, „Echo muz. i teatr.“, 1888.

TARASZKO Rafał, bandurzysta królewski w Krakowie w r. 1441. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

TOMASZ (str. 130): 7. nieznan z nazwiska organmistrz w Warszawie w XVI w.; budował lub naprawiał organy w kościele św. Jana. — Por.: Arch. Gł. w Warszawie, Ant. Vars. 4.

TURNOWSKI (Turnovius) Jan, ur. 1567 na Kujawach, zm. 1629 w Toruniu, gdzie był od r. 1611 nauczycielem w gimnazjum. Wydał w Gdańsku, 1628, kancjonał (kilka-nascie wydań). — Por.: Korbut, Literatura polska, I 1929.

TYLKOWSKI Wojciech (str. 131—132). — Por. również: Z. Jachimecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

ULRYK, ..., cytarzysta królowej w Krakowie w r. 1369. — Por.: E. Świeżawski, j. w.

UNDTFELT Jan, z Saksonii, muzyk w kapeli królewskiej w Warszawie w r. 1636. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber Bapt. 1632—39.

VETTER (Fetter) (str. 123), Franciszek, był kapelmistrzem kapeli Radziwiłłów w Nieświeżu w r. 1780. — Por.: A. Miller, Teatr i muzyka na Litwie, 1936.

WANC Jan, z Żywca, organmistrz, który w r. 1381 budował organy w Kętach. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

WANHAL (Vanhal) Jan Chrzyciel, 1739—1813, czeski kompozytor (utwory symfoniczne i kameralne, oraz koncerty), wystąpił w Warszawie wraz z żoną, pianistką, w r. 1775 jako kompozytor (koncerty fortep. i fletowe) i wykonawca (konc. fletowe). — Por.: R. Eitner, Quellenlexikon der Musiker, t. X; L. Bernacki, Teatr, dramat i muzyka za Stan. Augusta, 1925.

WARPĄSKI („Varpaschka“), ..., organmistrz w Krakowie w latach 1508—25. — Por.: H. Feicht, Dzieje organów, w pracy zbiorowej p. t. „Instrumenty muzyczne“, W. 1929.

WERBERSKI (Werberschky, Werberschke) Jan, Jerzy i Albrecht oraz syn tego

ostatniego Jan Jerzy, działali jako organmistrze w Koźuchowie na Dolnym Śląsku w XVII i XVIII wieku. — Por.: Burgmeister, Der Orgelbau.

WIDORT Grzegorz, poeta i teorbanista, ur. w r. 1764 na Ukrainie, zm. po r. 1831, pozostawał w służbie W. Rzewuskiego (Emira), następnie u E. Sanguszki w Kuźminie na Wołyniu. — Por.: A. Sowiński, Słownik muzyków polskich, 1874.

WIERZBOWSKI,..., fabrykant fortepianów (?) w Warszawie ok. r. 1783. — Por.: Wł. Górski, Pogawędki o stanie muzycznym Polski w XVIII wieku, w „Echu muz. i teatr.”, 1886.

WOYTZIG (Winzig, zapewne Wójcik) Jerzy, organmistrz w Lignicy w XVII/XVIII wieku; zbudował w r. 1730 organy w Sztokholmie. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.; Burgmeister, j. w.

WRONOWSKI Jan, nadworny muzyk Stanisława Augusta w Warszawie, gdzie zmarł 17. 9. 1794, licząc lat 52. — Por.: Arch. Kolegiaty św. Jana w Warszawie, Liber mort. 1780—96.

ZIELEŃSKI Mikołaj (str. 143—145). — Por. również: Z. Jachimiecki, Muzyka polska w rozwoju hist., T. I, Cz. I, 1948.

ZIENTARSKI,..., według J. Kołaczkowskiego (p. niżej) budował w Krakowie fortepiany stołowe z fletami. — Por.: J. Kołaczkowski, Wiadomości dotyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce, 1888.

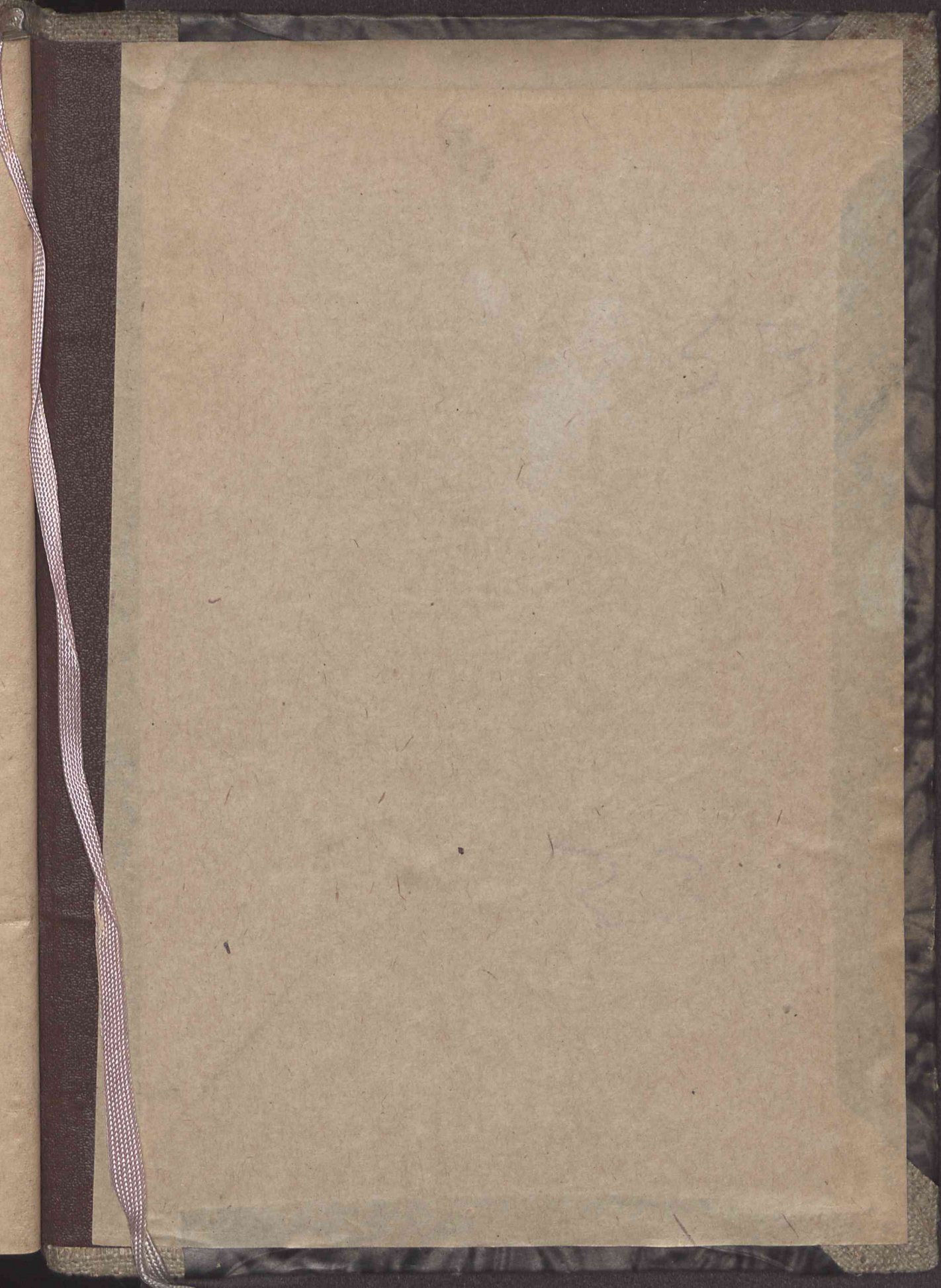
ZYGMUNTOWSKI (str. 146): 5. Adam, muzyk w Krakowie, dyrygent kapeli katedralnej od 2. 4. 1746 do czerwca 1748, ojciec Teodora Zygmunrowskiego, kompozytora. — Por.: A. Chybiński, Przyczynki do historii krak. kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku. „Wiadomości muz.”, W. 1925.

ŻUKOWSKI, nazwisko dwóch organmistrzów:

1. niewiadomego imienia organmistrz w Gnieźnie, ok. r. 1760. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

2. Grzegorz, syn poprzedniego, organmistrz czynny w Gnieźnie w XVIII wieku. — Por.: J. Kołaczkowski, j. w.

Dolnośląska Biblioteka Publiczna we Wrocławiu

100228466